

د مجاهدينو

خپلمنځي

جگړې

د حکمتیار او مسعود تر منځ ستونزې او جگړې، د ډاکټر نجيب الله او احمدشاه مسعود وژنه، د کابل جگړې، خلقيان له حکمتیار او پرچميان له مسعود سره، د شورای نظار او روسانو ترمنځ تړون، د شمال ټلوالې او امریکایانو ملګرتیا، د حکمتیار صدارت او د استاد رباني حکومت، د طالبانو پیدایښت او کابل نیول او ډیر نور مسایل

@Greater_Afghan_Library93

@Greater_Afghan_Library_Group

د مجاهدينو

خپلمنځي

جگړې

ليکوال: نظر محمد مطمئن

خپرنډوی: د سبا فکر ټولنه

د کتاب خپرېدل: د ثور ۱۴۰۱ - ۲۸ اپريل ۲۰۲۲

چاپچاري: د سبا فکر ټولنه

يادونه: همدا کتاب د اووم څپرکي په گډون د زمري مياشت ۱۳۹۹ - اگست مياشت ۲۰۲۰ کي بشپړ شوی و، د امنيتي ستونزو له کبله يې چاپ ستونزمن و، د امريکا/ناتو پوځيانو بشپړ وتلو او د طالبانو لخوا د کابل تر نيولو وروسته اتم، نهم او لسم څپرکي هم په ډير لنډون سره پکي زيات شول.

کابل - افغانستان

nazarmutmaeen@gmail.com

د چاپ او ژباړې ټول حقونه له ليکوال سره خوندي دي.

لیک لړ	مخکنه
۵.....	سریزه
۹.....	لومړی څپرکی
۱۰.....	د مجاهدينو اوه گونې تنظيمونه - پېښور
۲۱.....	له رباني او احمد شاه مسعود سره د حکمتيارستونزه
۲۹.....	شورای نظار
۳۹.....	د شورای نظار او روسانو تر منځ پټې اړيکې
۴۹.....	دوېم څپرکی
۵۰.....	د کابل نیول او کورنۍ جگړه
۵۷.....	حضرت صبغت الله مجددې
۶۴.....	استاد برهان الدین رباني
۷۰.....	خلقیان له حکمتیار او پرچمیان له مسعود سره ملگري شول
۸۵.....	د مسعود د واک انحصار
۱۰۱.....	درېم څپرکی
۱۰۲.....	د سولې او جوړې هڅې
۱۱۷.....	د حکمتیار کابل ته راتگ
۱۲۰.....	د حکمتیار دویم ځل کابل ته راتگ
۱۲۷.....	څلورم څپرکی
۱۲۸.....	د طالبانو پیدایښت
۱۳۷.....	استاد سیاف ته لومړی ځل د طالب مشرانو پیغام
۱۳۹.....	استاد سیاف ته دویم ځل د طالب مشرانو پیغام
۱۵۰.....	د طالبانو له خوا د کابل نیول کیدل
۱۶۲.....	د طالبانو په لاس د کابل د سقوط ځینې لاملونه
۱۶۵.....	د ملا بورجان اخوند وژل کېدل
۱۶۷.....	د ډاکټر نجیب الله وژل کېدل
۱۷۳.....	د ډاکټر نجیب الله د وژلو پړه

١٨١	پنځم څپرکی
١٨٢	شمال تلوواله
٢٠٤	د احمد شاه مسعود مرگ
٢١٣	شپږم څپرکی
٢١٤	د امریکا او شمال تلووالي ملگرتیا
٢٣٣	د استاد رباني دویم ځل حکومت
٢٣٥	اووم څپرکی
٢٣٦	د کرزي او غني حکومت کې د شمال تلووالي ونډه
٢٣٨	د حامد کرزي حکومت
٢٤١	د ډاکټر غني گډ حکومت
٢٤٨	د ډاکټر غني دویمه دوره
٢٥٥	اتم څپرکی
٢٥٧	د امریکا متحده آیالاتو او طالبانو مذاکرات
٢٦٢	د ١١ پړاوه خبرو لنډیز د طالبانو له خولې
٢٦٥	نهم څپرکی
٢٦٦	د حکومت او طالبانو مخامخ خبرې
٢٦٩	لسم څپرکی
٢٧٥	د کابل نیول
٢٨١	د نوي اسلامي حکومت کابینه
٢٨٣	د لیکوال پیژندنه

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم

د الله ﷻ ډير زيات حمد او ثناء وايم، د الله ﷻ پر نازولي پيغمبر محمد ﷺ باندي درودونه وايم چې د يو بل مهم تاريخي كتاب ليكلو وس يې هم زما په برخه كړي.

له ډيري مودې راهيسې مې په همدې كتاب ليكلو كار وكړ، غوښتل مې په وخت سره يې لوستونكو ته وړاندي كړم. د جهادي مشرانو له ځينو پېژندل شوو څيرو سره مې مركې وكړي، د ډاكټر نجيب الله د وخت پخواني پرچميان مې پيدا كړل، د هغوی نظريات مې را واخيستل او ډيره لټه مې وكړه تر څو د عيني شاهدانو له خولې د مهمو پېښو اړوند واوړم.

د ځينو كتابونو څخه مې مهم ټكي په اختصار سره را واخيستل او هڅه مې وكړه چې د انجنير احمد شاه مسعود له ورور احمدولي مسعود او يا هم احمد ضيا مسعود سره مرکه وكړم، خپله ټوله هڅه مې وكړه، ولي ونه توانېدم او جنرال عتيق الله امرخيل هم كله څه ژمنه وكړه چې د احمد ضيا مسعود سره به د ناستې زمينه برابره او د كتاب د محتواو اړوند به يې مركې ته چمتو كړي، ولي بيا هم موږ ونه توانېدلو.

داچې د مجاهدينو تر منځ ولي جگړې پېل شوې، لاملونه يې څه وو، د انجنير حكمتيار^۱ او انجنير احمد شاه مسعود تر منځ ولي اختلافات ژور شول، د حكمتيار او

^۱ انجنير گلبدین حکمتیار: د اسلامي نهضت له مخکښانو او لومړيو مشرانو څخه دی، د سردار داوود خان د حکومت پر مهال پېښور ته ولاړ، د حکومت ضد هڅې يې پېل کړې، د حزب اسلامي گوند مشر و، له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال دده گوند تر ټولو ستر او قوي و، له روسانو او افغان کمونستانو سره يې سختې جگړې وکړې، خپله حکمتيار هم د جگړې کړښو ته کله ناکله تلې.

له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال، د حزب اسلامي مجاهدينو د جمعيت اسلامي او حرکت انقلاب اسلامي له مجاهدينو سره جگړې کولې.

استاد برهان الدين رباني تر منځ د نظر کوم اختلاف وو چې د حزب او جمعيت + شورای نظار تر منځ خبره جگړو ته ورسېدله، د همدې کورنۍ جگړې د لاملونو پېداکولو اړوند مې د بېلابېلو پخوانيو مجاهدينو نظريات را ټول کړي.

دلته دا موضوع هم خپرل شوې، چې ولي خلقيان له حکمتيار او پرچميان له مسعود سره يوځای شول او د کابل د جگړو پر مهال يادې ډلې د همدوي تر څنگ ولي ودرېدلي.

د حکمتيار د صدارت په دوره کې کومې ستونزې وي چې هغه ونه شواى کولای په کابل کې پاتې شي او انجنير مسعود په رښتيا هم د واک انحصار غوښت، همدغه مسايل او د دوى ترمنځ د سولې او جوړې هڅې هم په کتاب کې را نغښتل شوې. د طالبانو د پيدايښت اړوند بېلابېل نظرونه شتون لري، همدارنگه څه ډول طالبان

د مجاهدينو د لومړي لنډمهاله حکومت (۱۹ جون ۱۹۸۸) پر مهال چې راولپنډۍ کې جوړ شو، د حکمتيار د گوند برخه د بهرنيو چارو وزارت و، قاضي نجبي الله يې يادې دندې ته معرفي کړ.

کله چې د ډاکټر نجيب الله حکومت ړنگ شو، احمدشاه مسعود کابل ته ننوت او حکمتيار ونه شواى کولای چې د کابل ډيرې سيمې تر واک لاندي راولي، په چهار اسياپ کې يې مرکزيت جوړ او له مسعود سره يې سختې او ډيرې درنې جگړې وشوي. د حکمتيار وسلوالو له طالبانو سره په کندهار، غزني، ميدان ښار او چهار اسياپ کې لږ او ماتې خوړونکي جگړې وکړي.

حکمتيار د استاد رباني له حکومت سره د ماهيپر تړون (جون ۱۹۹۶) وکړ، کابل ته د لومړي وزير په توگه ننوت. کله چې طالبانو کابل ونيو، حکمتيار مزار شريف ته ولاړ او له هغه ځايه ايران ته.

کله چې امريکا پر افغانستان بريد وکړ، حکمتيار يې په ضد جهاد اعلان کړ، تر مۍ ۲۰۱۴، حکمتيار پټ او بيا يې د ډاکټر غني له حکومت سره سوله وکړه، د مۍ پر ۴مه ۲۰۱۴، کابل ته راغی. حکمتيار د ۲۰۱۹ ولسمشرۍ ټاکنو لپاره نوماند و، مگر کمې رايې يې تر لاسه کړي.

وتوانېدل چې کابل ونيسي، په داسي حال کې چې حکمتيار په څلورو کلونو کې ونه شواى کولای له مسعود څخه کابل ونيسي، همدا مسایل په تفصيل سره څېړل شوي.

د ډاکټر نجيب الله د مرگ اړوند ډول ډول راپورونه په رسنيو کې ورکول کيږي، په دې اړه ډيرې ليکنې شوې، چې ډاکټر نجيب الله چا او ولي يې وواژه، همدا موضوع هم په مناسب تفصيل دلته راوړل شوي.

همدا رنگه د احمدشاه مسعود د وژلو اړوند، چې هغه له عربو سره د جهاد پر وخت او يا هم د کورنۍ جگړې پر مهال ستونزې درلودلې او ولي د عربو له خوا په نښه او له منځه يوړل شو.

د کتاب په پاى کې د شمال ټلوالې او امريکا يو له بل سره مرستې او انډيوالې او د حامد کرزي او ډاکټر غني د حکومتونو پر مهال په حکومت کې د شمال ټلوالې ونډې ته ځغلند نظر شوى.

کله چې د ملي امنيت له خوازنداني (۳۱ جولای - ۴ اکتوبر ۲۰۱۷) شوم، زما يوه هيله دا وه چې همدا کتاب بشپړ او لوستونکو ته وړاندي کړم، ولي امنيتي شرايطو ته په کتلو، همدا کتاب لا زيات وځنډيدى.

د دې کتاب ليکلو او چاپ څخه مې موخه داده چې د کورنۍ جگړې لاملونه راتلونکي نسل ته ور په گوته شي، چې په کورنۍ جگړو کې کومې ډلې او هغوى څه وکړل، چې بالاخره موږ د ډاکټر نجيب الله د حکومت تر سقوط وروسته ۲۸ نور کلونه (۱۳۷۱ تر ۱۳۹۹ ل. کال) هم په جگړو کې ولي پاتې شوو؟

تصویر: افغان مهاجر د ډیورنډ کرښې ها خوا اوږي

ستنگر توغندی چې جیت الوتکه په نښه کوي

لومړۍ څپرکۍ
د مجاهدينو خپلمنځي اختلافات

د مجاهدينو اوه گوني تنظيمونه - پېښور

۱۳۶۰ ل کال کې څلور گوندونه (جمعيت اسلامي، حزب اسلامي، اسلامي حزب او اتحاد اسلامي) يا څلورگوني اتحاد يو لور ته او درې گوندونه (حرکت انقلاب اسلامي، محاذ ملي اسلامي، نجات ملي اسلامي) يا درې گوني اتحاد بل لورته وو، څلور گوني اتحاد کې يې سخت دريځه رهبران او مجاهدين وو.^۲

۱۳۵۴ ل کال په دوبي کې پنجشير، لغمان، ارگون، کنړ او د بدخشان کشم کې حکومت ضد حملې وشوې. له همدې جگړو وروسته د ولسمشر داود خان له خوا د اسلامي نهضت مشر غلام محمد نيازی بندي شو او بيا وروسته د جوزا ۹مه ۱۳۵۸ کې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک جمهوريت مشر او د انقلابي شورا د رئيس نور محمد تره کي^۳ له خوا له ځينو نورو مسلمانو مبارزينو سره يو ځای د پلچرخي زندان کې اعدام کړل شول.

"په ۱۳۵۴ کال کې نږدې ۳۰۰ تنه د نهضت جوانان اسلامي بنديان وو، په مولوي حبيب الرحمن، دکتور محمد عمر، خواجه محفوظ منصور د اعدام حکم وشو.

^۲ حزب اسلامي افغانستان (حکمتيار)، جمعيت اسلامي افغانستان (استاد برهان الدين رباني)، اتحاد اسلامي افغانستان (استاد عبد رب الرسول سياف)، اسلامي حزب (مولوي خالص بابا)، حرکت انقلاب اسلامي افغانستان (مولوي محمد نبي محمدي)، محاذ ملي افغانستان (پير سيد احمد گيلاني) او نجات ملي افغانستان (پروفيسور صبغت الله مجددي).

^۳ نور محمد ترکي د خلقيانو رهبر او مشر و، خلقيانو د ثور ۷مه ۱۳۷۵، د سردار داوود خان پر ضد کودتاه وکړه، داوود خان يې له کورنۍ سره په ارگ کې وواژه او ترکي د انقلابي شورا مشر او د خلق ډيموکراتيک جمهوريت ولسمشر اعلان (۳۰ اپريل ۱۹۷۸ تر ۱۴ سپتمبر ۱۹۷۹) شو. د خلقي حفيظ الله امين له خوا ووژل شو، واک امين په لاس کې واخيست.

د سردار داود خان^۴ او پاکستان ترمنځ د ډيورنډ مسئلې زور اخیستی و، کله چې استاد برهان الدین رباني او انجنیر گلبدین حکمتیار پېښور ته ولاړل، د پاکستان د لومړي وزیر ذوالفقار علي بهتو^۵ له خوا یې تود هرکلی وشو.^۶ "جنگ های کابل ۳۶مه او ۳۹مه پاڼه.

" استاد برهان الدین رباني پېښور کې په لومړیو وختونو کې د اوسیدو پر مهال قوي نه و، د حزب اسلامي قومندانانو، ادم خان، زاهد، رسول او ځینو نورو بدمعاشي کوله، تر دې چې د استاد رباني د وژلو هوډ یې درلود، بیا استاد رباني درې میاشتي په سعودي عربستان کې تیري کړي، په پېښور کې ورته گوزاره سخته وه، د استاد رباني یو پلوي انجنیر جان محمد کونړی و، هغه حزبیانو (مولوي سرفراز، حاجي دین محمد او وحیدالله سباوون) په دې تور مړ کړ چې د سردار داوود خان حکومت ته جاسوسي کوي، ژوندی یې له پېشوگانو سره په گونۍ کې اچولي و، چې ته د رباني او داوود ترمنځ جاسوسي کوي.^۷

^۴ سردار داوود خان د جولای ۱۷مه ۱۹۷۳ د خپل اکا د زوی پاچا ظاهرخان پر ضد سپینه کودتا وکړه، سلطنت یې ختم او جمهوریت یې اعلان کړ. د داوود خان پر ضد د اپریل ۲۷مه ۱۹۷۸ کمونستانو کودتا وکړه، یوه ورځ وروسته د کورنۍ له غړو سره د کمونستانو له خوا په ارگ کې ووژل شو.

^۵ ذوالفقار علي بهتو د پاکستان لومړی وزیر (اگست ۱۹۷۳ - ۵ جولای ۱۹۷۷) و، د جنرال ضياء الحق له خوا کودتا ورباندې وشوه او اعدام شو.

^۶ د جنرال سید عبدالقدوس کتاب (جنگ های کابل) ۳۶ او ۳۹مه پاڼه. له دې وروسته یاد اخځلیک (جنگ های کابل) لیکل کيږي.

جنرال سید عبدالقدوس د بدخشان ولایت د بهارستان ولسوالۍ کې پیدا شوی. هیواد کې دننه، هند او پخواني شوروي اتحاد کې یې نظامي زده کړې کړي. د افغان پوځ په هوايي او ځمکنی قواوو کې یې دنده لرلې، د حزب وطن د مرکزي شورا د سیاسي او تربیتي د اردو (پوځ) د رهبري په څانگو کې یې کار کړی. اوس مهال المان کې اوسېږي.

^۷ موثق معلومات دادي چې انجنیر جان محمد یو تکړه او مسلمان مجاهد و، هغه جاسوس نه و، بلکې د هیواد لوړې گټې ورته تر بل هر څه مهمې وي.

په استاد رباني باندې هم د حزب اسلامي د مشرانو له خوا تور لگول کيدی چې غواړي د داوود خان له حکومت سره پټې اړيکې ولري او يا خو ورسره جوړه وکړي.^۸

استاد برهان الدين رباني مخکې له دې چې د اسلامي نهضت ځوانان پاکستان ته ولاړ شي، په ځينو مجلسونو کې يې د اسلامي نهضت مشرانو ته ويلي وو، چې بڼه به وي که د داوود خان سره سياسي معامله وشي او د هغه په حکومت کې ورسره يوځای شي.^۹

مولوي سرفراز وروسته له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال د حزب اسلامي د جنوب لويديځې حوزې (کندهار، هلمند، زابل، ارزگان، فراه، نيمروز، هرات، بادغيس) ولايتونو د دفتر رئيس شو.

حاجي دين محمد د مولوي خالص د گوند مرستيال شو، د مجاهدينو د لنډمهاله حکومت دفاع وزير و. پر افغانستان د امريکا تر بريد وروسته د ننگرهار والي، وروسته د سولې عالي شورا مرستيال مشر و.

وحيدالله سبانون د حزب اسلامي له برخې د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال دفاع وزير شو. له طالبانو سره د جگړې پر مهال له شمال ټلوالې سره ملگری و.

پر افغانستان د امريکا له بريد وروسته د ولسمشر حامد کرزي سلاکار وزير و، دارنگه د ډاکټر غني په لومړۍ دوره کې د هغه سلاکار و.

^۸ که استاد رباني او نورو د مجاهدينو د هغه وخت د گوتو په شمار سپو چې پېښور کې اوسېدل، له ولسمشر داوود خان سره يې روغه او جوړه کړي وای، موږ به د جگړې له دومره لوی ناوړين او بدبختي سره نه وای مخ شوي او نه به افغان کمونستان په دومره اسانې سره واک ته رسېدلي وای. زه په ډاډ وایم چې د داوود خان د نظام څخه ۴۰ کاله وروسته د انجنير حکمتيار روغه او جوړه د ډاکټر اشرف غني له حکومت سره په مراتبو ذليله ده او د داوود خان نظام په مراتبو د ډاکټر غني له نظام څخه په مذهبي، اداري، اصلاحي او اقتصادي برخه کې بهتر وو.

^۹ استاد محمد زمان مزمل هم همدا خبره تائيد کړه، هغه وويل که هغه وخت د غلام محمد نيازي نظر تائيد شوی وای او ځوانانو يې مخالفت نه وای کړی، ممکن هيواد دومره د بدبختي لور ته نه وای تللی.

د استاد رباني سره دوه نور کسان په پېښور کې وو، يو بلال مسعود او بل استاد ياسر چې اصلي نوم يې زمرک دی، بيا يې همدا دواړه هم د حزب اسلامي له ويرې او گواښ څخه له خانه لرې ساتل وغوښتل، په لومړي وخت کې مولانا مودودي صاحب لورته ولاړل،^{۱۰} هلته يې ختې او مزدوري کوله بيا وروسته دواړه سعودي عربستان ته ولاړل او هلته يې د مدينې پوهنتون ووايه.^{۱۱}

کله چې پاکستان ته افغانان مهاجر شوو، د استاد رباني ډله هم قوي شوه، ځينې نور پښتانه هم ورسره ملگري شوو، انجنير احمد شاه احمدزی وايي: "زه په سعودي عربستان کې وم، د پوهنتون استاد وم، استاد رباني راڅخه وغوښتل چې پېښور ته راشم، ورته راغلم، عربو د پوهنتون د استادي معاش په پېښور کې هم تر نږدې شپږ کلونو پورې راکاوی، کابل کې د داوود خان نظام چپه او د کمونستانو حکومت وو، زه د استاد رباني مرستيال شوم. په وروسته وختو کې پاکستان د جمعيت اسلامي

^{۱۰} ابو الاعلی مودودي په بریتانوي هند کې د جماعت اسلامي بنسټ (۲۶ اگست ۱۹۴۱) اېښودونکي و، هغه تر مارچ ۱۹۴۴ پورې د گوند مشر او له ده وروسته ميا طفيل محمد د جماعت اسلامي مشر (مارچ ۱۹۴۴ - ډسمبر ۱۹۶۵) و. جماعت اسلامي د اسيا په کچه تر ټولو لوی سياسي گوند دی، مرکزيت يې پاکستان کې دی، په هند، بنگله ديش او ځينو نورو هيوادو کې هم ياد گوند فعال او پيروان لري. مودودي صاحب د ۷۵ کلو په عمر د سپټمبر ۲۲ مه ۱۹۷۹ کې وفات شو.

^{۱۱} استاد ياسر وروسته د مجاهدينو د اتحاد اسلامي (اسياد سياف) مرستيال شو، کله چې امريکا پر افغانستان بريد وکړ، استاد ياسر د طالبانو ملاتړ او له طالبانو سره يوځای شو، د طالبانو د فرهنگي کميسون مشر وټاکل شو. د پاکستان د حکومت له خوا ونيول او افغان حکومت ته وسپارل شو، د پلچرخې زندان کې بندي و.

طالبانو د مارچ پر ۵ مه ۲۰۰۷ کې په لښکر گاه کې ايتالوی خبريال ډانيل ماسترو جياکومو ونيوی او د نيول شوي ايتالوي خبريال په بدل کې طالبانو د خپلو زرگونو بنديانو له جملې څخه يوازي ۵ نفره (استاد ياسر د طالبانو د فرهنگي کميټې مشر، ملا عبداللطيف حکيمي د طالبانو وياند، ملا اختر محمد منصور د ملا دادالله ورور، ملا حمدالله او ملا عبدالغفار) طالب بنديان د افغان حکومت له باگرام او پلچرخې زندانو څخه وغوښتل او د مارچ پر ۱۸ مه تبادله شول.

سره مرسته کوله، دا ډول يې د محاذ ملي او نجات ملي گوندونه هم په پاکستان کې رسماً کړل.^{۱۲}

استاد محمد زمان مزمل وايي: "انجنير حکمتيار او استاد رباني ته د جمعيت اسلامي مشر مودودي صاحب ويلي وو چې بيرته خپل هيواد ته ولاړ شئ، په پردي هيواد کې تر ازادي په خپل هيواد کې زندان بهتر دی."^{۱۳}

^{۱۲} د افغانستان د پخواني لومړي وزير انجنير احمدشاه احمدزي سره زما (ليکوال) مرکه (د اکتوبر ۹مه ۲۰۱۴). د کتاب په راتلونکو برخو کې د ده د يادې مرکې پر مهال څرگندونو سره يواځې "انجنير احمد زی" ليکل کيږي.

له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال، انجنير احمدزی په لومړي وخت کې د جمعيت اسلامي (استاد برهان الدين رباني) مرستيال و، وروسته د اتحاد اسلامي گوند (استاد سيف) مرستيال و، پېښور کې د مجاهدينو د موقت حکومت رئيس او کله چې کابل د مجاهدينو له خوا ونيو شول، د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال د کورنيو چارو وزير او لومړی وزير و.

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال له هيواده بهر اوسيدی، پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته کابل ته راغی، د ملي اقتدار گوند يې جوړ کړ، دارنگه د بهرنيو اډو پر ضد د ملي يووالي جبهې مشر و. انجنير احمدشاه احمدزی د اکتوبر ۱۷مه ۲۰۲۱ په اسلام اباد کې په روغتون کې وفات، پر سبا يې په کابل کې جنازه او دفن مراسم و.

^{۱۳} د حزب اسلامي د پخوانۍ اجرائيه شورا غړي استاد محمد زمان مزمل سره زما (ليکوال) مرکه ۲۱ جنوري ۲۰۱۸. د کتاب په راتلونکو برخو کې د ده د يادې مرکې پر مهال څرگندونو سره يواځې "استاد مزمل" ليکل کيږي.

استاد مزمل د حزب اسلامي افغانستان د اجرائيه شوار پخوانی غړی، د سياسي کميټې مشر، د سولې فعال، ليکوال او شاعر دی. د شاه نواز تنې تر کودتاه وروسته له ځينو نورو مهمو د حزب اسلامي غړو سره يو ځای له حزب اسلامي څخه ولاړ او د حزب اسلامي پر ځينو تگلارو يې نيوکې درلودلې.

کله چې مجاهدينو کابل ونيو، استاد مزمل او ځينو نورو مخورو مجاهدينو د حکمتيار او مسعود + استاد رباني تر منځ د سولې هڅې کولې.

همدا خبره مولوي جميل الرحمن او نورو ورسره ملگرو علماوو ته مفتي محمود صاحب هم کړي وه چې تاسی ډیر غلط کار کړی چې د خپل هیواد پر ضد پاکستان ته راغلي یاست. بیرته خپل هیواد ته ولاړ شی او هلته د داوود خان له حکومت سره گوزاره وکړئ، دلته پاکستان کې د انگریز قانون دی، خو بیا هم موږ د پاکستان علماء گوزاره کوو او ستاسي ملک (افغانستان) کې خو اسلامي قانون دی^{۱۴}.

د اپریل ۲۷ مه ۲۰۱۷ د کابل بگرامي، د ضعیف صاحب کور کې د کونړ یوه عالم ما (لیکوال) ته وویل: "د داوود خان د حکومت پر مهال چې کله ځینې افغانان پاکستان ته ولاړل، د مولوي جميل الرحمن سره یوځای ۵ نور کسان هم مفتي محمود چې د هغه وخت د پارلمان غړي و، ورغلي وو، یوه تن یې ماته دا خبرې وکړي چې کله موږ د داود خان د حکومت په وخت کې پاکستان ته ولاړو، هغه وخت مفتي محمود د پاکستان د پارلمان غړی و، موږ مشوره وکړه چې هغه ووینو او مرسته ورڅخه وغواړو، موږ مولوي جميل الرحمن چې خپل نوم یې مولوي یوسف و، له هغه سره د خبرو لپاره وټاکي. کله چې اسلام اباد ته ورغلو، مفتي محمود ته انتظار او چې له پارلمان څخه هغه راووتی، په موټر کې سپور و، شیشه یې کښته کړه، مولوي جميل الرحمن ورته وویل چې موږ غواړو د داود خان په ضد پاڅون وکړو، تاسي له موږ سره مرسته وکړئ.

استاد په کابل کې د بهرنیو اډو پر ضد د ملي یووالي جبهې مرستیال مشر و، هغه د سولې برخه کې څو ځله په قطر کې د طالب مشرانو سره ناستې کړي.

د کابل د امام ابو حنیفه عالي دارالعلوم څخه فارغ او لوړي زده کړي یې په مکه مکرمه کې کړي. د کابل ولایت د ده سبز ولسوالۍ اوسیدونکی دی، اوسمهال کابل ښار کې استوگن دی.

^{۱۴} مولوی جميل الرحمن سلفي مجاهد مشر و، د حزب اسلامي له خوا په کونړ کې ووژل شو. مفتي محمود د جماعت علماء اسلام - پاکستان بنسټ ایښودونکی او مشر و، د مفتي صاحب له مړینې وروسته یې زوی مولانا فضل الرحمن د یا گوند مشر شو.

مفتي محمود ورته وويل چې هلته (افغانستان) کې قضاء شته، هلته عدالت شته، هلته اسلامي نظام دی، هلته د عدالت ازاده اسلامي اداره شته، زموږ په هيواد (پاکستان) کې چې د انگرېز عدالت / قانون دی، هم موږ له حکومت سره گوزاره کوو او نور يې مولوي جميل الرحمن ته غصه پېل کړه، ډيرې سختې خبرې يې وته وکړې، ويې ويل چې څی بيرته ولاړ شئ، خپل نظام مه خرابوئ، بيا به همدا اوسني (د داوودخان) نظام هم نه شئ جوړولای.

"په لومړي وخت کې حزب اسلامي د انجنير گلب الدين حکمتيار او جمعيت اسلامي د پروفيسور برهان الدين رباني په رهبري په پېښور کې فعاليت درلود، ونه توانېدل چې دواړه گوندونه گډ کار وکړي، د مولوي سدوزي اغا او مولوي عبدالله ذاکري په مشرۍ د علماوو په منځگړيتوب؛ د مجاهدينو دواړو مشرانو ژمنه وکړه چې مولوي محمد نبي محمدي به د ټولو مجاهدينو د مشر په توگه مني^{۱۵}. د حرکت انقلاب اسلامي تر نوم لاندي اتحاد (ليندۍ ۱۳۵۷ ل) وشو او مشر يې مولوي محمد نبي محمدي شو.

^{۱۵} مولوي محمد نبي محمدي د پاچا ظاهر د واکمنۍ پر مهال (۱۹۶۵ تر ۱۹۶۸) د ولسي جرگې غړی و، کله چې افغان کمونستانو کودتاه وکړه، مولوي محمد نبي محمدي د ډيورنډې هغې غاړې کوټې ښار ته ولاړ، د حزب اسلامي او جمعيت اسلامي گډ مشر شو، وروسته د حرکت انقلاب اسلامي گوند مشر پاتې شو، د مولوي محمد نبي محمدي د قومندانانو او حزب اسلامي قومندانانو ترمنځ په هلمند ولايت کې سختې او ځينې نورو ولايتو کې جگړې وشوې.

پېښور کې د مجاهدينو د لنډمهاله حکومت د کورنيو چارو وزارت دده برخه و، مولوي محمد شاه فضلي يې يادې دندې ته معرفي کړ.

د مجاهدينو تر برياليتوب وروسته قضاء او محاکم مولوي محمدنبي محمدي ته وسپارل شول، مگر هغه کابل ته رانغی، پر ځای يې مولوي محمد شاه فضلي د سترې محکمې مشر و.

له طالبانو څخه يې خپل ملاتړ اعلان کړ او د مرگ تر وخته (۲۱ اپريل ۲۰۰۲) د طالبانو پلوي پاتې شو.

مولوي خالص بابا او مولوي جلال الدين حقاني چې دواړه عالمان وو^{۱۶} او د داوود خان د نظام مخالف خلک وو، له حکمتيار او استاد رباني سره يو ځای پېښور ته تللي وو، د مجاهدينو ځينې مشران وايي چې دوی د مجاهدينو رهبري خپل حق گانه، داچې مولوي محمد نبي محمدي له کوتې ښار څخه پېښور ته راوستل شو او د مجاهدينو مشر اعلان شو، مولوي محمد يونس خالص بابا او مولوي جلال الدين حقاني چې د حزب اسلامي د اجرائيه شورا غړي وو، دواړه له دغه اتحاد سره ملگري نه شول او مولوي خالص بابا د اسلامي حزب تر نوم لاندې گوند جوړ کړ.

شپږ مياشتې وروسته د استاد رباني او انجنير حکمتيار تر منځ د اختلافاتو له امله بيا هم د مولوي محمدي په مشرۍ د مجاهدينو اتحاد مات او مولوي محمدي د حرکت

^{۱۶} مولوي محمد يونس خالص بابا د اسلامي حزب مشر، د پخواني شوروي اتحاد پر ضد يې په لومړي وخت کې جهاد پېل، د مجاهدينو ترمنځ د کورنۍ جگړې پر مهال په کور کيناست، خالص بابا هغه څوک و چې کله د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال، د القاعده ډلې مشر اسامه بن لادن او ملگري يې افغانستان ته راوستل شول، په جلال آباد کې خالص بابا د هغوی کوربه او ځای يې ورکړ.

د طالبانو د تحريک ملاتړ يې وکړ، زوی يې انوارالحق مجاهد له طالبانو سره ملگري او د لوړو زده کړو وزارت کې يې لوړه دنده درلودله.

په افغانستان د امريکا د حملې پر وړاندې مولوي خالص بابا د جهاد فتوی ورکړه، هغه بيا ځل له هيواده هجرت وکړ، د هجرت پر مهال وفات شو، د مدينې منوري په نبوي مسجد کې يې د جنازي لمونځ (۱۹ جولای ۲۰۰۶) اداء او په جنت البقيع کې دفن شو.

مولوي جلال الدين حقاني هم له طالبانو سره ملگري او د سرحدونو او قبایلو چارو وزير و، پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته يې هم د طالبانو تر چتر لاندې زوی سراج الدين حقاني د خپلو وسلوالو مشرې کوله، په لويديځو رسنيو کې د حقاني شبکې په نوم د دوی ډله يادیده. سراج الدين حقاني د طالبانو دواړو مشرانو "ملا اختر محمد منصور او شيخ هبة الله اخوندزاده) دويم مرستيال و.

انقلاب اسلامي په نوم د گوند مشر پاتې شو. د اتحاد له برکته د دوو گوندونو (حزب اسلامي او جمعيت اسلامي) پر ځای د مجاهدينو ډلې په څلورو وويشل شوې.

د دې لپاره چې روحاني او د طريقت خلک هم په جهاد کې فعاله ونډه ولري، د پير سيد احمد گيلاني^{۱۷} په مشري د محاذ ملي اسلامي گوند او د حضرت صبغت الله مجددي^{۱۸} په مشرۍ د نجات ملي اسلامي گوند هم د پاکستان له خوا رسمي او نړيوالو ته ور وپېژندل شول.

کله چې استاد عبد رب الرسول سياف د کابل له پلچرخي زندان څخه خلاص شو، پېښور ته ولاړی، د مجاهدينو رهبرانو ورته ډيرې هيلې او اميدونه درلودل، د

^{۱۷} پير سيد احمد گيلاني: له پخواني شوروی اتحاد سره د جهاد پر مهال د محاذ ملي اسلامي مشر (۱۹۷۹) و، د مجاهدينو د لنډمهاله حکومت د لومړۍ دورې مشر و. د کورنۍ جگړې پر مهال يې په جگړه کې برخه نه درلودله. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته يې د حامد کرزي د حکومت ملاتړ وکړ، له افغانستان سره د امريکا امنيتي او دفاعي تړون سرسخت او جدي ملاتړی و، هغه د سولې عالي شورا (۲۱ فبروري ۲۰۱۲ - ۲۱ جنوري ۲۰۱۷) مشر و، د ۸۵ کالو په عمر د جنوري ۲۱ مه ۲۰۱۷، په کابل کې ومړ.

^{۱۸} حضرت صبغت الله مجددي په پېښور کې د نجات ملي اسلامي گوند (جولای ۱۹۷۸) جوړ کړ. له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال يې په جهاد کې فعاله ونډه درلودله، پېښور کې د مجاهدينو د لومړي لنډمهاله حکومت مشر و، کله چې مجاهدينو کابل ونيوی حضرت مجددي د دوو مياشتو لپاره (۲۸ اپريل - ۲۸ جون ۱۹۹۲) ولسمشر و. پر افغانستان د امريکا/ناټو تر حملې وروسته د بيا پخلاينې رئيس و، له امريکا سره د افغانستان د امنيتي تړون سخت او جدي ملاتړی و. د فبروري ۱۱ مه ۲۰۱۹ د ۹۲ کالو په عمر کابل کې مړ شو. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته يې د حامد کرزي د حکومت ملاتړ وکړ، د ملي پخلاينې او يو ځای کيدو بهير مشر و، د مشرانو جرگې مشر (ډسمبر ۲۰۰۵ - ۲۹ جنوري ۲۰۱۱) و، د طالبانو له خوا مرگونی بريد ورباندې وشو، سخت ژوبل او درملنه يې په ترکيه کې وشوه. د مرگ تر ورځې د شخړو او منازعاتو د حل کميسون د مشرۍ پر دنده پاتې و.

ځينو مخلصو مجاهد مشرانو او علماوو په وساطت د مجاهدينو ۵ گوندونو د استاد
سياف په مشرتوب اتحاد وکړ.^{۱۹}

^{۱۹} استاد سياف په ۱۳۵۳ل کال کې د داوود خان د حکومت له خوا ونیول شو، د حکومت
ضد څرگندونو له امله ۶ کاله زنداني شو، د حفيظ الله امين د حکومت پر مهال په ۱۳۵۸
ل کال کې خوشی او پېښور ته ولاړ. ويل کيږي چې د حفيظ الله امين او استاد سياف
مورگاني خويندي وي، له همدې امله حفيظ الله امين د هغه د خوشي کيدو امر کړی و.
وحيد مژده وايي: "چې کله حفيظ الله امين ووژل شو، د هغه کورنۍ سره تړلي او هغه ته
ځينې نږدې دوستان او د ارگ اشپز يې د ببرک کارمل د حکومت له ويرې پېښور ته ولاړل،
اسلام اباد کې د استاد سياف له خوا د اوسيدو زمينه ورته مساعده او بيا بهر ته واستول
شول."

د استاد سياف د کاکا زوی حاجي محمد عمر هاشمي وايي: "کله چې استاد سياف له بند
څخه خلاص شو، د لوی باري موټر (لاری) په واسطه مې هغه د تورخم هغې غاړې ته وا
ړاوه او په لاره کې ولاړو افغان ځواکونو ته مو ويل چې د موټر چلونکی دی او د موټر
ستیرینگ ته د پلټنو پر مهال همدی استاد سياف ناست و."

هغه زیاتوي چې د حفيظ الله امين د ترڼو ځينو کورنیو ته يې استاد سياف په جلوزو کیمپ
کې ځای ورکړی او د هغوی ښه ساتنه يې کوله.

زما (ليکوال) د څيړنې په پایله کې، استاد سياف چې د کابل پوهنتون نوموتی استاد و، د
لوړو زده کړو لپاره د امريکا متحده آیالاتو له خوا سکالرشيف ورته منل شوی و، په ۱۹۷۴
ز کال کې يې غوښتل چې امريکا ته د تحصیل لپاره ولاړ شي، مگر د کابل په هوايي ډگر
کې د سردار داوود خان د حکومت د امنيتي کسانو له خوا ونیول او زنداني شو، د نورمحمد
تره کي او حفيظ الله امين کمونستېي رژیمونو پر مهال هم په زندان کې و، کله چې د جدې
پر ۶مه ۲۷/۱۳۵۸ ډسمبر ۱۹۷۹، د ببرک کارمل له خوا کودتاه وشوه، هغه د ببرک کارمل
لخوا، ټولو بنديانو ته د عمومي عفوې په جريان کې له پلچرخې زندان څخه خوشی،
مخامخ پېښور ته ولاړ او هلته د مجاهدينو نورو رهبرانو پرې باور وکړ، هغه يې د مجاهدينو
د هغه وخت د ټولو ډلو مشر ومانه.

سعودي عربستان کې د سفر پر مهال د استاد سیاف^{۲۰} کړنو او د هغه لیدنو له سعودي پاچا او لوړ رتبه سعودي چارواکو سره؛ پرته د مجاهدينو له نورو رهبرانو څخه، انجنیر حکمتیار ډیر غوسه کړي و، کله چې د سعودي عربستان له سفر څخه بیرته را وگرځېدل، په پېښور کې بیاځل د مجاهدينو اتحاد مات او استاد سیاف د اتحاد اسلامي په نوم د گوند مشر پاتې شو، چې له ۶ څخه د اتحاد له برکته ۷ گوندونه شول. "استاد مزمل".

^{۲۰} عبد رب الرسول سیاف په ۱۳۵۳ل کال کې د داوود خان د حکومت له خوا ونیول شو، د حکومت ضد څرگندونو له امله ۶ کاله زنداني شو، د حفیظ الله امین د حکومت پر مهال په ۱۳۵۸ل کال کې خوشی او پېښور ته ولاړ. هلته د مجاهدينو د ۵ گوني اتحاد (جمعیت اسلامي، حرکت انقلاب اسلامي، محاذ ملي اسلامي، نجات ملي اسلامي او اسلامي حزب - خالص بابا) مشر وټاکل شو، حزب اسلامي - حکمتیار ور سره یوځای نه شو، نورو ته یې وښودله چې حزب اسلامي په یوازي هم د نورو ټولو گوندونو په پرتله زور او ځواک لري. د یاد اتحاد له پښېدو وروسته، استاد سیاف د اتحاد اسلامي گوند مشر پاتې شو. او د ۶ گوندونو پر ځای د مجاهدينو ۷ گوندونو له پاکستان، سعودي عربستان، متحده عرب اماراتو، امریکا او نړۍ سره اړیکې پیدا کړي.

د مجاهدينو د لومړي لنډمهاله حکومت پر مهال د استاد سیاف مرستیال انجنیر احمدشاه احمدزی لومړی وزیر و. او د مجاهدينو تر بريالیتوب وروسته یې د استاد رباني او احمدشاه مسعود ملاتړ اعلان کړ، د هغه مرستیال انجنیر احمدشاه احمدزی د کورنیو چارو وزیر او لومړی وزیر و، په حکومت کې یې غوښنه برخه درلودله.

په کابل کې یې د استاد عبدالعلي په مشرۍ د اهل تشیع گوند حزب وحدت سره بې رحمه جگړې وشوې، کله چې طالبانو کابل ونیو، استاد سیاف د شمال ټلوالې په جوړښت کې د طالبانو پر ضد جگړه کوله.

پر افغانستان د امریکا د حملې پر مهال له امریکایانو سره ملگری او کابل ته یې وسلوال ننوتل. استاد سیاف په ۷ ډسمبر ۲۰۰۵ کې د ولسي جرگې غړی شو، د ولسي جرگې د ریاست لپاره یې له یونس قانوني سره سیالي وکړه، مگر یونس قانوني زیاتې رایې واخیستي. استاد سیاف تر ۶ ډسمبر ۲۰۱۰ د ولسي جرگې غړی و، دویمه دوره کې بیا ځل (۲۷ فبروري ۲۰۱۱) د ولسي جرگې غړی شو، هغه د ۲۰۱۴ ولسمشرۍ ټاکنو ته نوماند او له ولسي جرگې یې استعفی ورکړه، مگر د ولسمشرۍ ټاکنو کې یې ډیرې کمې رایې تر لاسه کړي.

له رباني او احمد شاه مسعود سره د حکمتيار ستونزه

"د احمد شاه مسعود^{۲۱} ستونزه له حزب اسلامي سره شخصي او عقيدوي نه وه، په لومړيو وختونو کې دا خبره نه وه، ده هم جهاد کاوه او د حزب اسلامي مجاهدينو هم جهاد کاوه.

کله چې احمد شاه مسعود، د داوود خان پر ضد د زمري ۱۳۵۴ ل کال له ناکام قيام وروسته پاکستان ته ولاړ، ځينې راپورونه داسي دي چې نصير الله بابر پټ هغه ته ويلې و چې حکمتيار تاسي (مسعود) وژلئ، مگر ما خلاص کړلئ، بيا نو مسعود پنجشير ته راغی، دلته يې قوي جبهه جوړه کړه.

د حزب اسلامي قومندان سيد جمال د احمد شاه مسعود د شورا نږدې ۳۵ غړي د خپل شخصي مشکل له امله په ۱۹۸۹ ز کال کې ووژل، دا د گوند په سطحه اختلاف نه و، بيا احمد شاه مسعود سيد جمال د اسلامي حزب تکړه قومندان له ډيرو ملگرو سره يو ځای په تخار کې وواژه، چې دغه ډول وژنو ددوی ترمنځ اختلافات ډير کړل او دغه خلک چې دواړو خواوو ته ووژل شول دا ټول پښتانه نه وو، تاجک زيات وو^{۲۲}."

^{۲۱} انجنير احمد شاه مسعود له لومړنيو مجاهدينو څخه و چې پېښور ته ولاړ، له استاد برهان الدين رباني سره و، د انجنير حکمتيار له خوا د مرگ له ويرې بيرته پنجشير ته ولاړ، په لنډه موده کې د جمعيت اسلامي د نوموتي قومندان په توگه را ښکاره شو، وروسته يې د نظار شورا جوړه کړه، له روسانو سره يې پر يو بل د نه بريد تړون لاسليک کړ.

د پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال؛ د حزب اسلامي او مسعود ترمنځ جگړې پېل او تر هغه وخته يې دوام وکړ تر څو حکمتيار کابل ته د لومړي وزير (جون ۱۹۹۶) په توگه ننوت. د مجاهدينو د حکومت پر مهال مسعود د دفاع وزير و. کله چې طالبانو کابل ونيو، د طالبانو پر ضد يې شمال ټلواله جوړه کړه، له طالبانو سره يې سختې او درنې جگړې وکړې، طالبانو تر پايه ونه شوای کولای چې د پنجشير دره له مسعود څخه ونيسي. پر مسعود د سپتمبر ۹مه ۲۰۰۱، د دوو عربانو له خوا مرگونی بريد وشو او مسعود مړ شو.

^{۲۲} د وتلي ليکوال او د سياسي چارو کارپوه احمد وحيد مژده سره زما ليکوال مرکه (۳۰ سپتمبر ۲۰۱۴). د کتاب په راتلونکو برخو کې د ده د يادې مرکې پر مهال څرگندونو سره يواځې "وحيد مژده" ليکل کيږي.

د احمدشاه مسعود او حزب اسلامي د قومندانانو جگړې په لغمان کې د قومندان طارق (جمعيت) او عبدالله جان (حزب اسلامي)، په پروان، تخار، بدخشان، هلمند او کندهار کې هم يادولای شو.

حکمتيار چې په پېښور کې ډير قوت درلود، د جهاد په لومړيو وختونو کې يې استاد رباني او احمدشاه مسعود ته د مجلسونو پر مهال په سپکه سترگه کتل.

دوه داسې پېښې هم شوې چې په يوه کې استاد برهان الدين رباني او په بله کې په احمدشاه مسعود باندې د حکمتيار له خوا د دوی د تهديد هڅه شوې وه.

يوه خبره اړينه ده چې احمدشاه مسعود په پېښور کې د انجنير حکمتيار په شتون کې د خپل ځان لپاره ځای نه ليدی او يو ډول ويره او اندېښنه يې هم درلودله، چې

وحيد مژده د جهاد پر مهال، پېښور کې د حزب اسلامي گوند فرهنگي کميټه کې کار کاوو، وروسته يې د شهيد عبدالله عزام په دفتر کې کار کاوو. کله چې مجاهدينو کابل ونيو، د بهرنيو چارو وزارت کې يې دنده وه، د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د بهرنيو چارو وزارت د کونسلي چارو رياست مشر و.

د حامد کرزي د حکومت په لومړيو وختونو کې د سترې محکمې وياند و، له دندې يې استعفی ورکړه، په وروسته وخت کې د بهرنيو اډو پر ضد د ملي يووالي جبهې وياند و.

د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي فارغ، د بغلان ولايت د مرکزي بغلان د فابريکې سيمې اوسيدونکی دی، مگر په کابل ښار کې استوگن و.

د نومبر ۱۸مه ۲۰۱۹، چهار شنبه، د ماښام لمانځه تر اداء کولو وروسته د مسجد مخکې پر مژده صاحب بريد او شهيد شو.

د جون پر ۱۰مه ۲۰۲۰، طالبانو د داعش وسلوالي ډلې نيول شوې کس (عنایت الله د عزت الله زوی، د لوگر ولايت د پل عالم اوسيدونکي) رځپېښه خپور کړ، چې هغه منلي وه چې د ملي امنيت "په ځانگړې ډول د ملي امنيت پخواني رئيس رحمت الله نبيل" سره د همکارانو "ډاکټر ضياء الدين او د رحمت الله نبيل د تره زوی حاجي ابراهيم" له خوا د وحيد مژده د ترور پلان ورکول شوې او دوی هغه د مسجد مخې ته شهيد کړی.

له امله يې بيا مسعود خپل ځان مجبور وگاڼه تر څو له روسانو سره تړون وکړي او په شمال کې د حکمتيار قوت کمزوری کړي.

استاد رباني ته يې قناعت ورکړ چې د ده (مسعود) تر مشرې لاندې د جمعيت اسلامي قومندانان منسجم شي، وسلې او نظامي تجهيزات په شمال کې د جمعيت اسلامي مجاهدينو ته د ده (مسعود) له لارې وويشل شي. او همدغه جريان بيا د شوراى نظار په نوم ونومول شو، چې مشر يې احمد شاه مسعود و^{۲۳}.

" ۱۳۵۶ ل کال کې د يوې ناستې پر مهال د حزب اسلامي دريو کسانو استاد رباني د مجلس په وخت کې ډير توهين کړ، ورته ويل يې چې ته (رباني) د څه شي رهبر يې، دروغجن رهبر يې. هغه ځوانانو په بد نيت نه توهين کاوه، هغوى فکر کاوه چې استاد رباني په غلطه روان دی او ولي له پاچا ظاهر سره اړيکې نيسي. کيدای شي درې ځله د استاد رباني ډير توهين د حزب د ځوانانو له خوا شوى وي. دا هم له امکان څخه لرې نه ده چې ځينو به د استاد رباني د له منځه وړلو هڅه هم کړي وي. د حزب اسلامي او جمعيت اسلامي تر منځ لاندې درې ټکي د اختلاف لامل وو:

۱ - استاد رباني له پېښوره څخه له پخواني پاچا ظاهر سره اړيکه ونيوله چې د داوود خان پر ضد گټه سياسي جبهه جوړه کړي. دا په حزب اسلامي بڼه ونه لگيده د حزب مشر هغه وخت کې قاضي امين وقاد و.

۲ - کله چې د ځينو ولايتونو په مختلفو ولسواليو کې د ۱۳۵۴ ل کال جگړه پيل عملیات ناکام شول، له هغه وروسته استاد رباني د داوود خان له حکومت سره تفاهم

^{۲۳} د مسعود دغه پلان و چې جمعيت اسلامي گوند يې قوي کړ او په مقابل کې بيا حزب اسلامي خپل قوي قومندانان کمزوري او ډير واکونه يې نه ورکول چې بيا وروسته د کورنۍ جگړې په مهال د حزب اسلامي ډيرى کوچني قومندانان هم د احمد شاه مسعود په څنگ کې د بېلابېلو نورو لاملونو له کبله ودرېدل.

پېل کړ، چې احمد شاه مسعود او انجنیر جان محمد^{۲۴} هم پکې رول درلود او حزب اسلامي له داوود خان سره د تفاهم مخالفت کاوه.

۳ - استاد رباني او ملگرو یې د داوود خان پر ضد د نظامي عملیاتو مخالفت کاوه او د حزب اسلامي ځوانانو بیا نظامي عملیاتو ته بیرته درلودله. "استاد مزمل

"د سید قطب رح اخښی کمال الدین سنایري چې پخوا په مصر کې نږدې ۱۸ کلونه بندی و، پېښور ته راغی، هغه غوښتل چې د اخواني گوندونو (حکمتیار، استاد رباني، استاد سیاف او خالص بابا) منځ کې اتحاد راولي، استاد رباني په ښکاره د مجاهدينو له نورو گوندونو سره د اتحاد کولو هوکړه وکړه، زه هغه وخت د جمعیت اسلامي مرستیال مشر وم، مگر راتلونکي د جمعیت اسلامي په اجرائیه شورا کې همدا د اتحاد کولو خبره اجنډا کې نه وه نیول شوې، استاد رباني ته مې وویل چې تاسي د سنایري سره ژمنه کړې وه چې له نورو مجاهدينو گوندونو سره به اتحاد کوئ، مگر نن هغه مهمه موضوع ولي اجنډا کې نه ده نیول شوې، استاد رباني وویل، هغه مهمه موضوع نه ده، په اجرائیه شورا کې بحث کول پري اړین نه دی، هدف یې دا وو چې اتحاد نه کوي، له همهغه اجرائیه شورا مجلس څخه زه (احمدزی) ولاړ شوم او له جمعیت اسلامي څخه ووتلم او بیا د اتحاد اسلامي گوند مرستیال مشر شوم. "انجنیر احمدزی

^{۲۴} مزمل صاحب وايي: انجنیر جان محمد په پېښور کې حزب اسلامي ونيو، د حزب کسانو ویل چې هغه ومنله چې د داودخان د حکومت لپاره کار کوي، مگر زما (مزمل) باور نه راځي. هغه ډیر عزیز او پخوانی مسلمان شخص و. په دې پېښه (کيس / دوسیه) کې انجنیر احمدشاه مسعود هم و، مگر په خپله طریقه پکې د حزب اسلامي څخه بچ شو. او کیدای شي له همدې ځایه یې د حزب اسلامي په اړه ډیره عقده اخیستي وي. کیدای شي چې مسعود هم پکې له منځه تللی وای. زما د معلوماتو پر بناء چې هغه وخت د حزب امیر حکمتیار نه وو، مگر خلکو دا کار د حکمتیار گانه، ما (مزمل) له حکمتیار څخه پوښتنه کړې، هغه خپله هم د انجنیر جان محمد د مرگ په اړه متاسف و، مگر د ځوانانو گروپ همدا چې له دولت سره تفاهم یې جاسوسي گڼله، هغوی انجنیر جان محمد هم وژلی وو.

"انجنير حکمتيار راته وويل چې استاد سياف ته زما له خوا ورشه، که حزب اسلامي ته راځي هم زموږ مشر ده او که دوه درې گوندونه قانع کړي چې د ده په مشرۍ اتحاد وکړي هم يې منم. حکمتيار په استاد سياف ډير حساب کاوه او ويل به يې چې موږ ورڅخه مطمئن يو. د سيد قطب رح د اخيني کمال الدين سناني سره ځينو گوندونو د اتحاد کولو خبره ومنله، خو جمعيت اسلامي ونه منله او استاد سياف خپلو ملگرو انجنير احمد شاه احمدزي، استاد ياسر، بلال او ځينو نورو ته وويل چې له جمعيت څخه راووځئ، هغوی هم استاد سياف ته ورغلل او جمعيت اسلامي تجزيه شو. بيا هم موږ له سياف سره ودریدو تر څو په وروسته وخت کې د اوه گوني اتحاد رئيس او مبایع مشر مو کړ. خلکو بيعت ورسره وکړ، دا مرحله د جهاد د وخت تر ټولو هسکه څوکه وه او له مبایع اتحاد عرب هیوادونه او نړۍ متاثره شوه، ډیرې زیاتې مرستې مجاهدينو سره وشوې او په داخل کې مجاهدينو قوي روحیه واخیستله." استاد مزمل

د مجاهدينو د موقت حکومت پر مهال روسيې ته د استاد برهان الدين رباني سفر سره هم حکمتيار کلک مخالفت درلود، ولي استاد رباني روسيې ته سفر او ويل کيږي هلته يې پټې ليدنې او له روسانو سره د بنو اړيکو لپاره د خپل ځان او گوند په گټه کار وکړ، چې له دې وروسته د جمعيت اسلامي او حزب اسلامي تر منځ واک ته د رسيدو پر سر سخته سيالي پيل شوه.

"استاد رباني چې د جمعيت اسلامي مشر او د مجاهدينو د موقت حکومت د بهرنيو چارو سرپرست وزير ؤ د ده په مشري ماسکو ته هيټ وټاکل شو، ځينې گوندونو يې مخالفت وکړ چې څرگند پکې حکمتيار او استاد سياف ؤ.

د هيټ مطبوعاتي کانفرانس په اسلام اباد کې ۱۸ عقرب ۱۳۷۰ کال، لس بجې د هالي ډی هوټل کې و. او استاد رباني وويل: "ټول مجاهدين په دې ټکې موافق دي چې هيڅکله به د ډاکټر نجيب الله او د هغه له مزدور حکومت سره مذاکره ونه کړي، د ډاکټر نجيب الله حکومت غیر قانوني دی او په افغانستان کې د شوروي پوځيانو د شرمناک تجاوز ثمره ده."

استاد رباني، آيت الله محمد اصف محسني، مولوي محمد نبي محمدي، قاضي محمد آمين وقاد، ډاکټر حشمت الله مجددي، سيد حامد گيلاني، مولوي محمد شاه فضلي، مسعود خليلي، سيد محمد هادي، عمادالدين وثيق، فضل الرحمن، محمد آمين منصف، عبدالحميد منهاج، حاجي محمد اکبر عزيزي او عبدالکريم مستعين، چې ټول ۱۵ تنه ؤ، ماسکو ته د هيټ غړي وو.

جدي ته له رسيدو وروسته، د مطبوعاتې غونډې پر مهال بيا ځل استاد برهان الدين رباني وويل: "موږ د ډاکټر نجيب الله د مزدور حکومت سره مذاکره او خبرې نه کوو، موږ غواړو چې له روسانو سره مخامخ خبرې وکړو، هغوی زموږ په خاوره تجاوز کړی دی."

په سفر کې د پاکستان د آی ایس آی دوه نفره کرنيل طارق او بل تن هم ؤ، مگر په مجلسونو کې يې شرکت نه درلود.

د مجاهدينو هغه هيټ چې له ايران څخه راغلي ؤ له هغوی سره هم درې تنه د ايراني استخباراتو کسان وو.

د نومبر پر ۸مه ۱۹۹۱، د مجاهدينو پلاوی ماسکو ته ورسيد، د مجاهدينو د موقت حکومت د بهرنیو چارو وزير استاد رباني د روسیې د بهرنیو چارو وزير بوريس پانکين^{۲۵} سره په لومړي ناسته کې، هغه ته وويل: "تاسي د کابل له رژیم سره د

^{۲۵} بوريس پانکين Boris Dimitrievich Pankin د لنډ مهال لپاره د پخواني شوروي اتحاد د بهرنیو چارو وزير (۲۸ اگسټ تر ۱۹ نومبر ۱۹۹۱) و.

اډوارډ شوارډناډزي Eduard Ambrosiyevich Shevardnadze د پخواني شوروي اتحاد د بهرنیو چارو وزير (۲ جولای ۱۹۸۵ تر ۲۰ ډسمبر ۱۹۹۰) و. کله چې د افغانانو د جهاد له برکته پخوانی شوروي اتحاد پنگ شو، شوارډناډزي د گرجستان د پارلمان رئیس (۴ نومبر ۱۹۹۲ تر ۲۶ نومبر ۱۹۹۵) و او له دې وروسته د گرجستان انتخابي ولسمشر (۲۶ نومبر ۱۹۹۵ تر ۲۳ نومبر ۲۰۰۳) و.

ډيالوگ خبره وکړه، موږ صريحاً وويل، د ملگرو ملتونو مشر ته مو هم ويلي دي، چې هيڅ مسلمان افغان حاضر نه دی چې داسي ډيالوگ چې يو طرف يې د نجيب رژيم وي اشتراک وکړي او له نجيب سره ډيالوگ امکان نه لري.

تاسي روسانو د اگسټ مياشتې کودتاه کوونکي "افغان کمونستان" د محاکمې ميز ته کش کړي؟ موږ څه ډول د خپل ملت له قاتل سره خبرو ته کښينو. دا مسئله نه عدالت قبلوي او نه تاسي او نه موږ.

نجيب يونيم ميلون انسانان وژلي موږ څه ډول کولای شو هغه په خپلو اينده تصاميمو کې شريک کړو؟

داچې تاسي وياست شوروي په دي باره کې کوم کار نه شي کولای، موږ وايو چې د رژيم جنايتونه ستاسي په مرستو پورې تړلي دي.

هر سکاډ چې زموږ په کليو توغول کيږي روسيه يې مسؤليت لري، موږ له نجيب سره خبرې نه کوو، ښه لاره داده چې نجيب باندي فشار راوړل شي چې کابل پريردي، نور استبداد ته ادامه ور نه کړي او دغه د سولې تر ټولو لنډه لار ده.^{۲۶}

"ماسکو کې په يوه جلا ناسته کې د خلق ډيموکراتيک ډلې پخواني غړي، د کورنيو چارو پخواني وزير سيد محمد گلاب زوی هم په پټه يوازي له استاد رباني سره په هوټل کې دننه ليدنه وکړه، گلاب زوی له ډاکټر نجيب الله څخه شکايت درلود چې د ولس د منافعو خلاف کارونه کوي." مجاهدين در ماسکو

شوارډناډزي د جنوري ۲۵مه ۱۹۲۸ په گرجستان کې زيږدلي او د جولای ۷مه ۲۰۱۴، د ۸۶ کلو په عمر مړ شو.

^{۲۶} مجاهدين در ماسکو (مذاکرات با روسها)، ليکوالان: فضل الرحمن فاضل او فيض الرحمن وثيق.

دواړو ليکوالو د ماسکو سفر کې د مجاهدينو له پلاوي سره يوځای، د شورويانو او مجاهدينو په عمومي ناستو کې يې گډون درلود.

"ماسکو کې د پخواني شوروي اتحاد د هغه وخت ولسمشر گورباچوف د مجاهدینو د موقت حکومت د بهرنیو چارو وزیر استاد برهان الدین رباني ته وویل: موږ تیروتنه وکړه چې د افغانانو سره په جگړه کې ډیر وخت بوخت پاتې شوو، موږ غواړو چې له افغانانو سره ښه ګاونډیتوب ولرو او موږ ته دا فرق نه لري چې تاسي (استاد رباني) او یا ډاکټر نجیب الله په واک کې وي. غواړو چې له افغانستان سره ښه ګاونډیتوب وساتو.

کله چې ډاکټر نجیب الله ته د گورباچوف او استاد رباني ترمنځ د خبرو جزئیات ورسیدل، ډاکټر نجیب الله په احساساتي ډول د کابل راډیو او ټلويزون د لارې اعلان وکړ چې د دلوې ۲۶مه ۱۳۶۷ - ۱۵ فبروري ۱۹۸۹ د روسانو څخه د ازادي ورځ ونومول شوه.

ډاکټر نجیب الله چې پوه شو چې گورباچوف یې له ملاتړه په شا شو، د پخواني شوروي اتحاد پر ضد یې ځینې څرګندونې پیل کړي، چې بالاخره روسانو د ببرک کارمل اړوند پرچم ډلې سره کار وکړ او د مزار شریف ښار ته یادې ډلې د جمعیت اسلامي ډلې سره یو ځای سقوط ورکړ، چې بیا وروسته په ګډه د نظار شورا د مشر مسعود سره د ایتلاف نتیجه کې کابل ته ننوتل.

کت مټ همداسي کار مخکینې ولسمشر حامد کرزي هم وکړ^{۲۷}، کله چې د ۲۰۱۴ ز کال د ټاکنو وخت را نږدې شو، کرزي امریکایانو ته وویل چې زه خو د دریم ځل ټاکنو لپاره نومانم کیدو حق نه لرم، دا ځل به زما ورور قیوم کرزی او یا هم زما د کورنۍ کوم بل غړی نومانم او واک ته ستاسي په مرسته ورسیري، امریکایانو هغه ته جواب ورکړ، چې نور نه کرزی او نه یې د کورنۍ کوم غړی د ولسمشر په توګه غواړي، له همدې وروسته مخکینې ولسمشر کرزي په احساساتي ډول د امریکا ضد څرګندونې پیل کړي. "۱۲ مې ۲۰۱۸. حاجي سيد داوود اغا

^{۲۷}د جهاد پر مهال د حضرت صبغت الله مجددي د ګوند غړی، د استاد رباني د حکومت پر مهال د لنډ وخت لپاره د بهرنیو چارو مرستیال وزیر و.

په افغانستان د امریکا ترحملې وروسته په بڼ کې د لنډ مهاله حکومت مشر، وروسته د انتقالی دورې رئیس او دوه ځله انتخابی ولسمشر (۲۲ ډسمبر ۲۰۰۱ - ۲۹ سپټمبر ۲۰۱۴) و.

شورای نظار

"استاد برهان الدین رباني ډیر حوصله لرونکی سړی و، احمدشاه مسعود فکر کاوه چې استاد څه نه شي کولای، د شورای نظار په نوم یې په ۱۳۶۲ ل (۱۹۸۳ ز) کال کې تشکیلات جوړ کړل، استاد رباني هم مسعود غټ کړ، زیات نظامي تجهیزات او واکونه یې ورکړل، مسعود وتوانیدي چې په پنجشیر کې د حزب اسلامي مهم قومندان محمد قسیم فهیم^{۲۸} هم له ځان سره ملگری کړي، هغه څه چې مسعود کول هغه شورای نظار وه، جمعیت اسلامي د استاد رباني او شورای نظار د مسعود او پنجشیرانو وو." انجنیر احمدزی.

په ۱۳۵۴ ل. کال کې چې د پنجشیر د قیام پلان^{۲۹} د ډیورنډ هغې غاړې ته جوړیده، هغه وخت احمدشاه مسعود او جلال الدین حقاني دواړه د نظام په

^{۲۸} محمد قسیم فهیم د پنجشیر اوسیدونکی، د شورای نظار دویم نمبر نظامي قومندان و، د استاد رباني د حکومت پر مهال د استخباراتو عمومي رئیس و، له طالبانو سره یې سختې جگړې وکړې. د احمدشاه مسعود تر مرګ وروسته د شمال ټلوالې مشر و.

پر افغانستان د امریکا تر حملې وروسته دفاع وزیر (۱۹ سپټمبر ۲۰۰۱ تر ۱ ډسمبر ۲۰۰۴)، وروسته د ولسمشر حامد کرزي لومړی مرستیال (۱۹ نومبر ۲۰۰۹ تر ۹ مارچ ۲۰۱۴) و، د ناروغي له امله یو ناڅاپه په خپل کور کې، د مارچ ۹مه ۲۰۱۴ کې مړ شو.

^{۲۹} مجاهدين په ۱۳۵۳ ل. کال کې پاکستان ته ولاړل، په ۱۳۵۴ کال کې یې د داود خان پر ضد او بیا په ۱۳۵۷ کال کې یې د افغان کمونستانو پر ضد جګړه کوله، چې وروسته بیا د پخواني شوروي اتحاد سرو لښکرو پر افغانستان یرغل وکړ او مجاهدينو ورسره جهاد کاوه.

د یادولو ده چې ذکر یې وکړو، جنرال عتیق الله امرخیل په دې نظر دي چې: "د داودخان لویه تیروتنه داوه چې کله یې د خلقيانو مشران ونيول، په کار وه چې کابل ښار کې یې امنیتي تدابیر او احضارات نیولي وای، مګر مغروره سړی و، امنیتي ستونزو ته یې توجه ونه کړه، غوښتل یې په سبا د خلقيانو د مشرانو برخلیک خلکو ته وښيي، چې په شپه کې حفیظ الله امین وتوانیدی، له خپلو خلقي ملګرو سره د کودتاه پلان ترتیب، قوای ۴ او قوای ۱۵

مخالفت کې د ډيورنډ هغې غاړې ته تللي وو، د احمد شاه مسعود او په ټوله کې د پنجشير د قيام مشري خواجه محفوظ منصور په غاړه درلودله، چې بيا ونيول شو او د داوود خان له خوا ووژل شو.^{۳۰}

"مسعود ته روسانو او فرانسې زيات رشد ورکړ، فرانسې له دي کبله چې مسعود په فرانسوي ژبه پوهيدی، کابل کې يې استقلال ليسه لوستي وه، د فرانسې له ژورنالستانو سره په فرانسوي يې خبرې کولې، ځکه د فرانسې ډيره توجه ورته واوښتله او هغه مجاهدين مشران چې په عربي پوهيدل هغوی ته عربو زياته توجه کوله لکه جلال الدين حقاني او استاد سياف." "وحيد مژده

"احمد شاه مسعود نظر آي ايس آي او سي آي ته له روسانو او فرانسې سره ښه روابط لرل، استقلال ليسه يې ويلې وه او په فرانسوي پوهيده، روسانو خپلو راتلونکو موخو ته د رسيدو لپاره د پاکستان او امريکا په سيالۍ کې د مسعود ملگرتيا کوله، د مسعود ملگرتيا له سي آي آي او ايس آي سره کمزوري وه، ولي د حکمتيار ملگرتيا له آي ايس آي سره ډيره ټينگه وه." انجنير احمدزی

"روسانو په خپلو کورنيو مطبوعاتو کې مسعود ډير قوي او غټ مجاهد او ډله معرفي کوله^{۳۱}، هغوی د مسعود په غټ معرفت کې خپله گټه او هدف درلود، دهمدې له پاره روسانو ډير کار وکړ، عام روسان په دي قانع وو چې د افغانستان په

ته يې هدايت ورکړي و، په هوايي ځواک کې يې هم خپلو کسانو ته د کودتاه کولو لارښونه کړي وه او په سبا يې د کودتاه پروگرام عملي او کامياب شو."

^{۳۰} خواجه محفوظ منصور د بغلان ولايت د پلخمرې اوسيدونکی، د کابل پوهنتون د ساينس پوهنځي محصل و. په ۱۳۵۴ لمريز کې د هغو عملياتو قومنده د ده په لاس کې وه چې په پنجشير کې ترسره شول، د عملياتو پر مهال ټپي او ونيول شو، وروسته د سردار داوود خان د حکومت له خوا اعدام شو.

^{۳۱} ۱۹۸۲ز کال کې مسعود له روسانو سره د دوستي تړون وکړ او مسعود د روسانو په نظر کې د راتلونکي افغان حکومت لپاره يو بل معادل مشر شو. جنگ های کابل ۲۷ مه پاڼه.

شمال کې احمدشاه مسعود يو تر ټولو مهم قومندان او لويه ډله لري، مهمه داده چې روسانو د شمال له پاره ډير ژور پلان درلود، نو ځکه يې په مسعود سرمايه گذاري له لومړۍ ورځې پيل کړه.

روسانو وغوښتل چې له احمدشاه مسعود سره اړيکې ټينگې کړي، وټوانيدل او د مسعود سره يې د نظامي اوربند تړون لاسليک کړ، همدغه تړون روسانو خپلو ملتونو ته داسي وښود، چې دوی لويه لاسته راوړنه لرله، ځکه د مجاهدينو له يوه مهم مشر او ډلې سره يې داسي تړون کړی چې د روسانو په کاروانونو او پوځيانو به حمله نه کوي او مزاحمت به ورته نه جوړوي.^{۳۲} روسانو په تړون کې منلي وه چې کوم خوراکي او نور مواد د سالنگ د لاري کابل ته وړي په هغوی کې د مسعود ځانگړې برخه وه او په سالنگ کې به د مسعود کسانو ته دهغوی برخه ورکول کيدله.^{۳۳}

^{۳۲} د روسانو د تلفاتو شمير د کمښت يو علت د مسعود او روسي استخباراتو مداوم روابط وو، ځکه روسانو د شمال دلاري کابل ته تگ راتگ کاوه. جنگ های کابل ۴۷ مه پاڼه.

^{۳۳} د مسعود او روسانو ترمنځ لومړی قرارداد پنجشير کې په ۱۹۸۲ ز کال کې لاسليک شو، جنرال گروموف د ۴۰م لښکر مشر خپل کتاب (سرې لښکري افغانستان کې) دا خبره ليکلي چې له مسعود سره تړون بيا تر اخره همداسي موفقانه پاتې و. تړون کې راغلي و چې مسعود به په شمال کې د روسانو په کاروان حمله نه کوي، روسان به ورته وسلې، غذايې مواد، مهمات او د حزب اسلامي په مقابل کې د مسعود مرسته کوي. د مسعود شرطونه له پنجشير څخه د روسانو وتل او حکومتي ځواکونو قطع کيدل وو. جنگ های کابل ۴۹مه پاڼه.

د مسعود او روسانو تر تړون وروسته، هر وخت به سرپوښ لاری موټر چې مهمات او تجهيزات به پکې وو، د شورويانو له کنډک څخه دمسعود لورته تللي او چورلکې به هم ورتلي، د مسعود ساحه د افغان پوځ له سيمې ۵ کيلومتره لرې وه.

مسعود به د روسانو په کاروان او پوستو بريد نه کاوه، خو په افغان حکومتي پوځيانو به يې حملې کولې. جنگ های کابل ۵۴ مه پاڼه.

"د پنجشير پيشغور کې د حکومت ۴۴۴ نمبر لوا وه، عبدالخالق يې قومندان وو، اوسمهال د امنيت شورا غړی له دي مخکې د دفاع وزارت مرستيال وزير و، دوی هلته اوسيدل او د مسعود د وسلوالو له خوا پرې ډز نه کيدی." جنرال امرخيل

د نظار شورا له آی ایس آی سره هم رابطه لرله، دغه تماسونه دې حد ته ورسیدل چې د پاکستان د لوی درستیز میرزا اسلم بیګ په غوښتنه احمد شاه مسعود پاکستان ته (لړم ۱۳۶۹ ل - نومبر ۱۹۹۰ ز کال) سفر وکړ. "وحید مژده.

"د روسانو او مسعود تر منځ اړیکې او تړون و، د دفاع وزارت یوه کارکونکې ما (امرخیل) ته کیسه وکړه، هغه وویل: "زه نوکریوال وم او د پنجشیر څخه د قطعي قومندان راته تلیفون وکړ چې د روسانو یو نظامي کاروان زموږ د قطعي (د پنجشیر - پيشغور سیمې) څخه تیرېږي او د مسعود د وسلوالو په لور ور روان دی، موږ څه وکړو. کله چې مې له لوړو مقاماتو څخه هدایت وغوښت، هغوی وویل چې د روسانو کاروان ته د یو د قطعي له خوا مزاحمت نه کیږي، پري دي ږدي چې تیر شي."

جنرال امرخیل وویل: یوځل احمدشاه مسعود د افغان ځواکونو له خوا په پنجشیر کې محاصره شو، نږدې وو چې مسعود ژوندی ونیول شي، روسانو مداخله وکړه او بیا مسعود له هغه محاصرې ژوندی و ایستل شو. ^{۳۴} "جنرال امرخیل

"کله چې احمدشاه مسعود ته پاکستان د ورتګ (نومبر ۱۹۹۰ ز) بلنه ورکړه، مسعود د چترال هاخوا گرم چشمې سیمې ته ورغی، هلته یې د پاکستان د پوځ لوی درستیز اسلم بیګ او د امریکا سفير اوکلي تود هرکلی وکړ ^{۳۵}، په چورلکه کې اسلام اباد ته ولاړل، ویل کیږي په دغه وار له احمدشاه مسعود سره پاکستان ډیره زیاته مرسته وکړه، د پاکستان له لوري ورته دیرش میلیونه پاکستانی کالداري او تر ۶۰ زیاتي ۴x۴ قوي ډاډسني / موټر ورکول شول، له دې سره سره احمد شاه مسعود ته

^{۳۴} د ډاکټر نجیب الله د واکمنۍ پر مهال د هوايي قواوو قومندان (۱۳۶۸ - ۱۳۷۱ ل. کال) جنرال عتیق الله امرخیل سره زما (لیکوال) مرکه (۲۶ فبروري ۲۰۱۸). د کتاب په راتلونکو برخو کې د ده د یادې مرکې پر مهال څرګندونو سره یواځې "جنرال امرخیل" لیکل کیږي. ^{۳۵} میرزا اسلم بیګ Mirza Aslam Beg د پاکستان د پوځ لوی درستیز (۱۷ اګست ۱۹۸۸ تر ۱۶ اګست ۱۹۹۱)، و، هغه د پاکستان پوځ کې (۱۹۵۰ تر ۱۹۹۱) پوري دنده اجراء کړې. روبرت بی اوکلي Robert Bigger Oakley په اسلام اباد کې د امریکا سفير (۱۸ اګست ۱۹۸۸ تر ۲۹ اګست ۱۹۹۱) و.

سي آی اې هم د پاکستان د استخباراتي شبکې او د مجاهدينو د نوور ډلو په پټه نقد ډالر او وسلې ورکولې.

له اسلام اباد څخه وروسته احمدشاه مسعود د پېښور ښار ته څيرمه د ځمکنۍ په سېمه کې د جمعيت اسلامي په دارالايتم کې څو ورځې اوسيده او ملاقاتونه يې کول، دارالايتم چې د استاد رباني شخصي ملکيت و، په لويه ودانۍ کې دننه څو نورې ښکلې او موډرنې ودانۍ هم وې، د کابل ارگ ته يې ورته والی درلود، په ياده ودانۍ کې په زرگونو کسانو او په سلگونو واړه د جمعيت قومندانانو د مسعود د ليدو انتظار کاوه .

په هغه وختونو کې مولوي عبدالله ذاکري د پاکستان له کوټې ښار نه پېښور ته راغی، حکمتيار او مسعود يې په ښکاره سره پخلا کړل^{۳۶}.

"مسعود په دولت کې د روسانو سره د تړون له امله ډير خلک درلودل، د دولت له منځه به مسعود ته راپورونه ورکول کيدل، د دولتي پوځيانو هغه ځای چې وسلې او تجهيزات به يې کم شول، په بد حالت کې به وو، د مسعود جاسوسانو به د پوځ له دننه مسعود ته خبر ورکاوو، مسعود به حمله وکړه او د دولت پوځيان به يې تسليم کړه او يا به يې ووژل، په پنجشير کې عامو ساده خلکو ويل چې مسعود ولي (الله جلّ و علا) ته ډير نږدې سړی دی، پټې وينې، ځکه هر وخت چې به حکومت په پنجشير د بمبارد پريکړه وکړه، د مسعود جاسوسانو به د دولت له دننه هغه ته خبر ورکړ چې په پلاټۍ نيټه د پنجشير په پلاټۍ سېمه بمبارد کيږي، مسعود به خپلو خلکو ته وويل چې له کلي ووځئ، نوره به يې هيڅ هم نه ويل، کله چې به په کلي بيا وروسته بمبارد وشو، خلک به پکې نه وو، نو د پنجشير خلکو به ويل چې احمدشاه مسعود ولي دی." وحيد مزده

^{۳۶} د جهاد پر مهال د افغان نشراتي مرکز مشر حاجي سيد داوود اغا سره زما (ليکوال) مرکه (د اکتوبر ۲مه ۲۰۱۴). د کتاب په راتلونکو برخو کې د ده د يادې مرکې پر مهال څرگندونو سره يواځې سيد داوود ليکل کيږي.

"یوه مسئله مهمه وه د شمال ولایتونو ته امکانات او تجهیزات رسول سخت وو، فاصله ډیره وه، د کمونستانو له خوا کمینونه^{۳۷} نیول کېدل، تگ راتگ به په کال کې یو ځل کیده، کله کله به داسې وو، چې تر یو ځل زیات به مجاهدین خپلو سېمو ته له پېښور څخه تللي وي. ځکه جوزجان، تخار، شبرغان ته تگ راتگ مشکل وو.

له همدې امله مسعود په دې فکر شو چې باید ځینې کارونه وشي:

د پېښور په ځای پنجشیر کې د مجاهدینو د روزنې (تربینګ) مرکز جوړ شي، ځکه د ده ځینې مجاهدین / قومندانان چې به پېښور ته ولاړل، وسلې^{۳۸} به یې خرڅې کړي^{۳۹}، ودونه به یې وکړل او په بیرته ورتګ کې به یې ځنډ رامنځته کېده.

په ۱۳۶۲ ل. کال کې مسعود د شمال د نظار شورا جوړه کړه، د مجاهدینو تربینګ یې داخل کې کړ، وسله به یې له دې ځایه (پنجشیر) څخه وېشله او نورو سېمو ته استوله، تر څو د غلا او وخت د ضیاع مخه ونیول شي.

بیا ډیر ژر مسعود متوجه شو چې د شمال کلیمه د روسانو د خوښې کلیمه ده، د روسانو مقدمه وه چې که مرکز (کابل) ته لاسرسی سخته شي بیا به شمال ته مرکز وړي او مزار ښار به مرکز کوي، مسعود دې ته متوجه شو چې دا دروسانو د پروګرام کلیمه ده بیا یې شمال نوم ورڅخه لیرې کړ. "سید داوود اغا

^{۳۷} د هغه مهال افغان حکومت په لومړیو وختونو کې د مسعود پر کسانو سخت بریدونه هم کول. افغان حکومت هغه وخت ډیر نهیلی شو، چې کله له احمدشاه مسعود سره روسانو مخامخ تړون لاسلیک کړ.

^{۳۸} د جهادي ګوندونو د نظامي کمیسیون له خوا مجاهدینو ته د وسلو ویش او ورکړه په پېښور او کوټه کې کېدله.

^{۳۹} مجاهدینو ته وسلې په پېښور کې ورکول کیدي، نه یواځې د جمعیت اسلامي بلکې د ځینو نورو ګوندونو قومندانانو هم چې وسلې به یې په پېښور او یا کوټه کې د خپلو ګوندونو له دفترنو څخه ترلاسه کړي، ځینو به یې یوه اندازه وسلې په ازاد بازار کې خرڅولي.

بيا وروسته چې كله كورنۍ جگړه پيل شوه، د همدې موخې له پاره چې كه اړتيا وي نو مزار شريف د شمال جنگيالي خپل مركز اعلان كړي او افغانستان ووېشل شي، ايران او روسانو په گډه د شمال ټلوالې قومندانان مجبور كړل چې ايتلاف وكړي او په گډه د طالبانو مقابله وكړي.

كله چې احمدشاه مسعود، گلبدین حکمتیار، استاد برهان الدین رباني، استاد سیاف او ورسره د نورو ډلو مشران له کابل څخه و تېښتېدل او کابل د طالبانو لاسته ولويد، دارنگه د ځينو نورو ډلو مشران (استاد کریم خلیلی، استاد محمد محقق^{۴۰} او عبدالرشید دوستم) هم له بېلا بېلو ولايتونو څخه مزار ښار ته ورغلل، استاد برهان الدین رباني د خپل حکومت مرکز مزار ښار وټاکه او هلته یې خپله نوي کابینه هم اعلان کړه، چې ښاغلی حکمتیار ورڅخه جلا او نور ورسره پاتې شوو.

"كله چې د شورای نظار بنسټ کینودل شو، احمدشاه مسعود د بدخشان، کندز، فاریاب او شمال کې ځینو نورو ولایتونو قومندانانو ته وسلې ورکولې، ځینو قومندانانو ورسره مخالفت درلود، بصیرخان بدخشان کې، قاري رحمت الله کندز کې، چې د دوی مستقلې اړیکې او لیدنې احمدشاه مسعود له استاد رباني سره نه غوښتلې او بیا یې خپل منع کې اختلافات پیدا شوو، هغوی د ځان له پاره سپکاوی گانه چې له مسعود څخه وسلې واخلي.

د جمعیت د کندز مشهور قومندان قاري رحمت الله او یوه ډله نور قومندانان پېښور ته استاد رباني ته ورغلل، هغه ته یې وویل چې موږ اخوانیان او پخواني قومندانان یو،

^{۴۰} استاد محمد محقق: كله چې عبدالعلي مزاری مړ شو، خلیلي د حزب وحدت گوند د یوې شاخې مشر او استاد محقق د بلې شاخې مشر شو، وروسته دواړه یو ځای او د طالبانو ضد یې جگړې وكړي. پر افغانستان د امریکا د حملې پر مهال دواړه له امریکا سره ملگري شول. د کابل تر نیولو وروسته دواړه سره جلا او هر یو د بېل بېل گوند مشران شول.

د حامد کرزي د موقت حکومت پر مهال استاد محقق د ولسمشر مرستیال او د پلان وزیر، د ولسي جرگې دوو دورو غړی (۷ ډسمبر ۲۰۰۵ تر ۲۰۱۴)، د اجرائیه رئیس ډاکټر عبدالله عبدالله دویم مرستیال (۱۳ اکتوبر ۲۰۱۴ تر ۲۴ جنوري ۲۰۱۹) و.

مور ته شرم دی، چې له مسعود څخه وسلې اخلو، دغه خلک ډیر وخت هلته پاتې او له استاد رباني سره خفه شول. مگر استاد رباني ورته وویل چې بله لاره نه لرئ، مجبوره شوو او بیرته د مسعود تر قوماندې لاندې خپلو سېمو ته ولاړل.

قومندان فهیم گدا، قومندان پنا او یو شمیر نور علمي کسان مسعود له ځان سره ملگري او سیمې ته راوستل، د مسعود هر کار نړیوال پوښښ درلود، د لندن او فرانسې څخه بهرنيان پنجشیر ته ورتلل، فرانسویان هلته په پنجشیر کې وو او روغتیايي کومکونه یې کول، مسعود پېښور کې هم له پوهو او د زده کړو لرونکو کسانو سره رابطه ونیوله، هغوی یې تشویق کړل چې د ده سره کار وکړي. "سید داوود اغا

" ۱۹۹۱ ز. کال کې د روسانو او شورا نظام ترمنځ د بدخشان په اشکاشم کې مذاکرات وشو، هوکړه وشوه چې د یو او بل تر کنترول لاندې سېمو کې به لاسوهنه او جگړه نه کوو.^{۴۱}"

"د اګسټ ۱۲مه ۱۹۹۱ ز کال کې د پخواني شوروي اتحاد د بهرنیو چارو وزیر اندري کوزیروف Andrey Vladimirovich Kozyrev (۱۱ اکتوبر ۱۹۹۰ تر ۶ جنوري ۱۹۹۶) سره د مجاهدینو ځینو مشرانو د مولوي محمد نبي محمدي په مشرۍ په اسلام اباد کې ولېدل، استاد رباني یو روسی بندی هم د روسانو هیئت ته په تحفه کې وسپاره.

د ډسمبر ۲۱مه ۱۹۹۱ ز کال کې د مجاهدینو ځینو مشرانو د صبغت الله مجددي په مشرۍ بیا ځل د روسیې د ولسمشر د مرستیال الکساندر روتسکوی^{۴۲} په مشرۍ د

^{۴۱} د (حوادث تاریخي افغانستان) کتاب چې د (جمیل الرحمن کامگار) له خوا لیکل شوی. د کتاب په وروستیو برخو کې دغه اخځ لیک یواځې (حوادث تاریخي) لیکل کيږي.

^{۴۲} الکساندر روتسکوی Alexander Vladimirovich Rutskoy د پخواني شوروي اتحاد د ولسمشر بوریس یلتسین مرستیال (۱۰ جولای ۱۹۹۱ تر ۱۴ اکتوبر ۱۹۹۳) و او (۲۲ سپتمبر ۱۹۹۳ تر ۱۴ اکتوبر ۱۹۹۳) پورې د روسیې سرپرست ولسمشر و.

پخواني شوروي اتحاد له هیت سره په اسلام اباد کې ولیدل. د بنديانو د تبادلې اړوند خبرې یې وکړې، ولي حکمتیار، سیاف او خالص بابا له روسي هیت سره لیدنه رد کړه. "حوادث تاریخي

" ۱۹۹۱ ز کال کې چې شوروي اتحاد د ړنگیدو په درشل کې و، بوریس یلتسین واک ته رسیدلی و، کوشش یې کاوه چې افغانستان کې داسې اسلامي حکومت وي چې منځنۍ اسیا پولو او د روسانو گټو ته گواښ نه وي.

بلان داوو چې د مجاهدينو دموقت حکومت د مشر صبغت الله مجددي په مشري هیت ماسکو ته ولاړ شي، مگر هڅې وشوې چې د استاد رباني (احمدشاه مسعود یې مهم قومندان و) په مشري هیت ماسکو ته ولاړ شي. د مجاهدينو هیت د نومبر ۸مه ۱۹۹۱ / ۱۷ عقرب ۱۳۷۰ د سعودي عربستان د جدې ښار څخه ماسکو ته ورسیدل.

د مجاهدينو او روسانو تر منځ يو توافق ليک لاسليک شو، مجاهدين د غراماتو له غوښتلو، صريحاً تیر، د روسانو تجاوز او جنگي جنايات نه محکوم کيدل، د روسانو د منافعو تداوم په افغانستان کې او د روسانو له خوا توافق چې د ډاکټر نجيب الله د حکومت سره د مرستو قطع کول او د مجاهدينو اسلامي دولت منل وو.

د مجاهدينو د هیت سفر ماسکو ته د ډاکټر نجيب د حکومت او مجاهدينو د ځينو ډلو له خوا وغندل شو، حکمتیار اعلامیه خپره او د روسانو سره رسمي معاهده یې له جهاد سره خیانت، جهاد ته سپکاوی او روسانو ته یې د تسلیمي په معنی یاده کړه. "جنگ های کابل ۱۱۰ - ۱۱۱ مې پانې.

محمد ابراهيم ورسجي چې د جمعیت اسلامي غړی دی، جهاد افغانستان و جنگ سرد ۴۱۵مه پاڼه کې لیکي چې د مجاهدينو د هیت تگ ماسکو ته دملگرو ملتونو له خوا د سولې پر سوسي ته محکمه ضربه وه او د نجيب حکومت لپاره د زهر په معنی وو. "

" احمدشاه مسعود په سياسي، فرهنگي، نظامي او روغتيا برخه کې او دارنگه په دولت (خاد / استخباراتو، پوليس او اردو) کې کسان درلودل. دا ډول یې پر دولتي

ځايونو د روابطو په واسطه حمله كوله، چې د بدخشان ولايت د كران او منجان ولسوالۍ باندې حمله يې نمونه يادولای شو.

۱۹۸۹ ز. كال كې د حزب اسلامي قومندان سيد جمال د احمدشاه مسعود نږدې ۳۵ قومندانان د يو كمين په ترڅ كې له منځه يوړل، وروسته بيا سيد جمال د احمدشاه مسعود له خوا ونيول او په دار وځړول شو.^{۴۳} له دې وروسته د احمدشاه مسعود اعتبار په كور دننه او دباندې لا نور زيات شو. "سيد داوود اغا

د ډاكټر نجيب الله د حكومت پر مهال د ټانك قطعي مشر علي محمد خان ځدران (د پكتيكا د اومني ولسوالۍ اصلي اوسيدونكې) وايي چې له احمدشاه مسعود سره له روسانو سربيره په وروسته وختو كې افغان دولت هم قراردادونه درلودل، هغه وايي چې كله به موږ پنجشير دري ته تلو، پر موږ ډز نه كيده او موږ ته به د كورنيو چارو وزارت له خوا يو شفر او يوه پرزه خط راكول كيده چې هغه به مو د مسعود ولسوالو ته ښكاره كاوه او هغوی به مزاحمت نه كاوه، موږ ته به د حكومتي جنرالانو له خوا ويل كيدل چې كه د مسعود د وسله والو مرميو، وسلو او يا هم نورو نظامي تجهيزاتو ته اړتيا وه، هغه بايد ورکول شي، كله چې به د مسعود كسانو ته موږ مرمی، وسله او يا نور نظامي توکي ورکړل، د هغوی له خوا به موږ ته تسليمې خط راكول شو، همغه د مسعود د ولسوالو تسليمي خط د كورنيو چارو وزارت كې په رسمي ډول منل كیدی.

^{۴۳} ۱۸ سرطان ۱۳۶۸ كې د حزب قومندان سيد جمال د مسعود قومندانان د تخار ولايت، فرخار تنگي كې د كمين په ترڅ كې مړه كړل، بيا مسعود سيد جمال ژوندی ونيوي او په تالقان كې يې په عام محضر كې اعدام كړ.

۱۳۷۰ ل كال په اوایلو كې په کنړ كې د حزب اسلامي او مولانا جميل الرحمن ترمنځ جگړه وشوه، جميل الرحمن پکې ووژل شو.

د شوراى نظار او روسانو تر منځ پټې اړيکې

"کله چې په ۱۳۶۱ ل کال کې له مسعود سره روسانو قرارداد وکړ او دولتي قوتونه له پنجشیر څخه ووتل، د پنجشیر د خولې ۱۲ کليو مترې د عنابه سېمه کې د روسانو يوه قطعه ځای په ځای شوه، د مسعود لپاره يې د محافظتي قراول او گارد حیثیت درلود، نظامي او مالي امکانات يې هغه ته ورکول، د مسعود د مخالفينو حزب اسلامي په ټکولو کې يې ورسره مرسته کوله، له دې وروسته د روسانو او مسعود ترمنځ نږدې رابطه ايجاد شوه، د روسانو استخباراتي ادارې کي جي بي KGB کسانو د مسعود په ډله کې نفوذ وکړ." جنگ های کابل ۶۷ مه پاڼه.

"د ترکستان شبه نظامي عملياتي گروپ چې په ۴۰م نمبر اردو کې يې دنده وه، وايي چې د شوروی اتحاد د سفير يوري ام. ورسنوف او د دفاع وزارت د عملياتي نظامي گروپ قومندان جنرال وي. آی. وارنيکوف له مسعود سره ليدنه وکړه. له هغه يې وغوښتل چې له افغان حکومت سره تړون وکړي چې د کابل - حيرتان لاره وساتي او يا يې په يواځې ډول حفاظت وکړي. هغه تړون چې لاسليک شو

۱ - د نظامي عملياتو بنديدل په جنوبي سالنگ، د کابل - حيرتان لاري شاوخوا سيمې، هر ډول ډز د جمعيت اسلامي تر کنترول لاندي سيمو او افغان حکومت تر کنترول لاندي سيمو کې بند دی.

۲ - د پنجشیر مسلح قوتونه د تاجکو په سېمه کې د لارو د ساتلو مسؤليت لري، د ډز بندي، غلا او يا هم د شوروي او يا حکومت پر پوځيانو د حملو مخه به نيسي.

۳ - شوروي اتحاد به لازم اندازه مواد او تجهيزات، عاجل او اړين مواد او نور ضرورتونه دا ډول مادي مرسته د پنجشیر سېمه او د سالنگ په اوږدو کې د مسعود د وسلوالو کوي.

۴ - د نورو گوندونو وسلوالو ته اجازه نه ورکول کيږي، چې د تړون شوې سيمې ته داخل او د نفتو پايپ ته زيان ورسوي، که بيا هم نورو ډلو هڅه کوله چې ستونزې

پيداکړي، د شوروي اتحاد هوايي او توپخانه قوتونه به د پنجشير د قوتونو په غوښتنه ورسره مرسته کوي. تر څو د نورو ډلو خلک له منځه يوړل شي

٥ - د معلوماتو او مرستې شريکول چې په ياده سېمه کې د شوروي او افغان حکومت کسان ورک شوي دي.

٦ - په بېرنيو حالاتو کې چې انديښنې موجود وي، مجلسونه او غونډې چې د نظامي عملياتو څخه مخنيوی وشي او سوله تامين شي.

٧ - د تړون ساحه د تاجکو په ټوله سېمه کې د تير شوې سړک دواړو لورو ته ٣٠ کيلومتره اعتبار لري، په همدې پولو کې د شوروي اتحاد او پنجشير مسلح قوتونه حق لري چې د نورو گوندونو د هغو کسانو په ضد نظامي عمليات وکړي چې د شوروي پوځيانو او پنجشير وسلوالو په ضد خپل عمليات نه قطع کوي.

٨ - دا تړون تر لاسليک وروسته سمدستي د تطبيق وړ دی.

منبع: په افغانستان کې د شوروي اتحاد نظامي عملياتي گروپ - ډسمبر ١٩٨٨.

لاسليک د جنرال بي، وي. گروموف، افغان دفاع وزير شاهنواز تڼي او احمدشاه مسعود.

شيارشين، دستان، مسکو. پاڼه ١٧٧ - ٢١٤

د ياد سند يادونه جنرال عبدالقدوس هم په خپل کتاب (جنگ های کابل) ٥٩مه او ٦١مه پاڼه کې کړي.

" روسانو د لارو په اوږدو کې د مجاهدينو د گروپو سره تړون درلود او خپلې پوستې يې هم درلودلي، پرته له ستونزو يې نفت او مواد باگرام ته رسيدل او سالنگ کې ورته ستونزې نه وې. افغان دولت هم ٢ فرقې په جبل السراج کې د سرې تپې سېمه کې درلودلې چې دا لاره د حکومت لپاره حياتي وه.

د غنډ مرستيال ډگرمن عبدالمجيد د سالنگ پر لاره د مسعود او شوروي ترمنځ اړيکو څخه داسې يادونه کوي:

٢٨ اسد ١٣٦٧ شپه وه، نظامي کاروان په همدې شپه له حيرتان څخه راروان وو،

سهار د ازادي او د افغان اردو د تاسيس ورځ وه.

جنوبي سالنگ کې امنيت له هيجان تر فلاتک د شوروي قواوو او له فلاتک څخه تر جبل السراج د افغان قواوو په غاړه وو.

د ۲۱۵ غنډه نقلیه کاروان چې له حیرتان څخه کابل ته روان وو، د سالنگ څخه له وتلو او د شوروي قواو د امنیت له سیمې (فلاتک) وروسته تر حملې لاندې راغلی وو.

موږ یې په سهار مرستې ته ورغلو، د سړک شمالي لوري تامین ما (ډگرمن عبدالمجید) ته راکول شو، خپل کسان مې لوړو څوکو ته سوق کړل، ټولو بیرته خبر راکړ چې ځای په ځای شوې، ۱۲ کسيز گروپ چې دوه افسران هم پکې وو، له هغوی سره تماس قطع شو، یو ساعت وروسته د چپ لوري پوستې خبر راکړ چې هغوی د احمدشاه مسعود مجاهدينو کمین کې ولویدل او ونیول شول.

د فرقي قومندان جنرال خدایداد خان (د مجاهدينو د حکومت په مهال د دولتي امنیت / استخباراتو وزیر، د کرزي د حکومت پر مهال له نشيې توکو سره د مبارزي وزارت معین او وروسته وزیر و) ته مې خبر ورکړ، هغه وویل که د افرادو په اړه سم راپور او دخلاصون کوشش ونه کړئ، سر له نن ورځې به محکمې ته معرفي کېږي. ډیر خفه وم، د احمدشاه مسعود د ۱۳۶۴ کال، پنجشیر کې د چاه اهو^{۴۴} پېښه مې یاده شوه چې د مسعود کسانو د دولت ۸۹ نفره بنديان ونیول او ټول یې ووژل.

^{۴۴} مرکزي قول اردو ۱۵ نفرې هیئت د سرطان میاشت ۱۳۶۴ کې د جنرال ارکانحرب احمدالدین خان تر مشري لاندې پنجشیر ته واستاوی، هیئت ډیر ژر د پنجشیر د پیشغور گارنیزون کې د مسعود د کسانو تر برید لاندې راغی، د لوړپوړی هیئت غړي او د مرکزي قول اردو افسران د مسعود له خوا ونیول شول. دولت د بندیانو د تبادلې وړاندیز وکړ، مسعود ونه مانه، دولت د خپلو زنداني افسرانو د خوشي کیدو لپاره عملیات پیل کړل، له هوا او ځمکې د اردو کسان ورته ورسیدل، په چاه اهو کې چې د مسعود زندان ته ننوتل، هلته یې د خپلو افسرانو مړي ولیدل، ټول وژل شوي وو. مخکې له دې چې د مسعود کسان له دې ځایه تېښته وکړي، د ۱۰ افسرانو په گډون، ټول ټال یې د دولت ۸۹ کسان وژلي وو او د ځینو جسدونه یې د پنجشیر رود ته غورځولي وو. (دغه شمیر د دفاع وزارت او پرايټيفي شعبې ورکړي). جنگ های کابل ۷۵ مه پاڼه.

په همدې سوچو کې وم چې د شوروي قواوو يو زرهپوش ټانک راغی، پر سر يې ډگرمن نجم الدين تاجک د شوروي پوځيانو د سالنگ مېشت قطعي د اوپراسيون امر ناست و، هغه چې زما خراب حالت وليد، پوښتنه يې وکړه، ومې ويل چې ١٢ کسان د مسعود خلکو نيولي دي، هغه مکث وکړ، ويې خندل، سگريټ يې ولگاوه، ويې ويل چې شهرت يې، د وسلو او مخابراتي نوعيت يې راته راکړه، وبه گورو چې څه کولای شم. بيرته شاته وگرځيد، کاروان خلاص شو، ترانسپورتي او تجارتي گاډي هم روان وو، ٤ ساعته وروسته ډگرمن نجم الدين د روسانو د قطعي د اوپراسيون امر له خپل زرهپوش سره موږ ته راورسېدی، دا ځل يې ټانک ډک وو، هغه ١٢ تنه ورسره وو، مگر وسلې او د مخابراتي دستگاه ورسره نه وه، د روسانو په غوښتنه د مسعود له مجاهدينو څخه ازاد شوې وو. "جنگ های کابل ٦٢-٦٦ مه پاڼه.

جنرال عبدالقدوس په خپل کتاب (جنگ های کابل) ٧١ مه پاڼه کې د محمد اعظم سيستاني (کودتاه ثور وپيامد های ان در افغانستان) په حواله ليکي: په پنجشير کې د دولت او روسانو مشترک عملياتو په ترڅ کې يوه کلا محاصره شوه، چې افغان عسکرو ډير تلفات هم ورکړل، کلا ته ورسيدل، محاصره شوه، احمدشاه مسعود په کلا کې دننه وو، افغان افسرانو غوښتل چې کلا ته ننوځي او مسعود ونيسي، په همدې وخت کې د شوروي قواوو د مشر له خوا ورته هدايت وشو چې نور عمليات به د شوروي اتحاد کماندويان کوي، افغان افسران سخت له دې کاره ناخوښ شوو.

د شوروي کمانډويانو چورلکي راغلي، کلا ته کمانډويان داخل شول، ٥ او يا ٦ نفره چې خپله مسعود هم پکې و، په چورلکو کې يې ورسره سپاره کړل، مگر د نيول کيدو پر ځای د مسعود د تېښتې او ژوندي پاتې کيدو خبر د پنجشير له بلې سيمې څخه ورکول شو.

"د فراه د ٢١ ميکانيزه لواء قومندان (ډگروال ارکانحرب محمد هاشم خان د گل محمد زوی، د نيازيگ، کابل اوسيدونکی، ٦١ او ٦٢ کلونو کې د لواء قومندان و) چې په فراه کې د بنار د باندي د شوروي پوځيانو قطعه موجوده وه، د هغوی اکمالات له تورغونډۍ څخه کيدل، چې تر تورغونډۍ پورې لاره دښتونه او صحرا

ده، د هرات ولايت سيمې دي، د اسماعيل خان مجاهدين هلته وو، د شوروي پوځيانو قطار چې دوو زرهپوش ټانكو نو به يې بدرگه كوله او اكملات به يې له تورغونډۍ كول، بيا به بيرته له فراه تلل، هيڅ ډول مشكل سره نه مخ كېدل، يو زرهپوش ټانك د قطار په سر او بل ټانك به په اخر كي وو.

د افغان لواء لپاره بيا د تورغونډۍ په لاره هر وخت قطار تر بريد لاندې راتلی، روسي جنرال څخه مې پوښتنه وكړه چې ولې مجاهدين ستاسي په قطار بريد نه كوي، هغه د ښي لاس درې گوتې ونيولي، چې موږ ورسره رابطه لرو (يعني پيسي وركوو) او تاسي هم ورسره روابط جوړ كړئ.

عبدالقدوس خان وايي چې د حزب وطن په مركزي شورا كې مې دنده درلودله، د ملي مصالحې سياست اړوند مې ولايتونو ته ډير سفرونه درلودل، د ١٣٦٦ څخه تر ١٣٦٧ ل كال پوري مې څو ځله د كاپيسا ولايت مركز گلبهار ته سفرونه كړي.

زه به گلبهار ته د چورلكي په واسطه تلم، كله به كارونه عاجل وو، چورلكه به د هواء د خرابي له امله په وخت نه راتله، دوه ځله د ولايتي كميتي منشي د شوروي لښكرو له كنډك چې د گلبهار په سيمه كې و، د مرستي غوښتنه وكړه چې تر جبل السراج پوري ورسيرم.

اول ځل د شوروي پوځيانو يوزره پوښ ماته راغی، د ترجمان لومړۍ خبره داوه چې د زره پوښ داخل كې به ارام ناست يې، كه چيرته د نظار شورا او جمعيت مجاهدينو د زره پوښ داخل ته راوكتل او تاسي يې وليدلئ، بيا ستاسي لپاره خطر دی او له خطر څخه د خلاصون تضمين موږ نه شو كولاى. ما ومنله او ومي ويل چې جبل السراج ته ورسيرم.

د زره پوښ داخل كې كيناستم، تر كلکين مې كتل، د بازار او دوكانو او درياب هغه غاړه چې د جبل السراج په لور روان وو، مجاهدين مې ليدل چې ږيري يې لرلي او چترالي پكولونه يې په سر او څلور خانه يې دسمالونه يې په غاړو كي وو، چای به يې څښي او يا سگريټ به يې څكول، د ټانك پر سر ترجمان ته به يې لاسونه ښورول.

د بازار په اخر کې يوه مجاهد چې نږدې يو چای خانه کې مسلح کسان ناست وو، زموږ زړه پوښ ته لاس ورکړ او ويې دراوو، ترجمان د ټانک داخل ته راوکتل او ماته يې په روسي وويل چې تاسي ارام اوسئ، دا ټول زموږ خپل خلک دي.

مجاهد ترجمان ته وويل (ولاديه) چې وعده دي کړي وه، څنگه شو، راوړي دي دي که نه؟ ترجمان وويل دا ځل مې عجله وه، ونشو، په همدې اونۍ کې يې حتماً راوړم. هغه مجاهد وويل که زه نه وم، د چايخاني مالک ته يې ورکړه، ماته رسيري.

ترجمان ورته وويل چې تا خپله وعده څنگه کړه؟ راوړي دي دي که نه؟ مجاهد د خپل جمبر له جيب څخه په کاغذ کې پيچل شوي چرس ورکړل، او وعده شوې روسي ودکا / شراب به ترجمان بيا ورته راوړي. زه سم سلامت جبل السراج کې د دويمې فرقې قرارگاه ته ورسيدم. "جنگ های کابل ۸۷ - ۹۰ مه پاڼه.

۲۱ اکتوبر ۲۰۱۷، ما (ليکوال) ته ډگروال امان الله خان صديقي، د پغمان اوسيدونکی، اوس مهال د امريکا په ويرجينيا ايالت کې اوسيري، هغه وويل: "دفاع وزارت کې د ۲۰۱۶ اوپراتيفي او اجنتوري (څارگرې) قطعي قومندان وم، يو ځل موږ د ډاکټر نجيب الله د حکومت په وخت کې له دفاع وزير جنرال شاه نواز تڼي سره په نږدې پنځه زريوښ ټانکونو کاروان کې د ځمکې د لارې مزار شريف ته روان وو، کله چې سالنگ سېمې ته ورسيدو، هلته يوه امنيتي کس د خپل پيکا ميل د ټانک څخه پورته کړ، چې کومه امنيتي ستونزه پېښه نه شي، کله چې د دفاع وزير ورته پام شو، هغه ته يې وويل چې ژر دي د پيکا مېل بيرته ټانک ته داخل کړه، زموږ امنيت ډاډمن دی او زموږ د امنيت مسؤليت احمدشاه مسعود په خپله غاړه اخيستي، هيڅ ډول اندېښنه نشته، هغه ساتونکي همداسي وکړل او موږ په ډير ډاډمن او امنيتي حالت کې مزار شريف ته د ځمکې د لارې ورسيدو."

"د فراه د ميکانيزه لواء قومندان (۱۳۶۳ ل کال) جنرال ارکانحرب محمد هاشم خان وايي چې د شوروي يو مهم او واکمن مشاور جنرال لارين چې د حوزه جنوب غرب مسؤليت يې په غاړه درلود، وويل چې ۴۰۰ ميله کلاشينکوف چمتو کړه. ومي ويل چې دومره وسله د لواء په ډيو کې نشته، روسي جنرال وويل چې زه

امر کوم، ومی ویل چې تاسي زما آمر نه یاست، زما آمر د دفاع وزیر جنرال عبدالقادر دی. زه تاسي ته یوه مرمی هم د وزیر له امر پرته نه شم درکولای، تاسي د شوروي قطعي چې زموږ په څنگ کې ده، له هغوی څخه سلاح وغواړئ.

بالاخره جنرال لارین د پولیسو قومندانې تر فشار لاندې راوړه، له هغوی څخه یې ځینې وسلې او باقي یې د شوروي له دیسانټ قطعي چې د فراه میدان هوايي کي وه، تر لاسه او د چورلکو په واسطه یې د گلستان او پرچمن ولسوالي کې د تورن اسماعیل د جمعیت اسلامي اړوند مجاهدينو ته ولیرلي. او زه بیا د همدې جنرال په غوښتنه له وزارت دفاع څخه تقاعد ته مجبوره کړل شوم. وروسته دفاع وزارت زما تقاعد بیرته مسترد او په احتیاط بست کې ونیول شوم. "جنگ های کابل، ۱۰۳مه پاڼه.

د جون ۱۷مه ۲۰۱۷، استاد محمد زمان مزمل د تاج محمد وردگ^{٤٥} له خولې ما(لیکوال) ته وویل: "د کابل پخوانی والي اسماعیل خان وردگ (د پاچا ظاهر خان وخت کې والي وو) د روسانو د تجاوز وخت کې چې ډیر په تن کمزوری او ضعیف شوی و، کابل کې سوږ ماښام و، واوړه وریډلي وه، والي اسماعیل خان واورې ته د باندي ولاړ و، زه (تاج محمد وردگ) له پلچرخې تازه راخوشی شوی وم او زما د تیریدو لاره همدا وه، چې والي اسماعیل خان مې د کور مخکې واورې ته ولاړ ولید، ورڅخه پوښتنه مې وکړه، چې ولي د بدن په دي ضعیف حالت کې دې سړې هواء او واورې ته ولاړ یې؟

والي اسماعیل خان وویل: تودې بخارې ته ناست وم، یاد مې شول هغه مجاهدين، چې نن شپه به په همدې سړه هواء کې په غرونو کې شپه تیروي او د یرغلگرو روسانو مقابله کوي، له همدې امله چې خپل محبت له مجاهدينو او د هیواد له ازادي گټونکو سره د خدای ج په وړاندي ونسیم، له گرمې بخاري را ولاړ شوم او د

^{٤٥} تاج محمد وردگ د پاچا ظاهر خان پر مهال د بدخشان والي و، پر افغانستان د امریکا له برید وروسته، د حامد کرزي د واکمنۍ پر مهال د خوست والي او د لنډ وخت لپاره د کورنیو چارو وزیر و.

مجاهدينواو هيواد ازادي گټونكو په محبت كې څو شيبې همدلته سړې هواء او واورې ته درېرم."

تبصره نه كوم، يواځي دومره وایم چې والي اسماعیل خان وردگ او د حق د لاري سپیڅلي مجاهدين دي الله جل جلاله وبخشي، د هغوی روحونه دي الله ج خوشاله لري، چې خبر نه شي، چې هغه د پخوانیو مجاهدينو ډیری خپله او يا خو بې زامن نن په امريکايي شوبلو او رنجرو کې سپاره او زموږ له افغان ولس سره په جگړه بوخت او خپل ولس وژني.

"د جگړيزې قطعې وسلوال زموږ په چورلكو کې زابل ولايت ته ولاړل او په قلات کې پياده شول، د دې لپاره چې څارنه وكړم، زه په ان ۳۲ الوتكه کې قلات ته ولاړم؛ غوښتل مې وگورم چې چورلكې په سم ډول افغان ځواكونه خپل نښه شوو ځايونو ته رسوي او يا كومه ستونزه خو به نه وي، په دي وخت کې زه د هوايي قواوو قومندان وم، گورم چې دوه جيت الوتکې زما له الوتکې څخه مخکې تيرې شوې، ولي ما وليدل چې هغوی بمونه د قلات ښار د باندي په يوه لويه دښت کې وغورځول، او ما دا هرڅه په خپلو سترگو وليدل، د جگړې ډگر کې يې بمبارد ونه کړ او ما يې هم بيا هيڅ پوښتنه له پيلوتانو څخه ونه کړه، چې ولي يې دا کار وکړ." جنرال امريخيل

د جنوري ۲۶مه ۲۰۱۸، استاد محمد زمان مزمل موږ (ذاکر جلالی، شاکر جلالی او مطمئن) ته وويل: "قومندان عبدالقادر چې د کابل سرای خواجه کې يې اطاق درلود، هغه به خپلو مجاهدينو ته ويل چې ماته به قهرمان او يا زړور نه وايست، قهرمان او زړور هغه روسی دی چې له شوروي خاورې څخه راغلی، دلته د خپل وطن د گټو لپاره زموږ سره جگړه کوي. هغوی (روسان) په پردی خاوره (افغانستان) کې چې مصنوعي غذايې خوراک ورته ورکول کيږي، جگړه کوي او موږ په خپله خاوره کې چې تازه انگور او طبعي خوراک راته رسيږی، د دفاع لپاره يې جگړه کوو، له دي امله روسی قهرمان گڼم.

مزمل صاحب وايي چې قومندان عبدالقادرخان تر پایه په کابل کې له روسانو او افغان کمونستانو سره جگړه وکړه، هغه به د ځان او ملگرو لپاره ۴۰ کفنونه چمتو

گرځول او د روسانو سره يې جهاد کاوه، تر څو چې ژوندی و د دوی کلي ته د روسانو او حکومت پوځيان ور داخل نه شول.

ملا نیک محمد اخوند چې د کندهار ولایت د سنگیسار سیمه کې یې د سرو لښکرو په وړاندې جهاد کاو، د هغه وخت نور مجاهدين او د ملا نیک محمد ملګري وايي چې په يواځې سر به د سرو لښکرو لویو قواوو ته د جګړې لپاره ور وتی او ملا نیک محمد اخوند په سیمه کې د طالبانو د جبهې مشهور او پېژندل شوی مجاهد و.

هغه به له ځان سره راکټ، پیکا او خفیف ماشیندار درې واړه ګرځول، یوه مهمه خاطره چې ما (مطمئن) له ښاغلي ضعیف صاحب څخه د ډسمبر ۲۰۱۷مه واوریده: "يو ځل ملا نیک محمد اخوند د مستو ټوکړی (د یو ډول لښتو څخه جوړه شوې) په خټو لړلي وه، د سړک پر غاړه د روسانو د لومړي څارونکي ټانک لپاره یې کمین نیولی و، د سړک په غاړه یې په همدې خټو لړلي ټوکړی کې ځان پټ کړی و، کله چې هغه څارونکی ټانک ورته را ورسید، له ټوکړی څخه په چالاکی سره ور ووتی او په ټانک یې د راکټ ډز وکړ، ټانک یې وسوځاو. ضعیف صاحب وویل؛ ملا نیک محمد خپلو مجاهدو ملګرو ته ویلي وو که زما سر له تن څخه جلا شوی و، نو تاسي پوه شئ چې زه شهید یم او بل دا که زه شهید شوم، ما به همدلته په سنگیسار کې ښخوئ، بل ځای به مې نه وړئ. ضعیف صاحب وايي: رښتیا هم چې کله ملا نیک محمد اخوند شهید شو، د هغه سر له تن څخه جلا شوی و، سر یې نه و، د ټانک په مرمی لګیدلی و.

د ملا نیک محمد ورونیو غوښتل او ټینګار یې کاوه چې شهید ملا نیک محمد اخوند خپلې سیمې (تیري - ارزګان) ته یوسي. هر څومره چې مجاهدينو هغوی ته وویل چې د شهید ورور وصیت یې داو چې هغه باید همدلته ښخ شي، مګر د هغه ورونیو نه منله.

د هغه وخت قوي موټر (آهو - سیمرغ) ته یې د شهید ملا نیک محمد اخوند جسد ور پورته کړ، په دې وخت کې لږ باران شوی و، کله چې آهو موټر حرکت وکړ، سلیفونه یې پېل کړل او حرکت یې نه شو کولای، مجاهدينو بیرته ورڅخه د شهید

جسد کښته کړ، موټر يې تېله کړ، موټر حرکت وکړ، روان شو، بيا يې د شهيد ملانیک محمد اخوند جسد مبارک هغه موټر ته ور پورته کړ، چې موټر ته يې حرکت ورکړ، په همدې سمه دمه ځمکه يې دومره زيات سليفونه وکړل، چې هيڅ حرکت يې نه شو کولای، بيا يې وروڼو ومنله او د الله ج په وړاندي يې توبې وکښلي. مجاهدينو ملانیک محمد اخوند په سنگيسار کې ښخ کړ، د سنگيسار سيمې هديره کې د هغه مزار اوس هم شته.

ښاغلی ضعیف وايي چې شهيد ملانیک محمد اخوند د کندهار له مشهورو او نوموتو مجاهدينو څخه و، ځينې وختونه به د روسانو سره د جنگ پر مهال ملانیک محمد، ملا محمد عمر مجاهد^{٤٦} او ملا معاذ الله اخوند سره ملگري وو. دا رنگه شهيد ملا فداء محمد اخوند او شهيد ملا خواص هم د خپل وخت تگړه مجاهدين وو.

^{٤٦} ملا محمد عمر مجاهد د کندهار ولايت د خاکريز ولسوالۍ د چاه همت کلي کې په ١٩٦٠ ز. کال کې زيږيدلی دی، د طالبانو د اسلامي تحریک بنسټ ايښودونکی، د طالبانو روحاني او معنوي مشر، ديني زده کړې يې د ارزگان ولايت د دهرآود ولسوالۍ د شهرکهنه سيمې ديني مدرسې کې کړي دي.

د پخواني شوروي اتحاد د سرو لښکرو پر ضد جهاد يې د ارزگان د دهرآود ولسوالۍ څخه پېل او بيا په ١٩٨٣ ز. کال کې کندهار ته د جهاد لپاره ولاړ هلته يې د ميوند، ژړی، پنجوايي او ډنډ ولسوالیو په مربوطاتو کې د شوروي او افغان کمونسټ پلوه قواوو په ضد د حرکت انقلاب اسلامي اړوند جبهو کې جهاد کاو.

په اکتوبر ١٩٩٤ کال کې يې د خپلسرو وسلوالو پر ضد د طالبانو د اسلامي تحریک تر نوم لاندې جگړه پېل کړه، د ١٩٩٦ د اپريل پر ٤ مه د ١٥٠٠ علماوو له خوا د "امير المؤمنين" لقب ورکړل شو. د ١٩٩٦ ز. کال د سپتمبر پر ٢٧ مه نيټه طالبانو کابل تر خپل واک لاندې راوستی او د ٢٠٠١ د نومبر پر ١٣ مه، د امريکا او ناټو قواوو د بريد په پايله کې د طالبانو نظام ونړېدی، کابل يې له لاسه ورکړ.

ملا محمد عمر مجاهد د طالبانو د سرچينو په حواله، په ٢٠١٣ د اپريل په ٢٣ مه د زابل ولايت د سيوري ولسوالۍ په يوې لرې پرتې سيمې، د عمرزو په کلي کې له نړۍ څخه سترگې د تل لپاره پټې کړي.

دوېم څپرکي
د کابل نيول او کورنۍ جگړه

د کابل نیول او کورنۍ جگړه

"د ټنې کودتا^{۴۷} د ژورو اختلافونو زیربنه وه، شا نواز ټنې خپل استازې پېښور کې د حزب اسلامي او جمعیت اسلامي خلکو ته استولې وو، د دواړو ډلو مشرانو منلې وه چې د ټنې د کودتا ننگه به کوي، کله چې استاد رباني خبره له مسعود سره شریکه کړه، مسعود وویل چې موږ باید د ټنې له کودتا څخه ننگه ونه کړو، چې کودتا وشوه، حزب اسلامي یې ننگه وکړه او جمعیت اسلامي پټه خوله پاتې شو^{۴۸}.

کله چې د ډاکټر نجیب او رشید دوستم تر منځ اختلافات زیات شول، د روسانو او ایران په مستقیم دخالت دوستم او مسعود سره یوځای شوو او د کابل حکومت ته یې د جبل السراج د تړون له مخې سقوط ورکړ. "احمد وحید مژده

"د مارچ ۲۴ مه ۱۹۹۲ ز کال کې د دوستم ملیشو د احمد شاه مسعود او عطاء محمد نور^{۴۹} له مجاهدینو سره مرسته وکړه او د مزار شریف ښار د مجاهدینو لاسته ولوید او د اپریل ۱۵ مه د باگرام هوایي اډه هم مجاهدینو ونیوله.

^{۴۷} د خلقيانو او پرچميانو ترمنځ اختلافاتو له امله، خلقي دفاع وزیر شاه نواز ټنې د دولت مشر پرچمي ډاکټر نجیب په ضد ناکامه کودتا (۱۶ کب ۱۳۶۸ / ۶ مارچ ۱۹۹۰) وکړه. او له کورنۍ سره یوځای په چورلکه کې پاکستان ته وتښتید.

^{۴۸} د جولای ۱۹ مه ۲۰۱۷، پغمان کې استاد سیاف موږ ته وویل: "د ټنې کودتا کې یو لوري ته خلقيان (د حزب اسلامي سره) او بل لورته پرچميان (د جمعیت اسلامي) سره ملګري شول." مګر حفیظ منصور په خپل کتاب بهای ازادي ۲۰ مه پاڼه کې لیکي: "ډاکټر نجیب، ټنې او حکمتیار ترمنځ د قومي اړیکو له کبله په دفاع وزارت کې له احمد شاه مسعود سره یو شمیر مهم کسان ملګري او د ډاکټر نجیب د حکومت د سقوط لامل وګرځیدل، د وزارت دفاع مرستیال نبي عظیمي، لوی درستیز اصف دلاور، د ۵۵ مې لواء قومندان بابۀ جان، د حیرتان د ۷۰ مې لواء قومندان جنرال مؤمن د شورای نظار سره په ۶ مه ناسته (شور ۱۳۷۰ ل کال) کې لاس یو کړ."

^{۴۹} عطا محمد نور د جمعیت اسلامي د بلخ ولایت مشهور پخوانی جهادي قومندان و. په شمال کې یې له طالبانو سره سختې جگړې وشوې. پر افغانستان د امریکا له حملې وروسته د بلخ والي (۲۰۰۴-۲۵ جنوري ۲۰۱۷) و، اوسمهال د جمعیت اسلامي ګوند اجراییه مشر دی.

۱۶ اپريل ۱۹۹۲، ډاکټر نجيب الله مجاهدينو ته د واک د سولنيز انتقال په خاطر له خپلې دندې استعفی ورکړه. امريکا، پاکستان او ايران له مجاهدينو وغوښتل چې د کابل رژيم نور د زور د لارې سقوط ورنه کړي او موقت حکومت تشکيل کړي، ځکه د جنگ له لارې دکابل نيول د ملگرو ملتونو (د واک سولنيز انتقال) پلان له منځه وړي. "حوادث تاريخي

د حزب اسلامي له لوري د ډاکټر نجيب الله د استعفی غبرگون کې د شهادت ورځپاڼې په ۴۵۵مه گڼه سرمقاله کې ليکل شوی و: "په هيواد کې د ننه د ناوړه اقتصادي حالت او د کابل رژيم سره د ماسکو د نه مرستو له کبله ډاکټر نجيب الله اړ شو چې له خپلې دندې استعفی ورکړي. حکومت په ولس کې ځای نه درلود، په شمال کې يې د مليشو همکاري له لاسه ورکړي، له دې امله حکومت پرته له سقوط څخه بله چاره نه لري".^{۵۰} ۵۶مه پاڼه، علل سقوط دولت اسلامي

مگر د جمعيت اسلامي مشر استاد رباني د کابل حکومت سقوط د مزار شريف له فتحې سره تړاو ورکاوو.

"۱۸ اپريل ۱۹۹۲ز کال کې واک عملاً نبي اعظمي، اصف دلاور، جنرال مومن او جنرال بابه جان لاس کې واخيست، ولي لا هم ډاکټر نجيب الله په کابل کې و.

۲۲ اپريل ۱۹۹۲ د ملگرو ملتونو استازي بينن سيوان چاريکارو کې له مسعود سره وليدل، د مسعود له خوا په کابل نه حمله يې وستايله، مسعود وويل که حکمتيار واک او زور درلود په کابل يې حمله کوله. او بيا دوه ورځې وروسته د اپريل په ۲۴مه د مسعود کسان پرته له وسلو کابل ته ننوتل او په کابل کې د پخوانيو پرچميانو له خوا مسلح شول. په همدې ورځ د ماسکو څخه په دوو چورلکو کې نغدي افغانۍ کابل ته را ورسيدلي. "حوادث تاريخي

^{۵۰} "علل سقوط دولت اسلامي افغانستان تحت قيادت استاد رباني درکابل" د استاد علام الدين اثير کتاب. د کتاب په وروستيو برخو کې دغه اخځ ليک يواځې "علل سقوط" ليکل کيږي.

"ډاکټر نجيب د ثور په ۵مه ۱۳۷۱ / د اپريل ۲۵مه ۱۹۹۲ کوشش کاوی چې له کابل څخه د هوا دلاري ووځي، د ۵۳ فرقي د پوځيانو له خوا چې د هوايي ډگر خواجه رواش کې وه، د ډاکټر نجيب الله له هيواده د وتلو ممانعت وشو، احمدشاه مسعود ویلی وو چې جنرال بابه جان پرېنښود چې نجيب له هيواده ووځي، بيا نجيب د ملگرو ملتونو دفتر ته پناه یوړه. "۵۳مه پاڼه، علل سقوط

"ډاکټر نجيب الله په خپلو ليکونو کې يادونه کړي چې د شپې دوه بجې د بينن سيوان^{۵۱} دوه سياسي او يو نظامي مرستيال په ارگ کې اول نمبر قصر ته راغلل، هغوی ويل چې بينن سيوان د کابل هوايي ډگر ته راغلی، الوتکه يې محاصره شوي او ده ته د کښته کيدو اجازه نه ورکول کيږي. ورته وايي چې بيرته پاکستان ته پرواز وکړي. ډاکټر نجيب ليکي چې د تليفون لورته ورغلم، چې گرده لاینونه قطع شوې. د ملگرو ملتونو په موټرو کې ورسره ووتلم، چې په څلور لاري کې د ټوپکوالو له گواښ سره مخ شوو. گارنيزون ته مې د ملگرو ملتونو له مخبري تماس ونيو، نبي عظيمي جواب راکړ، هغه ته مې وويل چې بينن سيوان ته ستونزه مه جوړوئ، سهار څلورنيمې بجې يې بينن سيوان هم د ملگرو ملتو دفتر اسکاږ ته راوست او له ما يې وغوښتل چې نور له دغه ځايه دباندې ونه وځم"

د نجيب په قلم نشر شوی ليک، وطن يا کفن جريدې، لومړی کال، دويمه گڼه "د جبل السراج د تړون^{۵۲} له امله و چې د ملگرو ملتونو طرحه يې گټه وډه کړه، نورو گوندونو ته يې په حکومت کې د وړ ونډې څخه ډډه وکړه، چې بالاخره کورنی

^{۵۱} بينن سيوان Binan Siwan د افغانستان لپاره د ملگرو ملتونو ځانگړي استازي و چې په ۱۹۹۲ کې يې د افغانستان سولې لپاره پنځه ماده ايزه طرحه باندې ډاکټر نجيب الله او مجاهدينو توافق وکړ، هغه هڅه کوله چې له ډاکټر نجيب الله څخه په سولېيزه توگه واک د مجاهدينو د لنډ مهاله حکومت مشر حضرت صيغت الله مجددي ته انتقال شي، مگر د احمدشاه مسعود او پرچم ډلې د ايتلاف له امله د ملگرو ملتونو د سولې طرحه عملي نه شوه.

^{۵۲} په جبل السراج کې د شورای نظار د مشر احمدشاه مسعود او پرچم ډلې ترمنځ هوکړه وشوه، چې د ډاکټر نجيب الله حکومت به نسکوروي او واک به په لاس کې اخلي،

جگړه لومړۍ د مسعود + دوستم او حکمتيار بيا د سياف او عبدالعلي مزاری (هزاره توکمه جهادي مشر)، له هغه وروسته دوستم کله له حزب اسلامي اوکله له مسعود سره، هزاره توکم له حزب سره او استاد سياف له مسعود سره چې ډيرې جگړې يې له هزاره گيانو سره درلودلې، کورنۍ جگړه ورځ تربلې زياتيدله، روسانو، ايران، هند او پاکستان په دغه ناولي جگړه کې شکيلتيا درلودله.

مسعود د کابل له نيول کيدو وروسته د حزب سره لومړۍ جگړه او بيا په وروسته وخت کې د هزاره قوم^{۵۴} سره هم سختې جگړې وکړې، غوښتل يې واک په خپل انحصار کې وساتي. "وحيد مژده

"د کابل د جگړو اسباب د ډاکټر نجيب الله د حکومت له سقوط څخه مخکې ايتلافونه گڼلای شو، د پرچم ډلې کسان له مسعود سره يوځای او دا کار بيا حکمتيار کودتاه وگڼله. "سيد داوود

"د ډاکټر نجيب الله سره نبي عظيمي دگارنيزون قومندان، اصف دلاور لوی درستيز، سعيدي د گارد قومندان، عبدالفتاح د مدافع هوايي لوی قومندان ډير زيات خيانت وکړ.

دوستم له ډاکټر نجيب الله سره ډيرې نږدې اړيکې درلودلې، مگر پورته کسانو غوښتل چې ببرک کارمل واک کې بيا ځل راشي، کله چې دوستم په ارگ کې له ډاکټر نجيب الله سره ليدنه درلودله، هغه وخت کې د دوی د ډلې کسانو د دوستم موټر کې

همداسي يې وکړل.

^{۵۲} د اگست ۳مه ۲۰۲۰. د هندي جاسوس يتيش يادو کتاب "را: د هندوستان د پټو عملياتو تاريخ" چاپ، يوه ورځ وروسته "د نيوز The News" پرې راپور چمتو کړ، کتاب کې ليکل شوې: "د هند استخباراتو (را) په افغانستان کې د احمد شاه مسعود به گډون درې جنگسالاران گومارلي و، چې دوه نور يې اوسمهال هم د افغانستان په سياست کې فعاله ونډه لري."

^{۵۴} د افشارو قتل عام د دلوې مياشت ۱۳۷۱ چې ۵۰۰۰ کسان پکې ووژل شول. جنگ های کابل، ۱۷ مه پاڼه.

بيکاره ماين ځای په ځای کړی و او بيا يې دوستم ته خبر ورکړ چې ډاکټر نجيب الله غوښتل تاسي له منځه يوسي، له همهغه وروسته د دوستم اړيکې له ډاکټر نجيب الله سره خرابې او د ببرک کارمل ډلې سره يې لاس يو کړ. "جنرال امرخيل

د جون ۲۹ مه ۲۰۲۰، د ۱۶مې زرهدار فرقي قومندان علي محمد خان څډرانې ما (ليکوال) ته وويل: "د ډاکټر نجيب گارد ۱۲۰ زره وسلوال وو او د گارد د قومندان تر امر لاندې څلور "د قرغې ۸مه فرقه، د جلال اباد ۱۱مه فرقه، د کنړ ۹مه فرقه او د ريشخورو ۷مه فرقه" فرقې وي هم وي.

د ډاکټر نجيب د گارد عمومي قومندان جنرال افضل الدين احمدزی و، هغه پرچمی و، خو د ډاکټر نجيب د ډلې سرې نه و. وروسته د گارد قومندان سيد اعظم وټاکل شو. داچې د ډاکټر نجيب ميرمن شمالېواله وه، ځکه په گارد کې هم ټول واک له شمالېوالو سره وو. زما (څډران) سره فرقه کې ۱۳ زره پوځيان وو، ۵۰۰ ټانکونه "۳۰۰ محاربوي ټانکونه کابل کې، ۱۰۰ جلال اباد او ۱۰۰ په کونړ کې" وو.

کله چې ډاکټر نجيب الله د ملگرو ملتونو استازي بينن سيوان ته د استعفی ورکولو هوډ درلود، هغه ته مې وويل چې استعفی مه کوه، موږ ۳۰۰ ټانکونه، د توپچي غونډ، د اوراگانو غونډ او ۱۳ زره پوځيان لرو، زه جگړه کوم، مگر ډاکټر نجيب ويل چې تاسي جگړه مه کوئ او زه استعفی ورکوم.

ډاکټر نجيب الله وويل، دوه پلانه روان دي: لومړی: داچې زه استعفی ورکړم او د بينن سيوان طرحه عملي، وروسته وخت کې واک په سولئين ډول بې طرفه "د پاچا ظاهر د ډلې عبدالستار سيرت" ته وسپارل شي.^{۵۵}

^{۵۵} د ملگرو ملتونو د استازي بينن سيوان پلان داوو چې واک بې طرفه د پاچا ظاهر د ډلې کس پروفيسور عبدالستار سيرت ته وسپاري، مگر د مجاهدينو رهبرانو يې مخالفت کاوه او بالاخره بينن سيوان له مجاهدينو سره ومنله چې له ډاکټر نجيب الله څخه د موقت حکومت ولسمشر حضرت صبغت الله مجددي ته وليږدوي، مگر د انجنير احمدشاه مسعود له خوا دغه پلان ناکام او د ببرک کارمل پلوو پرچميانو په ملگرتيا کابل ته په زور ننوت.

دوېم: روسان غواړي چې واک استاد برهان الدين رباني او انجنير احمد شاه مسعود ته وسپاري، دوی غواړي چې د بينن سيوان طرحه ناکامه او کابل په زور ونيسي."

"محمد اسحق توخي د نجيب دستيار ليکي چې د ۱۹۹۲ جنوري مياشت په اوایلو کې د سويس د زيوريخ ښار کې د ۳ جهادي گوندونو او اروپا کې افغانانو سره د کيناستو زمینه برابره او يوه اونۍ هلته پاتي شوو.

په ناسته کې نجيب الله مجددي د صبغت الله مجددي استازي، سلجوقي د پير سيد احمد گيلاني استازي او شهنواز احمدزی د مولوي محمد نبي محمدی استازي، دکتور جليل شمس په اروپا کې د افغان روشنفرانو په استازيتوب او د افغان حکومت په استازولي عبدالوکيل د بهرنیو چارو وزير، غلام فاروق يعقوبي د دولتي امنيت وزير، دکتور ضميرمېن پور د امنيت دولتي وزارت د سياسي کشف رئيس، زلمی شهباز په سويس کې د افغانسان شازدافير گډون کړی وو.

د غونډې اجنډا، د جنگ توقف، د سولې تامين او د موقت حکومت تشکيل او د لويې جرگې تدوير وو. داکتر نجيب استازو د پير گيلاني د استازي داخبره چې ظاهرشاه ته واک ورکول شي ومنله، د صبغت الله مجددي زوی مخالفت وکړ، ويې ويل چې حضرت صبغت الله ته بايد واک تسليم شي او داکتر نجيب منلي وه که ظاهرشاه راضي وي، واک ورته سپاري. "جنگ های کابل ۳۲۳-۳۲۴مې پاڼې.

"۱۶ اپريل ۱۹۹۲ راپورونه ورکول شول چې امريکا، پاکستان او ايران له مجاهدينو وغوښتل چې د کابل رژيم ته سقوط ور نه کړي او موقت حکومت تشکيل کړي، ځکه د جنگ له لاري کابل نيول د ملگرو ملتونو د موقت حکومت پلان له منځه وړي."

د پېښور په گورنر هاوس (د والي کوټۍ) کې د اپريل ۲۵مه ۱۹۹۲، د مجاهدينو د مشرانو له خوا پريکړه وشوه، چې د دوو مياشتو لپاره به حضرت صبغت الله مجددي ولسمشر وي، له هغه وروسته به واک استاد برهان الدين رباني ته انتقال کيږي او هغه به د ۴ مياشتو لپاره د ولسمشري په موده کې ازادو ټاکنو ته لاره

هواروي، دا ډول پریکړه وشوه چې انجنیر گلبدین حکمتیار به د حکومت لومړی وزیر وي او د هغه لپاره درې مرستیالان هم وټاکل شوو، پیر سید احمد گیلاني چې د بهرنیو چارو وزیر به هم وی، استاد سیاف چې د کورنیو چارو وزیر به هم وي (استاد سیاف پر خپل ځای انجنیر احمد شاه احمدزی یادو دندو ته معرفي کړ) او مولوي محمد یونس خالص چې د پوهنې وزیر به هم وي.

مولوي محمد نبي محمدي د سترې محکمې رئیس وټاکل شو (په خپل ځای یې مولوي محمد شاه افصلي معرفي کړ).^{۵۶}

انځور: مولوي جلال الدين حقاني

^{۵۶} د نومبر ۱۵مه ۲۰۱۷، ما (ليکوال) ته استاد مزمل وويل چې د حزب اسلامي کانديد مولوي محمد نبي محمدي و، کله چې جمعيت اسلامي خبر شو، له سياف څخه يې مرسته وغوښتله، سياف مولانا فضل الرحمن راوست او هغه مولوي محمد نبي محمدي ته وويل چې له اخوانيانو سره دي گوزاره نه کيږي، حضرت صاحب پريږده چې مشر شي، محمدي صاحب ته يې څه نقدي مرسته هم ورکړه، زموږ پروگرام يې راخراب کړ.

حضرت صبغت الله مجددي

۲۸ اپريل ۱۹۹۲ - ۲۸ جون ۱۹۹۲

"د لومړي وزير خالقيار له خوا د ثور ۸ مه ۱۳۷۱ ل کال کې د پرچم ډلې له خوا واک حضرت صبغت الله مجددي ته وليږدول شو^{۵۷}، چې ځينې د کابينې غړو او لوړ پوړو نظامي کسانو هم شتون درلود، خو د ولس مشر ډاکټرنجيب الله مرستيالانو عبدالرحيم هاتف او جنرال محمد رفيع گليون نه وو کړي. ځکه هغوی ويل چې دا حکومت مشروعيت نه لري او د ملگرو ملتونو د سولې پروسې سره سم نه، بلکې د کورنۍ جگړې دوام به وي." جنگ های کابل ۲۴۱ مه پاڼه

حزب اسلامي ته چې د مجاهدينو د لنډ مهال حکومت د لومړي وزير چوکۍ ورکول شوی وه، د اپريل په ۲۸ مه ۱۹۹۲ حکمتيار په خپل ځای استاد فرید لومړی وزير اعلان کړ.

د اپريل ۲۹ مه احمدشاه مسعود د پروان د لاري څخه کابل ته ننوتی، په پروان کې چې ډیری د حزب اسلامي قوتونه پراته وو، هغوی د مسعود کابل ته د ننوتلو مخنیوی ونه کړ، د پروان ولایت د حزب اسلامي مهمو قومندانانو ته د حزب اسلامي د اجرائیه شورا دوو پخوانیو غړو استاد محمد زمان مزمل او ډاکټر عبدالصير انور په پټه احوال لیږلی وو چې د احمد شاه مسعود مخه ونه نیسي، هغوی ویره درلودله، که کابل ته د مسعود مخه ونیول شي، واک به د حکمتيار او پښتنو سره انحصار شي او قومي جگړې به پیل شي، دا هر څه هغه وخت سرچپه شوه، چې کله مسعود کابل کې خپل وسلوال ځای په ځای او له پرچم ډلې سره یې ایتلاف قوي پاتې شو، هغه خپله د تاجک - هزاره او تاجک - پښتون جگړو ته زمینه برابره کړه^{۵۸}.

^{۵۷} مگر د جنگ های کابل کتاب په ۲۴ مه پاڼه کې لیکل شوي: "دکتور عبدالواحد سرايي د ډاکټرنجيب الله مرستيال د ثور پر اتمه ۱۳۷۱ واک د مجاهدينو حکومت صبغت الله مجددي ته تسليم کړ."

^{۵۸} استاد محمد زمان مزمل ما (ليکوال) ته همدا خبرې څو ځله په تکراري بڼه کړي، اوس هغه وايي چې په ژوند کې تر ټولو لويه او نه جبران کيدونکي تيروتنه مې همدا وه.

استاد محمد زمان مزمل وايي: "خالص بابا چې کابل ته راتلی، چې له پلچرخي راتيريدۀ او ځنځير خلاص شو، هلته يې د جمعيت اسلامي پيرغ وليد، ويې ويل چې موږ جمعيت ته نه يو راغلي، بلکې کابل ته راتلو، بيرته ولاړی او په حکومت کې يې برخه وانه خيستله. او مولوي محمدي بيا خپل د اجرائيه مجلس غړو ته ويلي وو چې حکومت کې ملگرتيا سمه نه ده، مولوي محمد شاه فضلي ته يې وويل، که دا ژبکي (حکمتيار) نه وای، تاسي به ددي خرس (مسعود) کارونه ليدلي وای.

د حزب اسلامي د اجرائيه شورا ډيری غړو دا نظر وو چې حکمتيار له حرکت اسلامي او خالص بابا سره يو شي او دا دواړه حاضر وو چې له حکومت څخه ووځي، مگر انجنير وحيدالله سباوون وويل چې زه بيا ځل له دي پوستينو (مولوي محمد نبي محمدي او مولوي خالص بابا) سره نه شم جنگيدلای، ښه ده چې له ټولو سره په يوه وار خبره يوطرفه کړو.

"د اپريل پر ۳۰ مه ۱۹۹۲، د مجددي حکومت د سعودي عربستان، روسيې او چين له خوا په رسميت وپېژندل شو او د مې پر ۵ مه مجددي وويل د حکومت له پاره دوه مياشتي کافي نه دي، خلکو ورڅخه غوښتي چې دوه نور کلونه حکومت ته ادامه ورکړي، جهادي گوندونو يې سخت مخالفت وکړ. " حوادث تاريخي

" کابل کې گوندي جنگونه نه، بلکې يواځي د قدرت جنگونه وو، استاد رباني هيڅکله نه دي ويلي چې قومي جنگونه دي وشي، تر رباني په دي کې حکمتيار ښه و. " انجنير احمدزی

" د کابل په جنگ کې شورا نظار (احمدشاه مسعود)، جمعيت اسلامي (استاد رباني)، حزب اسلامي (حکمتيار)، اتحاد اسلامي (استاد سياف) او وحدت اسلامي (استاد عبدالعلي مزاری) د عبدالرشيد دوستم په گډون ټول شکیل وو، کابل د همدغو يادو گوندونو د جنگياليو له خوا په گډه وران شوی دی، د کابل د وراني او جنگونو پړه په گډه په غاړه لري، سخته ده چې سړی د کابل په جنگونو کې يو لوری او گوند پړ وبولي، بلکې په گډه يې دوی مسووليت په غاړه لري. " وحيد مزده

حضرت صبغت الله مجددي د دوو مياشتو لپاره ولسمشر و، غوښتل يې خپله د واک موده ۲ کلنه کړي، ونه توانيدی، استاد رباني د ۴ مياشتو لپاره واک په لاس کې واخيست او بيا يې د اهل حل او عقد شورا د لاري د خپل واک موده دوه کلونه نوره اوږده کړه، له هغه وروسته يې هم دوه نور کلونه واک پرېښود او ۴ کاله واک د استاد رباني او انجنير احمد شاه مسعود په انحصار کې و.

د حزب اسلامي او جمعيت تر منځ سختې جگړې وشوې، عبدالرشيد دوستم به کله له احمدشاه مسعود او کله هم له حکمتيار سره ملگری و^{۵۹}.

" ۹ فبروري ۱۹۹۳، مولوي نصرالله منصور د ده په موټر کې د خاي کړل شوي ماین د چاودنې له امله د پکتيا په گردیز ښار کې په قتل ورسید. کابل يې مسووليت په حزب اسلامي ور واچاو. " حوادث تاريخي

" مولوي منصور^{۶۰} چې د استاد رباني په وخت کې د لويې پکتيا والي و، ځينې کسان د هغه وژل په حزب اسلامي پورې تړي، مگر د منصور صاحب د گوند مهم

^{۵۹} مسعود دفاع از مردم کابل او حکمتيار کابل له ملیشو څخه پاکولو په نوم جگړه کوله. جنگ های کابل ۲۶ مه پاڼه

^{۶۰} مولوی نصرالله منصور چې له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال د حرکت انقلاب اسلامي (محمدي) مرستیال و، بېل گوند يې جوړ کړ، چې د حرکت انقلاب اسلامي - منصور ډله يې بلله، تر ډیره يې مرستي له ايران څخه تر لاسه کولې.

د استاد رباني د حکومت پر مهال د پکتيا والي و، ۹ فبروري ۱۹۹۳ له کابل څخه گردیز ته په لاره، په چهار اسباب کې د حکمتيار د وسلوالو له خوا د لنډ وخت لپاره توقیف او سپکاوی يې وشو. له همدې پېښې وروسته، په گردیز کې دده موټر کې چاودنه وشوه، هغه پکې مړ شو. د مرگ پړه يې حکمتيار پر مسعود او مسعود پر حکمتيار اچوله.

زوی يې سيف الله منصور له طالبانو سره ملگری شو، د قرغې فرقي قومندان و، کله چې پر افغانستان امريکا حمله وکړه، د شاهي کورټ تاريخي معرکې مشرې مولوي سيف الرحمن منصور کوله، چې ډير امريکايان پکې ووژل او ژوبل شول او د امريکايانو يو شمير

غړې بيا وايې چې د منصور صاحب په مرگ کې د مسعود لاس و، همدغه لامل به و چې بيا استاد رباني د طالبانو د سولې د استازي په نوم کس له خوا ووژل (٢٠ سپټمبر ٢٠١١ ز کال) شو، د هغه په مرگ کې مولوي ارسلان رحمانی او واحدیار داخل وگڼل شول^{١١}، چې بيا مولوي ارسلان رحمانی هم د کابل په ښار کې وويشتل (د مئ ١٣مه ٢٠١٢) او مړ شو، ويل کيږي چې د شمال ټلوالې وسلوالو ورته ويلي وو چې موږ د خپل رهبر غچ اخلو او مولوی ارسلان يې په غچ کې وژنو. "وحيد مزده

"د دولت (استاد رباني، احمد شاه مسعود، استاد سیاف، پير سيد احمد گيلاني، مولوي محمد نبي محمدي او عبدالرشيد دوستم) د نفوذ ساحه مرکزي سيمې بالاحصار، د پلچرخې له خط څخه تر هوډخيل، د باغ بالا څخه تر مکرريان، خيرخانه او دا ډول تر پغمان پوري ساحه وه. د حزب وحدت چې د حکمتيار متحدين وو، له دوی سره تايمنې او څو نوري څلور لاري او سيمې په واک کې وي.

دهمزنګ، کوټه سنگې، کارته چهار، مهتاب قلعه، دارالامان د اهل تشيع حزب وحدت او اصف محسني^{١٢} د حرکت گوندونو سره وي.

چورلکي هم د جگړې پر مهال نسکورې شوې. د امريکا ضد دغې جگړې کې بهرنيو مجاهدينو هم د سيف الرحمن منصور تر قوماندې لاندې جگړه کوله.

^{١١} له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال مولوي ارسلان رحمانی د مولوي نصرالله منصور مرستيال و، د مجاهدينو د استاد رباني د حکومت پر مهال مرستيال لومړی وزير، د لنډ وخت لپاره لومړی وزير هم و، د طالبانو د واکمنۍ پر مهال رحمانی د لوړو زده کړو مرستيال وزير و. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، د حامد کرزي د حکومت پر مهال په مشرانو جرگه کې سانتور او د سولې عالي شورا غړی و.

واحديار د مولوي نصرالله د گوند د رهبري شورا غړی او د حامد کرزي د واکمنۍ پر مهال د سولې عالي شورا غړی و.

^{١٢} استاد اصف محسني د حرکت اسلامي افغانستان د شيعه تاجک او هزاره ډلې مشر و، له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال په لومړيو وختو کې په ايران کې و، وروسته

کارته سه، جمال مېنه او کابل پوهنتون د مسعود د راکټونو تر برید لاندې سیمې وې. د حکومت له جوړیدو وروسته هم په کابل ښار کې برق نه و، قومندانانو او مامورینو ته معاشونه نه دي رسیدلي، د برق تارونه قطع کوي او خرڅوي یې د حکومت اوه میاشتي وتلي دي، د جنبش او مسعود جنگ، جنبش تر صدارت څلور لاري هم رارسیدلي وو.

د پښتون نیول هزاره سره او هزاره پښتون سره، دا ډول ځینې تاجک له هزاره او پښتون سره او هزاره او پښتون له تاجک سره نیول او په سخته سزا رسیدل.

حزب اسلامي چې یو وخت یې په شمال کې زیاتي جبهې درلودلې، هغه له مسعود سره یوځای شوې، مگر بیا هم د حزب څخه مسعود خطر احساس کاوه. او د حزب په قومندانانو یې ډیر باور نه درلود.

بغلان کې دوشي، پلخمرې ښار د مزار تر دوراهي پورې د اسماعيلي مذهب سید کیان منصور نادري له خوا اداره کیدي^{۶۳}، چې د دوستم طرفداره وو، سید جعفر د سید منصور

پاکستان ته ولاړ. اصف محسنی د مجاهدينو په خپلمنځي او کورنۍ جگړه کې په لومړي وخت کې لږه برخه درلودله، وروسته له هیواده بهر میشت شو.

پر افغانستان د امریکا تر حملې وروسته یې د حامد کرزي د حکومت ملاتړ وکړ، په کابل کې یې د ایران په مرسته د خاتم النبیین لویه مدرسه او پوهنتون جوړ کړ، د مرگ تر ورځې محصلینو ته په درس ورکولو بوخت و.

^{۶۳} سید منصور نادري په افغانستان کې د اسماعيله فرقي مشر، د بغلان د کیان درې اوسیدونکی دی.

پر افغانستان د شوروي اتحاد یرغل پر مهال له کمونسټ پلوه افغان حکومتونو سره ملگری و. د استاد رباني د حکومت پر مهال لوړ پوړی چارواکی پاتې شوی او د مجاهدينو د کورنۍ جگړې پر مهال له عبدالرشید دوستم سره ملگری و، دارنگه یې له طالبانو سره هم جگړې وکړې.

د کمونسټانو د نظام پر مهال یې زوی جعفر نادري د قومي ملیشو مشر او وروسته د بغلان والي و.

نادري ځوی ددي ولايت والي وو، مرکز له بغلان څخه پلخمرې ته انتقال شوی وو. بغلان صنعتي له مامور غيور او انجنير بشير د حزب اسلامي قومندانانو سره وو، مامور غيور والي و، نهرين ولسوالي د جمعيت قومندان حقجو اداره کوله. "۸۲مه پاڼه، علل سقوط

۲ جون ۱۹۹۲، د استاد سیاف او حزب وحدت عبدالعلي مزاري^۴ ترمنځ جگړه پیل شوه، مولوي جلال الدين حقاني غوښتل منځگړيتوب وکړي، د حزب وحدت ولسوالو ترحملې لاندې راغی، دوه نفره يې زخمیان شول.

"د جگړې انگیزه په ښکاره د جوزا لسمه ۱۳۷۱، د حزب وحدت د مرکزي شورا ۴ غړو او تکړه قومندانانو (سید اسماعیل حسيني، کریمي، چمن علي، ابوذر او وثيق) وژل کېدل ویل کېږي. چې د کابل سیلو سیمه کې وژل شوې وو، ولي ممکن د شيعه او وهابي خبره وي او يا داچې د سيمو د کنټرول په سر شخړه شوي وي.

منصور نادري د حامد کرزي د حکومت پر مهال د ولسي جرگې غړی (۷ دسمبر ۲۰۰۵ تر ۶ دسمبر ۲۰۱۰) و.

لور يې فرخنده زهرا نادري د ولسي جرگې (۲۷ فبروري ۲۰۱۱ تر جون ۲۰۱۵) غړې وه او د ډاکټر غني د حکومت پر مهال يې زوی سعادت منصور نادري د کور او ښار جوړولو وزير (۲۲ اپريل ۲۰۱۵ تر ۱۳ جون ۲۰۱۸) او لور يې زهرا نادري د ډاکټر غني سلاکاره وه.

^۴ استاد عبدالعلي مزاري: له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال د اهل تشيع د اته گوني اتحاد (حزب وحدت) مشر و. د مجاهدينو ترمنځ جگړو پر مهال د حزب اسلامي حکمتيار سره يو ملگری شو، د احمد شاه مسعود او استاد سیاف ضد يې په کابل ښار کې ډيرې جگړې وکړې.

له طالبانو سره يې د ملگرتيا ژمنه وکړه، مگر تر منځ يې سوء تفاهم راغی، د طالبانو له خوا د کابل ريشخورو فرقي سره نږدې ونيول او د مارچ ۱۳مه ۱۹۹۵، کندهار ته د چورلکې پواسطه لېږدول کيدی، په چورلکه کې د استاد مزاري د قومندان شفيع ديوانه له خوا پر طالبانو برید وشو، دوه طالبان يې ووژل، پېلوتان اړ کړل شول چې چورلکه د غزني په مقر سېمه کې کينوی، پر ځمکه د بلې ډلې طالبانو له خوا استاد مزاري له سيمې څخه د تېښتې پر مهال ووژل شو.

حزب وحدت يې په غچ کې د استاد سياف په مشهور قومندان حاجي شيرعلم باندې د پل سرخ سپمه کې حمله وکړه، خپله ژوندۍ ووت او ساتونکۍ يې ووژل شو، د سياف او مزارې جگړو شدت پيداکړ. "جنگ های کابل ۲۹۶مه پاڼه

"ويل کيږي چې د حزب وحدت څلور قومندانان د احمدشاه مسعود وسلوالو مړه کړل تر څو د استاد سياف او مزارې ترمنځ جگړه پيل شي. او سياف د مسعود ملگرتيا ته تر ډيره وخته وتړل شى " جنگ های کابل ۳۰۰مه پاڼه

استاد عبدالعليم د کندهار د سياف قومندان ما (ليکوال) ته وويل: "سياف وارخطاء وو، موږ ورته له کندهار څخه راغلو، هغه د جگړې لپاره د مزارې کسانو د زخمي او مړي پر سر نقدي پيسي ټاکلي وي، ورته مې وويل چې د زخميانو پر سر پيسې درڅخه نه غواړم، مگر د مړو پر سر چې کومه وعده کوي بيا به هغه پيسې راکوي، ډير زيات هزاره گان مو په کابل کې ووژل، استاد سياف په پيسو راکولو پسې نه شو رسيدای او موږ ته يې د مړو په سر هم وعده شوې پيسې رانکولای شوای"

سره له دې چې په کابل کې جگړې په قوت سره روانې وي، بيا هم ۱۴ جون ۱۹۹۲ کې پيټر تامسن کابل ته راغی، چې په ۱۹۸۹ کال کې د امريکا تړل شوی سفارت بيرته خلاص کړي.

د جون ۲۶مه ۱۹۹۲، د جمعيت اسلامي / شورای نظار او حزب وحدت ډلو ترمنځ په کابل کې جگړه پيل شوه، د دوی ترمنځ جگړې تر هغه وخت پوري دوام درلود، تر څو طالبان د کابل ځنډو ته را نږدې او پر کابل يې بريدونه وکړل.

استاد برهان الدين رباني

٢٨ جون ١٩٩٢ - ٢٦ سېپتمبر ١٩٩٦

د جون په ٢٨ مه ١٩٩٢ واک په رسمي ډول د مسعود د نظامي ځواک او فشار په نتیجه کې له صبغت الله مجددي څخه واخیستل شو او استاد رباني د افغانستان د اسلامي حکومت ولسمشر شو.^{٦٥}

عبدالرشید دوستم چې له احمدشاه مسعود څخه د واک د ویش پر سر خفه و، د جولای پر ١١ مه یې سید جعفر نادري د بغلان والي مقرر کړ، دوستم وویل چې جنبش اسلامي د فدرالي حکومت غوښتونکی دی.

٢١ جولای ١٩٩٢، د کابل امنیه قومندان عبدالحق^{٦٦} له دندې استعفی ورکړه. ویې ویل حکومت د ناامني مسوول دی.

د سېپتمبر پر ٧ مه ١٩٩٢، ٢٠ کاله وروسته په کابل ښار کې درې تنه د غلا او قتل په جرم په عام محضر کې اعدام شول.

"د مجاهدينو د خپلمنځي اختلافاتو نتیجه کې د فبروري ١٣ مه، ١٩٩٣ کال کې ١٥٠ تنه امریکایي کمانډو د افغانستان خاوري ته ننوتل، فکر کیدی چې د

^{٦٥} کابل کې استاد رباني قیادي شورا جوړه کړه، د جمعې خطبو کې یې د مجاهدينو له کامیابي، د روسانو له ماتې، شرعي احکام او د حجاب اړوند به یې خبري کولې. جنگ های کابل ٢٦٦ مه پاڼه

^{٦٦} قومندان عبدالحق د حاجي قدیر او حاجي دین محمد ورور، له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال د مولوي خالص بابا پیژندل شوی قومندان و، د مجاهدينو تر کامیابي وروسته د کابل امنیه قومندان و، له طالبانو سره د شمال ټلوالې د جگړو پر مهال پر کور ناست و. پر افغانستان د امریکا د حملې پر مهال، د امریکایانو په مرسته او هڅونه د ننگرهار ولایت حصارک غلجي ولسوالي ته؛ د طالبانو پر ضد ولسي پاڅون لپاره ولاړ، د طالبانو له خوا ونیول شو او د لوگر ولایت سنگ نویسته سېمه کې له خپل وراره سره یوځای ووژل شو.

مجاهدينو د مشرانو د وژلو لپاره او يا هم د عربو مجاهدينو د مشرانو د وژلو لپاره امريكايي كمانډو افغانستان ته داخل شوې. "حوادث تاريخي افغانستان

هغه روسان چې په افغانستان كې يې ماتې خوړلې وه، هغوى بيا هم د مجاهدينو د خپلمنځي اختلافونو له كبله په افغانستان كې لاسوهنې كولې او د جولای ۱۸مه ۱۳۹۳، روسانو د تخار ولايت مختلفې سېمي په توبونو وويشتلې.

د نظام مركزيت عملاً له منځه تللى وو، ختيځ كې واک د حاجي عبدالقدير^{٦٧} په مشرۍ د مشرقي شورا سره وو، په شمال كې د ځينو ولايتونو واک عملاً له دوستم^{٦٨} سره و.

^{٦٧} حاجي عبدالقدير د مولوي خالص بابا قومندان، د مجاهدينو تر كاميابې وروسته د ننگرهار والي او د مشرقي شورا مشر و. له طالبانو سره د جگړو پر مهال له شمال ټلوالې سره يو ځاى شو. پر افغانستان د امريكا له بريد وروسته، د حامد كرزي د لنډ مهاله حكومت پر مهال د ولسمشر مرستيال او د ټولگټو چارو وزير (۱۹ جون - ۶ جولای ۲۰۰۲) و. د جولای ۶مه ۲۰۰۲ كې د وزارت دروازې ته نږدې د ناپېژاندو وسلوالو له خوا ووژل شو.

^{٦٨} ازبك عبدالرشيد دوستم له پخواني شوروي اتحاد سره د افغان ولس د جهاد پر مهال له شوروي پوځيانو سره يو ځاى د افغان ولس پر ضد جگړه كوله، قومي مليشې يې درلودلې، د ډاكټر نجيب الله د حكومت پر مهال يې ډير رشد وكړ، د ډاكټر نجيب الله پر ضد يې له شوراى نظار / جمعيت اسلامي سره لاس يو كړ، ډاكټر نجيب يې پرېښود چې له هيواده بهر ووځي.

له احمدشاه مسعود سره تر اختلافاتو وروسته له حكمتيار سره يو ځاى شو، وروسته يې په شمال كې خپله واکمنۍ اعلان كړه، ځينې ولايتونه يې تر واک لاندې وو، د افغانو خپل بانك نوټونه يې چاپ كړل، چې د جنبشي افغانو په نوم ياديدي.

له طالبانو سره يې سختې جگړې وكړې، ازبكستان او تركيې ته وتښتيد، پر افغانستان د امريكا د حملې پر مهال له امريكايانو سره ملگرى شو، د حامد كرزي د لنډ مهاله حكومت پر مهال د ولسمشر مرستيال (۲۹ سپټمبر ۲۰۱۴ تر ۱۹ فبروري ۲۰۲۰) و. وروسته د ملي دفاع وزارت لوى درستيز، د سر اعلى قومندان مرستيال او د ډاكټر غني د حكومت لومړۍ دوره كې د ولسمشر لومړى مرستيال و.

په لويديځ کې واک جمعيت اسلامي ته وفادار قومندان اسماعيل خان^{۶۹} سره او په کندهار کې واک له گل اغا شيرزي^{۷۰} او د جمعيت قومندان ملانقيب اخوند^{۷۱}

د جولای پر ۱۵ مه ۲۰۲۰، په شبرغان کې د مراسمو په ترڅ کې د ډاکټر غني د فرمان (د فرمان شمېره ۲۹، ۲۱ غبرگولي ۱۳۹۹ / ۱۰ جون ۲۰۲۰) له مخې، د ملي مصالحې د مشر او په حکومت کې د ۵۰ سلنې شريک لخوا، تر ټولو لوړه نظامي رتبه مارشالي په رسمي ډول ورکول شوه.

^{۶۹} تورن اسماعيل خان د پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال په لويديځ حوزه کې د جمعيت اسلامي قوي قومندان و. د مجاهدينو تر برياليتوب وروسته د هرات والي و، له طالبانو سره يې سختې جگړې وکړې، په جگړو کې يې ماتې وخوړه، ايران ته وتښتېدی. د جنرال ملک له خوا په چل او فريب کې ونيول شو، طالبانو ته وسپارل شو او د طالبانو له خوا په کندهار کې بندي و، د يو طالب پيره دار په مرسته له زندان څخه وتښتيد، ايران ته ولاړ.

پر افغانستان د امريکا د بريد پر مهال يې له امريکايانو سره مرسته کوله او د حامد کرزي حکومت په لومړيو وختو کې د هرات والي (۲۰۰۱ تر ۱۲ سپټمبر ۲۰۰۴) و. وروسته د اوبو او برېښنا وزير (۲۰۰۴ تر اکتوبر ۲۰۱۳) و، د حراست او ثبات شورا غړی و.

^{۷۰} گل اغا شيرزی د کندهار د مشهور مجاهد قومندان شهيد حاجي عبداللطيف زوی، د مجاهدينو د حکومت پر مهال د کندهار والي و، له طالبانو سره يې جگړې وکړې. پر افغانستان د امريکا د حملې پر مهال له امريکايانو سره ملگری، په کندهار کې يې ډير عرب مجاهدين شهيدان کړل.

وروسته د ټولگټو چارو وزير او بيا د ننگرهار والي و، په ۲۰۱۴ کې د ولسمشرۍ ټاکنو نوماند و او د ډاکټر غني د حکومت پر مهال د قبايلو او سرحدونو چارو وزير و.

^{۷۱} ملا نقيب الله اخوند په کندهار کې د جمعيت اسلامي مشهور قومندان، له سرو لښکرو سره مخامخ جگړې يې کړې، د استاد رباني د حکومت پر مهال د کندهار فرقي مشر و. طالبانو ته يې فرقه تسليم او په کور کيناست. پر افغانستان د امريکا د بريد پر مهال طالبانو غوښتل چې کندهار ولايت ملا نقيب الله اخوند ته ور تسليم کړي، گل اغا شيرزي يې مخالف وکړ او گل اغا شيرزي په زور د ولايت مقام ونيو. ملا نقيب الله اخوند د تلې ۱۹ مه ۱۳۸۶ / د اکتوبر ۱۱ مه ۲۰۰۷، د کوچني اختر په شپه له دې دنيا سترگې پټې کړې.

او د حزب اسلامي اړوند عظامحمد سرکاتب او د اتحاد اسلامي اړوند استاد عبدالعليم او امير لالي په لاس کي وو.^{٧٢}

په خوست کې واک له مولوي جلال الدين حقاني او په پکتيا کې د رباني له حکومت سره شريک مولوي نصرالله منصور سره و.

په شمال کې د ملي جنبش گوند د مشر دوستم له خوا په ناقانونه ډول د افغانيو نوي بانک نوټونه چاپ او عملاً په بازاکي پرې راکړه ورکړه کېدله او د مرکزي حکومت د قانوني بانک نوټونو څخه يې ارزښت ٥٠ سلنه کم و.

ويل کيږي چې حزب اسلامي هم هڅه کوله چې ناقانونه د افغانيو بانک نوټونه چاپ کړي.

د استاد رباني حکومت ته له ماسکو څخه په کانټينرونو کې نوي د افغانيو بانک نوټونه راتلل او د پيسو مقابل کې يې هڅه کوله چې د نورو ډلو ځينې نظامي او جنگي مشران د خپل ځان په گټه وکاروي.^{٧٣}

د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال د هيواد ملي بنسټونه ولړزیدل او د اسيا په کچه منل شوې مجهزه او قوي افغان اردو له بيخه له منځه يوړل شوه، چې کيدای شي ډير لاس پکې د پاکستان هم و، ځکه هغه وخت د استاد رباني او پاکستانې چارواکو تر منځ اړيکې ډيرې گرمې او استاد رباني د پاکستان د

^{٧٢} درې واړه قومندانان د طالبانو ضد جگړه کې له شمال ټلوالې سره ملگري وو. پر افغانستان د امريکا له حملې وروسته، يوازي سرکاتب و چې له امريکايانو سره نه شو ملگری او په حکومت کې يې دنده وانه خيستله.

^{٧٣} د ډاکټر نجيب الله د حکومت له سقوط وروسته څلور سوه ميلیون ډالر بودیجه بانکونو کې احمد شاه مسعود او استاد رباني ته پاتې وه.

حضرت صبغت الله ٢ ميلیونه ډالر او مسعود ٢ ميلیونه او ٥٠ زره ډالر دخپلې ډلې د لگښتونو لپاره له مرکزي بانک څخه وایستل. جنگ های کابل ٢٦٧ مه پاڼه

استخباراتو (آی ایس آی) مشر جنرال حمید گل^{٧٤} ته وړاندیز کړی و چې له ولسمشر رباني سره د سلاکار دنده ومنی.^{٧٥}

جنرال عتیق الله امرخیل په دې نظر دی چې د نننۍ له کودتاه وروسته د افغان اردو بنسټونه د ببرک کارمل او ډاکټرنجیب د پرچم ډلو ترمنځ د اختلاف له امله کمزوري او بیا له منځه ولاړه.^{٧٦}

^{٧٤} د پاکستان د آی ایس آی (٢٩ مارچ ١٩٨٧ تر ٤ اکتوبر ١٩٨٩) مشر و، د مجاهدینو له ټولو رهبرانو، په ځانگړې ډول له حکمتیار، استاد سیاف او استاد برهان الدین رباني سره یې ډیرې نږدې اړیکې درلودلې.

تر یادې دندې مخکې (١٩٨٣ تر ١٩٨٧) هم د پاکستان د پوځي استخباراتو عمومي مشر و. جنرال حمید گل د ٧٨ کالو په عمر د اگسټ ١٥مه ٢٠١٥ کې مړ شو.

^{٧٥} دا سمه ده چې د مجاهدینو لومړي ولسمشر د دوو میاشتو لپاره حضرت صبغت الله مجددي و، ولي دفاع وزیر احمدشاه مسعود او واک په بشپړ ډول له مسعود سره و، د دوی د واکمنۍ او دفاع وزارت پر مهال د افغانستان اردو له منځه ولاړه، چې یو تاریخي تیروتنه یې گڼلای شو. دا چې ولي د جمعیت گوند او په ځانگړې ډول احمدشاه مسعود د اردو د منحل کیدو مخه ونه نیوله او د کومو موخو لپاره اردو له منځه ولاړه، په دې اړه د جمعیت اسلامي گوند له خوا سپیناوي ته اړتیا لیدل کیږي.

^{٧٦} ببرک کارمل د روسانو په مرسته د حفیظ الله امین پر ضد کودتاه وکړه (٦ جدې ١٣٥٨ / ٢٧ ډسمبر ١٩٧٩)، نږدې اوه کلونه په واک کې پاتې شو، د شورویانو له خوا مجبور شو چې له دولت مشرې استعفی (٤ مې ١٩٨٦) ورکړي، ماسکو کې مړ شو، په مزار شریف کې یې مړی خاورو ته وسپارل شو، کله چې طالبانو مزار ښار ونيو، د ببرک کارمل قبر په بمونو والوزول شو.

ډاکټر نجیب الله د کمونسټ پلوه افغان رژیم وروستی ولسمشر (٣٠ سپټمبر ١٩٨٧ تر ١٦ اپریل ١٩٩٢)، مخکې له ولسمشر کیدو د مرکزي کمیټې (٤ مې ١٩٨٦ تر ١٦ اپریل ١٩٩٢) مشر او له دې مخکې ١١ جنوري ١٩٨٠ تر ٢١ نومبر ١٩٨٥ د هغه وخت د استخباراتو (خاد) رئیس و. د اپریل ١٦مه ١٩٩٢ یې له دولت مشرې استعفی وکړه، د ملگرو ملتونو

" د تنې د کودتاه تاثیرات په افغان اردو باندي زيات و، كله چې تنې او ملگري يې له ناکامې کودتا وروسته پاکستان ته وتښتيدل، د ده ملگري او پلويان په اردو کې زيات وو او په ځانگړې ډول قواي زرهدار کې، هغوی هم پاکستان ته ولاړل او افغان اردو يوه غټه برخه له لاسه ورکړه. او د اردو ضعف و چې د پرچم ډلې او شورای نظار ترمنځ د اړيکو زمينه يې مساعده کړه.

اردو کې د پرچم ډلې مشران ځينې يې د ببرک کارمل او ځينې د ډاکتر نجيب الله ملگري شول او له همدې ځايه ستونزه زياته چې بيا وروسته دوستم او د جمعيت اسلامي مجاهدينو ايتلاف وکړ او د ډاکتر نجيب الله حکومت ته يې سقوط ورکړ.

حکمتيار، رباني، مزاري، گيلاني، مجددي او سيف

دفتر ته يې پناه يوړه، د سپټمبر ۲۷ مه ۱۹۹۶، د طالبانو له خوا په کابل کې له خپل ورور شاپور احمدزي سره يو ځای اعدام شو.

خلقیان له حکمتیار او پرچمیان له مسعود سره ملګري شول

"د ډاکټر نجیب الله د حکومت له سقوط مخکې احمدشاه مسعود د حزب اسلامي له ځینو قومندانانو سره په غوربند، پروان، بغلان، تخار، کندز او ځینو نورو شمالي ولایتونو کې جوړه وکړه، مسعود له هغوی سره روابط سم کړل. دا ډول یې د ډاکټر نجیب الله په نظام کې د اصف دلاور، نبي اعظمي، جنرال بابه جان، جنرال مومن او دوستم سره د جبل السراج اتحاد جوړ او د ډاکټر نجیب الله حکومت ته یې له داخل څخه سقوط ورکړ.^{۷۷}

د احمدشاه مسعود او پرچمیانو ترمنځ تړون مخکې له جبل السراج څخه لومړی ځل د بغلان ولایت په دوشي ولسوالي کې وشو، چې بیا یې په تسلسل کې د جبل السراج تړون هم وشو او د ډاکټرنجیب الله د حکومت د نسکوریدو پلان جوړ شو.

کله چې د ډاکټر نجیب او گورباچوف روابط سره خراب شول، مسعود د پرچمیانو سره رابطه ونیوله، هغوی له روسانو سره رابطه وکړه، روسانو په خاد / استخباراتو، پولیسو او اردو کې د پرچم ډلې کسانو ته د مسعود سره د یوځای کیدو خبره وکړه، ځکه مسعود نظر استاد سیاف، حکمتیار او خالص بابا ته د روسانو په نظر کې معتدل سړی و. دا ډول احمدشاه مسعود له ۱۳۶۱ ل. کال څخه له روسانو سره ځینې تړونونه درلودل. "سید داوود اغا

^{۷۷} په مزار شریف کې د مجلس گډونوال جنرال محمد جمعه نظیمي د بلخ د ۱۸مې فرقي قومندان، جنرال گل احمد نبي د ۷۱۷مې قطعي د ښاري انضباط او کابل گارنیزون قومندان ته ویلي و. څو ځله د شپې مجلسونو ته خصوصي دعوت شوم، چې هلته دوستم، جنرال مؤمن، سید حسام الدین، خان اقا، هلال الدین د چورلکو د کنټرول قومندان، ازادیگ، د جمعیت اسلامي او حزب وحدت استازي او ځینو نورو گډون درلود، مهم ټکي په دولت باندې د ملي او ژبني مسایلو اړوند نیوکې وې. چې وروسته دا خبري قومي او ژبني تعصب ته واوښتي، کوشش کیدی چې د شمال خلک د قوم په نوم د جنوب د خلکو په وړاندې تحریک کړي. جنگ های کابل ۱۱۵مه پاڼه

"کله چې ډاکټر نجيب الله د ملي سولې داعيه د وطن گوند تر نوم لاندې اعلان کړه، بېرک کارمل او ملگرو يې له ډاکټر نجيب الله سره مخالفت درلود او هغوی د وطن گوند په ځای د حزب ډيموکراټيک افغانستان نوم کاراوه.

د ډاکټر نجيب الله په وخت کې سياسي گوندونو (د سازا، سبزا، سپنجا، ستميان، شعليان او ځينې نورو ډلو) ته د فعاليت اجازه ورکول شوه، ځينو گوندونو خپل فعاليتونه پيل کړل، د هغوی ځينې مشران او غړي اوسمهال هم کابل کې شته، ځينې يې په ولسي جرگه، ځينې مشرانو جرگه او ځينې يې د حکومت لوړ پوړي کسان دي، مگر اوس دوی ځان د جمعيت اسلامي غړي معرفي کوي، ولي اصل کې دوی هم د بېرک کارمل او ډاکټر نجيب الله د واکمنۍ پر مهال په کابل کې وو او پرچميان وو، مجاهدين نه وو." جنرال امرخيل

"د شمال د بغاوت پلان په حيرتان کې د روسيې د قونسل ميخايل او د کي جي بې غړي حارث شاه تاجيک له خوا مخکې وړل کيدی. د حيرتان د ۷۰مې لواء نظامي قومندان وايي چې قونسل به شمال ته ډير زيات سفرونه په ښکاره کول او هلته به يې پټې ليدني کولې. د ۱۳۷۰ ل کال په جريان کې يې له احمدشاه مسعود سره په خنجان کي، له سيد منصور نادري سره په کيان دره کي، له دوستم سره په جوزجان کي، د امو درياب په غاړو کې د کلدار، قلعه زال او شورته په ولسواليو د جمعيت له قومندانانو سره وکتل.

وسلي او مهات او محاربوي ثقيل وسايط د روسيې د ترکستان له نظامي حوزې څخه راټلل او حيرتان کې جنرال مومن او خان اقا بيا وروسته خپلو متحدينو ته ویشل.

جنرال مؤمن له حيرتان څخه کابل ته د حکومت پريکړه؛ دده تبديلي ځنډوله، وروسته سيد حسام الدين د سيد کيان زوم مجهزه قطعه حيرتان ته ولاړه، د مسعود ۲۵۰ کسان له وسلو او ۳ شټنگر سره حيرتان ته ورسيدل. له حيرتان څخه د مالونو انتقال کابل ته قطع شو، چې دولت کمزوری شي.

په حيرتان کې د شمال د مشرانو ائتلاف ته ډيره اندازه نظامي تجهيزات لاس ته ورغلل: ۱۷۰ زره تن پتروول او ډيزل، ۳۰ زره تن مايع گاز، ۷۵ فيره سکاډ راکټ، ۱۶ فيره لونا راکټ، ۷۶۰ زره کلاشينکوفونه، ۱۰۰۰ ميله توپ، هاوان او مختلف راکټونه، ۳۵۰ نوي او جديد محاربوي ماشين او زره پوښ ټانکونه، ۱۰۰۰ موټر او ټراکټور، په سلگونو زره خفيه او ثقيله مهمات. "جنگ های کابل ۱۱۶ - ۱۲۰ مې پانې.

جنرال مؤمن ليکي: "د حوت ۲۸ مه ۱۳۷۰ د مزار شريف ښار د نجيب د حکومت مخالفو پرچميانو او جمعيت اسلامي مجاهدينو له خوا تر بريد لاندي راغی، جنرال دوستم، زه (جنرال مومن) او د جمعيت اسلامي قومندانان علم خان، استاد عطاء محمد نور او مولوي علم، د کيان ۸۰ مې فرقي سره په گډه، مور مزار شريف ته سقوط ورکړ. " (سفرها و خاطره ها - حامد علمي)، جنگ های کابل، ۱۲۴ مه پاڼه.

"جنرال رفيع د ولسمشر مرستيال او د اعلى سرقومندان رئيس ارکان راته وويل چې مزار شريف ته څو، ځکه حيرتان کې جنرال مؤمن بغاوت کړی دی، کله چې مور مزار شريف ته ولاړو، جنرال رفيع له عبدالرشيد دوستم سره اړيکې ونيولې او جوزجان ته ورغی، د دوستم په گډون د هغه د قومندانانو په غونډه کې يې گډون وکړو، دوستم ژمنه وکړه چې سبا مزار شريف ښار ته درځم او هلته به خبرې او پريکړې کوو.

جنرال رفيع ما (امرخیل) ته وويل چې جنگي الوتکې سبا هوا کې پورته نه شي، ځکه چې دوستم ته بيا کوم شک پيدا نه شي، مگر د ببرک ډلې پرچميان مخکې له مخکې له دوستم سره اړيکه کې وو او خپل پلان يې عملي کاوه.

سبا ورځ چې سهار ۱۰ بجې د دوستم د راتگ وعده وه، هغه وځنډيدی، يولس بجې هم ونه ليدل شو، ايل ۳۹ الوتکې ته مې هدايت وکړ چې د جوزجان څخه تر مزار دښت وگورې چې ولي ناوخته شو، هغوی راپور راکړ چې د حيرتان په لور د زرهپوښ ټانکونو او روسي جيب موټرانو لوی کاروان روان دی، همدا راپور مې جنرال رفيع ته ورکړ او دوستم مزار شريف ته رانغی.

جنرال دوستم، جنرال مؤمن، سيد منصور نادري او د احمد شاه مسعود استازو تر منځ حيرتان كې غونډه شوې وه او له مسعود سره يو ځای به د تړون له مخې مخكې ځي.

له موړ سره د كورنيو چارو وزارت مرستيال وزير اغا سيد هم تللی و، هغه جنرال رفيع ته راپور ورکړ چې د ببرک کارمل ډلې او مسعود ترمنځ اړيکو کې، مزار شريف کې د روسانو کونسل لاس لري، جنرال رفيع همدا خبره مخامخ په مزار شريف ښار کې د پخواني شوروي اتحاد له کونسل سره شريکه کړه، ولي روسی کونسل منکر شو. جنرال رفيع کونسل ته دا هم وويل چې ميمني ته تللي واست او هلته مو له دوستم او د هغه له قومندانانو سره ناسته کړي وه.

کله چې جنرال رفيع له مزار څخه را وگرځيدی، بيا ځل مانوکی منگل^{۷۸} مزار شريف ته ولاړ او زه (امرخیل) هم ورسره وم، هلته موږ ته څرگنده شوه چې دوستم مخامخ په کابل کې د سياسي بيرو له ځينو غړو سره اړيکې لري. په مزار کې د استخباراتو مشر راپور ورکړ چې د دوستم ځواکونه د شپې مهال د بلخ اړوند دولت اباد ولسوالي باندې حمله کوي، داسي وخت و چې جمعه اخک په مزار شريف کې نه و، ما (امرخیل) د استخباراتو ولايتي مشر ته وويل چې تاسي د هوايې ضربې غوښتنه وکړئ، موږ به د دوستم قوتونه بمبارد کړو، مگر هغه وويل چې له مرکز (کابل) څخه هدايت غواړو. ولي په همدې ورځ ناوخته له کابل څخه نبي عظيمي هم مزار شريف ته را ورسيدی. د نبي اعظمي سره مې ټوکه هم وشوه، نبي عظيمي وويل چې ای (امرخیل) والله که به اسرائيل جان بته.

ما (امرخیل) ورته وويل: برو اگر مزار را تسليم نه کدي باز د کابل که امدی، باز یک خوب نان (مهماني) میدهم "جنرال امرخیل

^{۷۸} مانوکی منگل د ډاکټر نجيب الله د حکومت پر مهال د سياسي بيرو دايمي غړی و.

"د جمعيت اسلامي هدف داوو چې واک په لاس کې ونيسي، نور جهادي او غير جهادي گوندونه يو لور ته کړي، مزار شريف د چېنې گوند پرچم له پاره چې واک يې دلاسه ورکړي وو ښه قوي قومي مرکزيت وو، هغوی له مسعود سره يوځای شوو. ۹مه پاڼه

قاري عبدالستار سیرت ^{۷۹} د ډاکټر نجيب د وخت سناتور د وطن گوند رئيس وويل کله چې مې کابل د اسلام اباد په لور پريښودی، زما سره نږدې د ۳۰۰۰ مجاهدينو قومندانانو لست وو، کوچني او غټ قومندانان او سرگروپان وو؛ له ډاکټر نجيب او خاد سره يې رابطه درلودله، دغه لست مې استاد رباني ته په پېښور کې تسليم کړ.

د احمدشاه مسعود، جنرال دوستم، مومن او نورو جنرالانو چې د کارمل پلويان وو ترمنځ چې مذاکرات او تړون له شوری نظار سره شوی و، چې د ډاکټر نجيب حکومت ته به سقوط ورکوي او حزب اسلامي به کابل ته نه پرېږدي، کله چې دغه کار وشو، مسعود په خپله وعده وفا ونه کړه، بيا حيرتان کې ببرک او جنرالانو مجلس وکړ چې مسعود وعده خلافې وکړه، بايد جزايي وويني، دوی پوهيدل چې د دوی له همکاري پرته مسعود واک نه شي ساتلای. "۲۵مه او ۲۶مه پاڼه علل سقوط دولت

"دبينن سيوان پروگرام روان و، تر څو واک له ډاکټر نجيب الله څخه په سولئيز ډول مجاهدينو ته وليږدول شي، مگر احمد شاه مسعود د خپلو پرچمي اتحاديانو سره يوځای او دوستم وتوانيدی چې ډاکټر نجيب الله له واکه لرې کړي او کابل ته د مسعود ننوتلو ته لاره هواره شي. د حزب اسلامي ځينې غړي وايې که د مسعود لاره په پروان کې د حزب مجاهدينو بنده کړي وای، مسعود کابل ته نشو ننوتلای،

۷۹ قاري سیرت د داوود خان د حکومت له وخته د ډاکټر نجيب الله د حکومت تر پايه کابل کې اوسيدلی، د ډاکټر نجيب د حکومت پر مهال سناتور و، د هغه د حکومت له سقوط لږ مخکې پاکستان ته ولاړ، اوس مهال امريکا ویرجينيا کې اوسيږي. قاري سیرت هغه مشهور پروفیسور عبدالستار سیرت نه دی چې د پاچا ظاهر په وخت کې د عدليې وزير، وروسته د پاچا ظاهر د دفتر مشر، اوس مهال د امريکا په کاليفورنيا کې اوسيږي.

ولي د حزب اسلامي قومندانانو ته د حکمتيار له خوشي پرته د حزب ځينو غړو ويلي وو چې مسعود ته کابل ته د ننوتلو لاره پرېږدي.^{۸۰}

احمدشاه مسعود د ملگرو ملتونو دواک د سولنيز ليرد اړوند ويل چې ژنيو^{۸۱} (۱۹۸۸ ز. کال) کې د خبرو اړخونه، پاکستان، روسان او د کابل حکومت وو، هلته مجاهدين نه وو او نه هم د مجاهدينو استازو د هوکړې د عملي کيدو ژمنه کړې، له دې کبله يې د ډاکټر نجيب الله حکومت ته د حکومت له دننه سقوط ورکړ.

^{۸۰} محمد زمان مزمل ما ليکوال ته وويل چې: "په ژوند کې مې لويه تيروتنه داوه چې پروان کې مې د حزب اسلامي ځينو قومندانانو (ممکن هدف يې حاجي الماس هم و) ته وويل چې د احمدشاه مسعود وسلوالو ته اجازه ورکړئ چې کابل ته ننوځي، ما فکر کاوه، که دا کار ونه شي او مسعود له کابل څخه د باندي پاتې شي، حکمتيار کابل ته ننوځي نو قومي جگړې به پيل شي او د هيواد د تجزيې ويره را سره وه."

د فبروري ۲۶ مه ۲۰۱۸، جنرال عتيق الله امرخيل ما (ليکوال) ته وويل: "جنرال رفيع چې د حکمتيار ملاتړی و، د خپل دفتر يو تن جنرال چې د باگرام اوسيدونکی و، هغه يې د حزب اسلامي اړوند قومندان حاجي الماس ته، چاريکار ته نږدې سپمې ته ور وليږی، له هغه يې غوښتنه کړې وه چې د مسعود لاره کابل ته د ننوتلو لپاره بنده کړي، مسعود او ځواکونه يې کابل ته پرې نه ږدي."

^{۸۱} د اپريل ۱۴ مه ۱۹۸۸ د ژنيو معاهده چې روسان به وځي او گاونډي هيوادونه به مداخلې نه کوي، لاسليک او د فبروري په ۱۴ مه ۱۹۸۹ وروستی روسي پوځی د امو درياب د دوستي په پل واوښت او افغانستان يې په بشپړ ډول سره پرېښود. جنگ های کابل ۹۴ مه پاڼه

"سرې لښکرې له افغانستان څخه په دوو لارو ووتل، د سالنگ د لارې تير، د حيرتان پل د لارې په امو درياب واوښتل چې د روسې پوځيانو عمومي قومندان جنرال بوريس گروموف هم ورسره و او بله ډله سرې لښکرې د تورغونډۍ د لارې له افغانستان څخه ووتل." جنرال امرخيل

مسعود غوښتل چې کابل ته په ننوتلو سره ملگرو ملتونو ته وښيي چې مجاهدين له نظره غورځول په کار نه وو، پرته له مجاهدينو تاسي نه شئ کولای چې پريکړي وکړئ او نه هم ستاسي دا ډول پريکړي منل کيږي.^{۸۲}

د ملگرو ملتونو استازي بينن سيوان غوښتل چې موقت اداره جوړه شي، د مجاهدينو هر گوند خلک معرفي کړي وو، پخوانيو کمونستانو ته هم په واک کې ځای ورکول کيدی، د ملگرو ملتونو پلان ناکام، د دوستم له خوا د ډاکټر نجيب الله د نيولو او بهر ته وتلو مخه ونيول شوه، ډاکټر نجيب الله، کابل کې د ملگرو ملتونو دفتر ته پناه يوپړه او واک د احمدشاه مسعود ائتلاف کوونکي دوستم ته په لاس کې ورغی.

کله چې احمدشاه مسعود او د پرچم ډلې له ائتلاف وروسته دوی کابل ته ننوتل، د حزب اسلامي له ډلې سره د خلق ډلې اړوند جنرالان يوځای شول، يا که لږ په واضح ډول ووايو، له احمدشاه مسعود سره په حکومت کې دننه تاجک، ازبک او د ببرک ډلې پښتانه پرچميان په بشپړ ډول ملگري شول، دا ډول په دولت کې د ننه هغه پښتانه چې خلقيان وو هغوی له حزب اسلامي سره ملگري شول.^{۸۳}

د حزب کسان چې پرته له وسلو کابل ته ننوتي وو او خلقيانو ورته د مرستې ټټير وهلی وو، هغوی په ارگ، کورنيو چارو وزارت او مرجان غونډۍ کې له ماتې سره مخ شول، پخواني خلقيان يې پړه چور او چپاول گڼي، ولي داچې د کابل واک له

^{۸۲} د جون ۱۷مه ۲۰۱۹، حاجي سيد داوود اغا ما (ليکوال) ته وويل: په ۱۹۹۴ ز کال کې جبل السراج کې د احمدشاه مسعود سره ناست وم، له هغه مې پوښتنه وکړه چې خلک وايي تاسي (مسعود) د بينن سيوان د سولې بهير ناکام کړ، هغه وويل: "هو ژنيو کې چې د روسانو د وتلو اړوند پريکړه کېده، هلته مجاهدين له نظره غورځول شوې او شتون يې نه درلود، له همدې کبله ما (مسعود) همدا کار وکړ، د بين سيوان د سولې بهير مې ناکام کړ، چې ورته وښيم چې پرته د مجاهدينو له شتون څخه د ژنيو پريکړه نه شي عملي کيدای."

^{۸۳} د فبروي ۲۸مه ۲۰۱۸، د حزب اسلامي پېژندل شوې قومندان مظفرالدين امين خان، چې وروسته د ميدان وردگ والي شو، ما (ليکوال) ته وويل: "خلقيان په مجموع کې له حزب اسلامي او پرچميان له جمعيت اسلامي سره يو ځای شول."

پرچم ډلې سره وو او هغوی له مسعود سره يوځای شوي وو، ممکن اصلي لامل د حزب د ماتې همدا وي. د حزب اسلامي وسلوال چهاراسياب ته ولاړل، هلته يې خپل مرکزونه جوړ کړل.

ډاکټر نجيب الله هم د خپل واک په وروستيو کې هغه وخت خپله انديښنه له خپلو پلويانو سره شريکه کړې وه چې کله د ۱۳۷۱ ل. کال د سځې صاحب جنډه ^{۸۴} د وري مياشتې په لومړۍ نيټه په مزار کې د جمعيت او دوستم ډلو په گډه پورته کړه، ويل کيږي چې ډاکټر نجيب الله خپل پلويان راوغوښتل په ارگ کې يې ورته وويل چې نور خبره بل لور ته روانه ده، په مزار کې د يادو ډلو د يوځای کيدو له امله له تاسې څخه کميس وکښل شو او که غفلت وکړئ او حکمتيار ته کابل ته د راتگ زمينه برابره نه کړئ، نو پرتوگ به هم درڅخه وکښل شي ^{۸۵}، همغسې وشول، کميس او پرتوگ دواړه د ځينو ډلو د واک د انحصار له کبله له ځينو نورو څخه وکښل شول، چې همدا د جگړې د پېل او دوام سبب شو.

له ډاکټر نجيب الله سره په ۱۹۹۱ ز کال کې د عبدالرشيد دوستم اړيکې خرابې شوې، له همدې څخه احمدشاه مسعود او پرچم (ببرک) ډلې گټه پورته کړه، په ۱۹۹۲ مارچ مياشت کې سره يوځای شوو، دوستم د پرچمې ډلې له اړخه له مسعود سره روابط جوړ کړل، د پاکستان او حکمتيار ضد دريځ يې ونيوی، ايران، منځنۍ

^{۸۴} په مزار شريف ښار کې د سځې صاحب زيارت چې ځينې د شمال اوسيدونکې د زيارت حضرت علي رض ته منسوبوي، د نوي لمريز کال په لومړۍ ورځ د لوړ پوړو چارواکو له خوا جنډه پورته کيږي او له نورو ولايتونو يې هم نندارې ته گڼ شمير خلک ورځي.

^{۸۵} ما (ليکوال) ته استاد محمد زمان زمزل وويل: "ډاکټر نجيب د ۱۳۷۱ وري مياشتې په لومړۍ نيټه په مزار کې د جندي پورته کولو مراسمو کې د شمال د مشرانو تر ائتلاف وروسته قومي مشران ارگ ته غوښتي وو، هغوی ته يې ويلي وو چې همدا (د جندي پورته کول) ستاسې کميس و او درڅخه وايستل شو، حزب اسلامي سره که جوړه ونه شي او کابل ته رانه شي، نو پرتوگ مو هغه دی، که هغه هم درڅخه واخيستل شو، لوڅ لغړ پاتي کيږي، کوشش وکړئ چې سوله وشي او حزب اسلامي کابل ته راوستل شي."

اسيا، هند او روس د دي ائتلاف په جوړولو کې لاس درلود او له دوی څخه يې ننگه کوله. "سید داوود اغا

"يو ځل د کابل په نظامي هوايي ډگر کې چاودنې وشوې او ۱۳۰۰۰ د الوتکو بمونه پکې له منځه يوړل شول، دا د مجاهدينو له خوا راکټونه نه وو، بلکې د حکومت له دننه دغه پلان جوړ شوی وو چې چاودنه په نظامي هوايي ډگر کې وشي.

دا رنګه يو ځل د کابل بالاحصار کې اور ولگیدى، هغه هم د حکومت د ننه د مجاهدينو سره اړيکه لرونکو کسانو پلان و، د مجاهدينو کوم راکټ نه وو لگیدلى، بلکې همهلته اور له داخل څخه اچول شوی و. "جنرال امرخيل

"جنرال عبدالرشید دوستم ته ډیر نږدې د اردو جنرال عبدالروف بیګي په خپل کتاب (افغانستان بعد از پیروزي انقلاب اسلامي) کې لیکي: ۲۶ حمل ۱۳۷۱ زه بیګي او عالم رزم له لس فرونډ الوتکو ان-۳۲ سره مزار ته ولاړو، دوستم سره مو مجلس وکړ، چې د احمدشاه مسعود سره په مشوره د جهادي تنظیمو او دوستم ۱۰۰۰ کسان کابل ته را ولیږي، د جنرال مجید روزي^{۸۱} تر قوماندې لاندې ۷۰۰ نفر کابل ته راغلل، د کابل په مهمو نقاطو او هوايي ډگر کې ځای پر ځای شول. د دوستم د قواوو په راتګ حکمتیار ډیر عصابي شو، ځکه هغه مخکې هم ویلي و چې جنبش ملي اسلامي چې مزار کې جوړ شو، د نجیب د حکومت ځای ناستي او د سولې پروسې د تخریب لپاره د ځینې جهادي تنظیمونو او دوستم تر منځ ائتلاف دی.

د سیاسي بیرو د اجرائیه غړو په امر او غوښتنه الوتکې مزار شریف ته د دوستم د کسانو کابل ته د راوړلو لپاره تللي وي، ډاکټر نجیب الله کوشش کړی و چې ددې کار

^{۸۱} مجید روزي د ډاکټر نجیب الله د حکومت پر مهال د عبدالرشید دوستم مرستیال قومندان، د ډاکټر غني د حکومت پر مهال د هرات امنيہ قومندان او له حزب اسلامي سره د حکومت د سولې تړون مخالفت یې هغه مهال اعلان کړ.

مخه ونسي، ولي هغه وخت الوتکې بيرته له مزار څخه راگرځيدلي وي او د دوستم کسان په کابل کې د کودتاه لپاره را رسول شوې وو. "جنگ های کابل، ۱۳۱۱ مه پاڼه.

"د ۱۳۷۱ د وري مياشت په دوهمه اونۍ کې د مدافع عمومي قومندان جنرال فتاح راته تليفون وکړ چې نبي عظيمي ته الوتکه وليږه کابل ته راځي اوس په جوزجان کې دی، قومندان ته مې وويل چې عظيمي خو په مزار شريف کي و، هغه وويل چې نه! جوزجان ته تللی دی. الوتکه مې ورته واستوله، عظيمي له ځينو نورو جنرالانو سره کابل ته راغی.

کله چې عظيمي له الوتکې څخه کښته شو، زما سره د روغې پر مهال يې وژپل او ما (امرخيل) ته يې وويل: "دوستم مرا به لغت زد."

مگر دروغ يې ويل او دا خبره رښتيا نه وه. همداسي عظيمي صاحب د سياسي بيرو غونډه کې هم ژپلې و او ويلي يې و چې دوستم مرا به لغت زد. تر څو له دوستم سره د هغه په اړيکو د سياسي بيرو کسان شکمن نه شي.

يوه اونۍ وروسته د هوايي مدافع عمومي قومندان عبدالفتاح راته تليفون وکړ ويې ويل چې څو دانې الوتکې مزار شريف ته وليږئ، د دوستم مليشه دي راوړې چې هغه چهار اسيا ب ته د حکمتيار د وسلوالو د مخنيوي لپاره ليرل کيږي.

د سياسي بيرو له غړي او سياسي رئيس مانوکې منگل سره مې اړيکه ونيوله، ځکه زما سره انديښنه او شک وه، هغه راته وويل چې تاسي (امرخيل) دوستم باندي باور نه درلود، دادي اوس خپلې مليشې د حکمتيار د وسلوالو د مخنيوي لپاره راليري چې چهار اسيا ب ته يې وليږو. مانوکې منگل ته مې وويل چې دوستم خاين دی، مگر هغه ويل چې د ډاکټر نجيب الله نږدې دوست دی. له مانوکې منگل څخه مې وغوښتل چې د دوستم کسان د کابل خواجه رواش هوايي ډگر کې راته پري نه ږدي، کله چې کابل ته را ورسېږي، بايد له ميدان څخه بل ځای ته نقل شي، دا خبره يې را سره ومنله، ويې ويل د کابل گارنيزون قومندان عظيمي ته امر کوم چې د دوستم کسان به له هوايي ډگر څخه وباسي.

ما (امرخيل) درې يا څلور الوتكو ته مزار شريف ته د ليرولو امر وركړ، مگر زما له مشورې پرته د هوايي مدافع قومندان امر كړی و چې ان ۱۲ او ان ۳۲ الوتکې ټولې مزار شريف ته د دوستم د كسانو كابل ته راوړلو لپاره ور وليږئ.

زما سره ځكه شك و، كله چې به ښاغلی وکیل د بهرنیو چارو وزیر احمدشاه مسعود ته د خبرو لپاره تلې، هر ځل به دوستم له مسعود سره لیدل کیدی، همدا مې اندیښنه وه؛ چې کوم دلیل دی چې دوستم به د مجاهدينو سره جگړه وکړي؟

د دوستم ملیشې هوايي ډگر ته را ورسیدي، د شپې تر ۱۰ بجو هلته هوايي ډگر کې وم، بیا مې د هوايي مدافع قواوو نوکریوال جنرال نورالله ته ټلیفون وکړ، هغه ویل چې قومندان عبدالفتاح راته امر کړي چې همدلته هوايي ډگر کې و اوسم، هغه هم له دوی سره په جریان کې و. جنرال نورالله ته مې وویل چې تاسي دلته موجود یاست، ماته اړتیا نشته. او زه د شپې لس نیمې بجې له هوايي ډگر څخه د کور په لور راووتلم، سهار مې له بي بي سي راديو واوریدل چې ډاکټر نجيب الله نامعلوم لور ته وتلي دی.

سهار هوايي ډگر ته ورغلم، هلته د دوستم د قواوو رئیس ارکان مجید روزي د هوايي مدافع قومندانې کې له ټانک سره نږدې ناست او د پرچم ډلې له نورو کسانو سره په خبرو بوخت و.

خپل دفتر ته ولاړم، د هوايي قواوو رئیس ارکان مې را وغوښت، هغه ته مې وویل چې نور هرڅه تاسي ته تسلیم دي او زه کور ته درڅخه ځم. كله چې د هوايي ډگر دروازې ته ورسیدم، یوه نوکریوال جگړن چې د لوگر و، زما موټر ته لاس وركړ، موټر ورته ودرید، هغه ویل چې ماته امر شوی چې قومندان امرخيل ته د وتلو اجازه مه وركوئ او كه مقاومت يې وكړ ويې وژنئ، جگړن ویل چې تاسي زما قومندان واست او احترام درته لرم، ځكه نو ستونزه نه درته جوړوم. زما موټر ته یې له هوايي ډگر څخه د وتلو اجازه وركړه. "جنرال امرخيل

"د بابۀ جان د ملیشو په نوم د مسعود پنځه سوه کسان د باگرام څخه د چورلکو او الوتکو په واسطه کابل هوايي ډگر ته راوړل شول، په وزیر اکبرخان، مکریان دریم او څلورم، خواجه رواش او بي بي مهرو کې ځای په ځای شول.

قومي رنگ ډير غالب وو، د جبل السراج دويمه فرقه، د باگرام د هوايي قواوو څلويښتمه فرقه، خواجه رواش، د جمهوري گارد قطعات، حربي پوهنتون، د قرغي لومړۍ فرقه او د جنوب لويديځ لسمه فرقه شوراي نظار او جمعيت ته تسليم شوې.

د کابل گارنيزون ډير مهم رول درلود، نبي عظيمي خپلو همملارو ته ويلي وو چې له شوراي نظار او جمعيت سره يوځای شي. "جنگ های کابل ۱۴۳ مه پاڼه

"له حزب اسلامي سره د ثور په دويمه ۱۳۷۱ ل کال کې د کورنيو چارو وزارت اړوند پنځمه فرقه او د پوليسو اتمه لواء په لټه بند کې ورسره يوځای شوې.

حزب اسلامي د لوگر له خوا تر چهار اسيا ب،، ريشخور، چهلستون، جنگدلگ او گذرگاه. د ختيځ له خوا د ثور مياشت په دريمه د شينه سيمې، خوردکابل، هودخيل، مکرريان اول او د غرب له له خوا د ثور په لومړۍ نيټه تورن امان الله د ميدان ښار له لوري تحركات درلودل. له دريو لورو حزب اسلامي کابل ته نږدې شوی وو، مگر جمعيت اسلامي له شمال لوري او داخل د کابل څخه د پخوانيو پرچميانو د ملگرتيا له امله قوي شوی وو. "جنگ های کابل ۱۴۷ مه پاڼه

د مۍ ۸مه ۲۰۱۷، انجنير حکمتيار په کابل کې د وينا پر مهال وويل: "د حزب اسلامي او ډاکټر نجيب الله د استازو تر منځ ليدنې په کابل، ننگرهار او هرات کې شوې وي، ډاکټر نجيب الله په ايتلافي حکومت جوړېدو باندې ټينگار درلود، خو په وروستي وخت کې يې ومنله چې د ملگرو ملتونو د طرحې مطابق واک په سوليز ډول سره مجاهدينو ته تسليم کړي، مگر د کي جي بي او سي آي اې د مشترک پلان له مخې د ډاکټر نجيب الله له خوا مجاهدينو ته په سوليز ډول د واک د انتقال مخه ونيول شوه^{۸۷}."

^{۸۷} د فبروري په ۲۶مه ۲۰۱۸ جنرال امرخيل وويل: "جنرال رفيع ما (امرخيل) ته وويل چورلکه چمتو کړه، چهاراسيا ب ته ځم او له حکمتيار سره وينم، دوو چورلکو کې هغه او ځينې نور جنرالان چهار اسيا ب ته ولاړل، له حکمتيار سره تر ليدنې وروسته يې د کابل کانتيننټل هوټل کې خبرې ناسته درلودله او ويې ويل چې حکمتيار له ټولو اوسني سياسي حالاتو خبر او چمتووالی لري."

کله چې مسعود کابل ته ننوتی، له دوستم سره پر کړو ژمنو ونه دریدي، دوستم له حکمتیار سره په ائتلاف کې شامل شو.

"د حیرتان بندر کې د ببرک په مشرې جنرالانو قوت درلود، مجلسونه یې کول، مسعود دا فکر نه وو کړی چې که حزب اسلامي ماتې خوري نو دوستم او ملیشه به یې لازيات قوت پیدا کوي، همهغه دوستم چې د حزب او نجیب په پرځولو کې یې له مسعود سره مرسته وکړه، اوس دده له پاره لوی سرخوړی وو.

دوستم له موقع څخه په استفاده تر مسعود هم زیاته فایده وکړه، په شمال او کابل کې ډیر نظامي مهمات لاسته ورغلل، ډیر قوي شو، په شمال کې دده اړوند ډیر مثبت تبلیغات وشول. دوستم چې ډیر امکانات درلودل، د مسعود او نورو گوندونو د مجاهدینو په منځ کې یې د نفوذ کولو هڅې پیل کړي، مسعود هم ویره لرله داسي نه چې استاد رباني د مسعود پرځای په دوستم باندې پانگونه وکړي تر څو د مسعود له پاره بدیل او بلائس ولري.

دوستم وتوانیدي چې د حزب اسلامي پیاوړي او نفوذ لرونکی ازبک توکمه قومندان نسیم مهدي خپل لورته ودروي.

په کندز او تخار کې ازبک قومندانان او په بدخشان او تخار کې ځینې تاجک قومندانان هم له دوستم سره د مسعود سره د مخالفت له امله یوځای شول.

مسعود دخطر زنگ احساس کړ، دغو قومندانانو ته یې پیغام واستاوی چې څه ډول د جهادي سابقې سره سره د کمونسټ ملیشو له مشر دوستم څخه اطاعت او فرمانبرداري کوئ.

دوستم وپوهیدي چې هیڅکله به یې مسعود د مجاهدینو په لیکو کې ونه مني، هغه په شمال کې د خپلو شتو امکاناتو له مخې هڅه وکړه چې خپل ځان د جهادي رهبرانو په څیر او گوند یې د جهادي گوندونو په څیر اهمیت پیدا کړي، له دې امله

د مجاهدینو د بریالیتوب ورځې (۸ غويي ۱۳۹۸ / ۲۸ اپریل ۲۰۱۹) په مناسبت، حکمتیار په ارگ کې د غونډې لگېونوالو ته وویل: "د ثور اتمه ۱۳۷۱ کودتاه وه، د مجاهدینو د بریا ورځ نه وه."

بې د جهادي گوندونو په نسبتاً کوچنيو قومندانانو کار وکړ او ډيری يې د پيسو او امتيازاتو په مقابل کې د ځان کړل. پرچميان چې په مجموع کې د مسعود له چلند څخه ناخوښ ول ځانونه يې دوستم ته ورسول او ځينې خلقيان چې حزب اسلامي بې وسلې کړل^{۸۸}، ځای يې ور نه کړ، هغوی هم له دوستم سره يوځای شول. دوستم ډير زيات قوي شو. "۶۹ او ۷۰ ېمه پاڼه، علل سقوط

"انجنير حکمتيار له احمدشاه مسعود څخه وغوښتل چې پخوانۍ پرچم مليشې دي له کابل څخه وباسي، مگر د مئ ۷مه ۱۹۹۲، احمدشاه مسعود د حکمتيار غوښتنه رد، ويې ويل چې په کابل کې مليشې شتون نه لري، پخوانيو افغان کمونست جنرالانو له مجاهدينو سره په حساس وخت کې مرسته کړي^{۸۹} او د دوی په مرسته

^{۸۸} په دي ډله کې د پرچم ډلې قهرمان جبارخان هم و چې د پښتو په حساب له حزب اسلامي سره يو ځای شو، هغه په کندهار کې د قومي مليشو مشرې کوله، جنگيالي يې په کندهار، هلمند، زابل، خوست او نورو پښتون ميشت ولايتونو کې د مجاهدينو پر ضد جنگېدل. حکمتيار چې کله له هغه څخه نظامي تجهيزات تر لاسه کړل، هغه يې تش لاس پرېښود، وروسته له دوستم سره يوځای شو.

پر افغانستان د امريکا له بريد وروسته د ولسي جرگې غړی شو، د ډاکټر غني د حکومت پر مهال د هلمند ولايت د جگړې پر مخ بيولو لپاره د وزارت دفاع له خوا د نظامي اوپراتيفي مشر په دنده وگمارل شو، په دنده کې ناکامه او بيرته ولسي جرگې ته ولاړ، د اکتوبر ۱۷مه ۲۰۱۸ په لينکرگاه ښار کې، د ولسي جرگې لپاره دده په ټاکنيز دفتر کې د ماين چاودنې له امله ووژل شو.

^{۸۹} د جولای ۱۵مه ۲۰۲۰، د جوزجان مرکز شبرغان کې دوستم ته د مارشالي رتبې د رسمي مراسمو پر مهال هغه وويل: "ما ته ځکه بايد مارشالي راکول شي، که جنرال دوستم نه وای، اسلامي انقلاب نه بريالی کيدی، حضرت صبغت الله راته د ستر جنرال رتبه راکړه، د خالد بن وليد لقب يې راکړ، هغه پوهيدی.

که د نجيب پر حکومت مې دروازي بندې کړی نه وای، مجاهدينو کابل نه شو نيولای."

بې کابل ته سقوط ورکړی، احمدشاه مسعود داهم وویل چې له حکمتیار سره د خلق گوند اسلام وطنجار^{۹۰}، جنرال پکتین، جنرال مانیوکی منگل او نور یوځای دي.

د مئی پر ۸مه ۱۹۹۲، استاد سیاف وویل: د حکومت جوړښت له کمونستانو سره د یوځای کیدو په معنی نه دی، اوسنی حکومت باید د پېښور تړون ته ژمن وي، پرته له مسلمان څخه حکومت کې بل چا ته دنده باید ور نه کول شي، که داسې وشي اتحاد اسلامي له حکومت څخه وځي." حواث تاریخي

د استاد رباني د حکومت پر مهال ډیرې پخواني پرچمیان په ملکي او نظامي مهمو او لوړو دندو پاتې او د احمدشاه مسعود سره ملګري او د حزب اسلامي په ضد یې جګړه کوله.

"د استاد رباني په وخت کې په مهمو چوکيو د پخوانی رژیم خلک پاتې شول، امنیت، مفتشین، څارنوالان او د معینانو په چوکيو کې دغه کسان بیا هم پاتې وو." ۵۸مه پاڼه، علل سقوط دولت.

^{۹۰} اسلام وطنجار د پکتیا د زرملي اوسیدونکی، پر سردار داوود خان د شور اومي ۱۳۵۷ کودتا پر مهال یې لومړي په ارګ د ټانګ مرمی وویشتلي او له کابل راډیو یې اعلان وکړ چې نادري کورنۍ د تل لپاره له واکه ګوښه شوه.

د نورمحمد ترکي د حکومت پر مهال د مخابراتو وزیر (۳۰ اپریل تر جولای ۱۹۷۸) و، دارنگه د کورنیو چارو وزیر (۲۸ جولای تر ۱۳ سپتمبر ۱۹۷۹) و، کله چې حفیظ الله امین پر ترکي کودتا وکړه، اسلام وطنجار له خپلو دوو نورو ملګرو (ګلابزوی او اسدالله سروري) سره تري تم شول.

د ډاکټر نجیب الله د حکومت پر مهال، چې کله د خلق ډلې مهم د کورنیو چارو وزیر ګلابزوی د روسانو له خوا له دندې لرې کړل شو، پر ځای یې اسلام وطنجار (۱۵ نومبر ۱۹۸۸ تر ۶ مارچ ۱۹۹۰) وټاکل شو.

اسلام وطنجار وروسته د پرچم ډلې او د حکومت مشر ډاکټر نجیب الله نږدې ملګری شو او د خلق ډلې اړوند دفاع وزیر شاه نواز تني د کودتا په ناکامي کې یې مهم رول ولوباوه، د ډاکټر نجیب الله له خوا څلور ستوری میال ورکړل شو او دارنگه د دفاع وزیر وټاکل (۶ مارچ ۱۹۹۰ تر اپریل ۱۹۹۲) شو.

اسلام وطنجار د ۵۴ کلو په عمر د نومبر ۲۴مه ۲۰۰۰ کال، په اوکراین کې مړ شو.

د مسعود د واک انحصار

د حزب اسلامي ځينې مهم غړي او قومندانان وايي چې استاد رباني سوله غوښته مگر احمد شاه مسعود په جنگ ټينگار کاوه تر څو واک د ځان له پاره وساتي، مگر سياسي شنونکې وايي چې استاد رباني د مسعود له مشورې پرته هيڅ کار هم نه کاوه کله چې خبره د مسعود سره د مشورې کيږي بيا نو استاد رباني هم پدې ملامت بلل کيږي چې د خپل حکومت په وخت کې يې د سولې پر ځای جنگ ته ترجيح ورکړي وه.

"مسعود هيڅکله د کورنۍ جگړې پر مهال چمتو نه و چې واک کوم بل جهادي مشر ته وسپارل شي، هغه غوښتل چې واک له دوی سره وي او نور مجاهد رهبران په حکومت کې ورسره شريک کړي. جهادي رهبران او په ځانگړې ډول حکمتيار ټينگار درلود چې د جمعيت گوند بايد له ولسمشرې او يا دفاع وزارت چوکۍ څخه تير شي، مگر احمد شاه مسعود هيڅکله په سم ډول د حزب دغه غوښتنه ونه منله." وحيد مژده

"د جمعيت د اجرائيه شورا غړو کوشش کاوه چې په کابل کې هم د جمعيت اسلامي د گوند د پېښور تشکيلات مراعت شي، تر څو د جمعيت مهم غړي په دولت کې هم مهم رول ولوبوي، مگر احمدشاه مسعود د دې کار مخالف و، ويل يې چې په گوند کې ډير داسي کسان وو چې کار نه شي کولای او د پېښور د تشکيلاتو مخالفت يې وکړ. داچې نظامي واک له مسعود سره و نو د جمعيت د مهمو کسانو خواهش يې له خاورو سره خاوري کړ.

په دې کار سره مسعود وتوانيدی چې واک خپل او ډيری جمعيتيانو وروسته فکر کاوه چې مسعود د جمعيت دويم نفر دی، له رباني ورسته همدی دی، مگر د وخت په تيريدو بيا د جمعيت اسلامي مهم خلک پوهيدل چې اصل کې لومړی سړی مسعود دی^{۹۱}، دويم استاد رباني دی، ځکه استاد رباني د مسعود له مشورې او

^{۹۱} په دې معنی چې نظامي زور او واک له مسعود سره و، استاد رباني يوازي د حکومت د مشر په نوم کار کاوه او د احمدشاه مسعود له اجازې پرته يې په لویو او مهمو مسایلو کې

اجازې پرته هېڅ کار او عمل نه کاوه او نه يې وس درلود، جنگي ماشين د مسعود په لاس کې وو او په هغه وخت کې خبره د جنگ وه، که مسعود نه وای نو رباني هم پوهيدی چې بيا به دی هم نه وي.

مسعود په گردو مهمو ادارو کې خپل ځانگړې کسان درلودل، د بهرنیو چارو وزارت، کورنیو چارو وزارت، دفاع وزارت، بانکونه، ښاروالي او نورو دولتي ادارو کې، هر یوه یې، هره ورځ د خپلو ادارو راپور مسعود ته ورکاوو. کله چې له دفاع وزارت څخه لرې شو هم په دغه حالت کې تغیر راغی او مسعود برلاس درلود." ۴۷ او ۴۸مه پاڼه، علل سقوط دولت

د جولای ۷مه ۲۰۱۶، د انجنیر احمد شاه احمدزي کور کې مجلس و، استاد محمد زمان مزمل وویل: "د ۱۳۷۱ ل کال د میزان میاشت کې، ابراهیم د سعودي عربستان د پاچا ملک فهد پیغام د تورخم سره نږدې شمشاد سیمه کې د استاد رباني د حکومت د اطلاعاتو او کلتور وزیر محمد صدیق چکري ته ورکړي و چې:

- ۱ - استاد برهان الدین رباني دې استعفی له حکومت څخه ورکړي.
 - ۲ - یو له دوو شیعینو (مولوي خالص بابا او مولوي محمد نبي محمدي) څخه دي د دوو کلونو لپاره ولسمشر اعلان شي.
 - ۳ - د مجاهدينو د مشرانو قوي او واک لرونکي شورا دي جوړه شي.
 - ۴ - دوستم دي هم په حکومت او شورا کې شریک وي.
 - ۵ - دوه کاله وروسته دي ټول یو ځای سعودي عربستان ته راشي او په اتفاق دي خپل راتلونکی مشر وټاکي.
- کله چې یاد پیغام استاد رباني، استاد سیاف او احمد شاه مسعود ته ورسیدی، استاد سیاف وویل چې زه خو دښمن هیواد (سعودي عربستان) ته بیا نه ورځم. او له دوستم سره په هېڅ صورت یو ځای نه کېښیم.

تصمیم نه شو نیولای، نو ځکه د جمعیت مهمو غړو ویل چې احمد شاه مسعود د جمعیت اړوند پریکړو او کړنو، دا ډول د دولت په کچه پریکړو کې لومړی واکمن سړی دی.

مسعود وويل چې اوس موږ ډيري دښمنۍ كړي، حكومت نه شو پرېښودلای.

استاد رباني د سعودي وړانديز مانه، خو مسعود او سياف نه پرېښودی.

استاد مزمل وويل: "يو ځل جبل السراج كې ناسته وه، استاد رباني غوښتل چې له ولسمشري څخه استعفى وركړي، خو احمدشاه مسعود سترگې ورباندي را برگي كړي چې استعفى به نه وركوي."

انجنير احمدشاه احمدزي وايي: "د دوستم سره مسعود د دي له پاره يوځای شو چې حزب اسلامي مات كړي، مسعود په جنگ كې تكړه سړى و، ښه جنگي تكتيك يې درلود، د هغه په وړاندي حزب اسلامي، حزب وحدت، دوستم او مزارى، ټول ونه توانيدل. حزب او جمعيت د يو بل ټكولو لپاره هغه دوستم ته لاسونه اوږده كړه چې په هيواد كې يې ډير مسلمانان په شهادت رسولي وو، دوستم پغمان كې هم ډيري خرابۍ وكړي، ونې يې هم نه پرېښودلي او قطع يې كړي.

استاد رباني د خپل حكومت په لومړيو وختو كې؛ چې دوستم له احمدشاه مسعود څخه خفه شو، ډير كوشش وكړ، چينې او تحفي يې دوستم ته وليږلي چې موږ سره شه، د شمال علما يې ورته واستول، مگر دوستم ونه منله، ځكه چې له دوستم سره كومې وعدې مسعود كړي وي، هغه يې پر ځای كړي نه وى.

د تاجك مجاهدينو مشر عبدالله نوري ډير ښه سړي او ډير ښه مجاهدين ورسره وو، مسعود او رباني معامله وكړه، په تاجك كمونستانو يې خرڅ كړل، روسانو ورته وويل تاسي دوى مه تقويه كوئ، موږ به ستاسي سره كومك وكړو، پټه معامله يې وكړه، د تاجكستان مجاهدين يې خرڅ كړل، هغوى له دواړو (مسعود او رباني) اوس هم بد وږي، ايران كې مي څو كسان وليدل، ډير خفه دي.^{۹۲}

^{۹۲} د اكتوبر ۱۲مه ۲۰۱۸، د روسيې اسپوتنيك اژانس راپور وركړ: "د گډو حكومت اجرائيه مشر ډاكټر عبدالله عبدالله تاجك خبريالانو ته نن ورځ وويل چې په افغانستان كې د تاجكستان د سولې موډل كار نه وركوي، ځكه د طالبانو ملاتړ له بهر څخه كيږي.

احمدشاه مسعود په ښکاره ډير مؤدب او باادبه شخص و، مخامخ يې د هر چا ډير زيات احترام کاوه، چالاکه او ماهر و، په وعده يې وفا نه کوله، په استاد رباني يې تنقيدونه درلودل، مخامخ يې نه ويل، ولي سړی پوهيدی.

استاد رباني له طالبانو سره مرسته کوله، تر څو هغوی قانع کړي چې د ده حکومت ومني، مسعود او رباني له قدرت څخه نه تيريدل، تگلاره يې نرمه وه، دوی عقیده نه درلوده چې طالبان به د حکومت کولو خلک وي، غوښتل يې چې په حکومت کې يې شریک کړي، وزیران شي، پيسې يې ورکړي هلې ځلې يې ډيري وکړي.

میدان ښارکي مسعود له طالبانو سره وليدل^{۹۳}، د حکومت کابینه کې يې دا خبره نه ده کړي، ويل کيږي چې له طالبانو سره يې مالي مرسته هم کړي وه، دا ډول استاد

د تاجکستان سوله کې استاد برهان الدين رباني او احمدشاه مسعود مهم رول درلود، دوی نه غوښتل چې حتی يوه ورځ نور يې په گاونډي دوست هيواد کې جگړه دوام وکړي، له دې امله افغانستان واسطه شو چې په تاجکستان کې سوله راشي، که په تاجکستان کې جگړې دوام کاوه، پر موري يې هم تاثير کاوه. "ډاکټر عبدالله د تاجکستان پايتخت دوشنبې کې د شانگهای د همکارۍ غونډې ته په همدې ورځ خپله وينا هم وکړه.

^{۹۳} د طالبانو او مسعود د لېدنې اړوند د ملا عبدالسلام ضعيف کتاب "طالبان له کندهاره تر مزاره - ۱۰۸ مه پاڼه" کې ليکل شوي: "احمدشاه مسعود د کابل د قابضينو په مشوره د تحريک د مشرانو سره د خبرو او ملاقات غوښتنه وکړه. د رهبري مقام په هدايت سره ملا محمد (رباني) او شهيد ملا بورجان اخوند د مسعود سره د خبرو کولو لپاره وټاکل سوه.

احمدشاه مسعود ۲۲ دلو ۱۳۷۳ ل. کال کې د لږ وخت لپاره د میدان ښار مرکز ته چې پخوا د حکمتيار تر کنټرول لاندې و ورغلی، هلته يې د مرحوم ملا محمد (رباني) او شهيد ملا بورجان اخوند سره خبرې وسوي. ملا محمد عمر مجاهد لا د وړاندي خپلو مجاهدينو ته هدايت کړی و، چې د مسعود ښه امنيت وساتي او د ميلمه پالني احترام يې ورته په ځای کړي. نږدې څلور ساعته د دواړو غاړو ترمنځ خبرې وسوي او تر خبرو وروسته مسعود بيرته په مصون ډول د میدان ښار څخه کابل ته ستون سو.

سیاف هم طالبانو ته کالي، کوټونه او بوټان ور ولیرل^{۹۴}. چې راضي یې کړي تر څو له دوی سره جنگ ونه کړي.

مسعود او رباني فکر کاوه چې موږ خو دومره ناروا نه ده کړي لکه حزب اسلامي، نو تاسي طالبان ولي له موږ سره جنگ کوئ، طالبانو ویل چې تر څو ټول پخواني مجاهدين له صحنې لرې نه شي سوله نه راځي.

روس، هند او ایران له مسعود او رباني سره مرستې کولي، دوی غوښتل چې د تاجکو دغه نظامي او سیاسي ځواک دوامداره وساتي.

زه (احمدشاه احمدزی) په حکومت کې دویم سړی وم، صدراعظم وم، مگر مسعود د خورد ظابط په سترگه راته نه کتل، یو ځل مې ورته وویل چې ښه دي پېژنم، ماته په خوله صدراعظم وایي، مگر په زړه کې والله که ټکی احترام هم راته لري.

موږ او استاد رباني د مسعود لپاره په ګډه طاهر بدخشي د سیاسي سلاکار په توګه معرفي کړ، هغه ډیر ښه سړی و، ولي په بامیان کې د هغه چورلکه ولویده او هغه پکې مړ شو^{۹۵}.

د مسعود سره داسې فکر و چې طالبان به د استاد رباني اداره په رسمیت وپېژني او همکاري به ورسره وکړي. د نوموړي دا توقع برعکس ثابته سوه.

^{۹۴} د جولای ۱۹مه ۲۰۱۷، استاد سیاف موږ (انجنیر احمدشاه احمدزي، استاد مزمل، حاجي فرید) ته وویل: "امیرمحمد اغا کورته راغی، شپه یې را سره وکړه، کالي یې خبرن و، ویل یې چې خپل کور (کندهار) ته ځم، ۲۰ لکه افغانۍ مې جیب خرڅ ورکړي، د طالبانو لپاره جامې، کوټونه او بوټونه مې هم ورته ورکړل، د خدای پاماني وخت کې یې لاسونه را مچ کړل، زه په سهار جلال اباد ته په لاره روان وم، احوال راغی چې جګړه پېل شوې او قومندان یې امیرمحمد اغا دی."

^{۹۵} ما (لیکوال) ته د جمعیت یو مهم غړي وویل چې په چورلکه کې ماینونو چاودنه وکړه او طاهر بدخشي پکې ووژل شو. ځکه مسعود ویره درلودله چې طاهر بدخشي استاد رباني ته نږدې کس دی.

انجنير احمدزی وايي: "ماته طاهر بدخشي وويل چې له مسعود سره كينه، په سبا يې موږ سره كيناستلو، مسعود له چاريكارو څخه راغی، ورته مې وويل چې په حكومت كولو نه پوهيږئ، زه د حكومت صدراعظم يم، مگر تاسي راته د خورد ظابط حيثيت باندې هم نه ياست قايل، مسعود وويل چې استغفرالله، تاته زه ډير زيات احترام لرم، ورته مې وويل چې والله كه يوه زړه احترام هم لري، كوم ډول چې ته دا نظام چلوي، دا حكومت داري نه ده، خلكو ته ازار وركوئ.

مسعود ويل چې د دولت رئيس كمزوری شخص دی، ورته مې وويل چې كاشكي هغه رئيس دولت وای، ته خپله رئيس دولت او هر څه يې، كله څوك په حكومت كې پريږدئ چې صلاحيت او واک ولري.

احمدزی وايي: مسعود ته مې وويل چې ماته خلك راځي چې مسعود څنگه ووينو، مشرانو قومندانانو ته د ليدو وخت نه وركوئ، چې د ټولي دنيا وزير دفاع شي بيا هم والله كه پروان ته ستا د ليدو لپاره درشم، خلك ماته راځي او ستا په باره كې ستونزې بيانوي، هغوی ښكنځل كوي، ځينو قومندانانو ته د ورځي ۹ بجي وعده وركوي او مازديگر ۵ بجو پوري درته انتظار وي، بيا چې كله بيرته راشي، هغوی بدې خبرې كوي، اخلاق دی سم كړه او په وعده وفاه كوه.

مسعود ته مې وويل چې د امنيت رئيس قسيم فهميم هم څوك نه شي ليدلای، تا هم څوك نه شي ليدلای، خلك ^{۹۶} ماته راشي او شكايونه كوي، كاشكي يو باډيگارد / سكرتر دي وای چې زموږ خبره يې درته رسولای، كه ته داسي فكر كوي چې زه به ستا دفتر ته درځم، په عمر كې هم دا كار نه كوم، ځكه ته تر ما كشر يې. مسعود به خلك د ليدو لپاره پروان ته غوښتل.

^{۹۶} د اتحاد اسلامي او غير جمعيتي قومندانان او مشران هدف دي، ځكه د شورای نظار كسانو د مسعود ليدلو كې ستونزه نه درلودله.

يوځل د ډيورنډ پولې د هغې غاړې کسان کابل ته راغلي وو، هغوی يې بنديان کړي وو، ورته مې وويل چې د کوم سند له مخې دي بنديان کړي، هيڅ يې ونه ويل، نظام يې شخصي وو، حکومت ته ورته نظام نه وو.

احمدزی وايي کله چې د کورنيو چارو وزير وم، خپل کار مې کاو، د مسعود لارښوونو ته نه منتظر کيدم، دفاع وزارت کې پرچيمان وو، هغه مسعود سره يوځای شوي وو او کورنيو چارو وزارت کې خلقيان وو، ټول مې راوغوښتل، ورته مې وويل چې د اسلامي ارزښتونو اړوند بده خبره وانه ورم، بيا تحمل نه لرم، د وزارت مرستيال چې پرچمی و، هغه مې راوغوښت، ورته مې وويل چې نور رخصت يې، ولاړ شه، نور مې هيڅ ډول بد چلند ورسره ونه کړ، هغه تاجکستان ته ولاړ، کله چې استاد سياف خبر شوی و، هغه ويل چې ډير لوی مجرم و.

د پاسپورټ اخيستو لپاره د انگيټ په نامه د ۱۶ حوزو تصديق ته اړتيا وه، د وزارت شاته دوکانو کې يو ساعت کې دا تصديق جعلي جوړيدی، کله چې خبر شوم، ما دا کار بند کړ، د بنديدو صلاحيت يې د ولسمشر و، مگر ما خپله دا کار وکړ او تر اوسه هم هغه تصديق بند دی.

د پاسپورټ اخيستلو لپاره ډولي ښځې راتلي، خلکو به ويل چې کابل کې غربت دی، مگر ما به ويل چې دا ميرمنې څنگه موډرنې جامې په تن کوي، پخواني کمونستان ويريدل، د پاسپورټ اخيستلو لپاره راتلل او ما هم ورته ويلي وو چې که هرڅوک له هيواده بهر ځي، پاسپورټ ورته ورکوم او که پاتې کيږی له مور سره دي کار کوي.

يونس قانوني^{۹۷} يو ډير مفسد پرچمی چې ظاهر اکبر نوميدی، د کابل امنيه قومندانۍ د امنيت رئيس مقرر کړی و او له استاد رباني يې د هغه د مقررې احکام

^{۹۷} يونس قانوني د نظار شورا غړی، د استاد رباني د حکومت پر مهال د کورنيو چارو وزير، له طالبانو سره يې جگړې کړي، پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، د لنډ مهاله حکومت پر مهال د کورنيو چارو وزير، د انتقالي حکومت پر مهال د پوهنې وزير او په امنيتي چارو

اخيستي وو، قانونی ته مي وويل ولي دي دا سپری مقرر کړی؟، هغه ويل ولي؟ په ده کې څه مشکل دی؟ ومې ويل چې دا خو مرده گاو، بداخلاقه او فاحش انسان دی، موږ او تاسي مجاهدينو ته شرم دی. قانوني وويل چې ته به شخصي مشکل ور سره لري.

د جمعيت گوند غړی، د حج او اوقافو وزير سخيداد فايض راغي ويې ويل خوله دي راکړه چې مچ يې کړم، دغه ډول خبري خو موږ نه شو کولای.

زما (انجنير احمد شاه احمدزي) او قانوني ترمنځ خبره خرابه شوه، استاد رباني ته ولاړم، هغه د ناامني له امله، دارگ پر ځای د خيرخاني بلنډاژه سېمه کي کيناستی. ورته مې وويل چې استاد! ظاهر اکبر دي د کابل د امنيت د رئيس په چوکۍ گمارلی، له دي خپلې سپينې ژيري دی حيا نه درتله، هغه ويل چې والله رشتيا وايې، ويې ويل قانوني بدبخت په ما د هغه احکام تير کړي، استاد رباني کمزوری شخص و او ظاهر اکبر يې منفک نه کړ.

" اخلاقي فساد د رباني د حکومت لوړ پوړو چارواکو (وزيرانو) ته هم رسيدلي ؤ، ځينو وزيرانو اعتراف کاؤ چې کورونه يې دلته نشته، مجبوريته دی. داسي ويليې گانې د لوړ پوړو مجاهدينو پټې له کمونستانو سره وي چې کله يې فحشاء کوله شرم ؤ چې کوم بل مجاهد يې وويني." علل سقوط ۲۶ مه او ۲۷مه پاڼه

محمد اسماعيل ورسجي د کورنيو چارو وزارت د جنايې جرمونو رئيس وايې: "د قالينو دوکان کې چې درې نفره ؤ، يوه ميرمن ورننوتله او هلته وځنډيله، کله چې دوکان ته داخل شوم، پرته له دي چې بنځه عذر وغواړي ويې ويل چې نفقه له کومه پيدا کړم. له همدې لاري ورځنی خرڅ پيدا کوم. هغه نفر چې له دې ميرمن سره يې د بدکاري رابطه وه، ما خپلو کسانو ته وويل چې وزارت ته يې يوسي، هغه نفر وويل تکليف مه کوه، فايده نه کوي، کله چې يې وزارت ته يوړل، هغه نفر د

کې د ولسمشر سلاکار، د ولسي جرگې رئيس و. کله چې د ولسمشر کرزي لومړی مرستيال قسيم فهم مړ شو، پر دنده يې قانوني وگمارل شو. د حرايت او ثبات ټولنې غړی و.

امنيت كس ؤ لږ وروسته د لوړ پوړو كسانو په سپارښتنه خلاص شو، بيا زه ډير شرمنده وم. "۶۳مه پاڼه، علل سقوط

د جولای ۷مه ۲۰۱۶، د انجنیر احمد شاه احمدزی کور کې مجلس وو، استاد محمد زمان مزمل وویل: "د کابل کارته نو سېمه کې یوه هلک د کوچې څخه پېغله نجلۍ وټېټوله، د سېمې خلکو د دوستم وسلوالو ته خبر ورکړ، د پوستې کسانو هغه نجلۍ وژغورله.

د سیمې خلکو ویل چې همدې ځوان به په اونۍ کې له کارته نو څخه دوې نجلۍ ټېټولي او بیا به یې ورسره یوه یا دوې شپې تیروي بیرته به یې خوشي کولې او دغه ځوان د استاد رباني وخت کې د کوم ریاست مرستیال و.

د کابل چهاردهي سېمې څخه د کورنۍ جگړې پر مهال تر ۳۰ زیاتې پېغلې نجونې په بېلابېلو وختونو کې ټېټول شوې او بیا یې له شپو تیروولو وروسته پرې ایښې وې.

زه (مزمل) او ډاکټر انور (د ډاکټر غني د حکومت په لومړۍ دوره کې د عدلیې وزی) دواړه یو ځای استاد برهان الدین رباني (د مجاهدينو د حکومت مشر) ته ورغلو، هغه ته مو په کابل ښار کې د فحشا او بې ناموسي او د یادو پېښو څخه یادونه وکړه، استاد رباني په څرخي چوکۍ کې ایسته او دورې شو، وېې ویل (فکر میکدم که گف نو است)

زمونږ خبرې ته یې هیڅ اعتنا ونه کړه او موږ دواړه ډیر خفه د هغه له دفتر څخه راووتلو.

مزمل صاحب وویل: "د ډاکټر نجیب الله د حکومت هغه ځای چې هلته به پکې شراب څښل کېدل، د مجاهدينو د مشرانو غونډه وه، په لومړیو ۶ میاشتو کې د مجاهدينو حکومت په ټلويزون کې په ښځينه ويندويانو بندیز لگولی و، دا وخت ښځينه ويندويانو ته اجازه ورکول شوې وه.

استاد سیاف د مجاهدينو د حکومت مشر استاد رباني ته وویل چې هغه ښځه (ویندویه) دي په ټلويزون کې بنده کړه، ما (مزمل) ورته وویل چې خیر، دا خو کوم شرعي ناوړه عمل نه دی، تاسې خپل وسلوال او کسان بند کړئ چې هغوی د خلکو په ناموسونو باندې تیری کوي، هره ورځ د کابل ښار څخه نجوني ټېټوي او ناوړه

عمل ورسره کوي. له استاد سیاف سره زما خبره ګپه وډه شوه. او سیاف زما خبره په ځان ډیره بده ومنله."

مزمّل صاحب زیاته کړه: "د کابل خلک عقدو نیولي وو، کله چې د طالبانو وخت کې په شمال کې څه وشول؟ دا طالب نه دي کړي، همدا د کابل خلک چې له طالبانو سره ملګري شوې وو، کیدای شي د مجاهدینو له خوا په کابل کې له میرمنو سره د بد چلند غچ یې اخیستی وي."

"رحیم وردګ^{۹۸} چې د محاذ ملي ګوند غړی و، لوی درستیز اعلان شو، لږ وروسته بیا کابل راډیو اعلان وکړ چې رحیم وردګ سهوا لوی درستیز اعلان شوی، په عوض یې اصف دلاور (پرچمی) لوی درستیز دی (۵ مئ ۱۹۹۲).

د روسي جنرال پیتر شیریشوف په مشري هیئت له دوستم سره مزار شریف کې ولیدل چې د مسعود سره یې یوځای کړي، دوستم وویل کله چې طالبان کابل دروازو ته نږدې شول مسعود زما ګرده شرطونه ومنل کله چې طالبانو ماتې وخوړله، د مسعود سیاست تغیر وکړ (۲۸ جولای ۱۹۹۵). "حوادث تاریخي افغانستان

د ډاکټر نجیب الله د حکومت تر نسکورید وروسته ډیر نظامي تجهیزات مجاهدینو ته پاتې شول، ډیره برخه یې احمد شاه مسعود ته په کابل او شمال کې، تورن اسماعیل خان ته په هرات، مولوی جلال الدین حقاني ته په خوست او پکتیا، ملا نقیب الله ته په کندهار او فضل الحق مجاهد ته په ننگرهار کې په لاس ورغلي، چې بیا وروسته د نظامي

^{۹۸} رحیم وردګ د جهاد پر مهال د ملي اسلامي محاذ ګوند نظامي مسؤل و. د استاد برهان الدین رباني د حکومت پر مهال د کابل ښار د امنیت ساتلو د کمیسیون غړی، وروسته لوی درستیز او د ملي دفاع وزارت مرستیال و.

پر افغانستان د امریکا تر برید وروسته، د حامد کرزي د حکومت پر مهال دفاع وزیر (۲۳ ډسمبر ۲۰۰۴ تر ۱۷ اګسټ ۲۰۱۲) و.

تجهيزاتو ډيره برخه کبار او پاکستان کې په ټيټه برخه خرڅ شول. پاتې نظامي وسايل د مجاهدينو په خپل منځي جگړه کې تخریب او مصرف شول.^{۹۹}

د کندهار د هوايي رادار دستگاه، د ننگرهار د ټلويزون دستگاه، د کابل او کندهار نساجي فابريکې د ماشينو انجنونه، د کابل د تاريخي موزيم اثار هم د مجاهدينو په نوم غلو په پاکستان او نړيوال تور بازار کې په ټيټه بيه وپلورل.

د افغانستان د مرکزي بانک د تقويې لپاره د سرو زرو پټې شوې خښتو او په ملي ارشيف کې د تاريخي او قيمتي سندونو د غلا کولو ناکامه هڅې هم د احمدشاه مسعود د وسلوالو له خوا وشوي.

^{۹۹} پر افغانستان د امريکا له حملې وروسته، د حامد کرزي د حکومت پر مهال، بشپړه او جوړه روسی چورلکه د افغان امنيتي کسانو له خوا په تورخم کې ونيول شوه، چورلکه پاکستان ته قاچاق کېدله او پر پاکستاني پوځ خرڅه شوې وه. وروسته معلومه شوه چې ياده چورلکه له پنجشير څخه قاچاق شوې وه.

ما (ليکوال) ته حاجي عبدالرزاق د ننگرهار ولايت د چپرهار ولسوالۍ اوسيدونکي وويل: "پنجشير کې اوس هم دوې يا درې نورې جوړې روسی چورلکې شته، د پنجشير له پخوانيو قومندانانو سره دي، غواړي چې پر پاکستان يې خرڅې کړي."

انجنير ستانه گل چې پنجشير پوهنې رياست کې (۲۰۱۲ تر ۲۰۱۴) کار کاوه، ما (ليکوال) ته يې وويل: "د پنجشير په ځينو درو کې اوس هم د روسانو د وخت وسلې پخوانيو قومندانانو ذخيره کړي او لوی ډيپوگان شتون لري.

د جون ۲۹مه ۲۰۱۵، د پروان ولايت مرکز په چاريکار کې د امريکايي الوتکو له خوا د شمال ټلوالي د پېژندل شوې قومندان جان احمد خان د وسلو ډيپو بمبارد شو. قومندان په سلگونو وسلې او مهمات په خپل باغ کې تر ځمکې لاندې ذخيره کړي وې.

دوسلو په زيرمتون د بمبارد کولو په اړه د ناټو ويندوی ډگروال برين تريس وويل: "د مهماتو ډيپو د دې لپاره ويجاړه کړای شوه چې له دغو وسلو څخه په استفادې پر افغان او نړيوالو ځواکونو د حملې مخه ونيول شي."

د حامد کرزي د حکومت پر مهال، د مۍ ۲مه ۲۰۰۳، د ارگ په يوه تهکوي کې ډير شمير د سرو زرو خښتې، چې ۹۰ ميلیونه ډالر ارزښت يې درلود، پيدا شوې، ټولې د افغانستان بانک ته وسپارل شوې.

پاتې دي نه وي چې تر ټولو ډيره برخه د نظامي تجهيزاتو احمد شاه مسعود او دويم قدم کې عبدالرشيد دوستم ته په واک کې په لوی لاس د روسانو او پرچم ډلې له خوا ورکول شول.

۱۳۷۰ ل. کال کې د افغانستان د اردو تجهيزات چې مجاهدينو ته پاتې شول، په لاندې ډول وو:

" ۲۵۰۰ بېلابېل ماډل، لوی ټانکونه، بېردوم ټانکونه او محاربوي ټانکونه، ۳۰۰۰ زرهپوش ټانکونه، ۶۰۰۰ توپونه او هاوانونه، يو ميلیون ميل سپکه وسله، ۸ د سکاډ راکټ دستگاوي، ۵۰ فيره سکاډ، ۲۸۰۰۰ نقلیه ترانسپورتي وسايل، ۱۰۰۰۰۰ فيره ریاکټيف راکټونه، ۲۰۰ زره ټن مختلف مهمات، له ۳۰۰ څخه زياتې نظامي الوتکې او چورلکي، ۱۰۰ زره ميله سپکې وسلې (۱ ننگلیسی، ایتالیایی، فرانسوي، چيکي او امريکايي) په ډيپوگانو کې ذخيره شوې وي.

۳ د اسلحو د ترميم فابريکې، ۲۲۰ فيره رهبري شوي راکټونه چې پيچوراو دووینه و له دستگاوو سره، د ۵ ميلیارد ډالرو په قيمت د وسلو پرېزې هم موجودي وي.^{۱۰۰}

د حضرت صبغت الله مجددي په دوه میاشتنی حکومت کې، د احمدشاه مسعود په مشرې او لارښوونه د افغانستان مجیزه اردو منحل او ځای يې د مجاهدينو په نوم فاسدو ټوپکوالو ونيوی. "جنگ های کابل ۳۳۰-۳۳۲ پاڼه

^{۱۰۰} د سکاډ، لونا، چورلکو، ټانکونو او نورو مهمو نظامي وسايلو په گډون همداسي جوړ يې بيا وروسته د استاد رباني د حکومت پر مهال د پاکستان لاسته ولويدل. او هغه سټنگر توغندي چې د امريکا له خوا مجاهدينو ته د روسي ميگ جيټ الوتکو د ويشلو لپاره ورکول شوې وو، هغه هم په کمه بيه د پاکستان او ايران لاسته ورغلل. هر څه د کبار په بيه د مجاهدينو له خوا ډير د پاکستان او لږ د ايران تور بازار ته وړاندې شول.

د جولای ۲۲ مه، ۲۰۱۹، موړ (استاد محمد زمان مزمل، استاد احمد وحید مژده، دکتور فیض محمد ځلاند او مطمئن) ته د ببرک کارمل او ډاکټر نجیب الله د حکومتو پر مهال د کورنیو چارو وزیر سید محمد گلابزوی^{۱۱} وویل: "کله چې زه د کورنیو چارو وزیر وم، موړ د دوه لکه پنځه زره پولیسو لپاره د ۵ کلونو لپاره د ټولو اپټیاوو (وسلې، مرمی، ټانکونه، تېل، غذا او هرڅه) لپاره ذخیره درلودله، گدامونه مو د اپټیاوړ شیانو څخه ډک وو او په بل حساب چې د جگړو پر مهال به ځینې پولس وژل کیږي او دا شمیر به ۲۰۵ زره څخه را کښته کیږي، نو بیا موړ د نورو ۷ کلونو لپاره په گدامونو کې هر څه چمتو درلودل."

د اپریل ۷ مه ۲۰۲۰، گلابزوی ما (لیکوال) ته وویل: "کله چې روسان له افغانستان څخه وتل، مخکې له وتلو یې موړ ته وویل چې د ۵ کلونو پلانونه جوړ کړئ چې کومو نظامي وسایلو او تجهیزاتو ته اپټیا لری چې موړ یې اوس درکړو، ځکه چې

^{۱۱} سید محمد گلابزوی د خوست ولایت د ځدراڼو اوسیدونکی، په کابل کې د نورمحمد ترکی او حفیظ الله امین سره ډیر نږدې پاتې شوی، د خلق ډیموکراتیک گوند غړی، کله چې د ثور کودتاه وشوه، گلابزوی پکې زخمی، له روغتون څخه تر وتلو وروسته د نورمحمد تره کې یاور، وروسته د مخابراتو وزیر (۸ جولای ۱۹۷۸ تر ۱۵ سپټمبر ۱۹۷۹) و. کله چې حفیظ الله امین پر ترکی کودتاه وکړه، گلابزوی، اسلم وطنجار او اسدالله سروري تري تم شول او پر حفیظ الله امین باندي کودتاه کې گلابزوی مهم رول درلود، تر کودتاه یوه ورځ وروسته، د ببرک کارمل له خوا گلابزوی د کورنیو چارو وزیر او ۹ کاله (۲۸ ډسمبر ۱۹۷۹ تر ۱۵ نومبر ۱۹۸۸ / ۷ مرغومی ۱۳۵۸ تر ۲۴ لړم ۱۳۶۷) پر یاده چوکۍ پاتې شو، گلابزوی د سیاسي بیرو دايمي غړی و، کله چې یې له ډاکټر نجیب الله سره ستونزې پیدا شوې، هغه ماسکو ته د سفیر په توگه ولیږل شو، د شاه نواز تنې تر ناکامه کودتاه وروسته، له سفارت څخه لرې او د ډاکټر نجیب الله د حکومت له خوا په اعدام محکوم، مگر روسانو ورته ونه سپاری.

پر افغانستان د امریکا تر برید وروسته د ولسي جرگې غړی (۷ ډسمبر ۲۰۰۵ تر ۶ ډسمبر ۲۰۱۰) و.

کله موږ له افغانستان څخه ووځو، بيا د ژنيو معادې پر اساس له تاسي (حکومت) سره مرستې نه شو کولای.

زه (گلایزوی) د کورنیو چارو وزیر، شاه نواز تڼي د دفاع وزیر، غلام فاروق یعقوبي د امنیت وزیر^{۱۲}، درې واړه ماسکو ته ورغلو، هلته هر یوه د کورنیو چارو وزارت، دفاع وزارت او کي جي بي ادارې کې لېدنې درلودلې، بیا یې موږ ټولو ته د پخواني شوروي اتحاد له ولسمشر گورباچوف سره ناسته چمتو کړې وه، هغه ته هم موږ خپل د ۵ کلونو پلانونه وړاندې کړل.

زما (گلایزوی) پلان د ۵ کلونو و، خو په اصل کې دا د ۷ کلونو لپاره و، ځکه موږ ۲۲ لکه پولیس درلودل او په څو کلونو کې موږ ۵۰ زره د پولیسو ضایعات (وژل کېدل، زخمې کیدل او له دندې تېښته) په نظر کې نیولې وو، داچې روسانو د ۵ کلونو لپاره موږ ته د ۲۲ لکه پولیسو لپاره نظامي تجهیزات او امکانات په یو ځای راکول، نو د ۵ کلونو موده کې د ۵۰ زره تلف شوې پولیسو برخه هم د پاتې ۱۵۰ زره پولیسو د دوه نورو کلونو لپاره کفایت کاوه.

ما (گلایزوی) ۳۹ محاربوي ټانکونه غوښتي وو، هغه یې راته ۵۰ کړل او د الوتکو دوه کنډکونه یې راته ومنل، د تیلو لپاره یې لویې ذخیرې راته جوړې کړې، چې په راتلونکو ۵ او زما په حساب ۷ کلونو کې د کورنیو چارو وزارت اړوند وسایط د تیلو له کموالي سره مخ نه شي.

که چیرته له ډاکټر نجیب سره زموږ خلقیانو (دفاع او کورنیو چارو وزیرانو) اختلاف نه وای راغلی، موږ کولای شوای چې د روسانو تر وتلو وروسته، تر ۵ او یا ۷ نورو کلونو پوري حکومت وساتو."

^{۱۲} شاه نواز تڼي د ثور له کودتا وروسته د ډاکټر نجیب الله د حکومت پر مهال لوی درستیز، دارنگه دفاع وزیر (مئی ۱۹۸۸ تر مارچ ۱۹۹۰) و.

غلام فاروق یعقوف د ډاکټر نجیب الله د حکومت پر مهال د دولتي امنیت / خاد وزیر (۶ ډسمبر ۱۹۸۵ تر ۱۶ اپریل ۱۹۹۲) و.

"کله چې د ډاکټر نجيب الله حکومت سقوط وکړ، هغه وخت ۵۸۰ الوتکې موره درلودلې، ۸۰ تر ترميم لاندې او ۵۰۰ فعالې الوتکې وې.

تر ۲۰۰ زیاتې جيت الوتکې (میک ۲۱ او سو ۲۲) او پاتې يې (مي ۸ او مي ۳۵ محاربوي) چورلکې وې،

د چورلکو يو غونډ مزار شريف، يو غونډ په شنډنډ، يو مستقل کنډک په کندهار او دوه غونډه (يو مي ۸ او بل مي ۳۵ محاربوي) د کابل، په نړيوالو هوايي ډگرونو کې وو.

يو غونډه ان ۳۲، يو مستقل کنډک ان ۳۶ او يو مستقل کنډک د ان ۱۲ چورلکو هم وو. او له دې سربيره مو د کشف لپاره ان ۳۰ چورلکې هم درلودلې. دا رنگه مو ۴۰ دانې ان ۳۹ چورلکې د تعليمي غونډه لپاره درلودلې.

۱۲ دانې سو ۲۲ غېټې الوتکې تازه او نوي له روسيې څخه مزار شريف ته راغلي او هلته دوستم ته ور پاتې شوې، چې بيا دوستم څه کړي؟" جنرال امرخيل

احمدشا مسعود

عام مجاهدين چې جگړې ته روان دي

استاد رباني او حکمتيار د پاکستان د ولسمشر فاروق احمد خان لغاري له خوا له
يو بل سره پخلا کول کيږي

دربيم څپرکي

د مجاهدينو ترمنځ د سولې او جوړې هڅې

د سولې او جوړې هڅې

د روسانو سره د جهاد پر مهال د مجاهدينو د خپلمنځي ستونزو له منځه وړلو او اتحاد لپاره د نورو اسلامي هيوادونو د علماو او مشرانو سربيره سعودي عربستان هم هڅې کولې چې افغان مجاهدين متحد شي.

د فبروري ۲۱ مه ۲۰۱۸، زموږ کور کابل کې، مزمل صاحب چې استاد صميم صاحب هم ناست وو، ويې ويل: "کله چې د مجاهدينو مشرانو په مکه مکرمه کې د اتحاد او يووالي لپاره تعهد او تړون وکړ، چې خپلمنځي ستونزې به شاته اچوي او په يووالي سره به مجاهدين کار کوي، د مجاهدينو د رهبران له ژمنې او هوکړې وروسته د سعودي عربستان چارواکو ټول رهبران او ځينې مشران مجاهدين د بيت الله شريفې د ننه بوتلل، زه (مزمل) هم په دې ډله کې وم، د کعبې د ننه موږ گډو نفل لمونځونه وکړل او بيا استاد سياف دعا پيل کړه، هغه د کعبې په منځ کې په عربي ژبه د مجاهدينو ترمنځ د تړون ټول مواد وويل او بيا يې وويل چې يا الله! زه ستا په کور کې درسره ژمنه کوم چې همدا تړون به عملي کوم او که کوم څوک دا تړون ماتوي، يا الله! ته خپله معامله ورسره وکړه، موږ يې تاته سپارو.

نورو رهبرانو او مجاهدينو د استاد سياف دعا کولو پر مهال آمين ويل، ولي بدبختانه د مجاهدينو رهبرانو چې په بيت الله شريفه کې له رب العالمين سره کومه ژمنه وکړه، پر هغه ژمنه يې له خالق سره وفا ونه کړه او الله ج ذليل کړل.

"مولوي نصرالله منصور چې پکتيا ته روان و، يا داچې حکمتيار صاحب ته د مذاکراتو لپاره چهار اسيا ب ته تللی و، ۹ فبروري ۱۹۹۳ د هغه موټر باندي بمې چاودنه وشوه، جمعيت اسلامي يې د مرگ پړه په حزب اسلامي واچوله او حزب پر جمعيت اچوله، دا د دواړو ډلو خپلمنځي اختلافات وو.

استاد رباني سوله غوښته مگر مسعود يې مخنيوی کاوه؟ د مسعود او رباني موضعگيري کې فرق وو، مسعود سره ځوانه طبقه او پخواني کمونستان ملگري وو، استاد رباني سره پخوانی مجاهدين وو.

دواړو دا ډول سوله غوښته چې د بل چا برتري يې پکې نه غوښته، داسې سوله چې دوی پکې واکمن وای، داسې سوله يې نه غوښته چې د بل چا مشرتوب پکې ومني، د بينن سيوان پروگرام يې هم له همدې امله ونه مانه چې دوی برتري غوښته، واقعيت کې دوی مشروط سوله غوښته لکه حامد کرزي چې غوښته^{۱۰۳}.

همايون جرير د حکمتيار زوم چې د پنجشير او د مسعود تربور دی، هغه له مسعود سره رابطه درلودله، د کابل د جگړو پر مهال يې د حکمتيار او مسعود تر منځ د پېغامونو تبادله کوله او کله چې شوراى هماهنگي (حکمتيار، مزارى، دوستم او نجات ملي) جوړه شوه، جرير بيا هم له مسعود سره رابطه ساتله. "سيد داوود اغا

" ۲۱ مې ۱۹۹۲ز کال کې د جمعيت اسلامي او حزب اسلامي ترمنځ د سولې تړون لاسليک شو، چې د کابل امنيت به يې طرفه مجاهدين نيسي، دغه تړون په چهلستون کې د جنرال رحمت الله صافي له خوا وويل شو.

۲۵ مې ۹۲ز کال کې حکمتيار او مسعود د کابل ختيځ بگرامي کې سره وليدل، اوه ساعته مجلس يې درلود، توافق يې وکړ چې د دوستم مليشې به له کابل څخه وځي، په ۶ مياشتو کې به ټاکنې کيږي، د مجددي حکومت به ۲ مياشتې دوام کوي." حوادث تاريخي

"د جوزا ۴مه ۱۳۷۱، د جنرال ضياء الحق^{۱۰۴} زوی اعجازالحق او جنرال حميد گل په منځگړيتوب د شينه سيمه کې د احمدشاه مسعود او حکمتيار ترمنځ دويم

^{۱۰۳} حامد کرزي، د خپل حکومت پر مهال، دارنگه د سولې عالي شورا او امريکايانو ويل چې طالبان دي له حکومت سره يوځای / تسليم او يا هم په حکومت کې مدغم شي.

^{۱۰۴} جنرال ضياء الحق د پاکستان پوځ لوی درستيز (۱ مارچ ۱۹۷۶ تر ۱۷ اگست ۱۹۸۸) و، هغه د ذوالفقارعلي بهتو د حکومت ضد پوځي کودتاه وکړه او لس کلونه د پاکستان ولسمشر او ټولواک (۱۶ سپتمبر ۱۹۷۸ تر ۱۷ اگست ۱۹۸۸) پاتې شو. د جنرال ضياء الحق د حکومت پر مهال پاکستان اتوم بم جوړ کړ.

ځل اوربند وشو او د سولې تړون وشوه. د سولې تړون مهم ټکي د جنگ قطع کول، له کابل څخه د دوستم مليشي ايستل، د پخواني رژيم قطعات منحل اعلانول، او له مهمو پوستو څخه لرې کول، په ۶ مياشتو کې انتخابات کول وو.

د جوزا ۶ مه دوه ورځې وروسته د شينه معاهده ماته او بيا جگړې پيل شوی. د تړون د ماتولو پړه هرې ډلې پر بلې ډلې اچوله.

دا چې مليشي به له کابل څخه وځي، مجيد روزي او دوستم د جواز په ۶ مه وويل چې دي معاهدي ته ژمن نه دي. او د جواز په ۹ مه مجددي هم وويل چې د حزب او جمعيت منځ کې تړون شوی، مورې يې نه منو. "جنگ های کابل ۲۹۰-۲۹۴ مې پانې

"پغمان کې د استاد رباني او حکمتيار ناسته، د کابل له جگړې وروسته ددوی دا اولنۍ ناسته وه، محمدي او سياف هم حاضر وو، رباني ونشو کولای چې د ميرويس ميدان له لاري پغمان ته ولاړ شي، د حزب وحدت کسانو يې ممانعت وکړ.

۱۹ سپټمبر ۱۹۹۲، د حکمتيار او رباني ترمنځ توافق وشو چې له کابل څخه به مليشې وځي، د دوستم مليشو بمبارد دي د حزب اسلامي په ځايونو ودرول شي، د ننگرهار د سولې خبرو ته ژمن پاتي شي، د کابل امنيت دي جهادي مختلفو گوندونو ته وسپارل شي، د حزب بنديان خلاص شي، د اهل حل او عقد شورا له پاره دوه دوه نفره له هرې سېمي څخه وټاکل شي.

۲۵ اکتوبر ۱۹۹۲، استاد رباني وويل چې حکومت او ټول اختيارات به د اکتوبر په ۲۸ مه قيادی شورا ته سپاري.

جنرال ضياء الحق د هغه د سورلۍ په چورلکه کې د ځای پر ځای کړل شوې ماين د چاودنې له کبله د ۶۴ کلونو په عمر، د اگسټ پر ۱۷ مه ۱۹۸۸ کې د پنجاب آيالت د بهاولپور په سېمه کې له ۳۱ نورو لوړ پوړو پاکستاني چارواکو سره يوځای ووژل شو، په چاودنه کې د پوځ لوی درسيز جنرال اختر عبدالرحمن او په اسلام اباد کې د امريکا سفير ارنولد رافيل هم ووژل شول. ډيری راپورونه داسي و چې ماين په چورلکه کې د سي آی اي له خوا ځای په ځای شوی و.

۳۱ اکتوبر، کابل راډيو اعلان وکړ چې قيادي شورا د ستوري په قصر کې استاد رباني د يوې نيمې مياشتې له پاره نور وخت هم د دولت مشر وټاکي، رباني به په دې موده کې د حل او عقد شورا را غواړي.

په ياده غونډه کې استاد رباني، استاد سياف، صبغت الله مجددي، سيد احمد گيلاني، د حزب اسلامي په استازولي عبدالهادي ارغنديوال^{۱۰۵}، د حرکت انقلاب اسلامي په استازولي مولوي محمد شاه فضلي او د اهل تشيع استازو گډون درلود، مولوي محمد يونس خالص بابا په غونډه کې اشتراک نه و کړی.

بيا هم د سولې جوړې په اړه د حزب اسلامي او احمد شاه مسعود+ استاد رباني ترمنځ اختلافات مخې ته راغلل او بالاخره د جدې ۹مه، ۱۳۷۱ (۳۰ دسمبر ۱۹۹۲) د استاد رباني له خوا را غوښتل شوي اهل حل او عقد شورا رباني د دوه کلونو له پاره ولسمشر اعلان کړ^{۱۰۶}.

د استاد رباني دوه کاله نور په واک کې پاتې کيدو سره د مجاهدينو ۵ گوندونو (حزب اسلامي، حرکت اسلامي، اسلامي حزب (مولوي خالص بابا)، محاذ ملي او نجات ملي) مخالفت وکړ او حکمتيار دغه انتخاب د جنگ اعلان وباله.

^{۱۰۵} عبدالهادي ارغنديوال د جهاد پر مهال د حزب اسلامي د مالي کمېټې مشر، پر افغانستان د امريکا له بريد وروسته يې په کابل کې د حزب اسلامي جلا خانگه جوړه او ارغنديوال يې مشر و. د حامد کرزي د حکومت په دويمه دوره کې د اقتصاد وزير او د ډاکټر غني په دويمه دوره کې د ماليې وزير و.

^{۱۰۶} د دسمبر ۶مه، ۲۰۱۸، استاد سياف پغمان کې موړ ته وويل: "د استاد برهان الدين رباني وخت کې موړ د اهل عقد و حل شورا د دې لپاره راوغوښتله چې دا فکر احيا شي، نيمگړتياوي به وي، خو د فکر د احيا په موخه مو دا کار وکړ، ولايتونو او ولسواليو ته مو کسان وليرل، ډير داسي کسان بيا کابل ته راغلل چې همدا د اهل حل و عقد صفات يې درلودل، مگر ځينې به داسي هم وو چې د اهل حل و عقد شورا د غړو صفات به يې نه درلودل.

د پښوۍ تړون کې ليکل شوې و چې ۲ مياشتې به حضرت صبغت الله مجددي د حکومت مشر وي، بيا به ۴ مياشتې استاد برهان الدين رباني د حکومت مشر وي او له هغه وروسته به اهل حل و عقد شورا جوړېږي او هغوی به د حکومت مشر ټاکي.

۲۷ فبروري ۱۹۹۳، مولوي خالص بابا طرحه وړاندي کړه چې نوی حکومت داسي تشکیل شي چې شکل جهورنه پکې نه وي، دفاع، داخله، خارجه او امنیت وزارتونه بېطرفه خلکو ته ورکړي، حکمتیار طرحه ومنله خو اضافه یې کړه چې استاد رباني باید له ولسمشري څخه استعفی ورکړي، مگر د خالص بابا طرحه داوه چې استاد رباني دوه کاله حکومت پوره کړي.

قاضي حسین احمد ^{۱۰۷}، مولوي فضل الرحمن، جنرال حمید گل او نور پاکستانی چارواکو د اطرافو ترمنځ د سولې له پاره څو ځله کابل ته سفرونه وکړل نتیجه یې ورنه کړه. مولوي عبدالله ذاکري او مولوي جلال الدین حقاني هم خپلې هڅې وکړې هغوی هم نتیجه ورنه کړه، د مشرقي شورا د حاجي قدیر په مشرتوب هم ورته هڅه وکړه مگر کامیاب نه شول.

۴ مارچ ۱۹۹۳، د مجاهدینو مشران په اسلام اباد کې د نواز شریف ^{۱۰۸} په کور کې سره کیناستل، نواز شریف هڅه کوله د استاد رباني د پاتې ۱۸ میاشتې وخت له پاره د نورو گوندونو د رهبرانو موافقه ترلاسه کړي.

^{۱۰۷} قاضي حسین احمد له میا طفیل محمد وروسته د جماعت اسلامي (۷ اکتوبر ۱۹۸۷ تر ۲۹ مارچ ۲۰۰۹) مشر و، د ۷۴ کالو په عمر په اسلام اباد کې د جنوري ۶ مه ۲۰۱۳ کې وفات شو.

^{۱۰۸} نواز شریف چې د جنرال ضیاء الحق د حکومت پر مهال د پوځ له حکومت سره یوځای شوی و، د جنرال ضیاء الحق تر وژنې وروسته د ټاکنو نتیجه کې د پاکستان لومړی وزیر (۶ نومبر ۱۹۹۰ تر ۱۸ جولای ۱۹۹۳) شو.

نواز شریف دویم ځل لومړی وزیر (۱۷ فبروري ۱۹۹۷ تر ۱۲ اکتوبر ۱۹۹۹) و، نواز شریف د پوځ د لوی درستیز جنرال مشرف د گوښه کېدو اعلان وکړ، مشرف له ... پاکستان ته پر لاره و، د کراچۍ په هوايي ډگر کې یې د جنرال محمود په مرسته الوتکې ناسته وکړه او د نواز شریف پر ضد یې سمدستی بریالی کودتا وکړه. نواز شریف له واکه لرې او ونیول شو، وروسته د سعودي عربستان د پاچا په غوښتنه هغه هیواد ته واستول شو.

يوه ورځ وروسته ښاغلي حکمتيار د پېښور په نصرت مېنه پنډغالي کې وويل چې توافقه ته نه دي رسيدلي. رباني غواړي مسعود وزير دفاع وي، حکمتيار وويل دوه چوکۍ (ولسمشري او دفاع وزارت) نه شو ورکولای.

د حکمتيار له څرگندونو يوه ورځ وروسته د حزب وحدت مرستيال مشر محمد کريم خليلي هم اعلان وکړ چې دوه کليدي چوکۍ يوه گوند ته نه شو ورکولای.

بل خوا (۷ مارچ ۱۹۹۳) مسعود په کابل کې وويل چې د دفاع وزارت په اړه تصميم نه دی نيول شوی، دا ډول له ناندريو ډک د حزب اسلامي او جمعيت اسلامي ترمنځ د سولې تړون اړوند څرگندونې کيدلي.

له ۶ ورځو خبرو وروسته د حکمتيار او رباني په گډون د مجاهدينو د گوندونو مشرانو د سولې تړون په اسلام اباد کې د پاکستان د لومړي وزير نواز شريف په کور کې لاسليک کړ.

هوکړه وشوه چې استاد رباني به ۱۸ مياشتي نور هم ولسمشر وي، حکمتيار به لومړی وزير وي، دفاع وزارت به مشترک کميسون ته ورکول کيږي (ځيني وايي په دي اړه واضح ماده نه وه).

نواز شريف درېم ځل لومړی وزير (۵ جون ۲۰۱۳ تر ۲۸ جولای ۲۰۱۷) و

نواز شريف غوښتل چې څلورم ځل د عمران خان سره د لومړي وزير چوکۍ ته نومانده شي، کله چې له لندن څخه پاکستان ته راغی، ونيول او د لنډې مودې لپاره بندي شو. د عمران خان د حکومت پر مهال نواز شريف ته د مالي فساد په تور لس کاله قيد ورکول شو، وروسته په ضمانت خوشی او لندن ته ولاړ.

د ياد سولې تړون هوکړه د پاکستان د لومړي وزير او چارواکو، د سعودي عربستان د استخباراتو مشر ترکي الفيصل او د ايران د بهرنیو چارو وزير بروجردي په شتون کې د مجاهدينو د رهبرانو تر منځ وشوه^{۱۰۹}. "حوادث تاريخي

مز مل صاحب وايي: "زه او ډاکټر انور او د جمعيت اسلامي کسان چهار اسباب کې حکمتيار صاحب ته ورغلو، هلته د استاد رباني استازو ډيرې خبرې وکړې چې استاد رباني تاسي (حکمتيار) ته احترام لري، ډير ورته گران او مهم شخصيت ياست او داسي نورې توصيفي خبرې يې وکړې.

حکمتيار ورته وويل چې په دي غورو خبرو به يو بل نه غلطوو، خبره د واک د مساوي ویش او تعادل ده، تر څو چې د رياست جمهوري او دفاع وزارت چوکۍ له جمعيت سره وي، سوله نه کيږي، دا خبرې هڅې بيځايه دي، راځئ په دي خبره وکړو چې واک څه ډول له انحصاره ووځي او مساوات په نظر کې ونيول شي."

د جون ۲۹ مه ۲۰۱۵، انجنير وحيدالله سباوون ما (ليکوال) ته وويل: "د چهار اسباب جگړه له احمدشاه مسعود سره د ننگ او شرم خبرو له امله وه، مجبورييت و چې جگړه مو کړي وای، کومه عقيدوي جگړه نه وه. يوازي د شرم او ننگ له امله مجبوره وو چې جگړه ورسره وکړو"^{۱۱۰}.

^{۱۰۹} ترکي بن فيصل بن عبد العزيز آل سعود د سعودي عربستان د استخباراتو عمومي رئيس (۱۹۷۹ تر ۲۰۰۱)، وروسته د امريکا لپاره د سعودي عربستان سفير (۲۰۰۵ تر ۲۰۰۷) و.

علاوالدين بروجردي د اسيا او فارس خليج چارو لپاره د ايران د بهرنیو چارو مرستيال وزير (۱۳۶۸ تر ۱۳۷۶) و. او هغه مهال د ايران د بهرنیو چارو وزير (۱۵ ډسمبر ۱۹۸۱ تر ۲۰ اگست ۱۹۹۷) علي اکبر ولايتي و.

^{۱۱۰} هدف يې له احمدشاه مسعود سره د عبدالرشيد دوستم يوځای کېدل او له هغوی سره د حزب اسلامي جگړې وي.

د ننگرهار جهادي شورا چې مشرې يې د ننگرهار والي حاجي عبدالقدیر کوله،
وتوانېدل چې د مجاهدينو ټول رهبران جلال اباد ښار ته وېلي او هلته يې مخامخ
خبرو ته سره کينوي.

د انجنير حکمتيار او استاد رباني په گډون استاد سياف، مولوي خالص، مولوي
محمد نبي محمدي، مجددي او گيلاني هم موجود وو، ويل کيږي چې د ختيځ د
مجاهدينو شورا له خوا پريکړه شوې وه تر څو چې د مجاهدينو رهبران په خپلو
منځو کې توافق ته ونه رسيږي، تر هغه وخت پورې به د جلال اباد ښار په قصر کې
ساتل کيږي او کوم رهبر ته به له قصر څخه د وتلو اجازه نه ورکول کيږي.^{۱۱۱}

۲۰ مې ۱۹۹۳، جلال اباد کې د حاجي دين محمد له خوا نوي کابينه اعلان شوه،
د دې لپاره چې په راتلونکې کې د احمدشاه مسعود له خوا ستونزه جوړه نه شي، د
ننگرهار جهادي شورا پريکړه وکړه چې احمد شاه مسعود هم جلال اباد غونډې ته
له کابل څخه بوځي.

۵ اپريل ۲۰۱۷، دکتور صفت الله قانت ما (ليکوال) ته وويل: "ټول اوه سره د
مجاهدينو رهبران په جلال اباد کې حاضر وو او د ننگرهار د جهادي شورا له خوا
تر هغه نه پرېښودل کيدل تر څو جوړه وکړي.

خبره نږدې وه چې حل شي، احمدشاه مسعود په کابل کې و، قومندان شمالي
خان او انجنير محمود کابل ته په مسعود پسې ولاړل چې هغه راولي.

استاد سياف چې پوه شو که مسعود جلال اباد ته راشي، ستونزه په بشپړ ډول سره
ختميږي، له مکار توب څخه يې کار واخيست، د حزب اسلامي قومندان فضل الحق
مجاهد چې د ننگرهار د قول اردو قومندان و او قومندان استاد ساز نور چې خپله د

^{۱۱۱} زه (ليکوال) هغه وخت (۱۹۹۳ ز کال) د ننگرهار پوهنتون کې محصل وم، د يادې
غونډې په ملاتړ موږ د ننگرهار پوهنتون محصلينو هم لاريون وکړ، د مجاهدينو له رهبرانو
مو وغوښتل چې له خپلمنځي جگړو څخه لاس واخلي او په حکومت کولو باندې توافق
ته سره ورسوي.

استاد سیاف قومندان او د ننگرهار مرستیال والي و، دوی دواړو ته استاد سیاف وویل چې زه احمد شاه مسعود پیژنم، هغه نه راځي، تاسي له ماسره شیخ (حکمتیار) ته ولاړ شئ، که هغه ومنله چې زه په مسعود پسې ورشم او هغه جلال اباد ته راولم، دواړو (مجاهد او سازنور استاد) ساده گې کړي وه، سیاف سرتور سر ولاړ شو، سازنور ورته وویل چې استاده! سر دي سرتور دی، سیاف ورته وویل چې همداسي سرتور شیخ (حکمتیار) ته ورځو چې ویي مني.

حکمتیار هم تیروتنه وکړه، سیاف سره یې ومنله چې د جلال اباد له قصر څخه ووځي او کابل ته ولاړ شي، سیاف له خدایه همدا غوښتل، په بیره یې موټر تیار کړ او د کابل په لور یې حرکت وکړ.

قومندان شمالي خان او انجنیر محمود وروسته نورو مجاهد مشرانو ته ویلي وو، چې احمد شاه مسعود یې راضي کړی و، هغه تیاری نیوی چې د جلال اباد په لور حرکت وکړي، دموټرو کاروان یې چمتو کړی وو، چې په دي وخت کې استاد سیاف هم کابل ته راوړسیدی او په بیره یې د مسعود د لیدو لپاره تلوسه کوله، مسعود هم ورسره ولیدل، کله چې استاد سیاف او مسعود سره ولیدل، لږ وروسته موږ (شمالي خان او انجنیر محمود) ته مسعود وویل چې تاسي درځئ، زه او استاد سیاف هم په تاسي پسې وروسته در روانیږو، همهغه وو چې بیا مسعود هم کابل کې پاتې شو او استاد سیاف هم، د جلال اباد ټوله د سولې او امن پروسه ناکامه کړه.

قومندان شمالي خان او انجنیر محمود ویلي وو که چیرته موږ او مسعود حرکت کړی وای او په نیمه لاره کې سیاف را رسیدلی وای، هم ممکن بیرته مسعود نه وای گرځیدلای، خو دا چې حرکت مو له کابل څخه نه وو کړی، سیاف د مسعود مانع شو او د جلال اباد خبرې ناکامه پای ته ورسیدلي^{۱۱۲}.

۱۱۲ د می ۲۰مه ۱۹۹۳، په جلال اباد کې د حاجي دين محمد له خوا نوي کابينه اعلان شوه رباني او حکمتیار او نور رهبران هم و. مگر بې نتیجې پاتې شوه

دكتور صفت الله قانت په همدې ورځ ما (ليکوال) ته وويل: "مولوي امين الله حليم چې د استاد سياف نږدې ملگری و، له سياف څخه يې پوښتنه کړې وه چې ولي د احمد شاه مسعود او گلبدین حکمتیار تر منځ جوړه نه کوي؟

استاد سياف ورته ويلي و، پریږده چې یو بل سره ووهی، یو یې منافق مسلمان (احمدشاه مسعود) او بل یې کله شخ مسلمان (گلبدین حکمتیار) دی.

ځینې داسې وایې چې ممکن استاد سياف به فکر کاوه؛ که مسعود او حکمتیار سره جوړ شي، حکومت به د دوی شي او که دوی دواړه سره جوړ نه شي، نو د دوی د اختلاف له کبله به یوه ورځ د کابل حکومت د ده (سياف) په برخه ورسپړی او صدارت عظمی خو هسي هم د حکمتیار په نه شتون کې د سياف برخه و. "۱۱۳"

"۲ دسمبر ۱۹۹۳، احمد شاه مسعود د الوطن عربي مجلې ته وويل، په حقيقت کې زه له پاکستان او ايران سره جنگيړم، نه له حزب اسلامي او حزب وحدت سره، هغه وويل که دوستم راسره ملگری وي حکمتیار به په قوت کې پاتې نه شي.

۲۵ جون ۱۹۹۴، مولوي خالص خپل ځان د موقت حکومت مشر اعلان کړ، هغه ويل هم عالم او هم مجاهد دی، غواړي دغه کشتی له غرقیدو بچ کړي، د خپل حکومت پروگرام یې هم اعلان کړ.

۲۶ جولای، د هرات شورا استاد رباني د دریو نورو میاشتو له پاره ولسمشر اعلان کړ.

^{۱۱۳} په پېښور کې هم د حزب اسلامي او جمعیت اسلامي د اختلاف له کبله وو چې استاد سياف کله د پلچرخي زندان (کابل) څخه خوشی شو، پېښور ته ولاړی، هلته د مجاهدينو د هغه وخت د ۶ گوندونو مشر وټاکل شو او ټولو استاد سياف د یوه مشترک رهبر په توگه ومانه، چې دغه ډول جوړښت د اتحاد اسلامي افغانستان په نوم یاد شو، چې کله بیا اتحاد مات شو، یاد جوړښت استاد سياف همداسې وساتی او له عرب هیوادو څخه یې ډیر زیات مالي امکانات تر لاسه کړل.

۲۴ سپټمبر، نصيرالله بابر د پاکستان د کورنيو چارو وزير د يوه مهم پاکستانی هيت په رانس کې افغانستان ته او بيا مرکزي اسيا ته ولاړی.

۲۴ اکتوبر ۹۴، نصير الله بابر د امريکا، انگلستان، چين، ايتاليا او جنوبي کوريا له سفيرانو سره د ليدنې له پاره هرات ته ولاړ، هلته يې تورن اسماعيل خان، بيا کندهار کې گل اغا او ملاتقيب وليدل، هغه وويل چې د تورغونلوی او بولدک لاری د رغوني له پاره اته سوه ميليون ډالرو ته اړتيا ده.

طالبان د اکتوبر مياشتي په لومړۍ اونۍ کې راپيدا شول، د نومبر پر ۲مه يې د کندهار هوايي ډگر او د نومبر پر ۳مه ۱۹۹۴ کې يې کندهار ښار ونيو^{۱۱۴}. طالبانو ډير تيز پرمختگ وکړ^{۱۱۵}، د کابل په لور يې پرمختگ وکړ، ميدان ښار او چهار اسيا ب سيمې يې له حزب اسلامي څخه ونيولي.

۲۲ دلو ۱۳۷۳، احمد شاه مسعود چې له طالبانو سره په ميدان ښار کې وکتل او دواړه لوري د ليدنې ژمنو ته وفاداره پاتې نه شول، د مارچ ۸مه، ۱۹۹۵، د استاد رباني له خوا وړانديز وشو، چې موقت حکومت جوړ او د طالبانو استازي هم پکې وي، مگر طالبانو استاد رباني وړانديز رد، د دولت او طالبانو تر منځ جگړه پيل شوه. "حوادث تاريخي

طالبانو د مارچ په ۹مه ۱۹۹۵، د لنډر او چهار اسيا ب له لوري د کابل د نيولو په موخه بريد وکړ، د جگړې پر مهال د مسعود ځواکونو له خوا د طالبانو د مشر ملا يارمحمد له نيولو وروسته د مارچ ۱۹مه، طالبانو ماتې وخوړله، د مسعود ځواکونو ريشخور، خيراباد او چهار اسيا ب سيمې تر خپل کنټرول لاندې راوستلي^{۱۱۶}.

^{۱۱۴} طالبان له کندهاره تر مزاره، د ملا عبدالسلام ضعيف کتاب، ۳۴مه او ۴۸مه پاڼه.

^{۱۱۵} د طالبانو له خوا د ولايتونو نيول او تيز پرمختگ د ملا عبدالسلام ضعيف کتاب (طالبان - له کندهاره تر مزاره) کې مفصل معلومات شته. د چاپ کال يې نومبر ۲۰۱۷ دی.

^{۱۱۶} د طالبانو د وخت د معدن او صنايعو او بيا وروسته د برېښنا وزير مولوي احمد جان په قطر کې د فبروري پر ۲۳مه، ۲۰۱۷ د کابل د نيولو په اړه راته وويل.

کله چې احمد شاه مسعود له طالبانو سره جگړه پېل کړه، د حرکت انقلاب اسلامي مشر مولوي محمد نبي محمدي يوه ورځ وروسته (۱۰ مارچ ۱۹۹۵) له دولت سره مقاطعه اعلان او د طالبانو ملاتړ يې وکړ.

روسيې^{۱۱۷} او په ځانگړې ډول د تاجکستان د ولسمشر امام علي رحمانوف له خوا د استاد رباني او مسعود د حکومت سره د مرستې په مقابل کې غوښتنه وشوه،

^{۱۱۷} ۲۷ جون ۲۰۱۷، د بي بي سي فارسي راپور چې د تاجکستاني شنونکي نورعلي دولت له خوا ترتيب شوی، ليکل شوې: "په ۱۹۹۳ز کال کې چې په روسيې پوځيانو د اسلامي نهضت د جنگياليو له خوا حمله وشوه، کوم چې د تاجکستان او افغانستان ترمنځ پر پوله ځای په ځای شوې وو. همدا حمله د روسيې او تاجکستان حکومت له خوا د تاجکستان لپاره د کورنۍ جگړې د ویرې او انديښنې سبب شوه، له حملې دوه اونۍ وروسته د منځنۍ ختيځ پېژندونکي او د روسيې د بهرنيو استخباراتو مشر يوگني پريماکوف افغانستان ته ولاړ، تر څو له افغان حکومت سره د تاجکستان د کورنۍ جگړې او سولې ته رسيدو مسايلو باندې بحث وکړي.

پريماکوف د افغان حکومت له مشر برهان الدين رباني او دفاع وزير احمد شاه مسعود سره وليدل، د دوی ترمنځ توافق وشو، هرڅومره ژر چې کيدای شي بايد په تاجکستان کې سوله راشي، ځکه د جگړې ادامه نه د ماسکو او نه هم د کابل په گټه ده.

د استاد رباني او احمد شاه مسعود په واسطه د پريماکوف او عبدالله نوري ترمنځ د ليدو زمينه برابره شوه او عبدالله نوري هم د مذاکرتو لپاره د چمتووالي اعلان وکړ. له دې وروسته پريماکوف تهران ته ولاړ او د ايران د ولسمشر هاشم رفسنجاني او بهرنيو چارو وزير علي اکبر ولايتي سره يې وليدل، د هغوی باور او د تاجکستان سوله کې مرسته يې هم تر لاسه کړه. د تاجکستان د حکومت او تاجکستان د اسلامي نهضت لومړي د سولې مذاکرات د ۱۹۹۴ کال اپريل مياشت کې پېل او د جنوري ۱۹ مه ۱۹۹۷ په تهران کې د ښکېلو اړخونو د مذاکراتو نتيجه کې د تاجکستاني تنبیدلو (فراريانو) وسلوالو اړوند دوه مهم سندونه د تاجکستان او اسلامي نهضت ترمنځ لاسليک شول. همدارنگه د فبروري ۲۰ مه ۱۹۹۷، د تاجکستان د پوځ مشر دولت عثمان تهران ته ولاړ او له عبدالله نوري سره يې د سولې اړوند درې نور سندونه هم لاسليک کړل.

چې د تاجکستان د اسلامي نهضت مشر عبدالله نوري د تاجکستان حکومت له مشرانو سره خبرو ته کينوي او اړ يې کړي چې تاجک جنگيالي تاجکستان ته د تړون له مخې ورشي، همغه و چې د مۍ ۱۹مه، ۱۹۹۵ کې د امام علي رحمانوف او د تاجکستان د اسلامي نهضت د مشر عبدالله نوري ليدنه په کابل کې وشوه، پريکړه وشوه چې بيا ځل مذاکرات به د قزاقستان مرکز الماتا کې کيږي او بيا وروسته عبدالله نوري د افغان حکومت د فشار په نتيجه کې اړ شو چې د تاجکستان غوښتنې ومني او د يو له مجبوريته ډک تړون په نتيجه کې يې ومنله چې له خپلو تاجک جنگياليو سره يو ځای تاجکستان ته ولاړ شي.

يو ځل بيا د ننگرهار جهادي شورا له خوا هڅه وشوه، که کورنۍ جگړه ختمه شي، د جون ۶مه ۱۹۹۵، د جگړې ټول اړخونه جلال اباد ته وغوښتل شول، د مجاهدينو د ځينو رهبرانو استازو او د طالبانو استازو په مذاکراتو کې گډون وکړ، مگر استاد رباني او استاد سياف گډون ونه کړ، د ننگرهار جهادي شورا پرله پسې هڅې وکړې چې استاد رباني او استاد سياف د سولې مذاکراتو ته ورولي، ونه توانېدل، د جون ۱۵مه، د ننگرهار جهادي شورا د جهادي رهبرانو جلسه فسخ اعلان او مذاکرات بيا هم پرته له نتيجه ناکام پای ته ورسيدل.

د جون ۹مه، ۱۹۹۵، د پاکستان مشهور عالم، مولانا شيراني په وساطت چې په کندهار کې يې له طالب مشرانو او په کابل کې يې له استاد رباني، مسعود او سياف سره ليدلي و، لس ورځې اوربند، د بنديانو تبادله او کابل ته ننوتې لارې خلاصې شوې.

"عبدالرشيد دوستم په پټه د طالبانو سره د ملگرتيا غوښتنه وکړه او طالبانو ته د ښه نيت ښودلو په موخه يې د جون ۱۶مه ۱۹۹۵ په کابل او کندز کې د مسعود او رباني دولت پلوه وسلوالو باندي بمبارد وکړ.

۲۸ جولای ۱۹۹۵، د روسي جنرال پيتر شيريشوف په مشري هيټ په مزار ښار کې له دوستم سره وليدل چې د مسعود سره يې يوځای کړي، دوستم روسانو ته وويل؛ کله چې طالبان کابل دروازو ته نږدې شول، مسعود زما گرده شرطونه ومنل،

کله چې طالبانو ماتې وخوړله، د مسعود سياست تغير وکړ، په همدې ورځ د ملگرو ملتونو استازي محمود مستيري هم له دوستم سره وليدل.

روسانو له احمدشاه مسعود سره خپلو پوځي مرستو ته دوام ورکړ، تر څو طالبان وځپي، د اگست په ۶مه، ۱۹۹۵، په کندهار کې طالبانو دوه الوتکې د سلاح او مهماتو په شک کښته کړي، يوه الوتکه يې ژر بيرته پرېښودله چې سلاح پکې نه وه، دويمه الوتکه چې د روسانو وه او حکومت ته يې وسله ورپه، هغه يې په کندهار کې وگرځوله، چې بيا وروسته هغه الوتکه هم له کندهار هوايي ډگر څخه د روسي پيلوټانو په مرسته وتښتول شوه.^{۱۱۸}

د مجاهدينو د خپل منځي شخړو له کبله د سپټمبر ۵مه ۱۹۹۵ په کابل کې د پاکستان سفارت ته اور واچول شو، د سفير په گليون، د سفارت ټول کارکوونکي يې زخميان او پاکستان له افغانستان سره د ډيورنډ پر کرښه د خلکو د تگ او راتگ بهير بند کړ.

۵ ورځې وروسته، د ډسمبر ۱۰مه، چې اسلام اباد وغوښتل؛ د مرکز کابل په ځای په جلال اباد ښار کې خپل سفارت پرانيزي، کابل ورسره سخت مخالفت وکړ. "حوادث تاريخي

^{۱۱۸} د اگست پر ۳مه ۱۹۹۵، د طالبانو د جيت الوتکو له خوا په کندهار کې د روسي ترانسپورتي الوتکې پيلوټان مجبوره کړل شول چې الوتکه کښنيوي، تر يو کال پوري الوتکه او ۷ تنه عمله يې د کندهار په هوايي ډگر کې بنديان وو.

مگر يو ناڅاپه د اگست ۱۶مه ۱۹۹۶ کې، روسي پيلوټان د الوتکې په تښته بريالي شول، لومړي عرب اماراتو ته الوتکه ولاړه او له هغه ځايه روسيې ته ستانه شول.

ځينې راپورونه وايي چې ممکن روسانو به طالبانو ته د خپلو روسي پيلوټانو او الوتکې د خوشي کېدو لپاره پيسې ورکړي وي.

د ډسمبر ۲مه ۲۰۱۶، په قطر د کې د طالبانو د سياسي دفتر مخکښې مشر سيد طيب اغا همدې موضوع ته اشاره وکړه چې طالبانو د روسي پيلوټانو او الوتکې د خوشي کيدو په بدل کې پيسې واخيستي.

طالبان د کابل په دروازو کې ودریدل، احمدشاه مسعود د کابل له ساتنې څخه سخته دفاع کوله، له مسعود سره روسيې، ایران او هند نظامي او مالي مرستې کولې، داچې د مسعود په وړاندې انجنیر حکمتیار، دوستم، حضرت مجددې او عبدالعلي مزاري هم مخکې له مخکې ایتلاف کړی وو، دوی ټول د مسعود او استاد رباني د حکومت مخالف وو، پاکستان وتوانېدی چې په اسلام اباد کې د یادو ډلو (حزب اسلامي، حزب وحدت، نجات ملي او جنبش) او طالبانو ترمنځ د مسعود په وړاندې د یوې قوي جبهې په موخه د دوی ترمنځ ناسته برابره او یو له بله سره مخامخ خبرې وکړي، تر څو په ګډه د مسعود په وړاندې وجنگېږي او کابل ته سقوط ورکړي.

"عبدالرشید دوستم مخکې وختونو کې هم پاکستان ته تللی و، دا ځل یې له طالبان سره د مذاکراتو لپاره جنرال مالک د جنبش ګوند په استازولي ولیری، او د حزب وحدت په استازولي استاد محمد ناطقي د جنوري ۸مه ۱۹۹۶، اسلام اباد ته ورسیدل.

د جنوري په ۱۳مه د طالبانو او شورای هماهنگي د سولې خبرې وشوې، پرته له کومې مهمې پریکړې پای ته ورسیدي.

۱۱ فبروري ۱۹۹۶، پېښور کې بیا ځل د طالبانو او شورای هماهنگي ترمنځ مذاکرات وشول، په مذاکراتو کې د حضرت مجددې، عبدالرشید دوستم، استاد محقق، حکمتیار او طالبانو استازو ګډون درلود. "حوادث تاریخي

د مجاهدینو د خپلمنځي جگړې او سولې ته نه رسیدو اړوند ښاغلي محمد زمان زممل لیکي: "زه د خپل پروردگار او خپل ملت څخه د دې معذرت غواړم چې زما د جهاد ملګري د مسلمان ملت پر وژنه او د خپل هیواد په وراني را وګرځیدل، ځان یې تبا، اسلام یې بدنام او موږ یې د زماني ذلت ته وسپارلو. "افغانستان چا وران کړ؟ ۲۶۸مه پاڼه.

د حکمتيار کابل ته راتگ

"استاد فرید^{۱۱۹} چې د حکمتيار له خوا د اپريل پر ۲۸ مه ۱۹۹۲ کې صدراعظم اعلان شوی و، په کابل کې و، د هغه له خبرتيا پرته حکمتيار له رشيد دوستم سره ائتلاف وکړ، په کابل يې حمله وکړه، چې د شمال د حزب اسلامي ډيری قومندانان د حکمتيار په دغه عمل خفه او بيا وروسته د طالبانو سره د جگړې پر مهال له مسعود سره ودریدل، هغوی چې مخکې يې په پروان کې د مسعود خلک نه پريښودل.

حکمتيار فکر کاوه چې د دوستم په مرسته به کابل ورځ دوه کې له مسعود څخه ونيسي او بيا به دوستم ته ډير واک ورنه کړي، د دوستم سره ائتلاف به يې د کابل نيول تر سيوري لاندې راوړي، مگر کله چې دوی ونه توانيدل کابل له مسعود څخه ونيسي، د حکمتيار له دوستم سره يوځای کيدل په عامه کچه د حزب اسلامي او نورو افغانانو له خوا وغندل شول. ځکه چې حکمتيار د دوستم په ضد د جهاد فتوا ورکړې وه او د جنگ اصلي لامل يې د دوستم د مليشو شتون په کابل کې گانډه.

کله چې دوستم له مسعود او استاد رباني سره وو، دوی ورته د مجاهد نوم ورکړی وو، استاد رباني بهر ته د سفر پر مهال خپل ځای ناستي ټاکلی و، کله چې دوستم له حکمتيار سره يوځای شو، بيا استاد رباني د دوستم پر ضد د جهاد فتوا ورکړه، چې دغه ډول فتواگانو افغان ولس په جهادي رهبرانو بې باوره کړ. استاد سيف د حکمتيار سره د جگړې له پاره هم د جهاد فتوا حتی هر هغه څوک چې د استاد رباني د حکومت مخالف و هغه يې ياغي باله او د جهاد فتوا يې ورکړې وه. دا ډول

^{۱۱۹} استاد عبدالصبور فرید کوهستانی په شمال کې د حزب اسلامي قوي قومندان و، کله چې مجاهدين کابل ته ننوتل، حکمتيار ته د لومړي وزير چوکۍ په برخه کې ورسېده، حکمتيار پر خپل ځای استاد فرید لومړی وزير (۶ جولای تر ۱۵ اگست ۱۹۹۲) معرفي کړ، يوه مياشت او يوه اونۍ وروسته حکمتيار له دوستم سره ائتلاف وکړ او استاد فرید له کابل څخه ووت. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، استاد فرید د مشرانو جرگې غړی (ډسمبر ۲۰۰۵) شو، د مۍ ۲۰۰۷، په کابل کې د خپل کور مخې ته د نامعلومو وسلوالو له خوا په ډزو ووژل شو.

د کابل علماوو هم د استاد رباني مقابل کې جنگيدونکي د حزب غړي ياغي او باغي گڼلي وو. "وحيد مژده

"صدارت عظمی کې د ودانۍ دننه اطاق کې نه کيناستم، په چمن کې به ناست وم، د حکمتيار راکټونه کابل کې لگېدل، يو سړی راغی او عريضه يې کړې وه چې کور کې څه نه لرم، ما ورته وويل چې پيسې نه لرم، دولت ډير غريب دی، هغه سړي وويل چې صدراعظم صاحب! داچې د صدارت په دروازه او بيا دلته چا راته ونه ويل چې پس شو او ته مې خپله وليدي همداسې ده، هيڅ هم نور له تا څخه نه غواړم.

حکمتيار د صدراعظم په توگه کابل ته راتلی، سيف راته وويل چې تر پل چرخي پورې مخې ته ورشه، هغه صدراعظم دی، ومي ويل چې صدارت ته راننځي هم والله که ورته جگ شم. دا مې له واکه نه ده چې پرون مې ورسره جنگ کاوه، اوس بيا مخې ته ورځم، يوه هفته په صدارت کې و ورنغلم، زه وزير داخله هم وم، بيا وروسته ورغلم چې بس ده، سړي ماتې خوړلي، حکمتيار راته وويل چې خلک وايي ته ډير ښه سړی يې، يوه هفته کيږي راغلی يم، مگر ته اوس راغلی، ومې ويل پخوانی کيسی به نه کوو. زما يو وراره د انجنير افضل ورور وو هغه يې له ملگرو سره په ډير ناځوانمردانه ډول د ماين په انفجار سره مړه کړل، دا خبره مې نور حکمتيار ته ونه کړه.

پنجشيريانو حکمتيار له دروازي د باندي ډير ځله نه پريښودی. چې کله به له صدارت څه وتی دروازه کې به يې ورته ويل برای شما اجازه نيست، د حکمتيار کسانو به ورته ويل چې صدراعظم است، دوی به ويل بري ما امر است که بيرون نه برايې، مسعود تر دې اندازي د حکمتيار سپکاوی کاوه.

نه مې هيريږي، زړه مې هم ورته بد شو، حکمتيار ويل اې وروڼو! ماته مې مور وويل چې دا کابل ته مه ځه، ما د مور خبره ونه منله او راغلم، اوس مې دا خلک (پنجشيريان) د دروازي د باندي هم نه پريږدي، ما د حکمتيار طرفداري کوله، جمعيتانو او اوزه گډه کړه چې انجنير احمدشاه حزب ته ولاړی، دوه کسان به هر وخت سيف ماته راليرل، سيف به ورته ويل چې انجنير ته ووايه چې د حکمتيار ملاتړ ونه کي. يو انجنير وحيدالله سباوون او بل هم قومندان مجاهد و، دوی دواړو سيف او مسعود ته شيطانت کاوه. ما همدوی ته ويل چې تاسي ډير بې غيږته خلک

ياست، دې سړي "حکمتيار" چې له ماسره کومه جفا کړې له تاسي سره يې نه ده کړې، اوس راغلي والله که يې پنجشيريانو ته يواځې پرېږدم.

سياف به ويل انجنيره! په دې خبرو پسي مه گرځه، دا سړي د انډيوالۍ نه ده، ورته مي وويل: والله که ستا هم ومنم، دا دواړه (سباون او مجاهد) ډير خاينان دي، ډير بي غيږته دي، د پښتو متل مې ورته تير کړ چې:

"پښتانه وايي راډي وستم په سړي او ودي خوړم په سېي"

حکمتيار ته مې ډير زړه بد شو چې ويل يې مور مې ويل چې کابل ته مه ځه، بيا وروسته حکمتيار وويل چې زه صدارت نه کوم، بل کس معرفي کوم، استاد فريد يې صدراعظم معرفي کړ، دی چهار اسباب ته ولاړ، راکتونه يې پيل کړل، استاد فريد ورته وويل چې زه دي راوستلم، اوس راکتونه راولي، بيا استاد فريد هم صدارت پرېښود او ولاړی. صدارت بيرته ماته پاتې شو، معاونين مې جاويد هزاره او مولوي ارسلا وو.

د حکمتيار توهين د رباني، سياف او مسعود له خوا قصداً کيدی، حکمتيار تېروتنه وکړه چې پرته له شرايطو کابل ته راغی، ويلې به يې وای چې تغيرات راولم بيا راځم، شرطونه به يې ايښي وای، بده دوره وه د شرم او ننگ خبرې دي، سړي يې نه شي کولای.

ما (احمدزي) به ورته ويل چې دا سړی (حکمتيار) مو راوست، اوس نو د صدراعظم په سترگه ورته وگورئ، دوی داکار نه کاوه، کابينه کې مي ورته وويل، چې د مسعود خلک ملامت دي، حکمتيار د باندي نه پرېږدي.

د کابينې غونډه په چهار اسباب کې کيدله، مگر وزيران نه ورتلل. په ځانگړي ډول د جمعيت او اتحاد اړوند وزيران د حکمتيار غونډو ته نه ورتلل، او د مسعود د کسانو له خوا نه پرېښودل کيدل، حتی د نورو گوندونو وزيران هم چې دارلامان ته ورښي، خبره د وزيرانو تر توهين پوري ورسيدله.

صدارت ما (احمدزي) په هغه غريبې کې تر اوه منزله جوړ کړ، تهکوي کې مي حکمتيار ته د کيناستلو او دفتر ځای جوړ او ورته مې پرېښود. حکمتيار احوال راليرلي و چې داسي ځای کې راته دفتر جوړ کړئ چې د باندي له خوا راکت پري ونه شي لگيدلای، له ځان سره مي ويل چې موږ به دلته چمن کې ناست وو او ستاسي راکتونه راتلل. "انجنير احمد شاه احمدزی

د حکمتيار دويم ځل کابل ته راتگ

"په ۱۹۹۶ ز. کال کې انجنير حکمتيار د استاد رباني د حکومت صدراعظم او دفاع وزارت هم دوی ته ورکول شو، استاد رباني حزب اسلامي ته د جگړې تاوان ومانه، حزب ته يې نغدي پيسې ورکړي، جلال اباد او نغلو کې خبرې وشوې، ولي بيا هم نظامي ټول واک احمدشاه مسعود په خپل لاس کې نيولی وو، د حزب اړوند دفاع وزير انجنير وحيدالله سباون واک او ځواک نه درلود او له احمدشاه مسعود څخه يې لارښوونې ترلاسه کولې^{۱۲۰}". سيد داوود اغا

مخکې له دې چې ښاغلی حکمتيار کابل ته ننوځي، استاد رباني د مارچ ۱۸مه ۱۹۹۶، له امريکا وغوښتل چې د ده حکومت په رسميت وپېژني او کابل کې سفارت خلاص کړي، ولي امريکا غبرگون ونه ښودى.

طالبان ورځ تر بلې قوي کيدل او په کابل يې د بريد تاييا نيوله، د مۍ ۳۰مه ۱۹۹۶، طالبانو له مولوي خالص، مولوي محمدي، پيرگيلاني او حضرت مجددي وغوښتل

^{۱۲۰} د حزب اسلامي قومندان معلم ميرولي چې په هلمند کې له طالبانو سره په جگړه کې تر ماتې وروسته له شمال ټلوالې سره يو ځای شوى و، په ۲۰۰۸ ز کال کې يې ما (ليکوال) ته وويل: "کله چې طالبانو جلال اباد ښار ونيو، د لغمان او کابل په لور يې پرمختگ کاوه، موږ له ورېښمين تنگې ور ها خوا، لغمان لورته له طالبانو سره د جگړې لپاره تللي وو، ما کتل چې د حکومت وسلوالو ټانکونه د کابل په لور تېښتي، له موږ سره يو ټانک پاتې شو، ومې کتل چې د طالبانو ډاډس مو تر له سپينو بيرغو سره موږ ته ډير را نږدې شول، ملگرو ته مې وويل چې له دې ځايه ځو، موږ په تېښته را ووتو، لغمان او ورېښمين تنگې هم طالبانو ونيو، ماهير کې دفاع وزير سباوون ولاړ و، مسعود ته يې مخابره کې وويل: "په سرخروډ کې له طالبانو سره سخت مقامت او جگړه روانه ده."

احمدشاه مسعود چې د جگړې له لومړيو کرښو معلومات درلود، سباوون ته يې وويل: "بسيار خوب و دقيق معلومات داريد؟ اينه امد، طالبا به کابل نزديک شده."

له مسعود سره په مخابره کې تر خبرو وروسته، انجنير سباوون هم د کابل په لور حرکت را وکړ.

چې کابل ته ولاړ او استاد رباني ته ووايې چې له واک څخه لرې شي، يواځې مولوي خالص کابل ته ورغی او استاد رباني ته يې د واک پرېښودلو خبره وکړه.

د استاد رباني او حکمتيار تر منځ د ايران په وساطت چې د حکمتيار زوم همایون جرير پکې ډير مهم کردار اداء کړ، د ماهيپر تړون وشو.

د سپټمبر ۱۸مه ۲۰۱۳، مور (انجنير احمد شاه احمدزي، استاد محمد زمان مزمل او حاجي احمد فريد) ته د حزب اسلامي د شوراگانو رئيس انجنير قطب الدين هلال وويل: "تر ټولو مهمه داده چې له پاکستان آي اس آی سره خبره وشي، ماته معلوميږي چې هغوی څومره تاثير پر طالبانو لري او پاکستان بايد چې طالبان سره راټول کړي او خبرو ته يې کينوي.

که پاکستان وغواړي هر ځای او د هري کچې طالبان سره را ټولولای او کينولای شي، د طالبانو ميځ هلته ډير ټينگ ټکوهل شوی دی.

کابل لا هم د استاد رباني او مسعود په لاس کې و، د طالبانو مشران ملامحمد غوث اخوند او ملا جليل اخوند د پاکستان د آي اس آی په وساطت د حزب اسلامي - حکمتيار، جنش اسلامي - عبدالرشيد دوستم، حزب وحدت اسلامي - عبدالعلي مزاري او مشرقي شورا له استازو سره په پېښور کې خبرو ته کنياستل، مور ټول پنځه واړه جېټونه دويمه ورځ موافقي "جمهوري رياست او واک - طالبان، صدارت عظمی - حزب اسلامي، دفاع وزارت - مشرقي شورا، يو مهم وزارت حزب وحدت او بل مهم وزارت دوستم، نور پاتې وزارتونه - طالبان" ته ورسيدو.

کله چې توافق وشو، همدغه وخت کې همایون جرير ماته ټليفون وکړ، ويې ويل چې په ايران کې ناسته ده، حزب اسلامي ته يې د گډون بلنه ورکړي، ډاکټر عبدالرحمن^{۱۲۱} ايران کې دی، له حکومت سره خبري رواني دي.

^{۱۲۱} ډاکټر عبدالرحمن د مجاهدينو تر برياليتوب وروسته د استاد رباني په حکومت کې د کابينې وزير و، کله چې طالبانو کابل ونيو، په شمال کې د استاد رباني د حکومت غړی و.

ما (هلال) جرير ته وويل: اوس موږ څه وکړو، موږ خو دلته (پېښور) کې پروت خبري پيل او نن توافق ته ورسيدو.

جرير وويل: تاسي خبري جاري وساتئ او زه ايران ته ځم.

همايون جرير ايران ته ولاړ، هلته يې له ډاکټر عبدالرحمن سره وليدل، د حکمتيار ذهن يې منحرف کړ، د پنجشير په گټه يې خبره وکړه او د حزب اسلامي مشر يې وهڅاوه چې د طالبانو پر ځای له احمدشاه مسعود سره ملگری شي؛ ځکه هغه دولت دی او هلته ډير امکانات دي او حزب اسلامي به ډير ژر واک په لاس کې واخلي.

له دې سره سره همايون جرير موږ ته ويل چې تاسي له طالبانو سره خبري جاري وساتئ، ومې ويل چې اوس خبره وروستۍ شوي، څنگه وکړم، پريکړه ليک امضاء کړم که نه؟ جرير له ايران څخه پر تليفون وويل؛ هو امضاء يې کړه.

همدا توافقنامه مې له دې مخکې حکمتيار صاحب ته ليرلې او له هغه سره شريکه کړې وه، هغه يې هم د اجراء او لاسليک اجازه کړې وه.

موږ د ټولو گوندونو استازو پر تړون لاسليکونه وکړل، دا ټول مجلسونه مو د آی اس آی په دفتر کې وکړل، تر لاسليک وروسته، پريکړه ليک د آی اس آی مشرانو په فايل کې بند، ويې ويل چې پريکړه ليک په کانټيننټل هوټل کې اعلانوو، هلته به د ملگرو ملتونو استازي، د سياسي گوندونو استازي او د نړيوالې ټولنې استازي ناست وي، ملگري ملتونه به له تاسي ۵ جېټونو څخه ددې ضمانت تر لاسه کوي چې په گډه کار وکړئ."

هلال صاحب زياته کړه: "پريکړه وشوه، چې د همدې پنځه گوندونو نظامي شورا به غونډه کوي او پر کابل د عملياتو له پاره پر پلان او وخت به بحث کوي.

پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، ډاکټر عبدالرحمن د ملکي هوايي چلند ادارې وزير و. د فبروري ۱۴مه ۲۰۰۲، د کابل په هوايي ډگر کې د شمال ټلوالې د قومندان جنرال جرائد د وسلوالو له خوا له الوتکې څخه راوغورځول او ووژل شو.

د يادو گوندونو نظامي کسان سره کيناستل او پريکړه يې وکړه چې د پروان او کاپيسا له خوا به حزب اسلامي، د چهار آسياب له خوا طالبان، د کابل د جنوبې دروازي له خوا حزب وحدت او دا ډول دوستم به هم له داخل د کابل څخه د حکومت ضد عمليات کوي، پر کابل د عملياتو نيټه يې هم تعين کړي وه.

سبا سهار چې گورم شهادت اخبار کې غټ ليکل شوي چې له طالبانو سره درې اړخيزه خبري کاميابي شوي، د شهادت اخبار مسؤل بشارت صاحب ته مې تليفون وکړ چې دا خبري پټې وي او موږ ژمنه کړې وه چې د مذاکراتو اړوند خبرې او معلومات به د باندې نه راباسو، پر دې خبرو له ما (هلال) او حکمتيار صاحب څخه پرته بل څوک نه وو خبر، تاسي ته چا وويل چې دا خبر نشر کړئ.

بشارت صاحب وويل: ماته وويل شول چې خبر نشر کړم.

زه (هلال) پوه شوم چې حکمتيار صاحب ورته ويلي دي.

په مذاکراتو کې طالبان هيڅ ملامت نه وو، هغوی پر خپلو ټولو وعدو ودریدل، حزب اسلامي هغه مذاکرات او پريکړه شنډه کړه، چې په نږدې تاريخ کې به هم بيا هغه ډول پريکړه ونه وینو، که هغه وخت کې موږ هغه پريکړه منلي وای، نن به ستونزي نه وای او موږ به له طالبانو سره ګډ حکومت درلود چې نړيوال ملاتړ به مو هم ترلاسه کړی وای."

هلال صاحب وويل: "وروسته خبره معلومه شوه چې د ايران په هڅو همایون جرير (د حکمتيار زوم) توانيدلی و چې د ښاغلي حکمتيار ذهني د احمدشاه مسعود سره جوړې او يوځای کيدو ته وګرځوي، همغه و چې د ماهيپر تړون وشو او حکمتيار د لومړي وزير په توګه کابل ته رانوت."

د ښاغلي حکمتيار او مسعود تر جوړې او حکمتيار کابل ته ننوتلو درې مياشتې وروسته کابل طالبانو ونيو. په ختيځ او شمال کې د حزب اسلامي ځيني قومندانان او ډير وسلوال له طالبانو سره يوځای او د طالبانو په لیکو کې د شمال ايتلاف سره په جګړه بوخت وو.

۶ سرطان ۱۳۷۵ / ۲۶ جون ۱۹۹۶، ښاغلی حکمتیار د لومړي وزير په صفت کابل ته ننوت او د صدراعظم په توگه يې سوگند ياد کړ. استاد سیاف او مسعود ښاغلي حکمتیار ته ښه راغلاست ووايه، ولي په هغه ورځ د طالبانو له خوا په کابل باندې راکټونه ویشتل کیدل، زه (لیکوال) هم د ننگرهار پوهنتون د محصلینو په ډله کې د ښاغلي حکمتیار سره په هغه موټریز کاروان کې وم چې کابل ته ننوتی.

ولسمشر استاد رباني د حکمتیار کابل ته راتگ څخه دوه ورځې وروسته (۲۸ جون ۹۶) په جلال اباد کې مولوي خالص، مولوي محمدي او پیرگیلاني ولیدل، له هغوی څخه يې غوښتنه وکړه، چې په حکومت کې ورسره شریک شي، مگر یادو دریو د مجاهدینو رهبران د استاد رباني حکومت رد کړ او غوښتنه يې وکړه چې واک (دولسمشري چوکۍ) باید مولوي خالص ته وسپارل شي.

طالبانو خپلو پرمختگونو او په کابل باندې حملو ته زور ورکړ، ښاغلي حکمتیار د سپټمبر ۹مه ۱۹۹۶، د هغه چا پر ضد د جهاد اعلان وکړ چې د حکومت په مقابل کې جنگ کوي.

۲۱ سنبله ۷۵ / ۱۱ سپټمبر ۱۹۹۶، طالبانو جلال اباد ښار ونيو، زه (لیکوال) دوه ورځې وروسته جلال اباد ښار ته ورسیدم، د احمدشاه مسعود د هوايي ځواکونو له خوا په ښار باندې هوايي بمبارد روان وو.

طالبانو د کنړ او لغمان ولایتونو له نیولو سره هممهاله د کابل په لور نظامي پرمختگ کاوه، د احمدشاه مسعود او حکمتیار د وسلوالو له ډیر لږ مقاومت سره د کابل د نیولو پر مهال مخ شول او د میزان ۵مه ۱۳۷۵ / د سپټمبر ۲۷مه ۱۹۹۶ طالبانو کابل تر خپل کنټرول لاندې راوست.

د طالبانو د مشر ملا محمد عمر مجاهد له خوا د کابل د امورو اداره کول د ملا محمد رباني په مشرې ۶ نفرو (ملا محمد حسن، ملا محمد عباس، مولوي سيد غياث الدين، ملا محمد غوث او ملا فاضل) ته وسپارل شول.^{۱۲۲}

زه (ليکوال) د کابل تر نيولو دوه ورځې وروسته کابل ښار ته راغلم، سرکونه له موټرو او خلکو خالي وو، گڼه گوڼه نه وه، خلکو لا هم ويره درلودله، چې کيدای شي د حزب اسلامي او شورای نظار د جگړو په څير به په کابل کې د طالبانو د مخالفو وسلوالو له خوا راکتونه راوويشتل شي.

^{۱۲۲} ملا محمد رباني د جهاد پر مهال د مولوي خالص بابا تنظيم کې و، د پخواني شوروي اتحاد د لښکرو سره يې جگړې وکړې، پېښور کې د مجاهدينو د لنډمهاله حکومت د حج او اوقافو مرستيال وزير وټاکل شو، مگر هغه په کندهار کې جهاد ته ادامه ورکړه او همهلته و.

د مجاهدينو تر کاميابي وروسته په کور کيناست، د فساد پر ضد يې په خپله ولسوالۍ ارغستان - کندهار کې مبارزه کوله، چې وروسته له ملا محمد عمر مجاهد سره ملگرۍ او د هغه مرستيال و، کله چې طالبانو کابل ونيو، ملا محمد رباني اخوند د سرپرستي شورا رئيس/لومړی وزير (۲۷ سپتمبر ۱۹۹۶ تر ۱۳ اپريل ۲۰۰۱) و.

ملا عبدالسلام ضعيف چې هغه مهال پاکستان کې د افغانستان سفير و، ما (ليکوال) ته وويل: "موږ هڅه وکړه چې ملا محمد رباني اخوند متحده عرب اماراتو ته د درملنې لپاره يوسو، له ډيرو هڅو وروسته، بيا هم د متحده عرب اماراتو له خوا د هغه د درملنې او هلته وړلو اجازه تر لاسه نه شوه."

ملا محمد رباني د سرطان ناروغي له امله د اپريل پر ۱۵مه، د راولپنډۍ نظامي روغتون کې وفات شو.

انجنير گلبدين حکمتيار او استاد عبد رب الرسول سياف

حکمتيار او مسعود د عرب او پاکستانی لوړ پوړو استخباراتوي چارواکو منځ کې

څلورم څپرکی

د طالبانو له خوا د کابل نیول او د ډاکټر نجیب الله وژل

د طالبانو پيدايښت

"د ۱۹۹۴ ز کال د اکتوبر په لومړۍ اونۍ کې د طالبانو تحریک د سنگسار کلي څخه چې د میوند ولسوالۍ (اوس مهال د ژړۍ ولسوالۍ) مربوط دی د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ پیل سو، د سنگسار لوی کلی د کندهار - هرات د لویې لارې پر غاړه موقعیت لري. دغه اسلامي یون د حوض مدت په سپین مسجد کې د خپل فعالیت اغاز اعلان وکړ، د طالبانو د اسلامي تحریک او غورځنگ په نامه نه، بلکې د یوه سپیڅلي پاڅون په حیث چې د فساد او لوټ ماری مخه ونیسي، په مسجد کې د تحریک په هدفونو او اړتیاوو باندې د علماوو له خوا مفصلې خبرې وسوي، د ملا محمد عمر مجاهد او مولوي صاحب عبدالصمد په ټاکلو باندې د گډونوالو څخه عمومي بیعت واخیستل سو.

ډیر ژر یې د کندهار - هرات د لویې لارې په اوږدو کې د عملي کار لپاره زنځیر (د موټرو د دریدو لپاره ځانگړی زنځیر چې چلونکي وپوهیږي چې د دریدو او تلاشي ځای دی) واچاو، په همدې توگه تحریک د اول ځل لپاره د شرعي امورو د عملي تطبیق لپاره په ښکاره سره فعالیت پیل کړ.

د ۱۹۹۴ ز کال د اکتوبر میاشتې پر ۷مه ورځ باندې د تحریک د پیل اغاز وسو، د دغه پیل د رضاکارانه گډونوالو تعداد تقریباً د پنځه دیرش کسانو په شاوخوا کې و، چې ټول زاړه مجاهدین او ډیری یې دیني طالبان وو، چې د روسانو او کمونستانو پر ضد یې په مختلفو جبهو کې جهاد کړی وو^{۱۲۳}.

"د طالبانو په لومړیو وختونو کې استاد رباني، احمدشاه مسعود او استاد سیاف دهغوی د ښه والي او سولې د فرښتو خبره کوله، مگر بیا یې ورسره جنگ پیل کړ، استاد رباني د طالبانو سره د جنگ په وخت کې د مقاومت کلیمه کاروله، د طالبانو په ضد یې د جهاد فتوا د خپل ژوند تر اخره ور نه کړه او نه یې د هغه وخت خپلو وسلوالو مړو ته د شهید نوم کاراوی. ولي د طالبانو سره مقاومت یې په حقه باله، د خپلو حقوقو د ترلاسه کولو له پاره یې جگړه کوله. کله چې امریکا پر طالبانو حمله

^{۱۲۳} د ملا عبدالسلام ضعیف کتاب (طالبان له کندهاره تر مزاره)، ۳۴مه او ۳۵مه پاڼه

وکړه، ويل کيږي چې دواړو استادانو (رېاني او سياف) له امريکايي چارواکو غوښتل چې پر طالبانو لوی لوی بمونه وغورځوي.

استاد سياف د طالبانو او امريکايانو + افغان حکومت تر منځ د جگړې په ورستيو کلونو (۲۰۱۱ تر ۲۰۱۵) کې په لويو لويو غونډو کې د طالبانو سره جگړه جهاد وباله، طالبان يې واجب القتل وگڼل او د طالبانو له منځه وړل يې د حکومت دنده وگڼله. مگر د امريکايانو په اړه يې کومه څرگندونه نه ده کړي او د طالبانو سره جگړې ته خپله هم نه دی تللی، يواځې افغان امنيتي ادارو ته يې فتوا صادره کړه.

ولي په وروستيو وختونو کې د استاد سياف څرگندونې د طالبانو په وړاندې هغه وخت تغير وموند چې کله په قطر کې د طالبانو له استازو څخه د ولسمشر اشرف غني تره قيوم کوچي وغوښتل چې استاد سياف په نښه او مړ کړي او طالبانو ورته وويل چې هغه د مجاهدينو رهبر پاتې شوی او کله به هم استاد سياف ونه وژني.^{۱۲۴}

^{۱۲۴} په دوحه کې د پگواش غونډې ۲۳ او ۲۴ جنوري ۲۰۱۶) گډونوال او د ولسمشر اشرف غني تره قيوم کوچي د خپل وراره له ډير صفت کولو وروسته او پر طالبانو له توندو نيوکو کولو سره سره يوه د زړه خبره هم وکړه، هغه طالبانو ته وويل: "تاسي ظالمان ياست، بې گناه خلک وژنئ، بې ځايه جگړه کوئ، حکومت نه شی نيولای، راشئ له حکومت سره يوځای شئ او زه په خپل وراره وياړم چې په ډير مهارت سره يې له ډاکټر عبدالله سره گډ حکومت جوړ کړ".

ښاغلي کوچي وويل: "طالبان چې په کابل او نورو ځايونو کې بې گناه عام افغانان وژني او غټ مجرمين نه وژني دا زموږ له پاره د منلو وړ نه ده، طالبان که رښتيا غواړي چې د افغانانو قاتلين او اصلي مجرمين وژني نو مهرباني دي وکړي تر ټولو لومړی دي استاد سياف او د هغه هم مثله وژني. ځينې گډونوال وايي چې د استاد محقق نوم يې هم واخيست خو دغه نوم بيا نور گډونوال نه تاييدوي يواځې د استادسياف د وژلو غوښتنه د کوچي له خوا تاييدوي".

د طالبانو د هيئت او قطر دفتر مشر ښاغلي شيرمحمد عباس ستانکزي د ښاغلي قيوم کوچي د استاد سياف د وژلو د غوښتنې اړوند ځواب کې ورته وويل: "موږ ټولو هغو مجاهدينو

د طالبانو د ډلې ملاتړ لومړی ځل، د هغه وخت ولسمشر استاد رباني اعلان کړ، ويې ويل چې دا د سولې فرېښتې دي، بايد ورسره همکاري وشي. لومړی ځل يې د مولوي شيراني په لاس د طالبانو له پاره ۲ ميليارده افغاني مرسته واستوله. کله چې طالبانو کابل ونيو د چارو په اداره کې يې هغه اسناد وليدل چې د رباني د حکومت له خوا د طالبانو په نوم پيسې استول شوې وي، د طالبانو چارواکي ډير حيران وو چې د استاد رباني حکومت څومره ډيره مرسته کړي.

کندهار کې لومړی ځل د فرقي مشر ملا نقيب آخوند د جمعيت اړوند مشهور قومندان ټوله فرقه له وسلو سره طالبانو ته وسپارله. د مسعود پروگرام داوو چې حزب اسلامي په طالبانو ختم کړي، بيا به طالبان له هزاره وسلوالو سره هم وجنگيږي، بالاخره به مسعود ته د جنگ له پاره غير منظم او پاشل شوې طالبان پاتې شي، مسعود فکر کاوه چې د طالبانو له منځه وړل تر حزب اسلامي او هزاره وسلوالو اسان دي. "وحيد مژده

"طالبان د ۱۹۹۴ ز. کال اکتوبر کې په کندهار کې راپيدا، د کندهار نيولو کې ورسره ملا نقيب الله د استاد رباني په خوښه ملگرتيا وکړه، غزني کې ورته قاري

کشرانو او مشرانو ته په درنه سترگه گورو چې پخواني شوروي اتحاد سره يې په جهاد کې برخه اخستي او کمونيزم يې د نړۍ له مخې ورک کړ. استاد سياف د جهاد د رهبرانو څخه دی هغه له کمونستانو سره جهاد کړی، موږ به هغه څوک وژنو چې د شوروي د يرغل پر مهال دهغوی غلامان او دهغوی له پاره جنگيدل، په اوس مهال کې د امريکا غلامان او د امريکا د گټو له پاره له افغان ولس سره جگړه کوي، موږ به د هغو سيکولر کسانو سره هم جگړه کو چې له لويديځ څخه راغلي او په افغانستان کې د سيکولريزم له پاره مبارزه کوي. ښاغلی کوچی! موږ پوهيږو چې لويديځ غواړي زموږ او مجاهدينو تر منځ اختلافات لا زيات کړي او غواړي موږ په مجاهدينو او د مجاهدينو مشران په موږ ووژني، موږ به هيڅکله د مجاهدينو د مشرانو وژلو له پاره د لويديځ د دغي دسيسې ښکار نه شو".

بابا مرسته ورکړه.^{۱۲۵} او میدان وردگو کې د حزب اسلامي تورن امان الله خان^{۱۲۶} لاره ورکړه.

تر څو چې طالبان میدان ښار ته رسیدل، تر همدې وخت پوري د استاد رباني او استاد سیاف اړیکې ورسره ښې وې. استاد رباني له امید ورځپاڼې سره مرکه کې وویل چې طالبان د سولې پرښتې او پخواني مجاهدين دي.

^{۱۲۵} تاج محمد قاري بابا د جهاد پر مهال د حرکت انقلاب اسلامي قومندان و، په غزني کې تر ټولو قوي جبهه د همدوی وه، قومندان خیال محمد حسيني يې مرستیال و. کله چې مجاهدينو کابل ونيو، قاري بابا د غزني والي شو او له جمعیت اسلامي سره یوځای شو. ما (لیکوال) ته قومندان خیال محمد په ۲۰۱۹ کې وویل: "زه د غزني ولایت مستوفي وم، قاري بابا نه غوښتل چې غزنی طالبانو ته تسلیم کړي، مگر ما غوښتل چې له طالبانو سره جگړه ونه شي او قاري بابا پوهیدي چې پرته زما له ملګرتیا له طالبانو سره جگړه نه شي کولای." قاري بابا له غزني وتښتید او قومندان خیال حسيني له طالبانو سره ملګری شو، چې د پکتیا مستوفي وټاکل شو.

پر افغانستان د امریکا له حملې وروسته، قاري بابا د فبروري ۱۱مه ۲۰۰۲ کې د غزني والي وټاکل شو او د ۲۰۰۲ کال په وروستیو کې له غزني ولایت څخه گوښه شو.

قاري بابا د مارچ ۱۸مه ۲۰۰۶، له خپلو ۴ ساتونکو سره یوځای په غزني کې د طالبانو له خوا وویشتل او ووژل شو، قومندان خیال محمد د غزني د والي اسدالله خالد مرستیال، وروسته د زابل والي، د ولسي جرګې غړی، بیا ځل د زابل والي او دارنگه د ډاکټر غني سلاکار و.

^{۱۲۶} ډگر جنرال امان الله خورمن په میدان ښار کې د حزب اسلامي تر ټولو قوي قومندان او له احمدشاه مسعود سره یې سختې جگړې وکړې.

پر افغانستان د امریکا تر حملې وروسته پېښور ته ولاړ، له امریکا او افغان حکومت سره یې ملګرتیا ونه کړه، کله چې حزب اسلامي له افغان دولت سره سوله وکړه، ډگر جنرال امان الله خان بیا هم کابل ته راغی، هغه د جنوري ۲۲مه ۲۰۱۵، پېښور کې مړ، جنازه یې د جنوري ۲۴مه، میدان ښار کې په خپله پلارنۍ هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه.

ويل کيږي چې د پلچرخي قواي چار خخه په دوه يا درو چورلکوکي افغانۍ طالبانو ته د حکومت له خوا وليږل شوې، استاد سيف له خپل لوري طالبانو ته افغانۍ واستولي^{۱۲۷}، د دوی هدف د طالبانو په واسطه د حزب د جگړې لومړۍ کرښه ماتول وو. "سيد داوود اغا

"کله چې طالبانو تيز پرمختگ وکړ، حزب اسلامي او هزاره وسلوال يې له منځه يوړل، مسعود د طالبانو له مشرانو ملا مشر او ملا بورجان اخوند سره په ميدان ښار کې ناسته او خبرې وکړي، يوه طالب غوښتل چې مسعود ووژني مگر د نورو طالبانو له خوا يې مخه ونيول شوه، ځکه طالبانو له مسعود سره معاهده کړي وه چې هغه ته به زيان نه رسيږي. کله چې مسعود د طالبانو غير منظم او گډ وډ حالت وليدی، پرته له دي چې د هغوی سره د سولې او د کابل په اړه د تسليمې خبره وکړي، ويلي يې و چې يو ځل خو له طالبانو سره هم زور ازمایې کوم.

مسعود له روسانو د مرستې غوښتنه مخکې لا کړي وه، روسانو خپل شرط ورته دا ښودلی وو چې د تاجکستان اسلامي نهضت د عبدالله نوري په مشري له تاجکستان سره بيرته يوځای کړي او د استاد رباني حکومت د تاجکستان مسلمان جنگيالي اړ کړل چې له تاجک مشر امام علي رحمان سره سوله وکړي او ورته تسليم يې کړي. استاد رباني او مسعود د تاجکستان مشر امام علي رحمان او د تاجک جنگياليو مشر عبدالله نوري په کابل کې سره کينول، فشار يې وارد کړ چې عبدالله نوري جوړه وکړي، بالاخره همدا کار وشو. "وحيد مژده

د طالبانو د شريعت ورځپاڼې مسوول، د معادن او صنايع او بيا وروسته د بريښنا وزير د ميزان پر ۳مه او ۴مه ۱۳۹۵ ل. کال د طالبانو د مشرانو او احمدشاه مسعود د ناستې په اړه ما (ليکوال) ته په قطر کې وويل: "يو ځل طالبانو او احمد شاه مسعود

^{۱۲۷} د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال د افغانو ارزښت ډير کم و، نو ځکه په بوجيو کې انتقال کيږي، هغه مهال يو سنټ امريکايي ډالر په ۵۲۵ افغانو او يو امريکايي ډالر په ۵۲۵۰۰ افغانو اخيستل کيږي.

په میدان ښار کې د جنگ په لومړۍ کړښه کې د تپې (کوټل) په سر کې د ۱۳۷۴ ل. کال په لومړيو کې سره وليدل، د طالبانو د تحریک مرستیال ملا محمد رباني اخوند، ملا مشر اخوند او ملا بورجان اخوند له احمد شاه مسعود سره ناسته درلودله او احمد شاه مسعود د ملا سيف الله منصور^{۱۲۸} د مولوي نصرالله منصور د زوی له خوا په ضمانت هلته وړل شوی وو، احمد شاه مسعود ژمنه وکړه چې درنې وسلې به طالبانو ته تسليموي؛ مگر هغه وخت چې د حزب اسلامي له خوا په دوی د برید ويره نه وي، طالبانو ته يې وړاندیز وکړ چې لومړی د حزب اسلامي سيمې ونیسئ او کله چې موږ د حزب اسلامي د برید له ويرې امن شو، لويې وسلې به زه (مسعود) طالبانو ته تسليم کړم، دوو طالبانو غوښتل چې احمد شاه مسعود ووژني خو د غدر اجازه ور نه کړل شوه.

احمد شاه مسعود چې د طالبانو ګډ وچ حالت او دهغوی بې پروايي وليدله، له طالبانو سره يې جګړې ته زړه ښه کړ او په خپلو ژمنو له طالبانو سره ونه دریدۍ. " ځينې افغان سياستوال او شنونکي وايي چې احمد شاه مسعود نه غوښتل چې له طالبانو سره جګړه وکړي، بلکې له هغوی سره د خبرو او مذاکرې لاره يې غوره ګڼله، خو د استاد سیاف له خوا وهڅول شو چې له طالبانو سره جګړه وکړي.

د جولای ۲۰مه ۲۰۲۰، مولوي محمد عمر فاروقي چې د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د سوداګرۍ مرستیال وزیر، وروسته د احوالو د ثبت او نفوس ادارې عمومي رئیس و، د طالبانو او احمد شاه مسعود ترمنځ ناستې کې موجود و، موږ ته يې وویل: کله چې احمد شاه مسعود میدان ښار کې طالبانو ته راغی، هغه خپله توپانچه طالبانو ته ورکړه، ويې ویل چې زه يې وسلې در سره خبرې کوم او باور در باندې کوم.

^{۱۲۸} د طالبانو د لومړۍ کړښې منلی قومندان و چې د امریکا تر حملې وروسته يې د پکتیا د زرمټ ولسوالي په شاهيکوټ کې له امریکايي پوځيانو سره سختې جګړې وکړې. امریکايي پوځيانو ته يې درنه مرګ ژوبله واړوله او خپله هم په هغه جګړه کې د امریکايي هوايي بریدونو او کيمياوي وسلو د بریدونو په پایله کې له ډیرو نورو طالبانو سره یو ځای ووژل شو.

مسعود وويل: "استاد رباني راليرلی یم، د هغه له طرفه وکالتاً او د خپل ځان بيعت له ملا محمد عمر مجاهد سره کوم. کابل تاسي ته سپارم، واک به د اسلامي دولت قاضي القضا، د حرکت انقلاب اسلامي مرستيال مشر مولوي محمد شا فضلي ته وسپارم، زه به خپل ۵۰۰ وسلوال کابل کې له تاسي سره گروگان پريږدم، هغه به ستاسي په واک کې وي او زه به له کابل څخه ووځم، د خپلو ۵۰۰ کسانو د خونديتوب په خاطر به هم بيا له تاسي سره جگړه نه شم کولای."

مولوي فاروقي وويل: "په وروسته وختونو کې بيا موږ ته مولوي محمد شاه فضلي وويل چې احمدشاه مسعود غوښتل همداسي وکړي، مگر استاد سياف ورته وويل چې شرعاً تاسي (مسعود) ناسم کار کړی، استاد برهان الدين رباني د دولت زعيم دی."

ملا عبدالسلام ضعیف وويل چې حاجي امير محمد اغا وويل: "کله چې احمد شاه مسعود میدان بنار ته راغی، له هغه سره انديښنه پيدا شوه چې کيدای شي طالبان ور سره غدر وکړي او ژوندی يې ونيسي، د دې لپاره چې طالبان پر خپل ځان باوري کړي او د طالبانو په جال کې ونه نښلي، په همدې خاطر يې دا خبره وکړه چې زه بيعت کوم او کابل تاسي (طالبانو) ته تسليموم."

ضعیف صاحب زياته کړه: "له طالبانو سره تر لېدو ۲۴ ساعته وروسته، احمدشاه مسعود د چهار اسيا ب لور ته د طالبانو پر جنگې کړښو بريد وکړ، ډير طالبان پکې ووژل شول او احمدشاه مسعود ډيرې سيمې هم ونيولي."

که چيرته رښتيا هم مسعود له طالبانو سره ژمنو کې رښتونی وای، نو ولي به يې له طالبانو سره تر لېدنې وروسته په ۲۴ ساعتونو کې پر طالبانو بمبارد او بريدونه کول."

طالبانو په ډيره اسانۍ سره د حزب د چهار اسيا ب او میدان د جگړې لومړی کړښې ماتې کړي، ويل کيږي چې د حزب اسلامي مشر حکمتيار په دي پوهيدلی و چې جمعيت اسلامي او شورای نظار غواړي چې طالبان او حزب اسلامي تر اخره په جگړه کې پاتې شي، له دي کبله به طالبان هم کمزوري شي او کله چې حزب ماتې وخوري، بيا به مسعود ته له طالبانو سره جگړه نسبتاً اسانه وي.

"د دې لپاره چې د احمدشاه مسعود او طالبانو ترمنځ د لوړې کچې خبرې اترې تر سره شي هغه میدان ښار ته راغی د طالبانو مشر له کندهار څخه نورو طالب مشرانو ته دا ټینگار کاوه چې باید د ژمنو پوره درناوی وشي او د هغه (مسعود) د نیولو په فکر کې نه شي، نو هماغه و چې خبرې ترسره شوې او احمدشاه مسعود په سلامتیا سره کابل ته ستون شو.

داسي انگیرل کېدله چې هغه وخت دولت غوښتل چې لومړی یې مخالفین یعنی حزب اسلامي، جنبش اسلامي او وحدت اسلامي له صحنې څخه وایستل شي او بیا وروسته طالبان هم ورپسې ووهل شي.^{۱۲۹}

ځینې کسان وایې چې مسعود غوښتل میدان وردگ کې له طالبانو سره تفاهم ته ورسیري، ولي ونه رسید، مسعود چې کومې وعدې کړي وي چې طالبان کله حزب اسلامي ته ماتې ورکړي، موږ حاضر یو طالبانو ته کابل وسپارو، مگر مسعود په خپله وعده ونه دریدی، مسعود په حکومت کې د مساوي واک موضوع مخکې کړه، او طالبانو ته د وسلو د تسلیمي مسئلې اړوند یې نظر بیخي منفي و.

طالبان ورځ تر بلې قوې کیدل، هرات یې ونیو، په شمالي ولایتونو کې یې پرمختګونه وکړل، جمعیت او حزب روغه وکړه او حکمتیار د صدراعظم چوکۍ ومنله، طالبانو د ۱۹۹۶ ز. کال سپټمبر کې جلال اباد ښار ونیوي او د کابل په لور یې بیرنۍ پرمختګ وکړ. "سید داوود اغا

د نومبر ۲۳مه ۲۰۱۷، مولوي پیرمحمد روحاني^{۱۳۰} د طالبانو او استاد سیاف تر منځ د سولې او جگړې نه کولو اړوند ما (لیکوال) ته په کابل کې وویل چې موږ

^{۱۲۹} د طالبانو د وخت د بهرنیو چارو وزیر مولوي وکیل احمد متوکل کتاب (افغانستان او طالبان) ۳۰مه او ۳۱مه پاڼه، د خپریدو نیټه ۱۳۸۴ ل کال.

^{۱۳۰} مولوي پیر محمد روحاني د حرکت انقلاب اسلامي (محمدي)، حرکت اسلامي (منصور) او استاد سیاف پخوانی قومندان، د مجاهدينو د حکومت وخت کې د خوست

دوه ځله استاد سیاف ته د طالبانو د سولې او روغې پیغام ورساوه، مگر د استاد سیاف له خوا جواب منفي و.

ملا محمد عمر مجاهد

ښی لور له روسانو سره د جهاد پر مهال انځور، کین لور کله چې د طالبانو مشر و

ملا محمد عمر مجاهد د خپلو طالب وسلوالو منځ کې

فرقي ريس ارکان. د طالبانو د حکومت پر مهال د خوست د مراغه محکمې رئیس او بیا د کابل پوهنتون ریس و.

د کرزي د حکومت پر مهال د سولې عالي شورا غړی او د پوهنې وزارت کې د نصاب په اسلامي برخه کې سلاکار، د ډاکټر غني د حکومت پر مهال هم د سولې عالي شورا غړی و.

استاد سیاف ته لومړی ځل د طالب مشرانو پېغام

"کله چې طالبانو پکېتا او خوست ونيو، زه (پير محمد روحاني) او مولوي جلال الدين حقاني ورسره يوځای شوې وو، د خوست له نيولو دوه مياشتې وروسته مولوي احسان الله وغوښتل او استاد سیاف ته يې پېغام راکړ.

دا استاد سیاف قومندانان انجنير نظر محمد او حاجي گلام خان او دوه نور چې ۵ تنه کيدو، پغمان کې د استاد سیاف ليدو ته ورغلو. دا هغه وخت و چې میدان ښار کې هم د طالبانو سره د مسعود خبرې روانې وې. استاد سیاف هم طالبانو سره اړيکه کې و او طالبان يې د حکمتيار په ضد جگړې ته هڅول.

چهار اسياب د طالبانو له خوانيول شوی و او طالبان له دولتي ځواکونو سره مخ وو. هغه شپه مې ياد ده چې موږ پغمان کې وو او د احمد شاه مسعود له خوا په لوگر کې د طالبانو په ځايونو بمبارد شروع شو. موږ د جيت الوتکو پروازونه ليدل چې د لوگر په لور کېدل.

ماخوستن و، له استاد سیاف سره يې ملگري ناست وو، ورته مو وويل چې طالبان له تاسي سره جگړه نه کوي. ورسره کينې او خبرې وکړئ. مولوي احسان الله موږ همدېته راليرلي يو چې له تاسي سره د طالبانو جگړه ونه شي.

استاد سیاف په مخابره کې په احمد شاه مسعود ږغ وکړ، ورته يې وويل چې مولوي پير محمد روحاني درته سلام وايي، طالبانو را ليرلي دي او غواړي خبرې وکړي. مسعود مخابره کې وويل: "جگړه په موږ تحميل شوي، موږ جگړه کول نه غوښتل، طالبانو جگړه پېل کړي."

مخابره مې د استاد څخه را واخيستله، مسعود ته مې وويل: "ولي تاسي وياست چې جگړه درباندي تحميل شوي، دادی زه ستاسي جيت الوتکې وينم چې په طالبانو بمبارد کوئ. او تاسي جگړه شروع کړي، طالبان خو الوتکې نه لري، هغوی خو بمبارد درباندي نه دي کړي. طالبان خو د هوان غټې وسلې او الوتکو ضد توغندي هم نه لري. طالبان جگړه نه کوي، خبري ورسره وکړئ."

احمد شاه مسعود وويل: "دوه نفره نماينده گان به زه در وليرم او تاسي ور سره خبرې وکړئ."

استاد سياف ته مې وويل چې موږ خو تاته راغلي يو، ستا لپاره مو پيغام راوړی دی، د مسعود لپاره خو نه وو راغلي.

استاد سياف وويل چې دوه نفره د مسعود او يو نږبه زما وي، سبا به تاسي له يو بل سره خبرې وکړئ.

استاد سياف ته مې وويل چې طالب بي الايشه دی، د هغوی په اړه ستاسي انديښنه بې ځايه او وهم دی.

استاد وويل: "طالب د دي لپاره را پيدا شوی چې د اخوانيانو بنياد وباسي." ما (روحاني) استاد سياف ته وويل: طالبان خو شريعت جاري کوي او اخوانيان هم شريعت غواړي. هدف خو شريعت دی او دوی عملاً دا کار وکړ.

استاد سياف سره تر ځينو خبرو وروسته هغه وويل: "تاسي غواړئ ما طالبانو ته تسليم کړئ."

سياف ته مې وويل چې هو، ستا د ژوند ساتلو لپاره همدا کار کوو، نه غواړو چې جگړه کې له طالبانو سره ښکېل شي. غواړو چې تاسي مخامخ له طالبانو سره د ارغندی سېمه کې خبرې وکړئ.

سبا سهار د جمعيت اسلامي نظامي رئيس او ۲ نور کسان، د استاد سياف استازي سره موږ د کابل باغ داوود سېمه کې کيناستلو، د جمعيت خلکو دلايل ويل چې طالبان جگړه کوي او هغوی يې ملامت گڼل. دوی ويل چې موږ له طالبانو سره مرسته وکړه، مگر هغوی جگړه کوي. موږ ورته وويل چې موږ د دلايلو لپاره نه يو راغلي، ستاسي او طالبانو منځ کې د اصلاح په نيت راغلي يو، ښه داده چې مخامخ خبرې له طالبانو سره وشي. مجلس مو بې نتيجه پای ته ورسیدی، موږ د میدان ښار په لور روان شوو، په لاره کې بمبارد هم را باندي وشو. الله ج موږ وساتلو. طالبانو ته ورغلو او ټول حال مو ورته ووايه.

استاد سیاف ته دویم ځل د طالب مشرانو پیغام

طالب مشران (ملا محمد رباني، مولوي احسان الله، ملا مشر، ملا محمد او ملابورجان) اخوند په مشرې د طالبانو نږدې ۷۰ تنه نظامي مشران^{۱۳۱} د لوگر ولايت محمد اغه ولسوالي يوه لويه كلا کې سره راټول وو، دوی غونډه درلودله، زه يې هم ور وغوښتلم، غونډه ددې لپاره وه چې په کابل باندي بريد وکړي. مگر مخکې له بريد څخه زما (روحاني) څخه مولوي احسان الله احسان غوښتنه وکړه چې استاد سیاف ته ورشم او د طالبانو پیغام ورته ورسوم.

مولوي احسان الله احسان وويل: "استاد سیاف ته ورشه ورته ووايه چې تاسي ته موږ د خپل مشر په سترگه گورو، نه غواړو چې ستاسي سره جگړه وکړو، موږ ستاسي لارښوونو ته اړتيا لرو، موږ په حکومت نه پوهیږو، د حکومت کولو برخه کې ستاسي مرستې ته ډيره اړتيا لرو.

که تاسي (استاد سیاف) وسلې ته ضرورت لرئ، موږ طالبان چې څومره وسله لرو، ستاسي په واک کې يې درکوو. که تاسي پیسو ته اړتيا لرئ، موږ طالبان چې څومره پیسې لرو، هغه به تاسي ته وسپارو او که تاسي هر څومره شتمنی لرئ، هغه ټوله به مصئون وي. مگر موږ يواځې په حکومت کې ستاسي لارښوونو ته اړتيا لرو.

داسي هم نه ده چې تاسي د استاد رباني له حکومت څخه انقطاع وکړئ، بلکې يوې گوښې ته شی، همکاري ورسره مه کوئ."

ملا محمد رباني وويل: "حالت او کابل ته د ننوتلو لاره خرابه ده، استاد سیاف چې زه پېژنم هغه دا خبرې نه مني، هسي به مولوي روحاني ضايع شي."

مگر مولوي احسان الله صاحب ټينگار کاوه، چې بايد د طالبانو پیغام استاد سیاف ته ورسوم.

^{۱۳۱} ما (ليکوال) ته دا شمير (۷۰) ډير ښکاري. والله اعلم

ما (روحاني) هم وويل چې له مرگه نه ويريږم، ورځم، مگر زه څه ډول قانع شم چې تاسي رښتيا هم دا کار کوئ. او استاد سياف ته ضرر نه رسيږي.

مولوي احسان الله وويل: "که تاسي ويره درلودله، دلته ډيري، زموږ ملگري (طالبان) د استاد سياف پخواني قومندانان ستا په شمول ناست دي، تاسي يې ساتنه په غاړه واخلي، موږ خو به له تاسي سره جگړه نه کوو.

که خوست ته يې تاسي درسره بياست او يا پغمان کې اوسيږي، هر ډول چې د ده خوښه وي، هغه ډول ورسره کوو."

ما (روحاني) وويل چې زه يواځي استاد سياف ته نه ځم، نور دوه کسان (قومندان فضل احمد چې ميرام شاه کې د استاد سياف استازی و او قومندان مياجان نيازی) دي هم راسره ملگري وي.

د میدان ښار د لارې چې کابل ته را ننوتلو، هرې پوستې ته چې به را ورسيدو، داسي تعامل مې ورسره کاوه لکه چې زه د دولت هيئت يم، د هغوی د احوال او ستونزو په اړه به مې پوښتنه وکړه، او بيا به مې ورته وويل چې ستاسي غوښتنې د حکومت مشرانو ته رسوم. په همدې طريقه تر کابل را ورسيدو.

باغ بالا کې استاد سياف ناست و، هلته ورغلو، له قومندانانو سره يې غونډه وه، د جمعيت اسلامي قومندان ملا شيرين مې وليد، هغه ته مې وويل چې تر استاد پورې مې ور ورسوه.

استاد سياف ته موږ درې ملگري ورغلو، ورته مو وويل: "طالبانو راليرلي يو، تا خو په خپل وخت کې موږ ته کله هم ډير موټر او وسلې رانه کړې، اوس وايه استاده! څومره ټانکونه او وسلې، څومره موټرې او څومره پيسو ته ضرورت لرئ؟ میدان ښار کې د طالبانو ټوله قوه به پغمان کې درته تسليم کړو."

استاد سياف ويل چې داسي نه ده، مگر له ما سره دواړو ملگرو به شاهدې ورکوله چې همداسي طالبانو وعده کړي.

طالبانو داهم وويل چې زموږ نيت دا نه وو چې كابل ونيسو او حكومت وكړو، مگر اوس مجبوريته دى، خلك اميدونه لري او د حكومت لپاره د استاد سياف لارښونو ته اړتيا لرو.

استاد سياف ته مې خبرې له ښې مقدمې سره پيل كړي وي او په ترتيب مې ورته كولي، هغه ارام ناست و، غوږ يې نيولى و، زه په زړه كې خوشاله وم چې استاد سياف ته مې خبرو خوند وركړ او دا پيغام به رد نه كړي.

استاد سياف زما خبرې تكرر كړي، چې همدا شیان ټول طالبان راته راکوي، او طالبان دومره باور لري، نو طالبان له ماڅخه څه غواړي؟

ومې ويل چې دا ځل د تسليمې خبره نه ده (تير ځل ناسته كې مې ورته ويلي و چې استاده! طالبانو ته خپل ټول نظامي تجهيزات تسليم كړه)، د استاد رباني له حكومت سره انقطاع هم نه ده، يواځې له حكومت څخه گوښه كېدل او همدلته يا هر ځاى چې تاسي ويايست هلته اوسيدل دي، تاسي د طالبانو د مرستې اعلان هم مه كوئ، د حكومت څخه د وتلو اعلان هم مه كوئ.

استاده! تاسي ته اسلامي نړۍ اميدونه درلودل، اوس هم اميدونه درته شته، چې تاسي به دي لاره كې ډير څه وكړئ.

استاد سياف وويل چې طالبان داسي ښه فكر لري، ولي له موږ (استاد برهان الدين رباني) سره ګله حكومت نه جوړوي.

ومې ويل چې د طالب په ځاى زه (روحاني) شم، هم شريك حكومت درسره نه جوړوم، زه خو ستا قومندان يم، مگر دا كار نه كوم، ځكه واك دلته ټول له دوستانو او پخوانيو افغان كمونستانو سره دى، همدا ته هم دلته پرته له خپلو وسلوالو مصئون نه يې، په دوستم باور نه لري.

استاد سياف وويل: ليك به دركړم، قلم او كاغذ يې را واخيست، ما ورته كتل هغه وليكل:

۱ - طالبان ولي له مور (استاد رباني) سره ګډ حکومت نه جوړوي؟

۲ - طالبان څه غرض لري او هدف يې څه دی؟

ما (روحاني) د استاد سياف لاس ونيوی، ومې ويل چې زه ستا د کاغذ وړلو قاصد نه يم، ماته خبره وکړه. مگر استاد سياف راته خبره نه کوله. ومې ويل چې اوس اجازه راکوئ چې بيرته ولاړ شم او که مې بندي کوئ.

ولاړ شوم، استاد سياف تر لاس ونيولم، ويې ويل چې خفه شوئ؟ ورته مې وويل هو! ولي به نه يم خفه شوی، مور پېغام درته راوړ، خوشاله وو، مگر تاسي منفي ځواب راکړ.

مور ډير لوی اميد درلود، مگر تاسي ځان په جنجال کې اچوئ، افسوس راته راځي، ستا په حال افسوس کوم، دی وخت کې ما (روحاني) ته ژړا راغله.

استاد سياف وويل: ولي افسوس کوي. ومې ويل چې اوس درته نه وایم، استاد سياف اصرار وکړ چې خبره ورته وکړم. مگر نه مې کوله. ورته مې وويل که بيا ځل مو سره وليدل دا خبره به درته کوم.

استاد سياف ډير ټينګار وکړ چې خبره راته وکړه.

ومې ويل چې استاده! تاسي د احمدشاه مسعود په څير ډير قومندانان روزلي او درلودل، احمدشاه مسعود زه پېژنم چې هغه څومره عملي جهاد کړی، يواځي د فرانسې رسنۍ وي چې د هغه په اړه يې تبليغات کول.

هغه ته ما (روحاني) فليپيني، ماليزيايي او چينايي مجاهدين ليرل، زه هغه ښه پېژنم، د مجاهدينو سرتاسري شورا کې يوځای وو.

افسوس دی چې اوس يې ته په خپل ځان مشر مني، نږدې وخت کې به داسي حالت درباندي راشي چې مسعود به تاته قومانده درکوي او ته به يې د سرګروپ حيثيت ولري^{۱۳۲}.

^{۱۳۲} همداسي وشول، کله چې طالبانو کابل ونيو، استاد سياف له خپلو کم شمير جنگياليو سره يوځای له احمدشاه مسعود سره شمال ته وتښتېد، شمال کې د طالبانو ضد جگړې

د رخصت كيدو پر مهال استاد سيف پيسو ته لاس كړ چې رايې كړي، وامي نه خيستلي او موږ ډير خفه ورڅخه روان شوو.

موږ بيرته له كابل څخه په هغه چل ووتلو كوم چې د ننوتلو وخت كې مو د دوستم له وسلوالو سره كارولى وو. ميدان ښار ته چې نږدې شو، بمبارد راباندې وشو، مگر الله ج بچ كړو.

كله چې د طالبانو مشرانو ته ورغلو، بيرته په همدې ورځ مو ځانونه ورسول، هغوى ټول هلته موجود وو او ملا مشر په ميدان ښار كې و. كله چې طالب مشرانو وليدو، زموږ څيرې څرې پرې وي، خوشاله نه وي، ملا محمد رباني وخنډل او

را باندې ږغ يې كړل چې ما درته ويل چې هغه يې نه مني."

عمومي قوماندنه له احمد شاه مسعود سره وه او استاد سيف په اصل كې د احمد شاه مسعود د يو قومي قومندان حيثيت درلود.

كله چې احمد شاه مسعود ووژل شو، بيا هم ټول واک له محمد قسيم فهيم سره و او استاد سيف د جگړې اړوند د مهمو پريكړو واک نه درلود.

د نومبر ۲۳ مه ۲۰۱۹، ما (ليكوال) ته سيد محمد گلابزوى وويل: "ماسكو كې مې له احمد شاه مسعود سره ولېدل، هغه زما څخه وغوښتل چې د طالبانو په مقابل كې له دوى سره ملگرى شم، ما ورته وويل چې څه ډول پر تاسې باور وكړم، زما نږدې ملگرى اسدالله سروري (د خاد پخوانى مشر) له تاسې (شمال ټلوالې) سره بندي دى، تر ټولو لومړى هغه را خوشى كړئ بيا به وروسته خبري كوو.

مسعود وويل: استاد سيف وايي چې سروري بايد اعدام شي، هغه يې د خلاصون مخالفت كوي، ماته وايي د څه لپاره دي ژوندى ساتلي دى.

او دا زما (مسعود) مجبوريته دى چې د استاد سيف درناوى وكړم، ځكه ټول جهادي رهبران زموږ (د حكومت) مخالف شول، يوازي همدا استاد سيف را سره ملگرى دى، هغه جنگيالي نه لري، ځانگړى قوت نه لري، خو له دې امله مې له ځان سره ساتلي چې جهادي رهبر دى."

د جولای ۱۹ مه ۲۰۱۷، مور (انجنیر احمد شاه احمدزی، استاد محمد زمان مزمل، حاجي احمد فريد، استاد احمد وحيد مژده او استاد علام الدين اثير) مازديگر مهال په پغمان کې د استاد سياف په کور کې له هغه سره مجلس درلود، استاد سياف وويل: "د طالبانو ډله کې ملا عبدالسلام راکتي، ملا محمد غوث، ملا احمد الله ناني او نور يې ژوندي دي.

د استاد اکبر اکبر^{۱۳۳} ځای کې مو ورسره مجلس درلود، دوی ته مې وويل چې د ملک بچيان مه وژنئ، جنگ مه کوئ.

دوی وويل چې ته ورشه د طالبانو له مشرانو سره خبرې وکړه. قلعہ حيدر کې مو خبرې وشوې، عبدالله وردگ^{۱۳۴}، شجاع الدين هم وو، د قران کریم ايتونه مو تلاوت کړل، اته نفري مجلس و، ماته وخت په وخت ټولې خبرې او د طالبانو هر څه پټ او ښکاره پلان رسيدی.

ملا محمد غوث اخوند دلته کابل کې و^{۱۳۵}، خيرن کالي يې و، کالي او هرڅه مو ورته ورکړل، د استاد رباني څخه مې د طالبانو لپاره پيسې ورته واخيستلي.

^{۱۳۳} استاد اکبر اکبر د جهاد پر مهال د استاد سياف مشهور قومندان، د حامد کرزي د حکومت پر مهال د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزير و.

^{۱۳۴} عبدالله وردگ د جهاد پر مهال د جنوب لويديځې حوزې لپاره د استاد سياف د دفتر رئيس و، د استاد رباني د حکومت پر مهال کابل ته راغی، دنده يې درلودله، د شمال ټلوالې سره يوځای يې د طالبانو پر ضد جگړې وکړي، پر افغانستان د امريکا د حملې پر مهال له امريکايانو سره يوځای د طالبانو پر ضد يې جگړه کوله. د بُن غونډې د پريکړو پر اساس د حامد کرزي د حکومت پر مهال د شهيدانو او معيوبينو چارو وزير (ډسمبر ۲۰۰۱ تر ډسمبر ۲۰۰۴) و.

د لوگر والي (۱۹ جولای ۲۰۰۷ تر ۱۳ سپټمبر ۲۰۰۸) و، پغمان ته له کور سره نږدې، د سپټمبر پر ۱۳ مه ۲۰۰۸، ور باندي د ماين چاودونه وشوه، له دوو ساتونکو او موټر چلوونکي سره يوځای مړ شو.

^{۱۳۵} ممکن هدف يې امير محمد اغا وي، ځکه ډير ځله ما (ليکوال) دا کيسه له استاد سياف څخه اوريدلي، وايي چې امير محمد اغا شپه را سره وکړه او سهار مې د طالبانو لپاره جامې،

طالبانو ته مې وويل چې تاسي څه غواړئ؟ حکومت غواړئ؟ دوی ويل چې نه، حکومت نه غواړو.

ورته مې وويل چې چهار اسباب او کابل کې جگړه کوئ، حتماً حکومت کول غواړئ. راشئ سوله وکړئ، د دوی منځ کې ځينو ويل چې نه.

ورته مې وويل چې له ماڅخه څه غواړئ؟ طالبانو ويل چې موږ ته تسليم شه.

ورته مې وويل چې زه خلقي يم که پرچمی يم چې تاسي ته تسليم شم. خبرې توندي شوي، دوی ويل چې وسله دي راته راکړه.

طالبانو ته مې وويل چې د حزب وحدت سره زما جگړه د نواميسو د ساتلو جگړه ده، آیا تاسي د خلکو د دفاع تضمين کولای شئ؟ خبرې بيرته نرمې شوي.

د مولانا فضل الرحمن په مشري ۱۵ تنه علما راغلل، هغوی ته مې کتابچه مخکې کيښودله، ورته مې وويل چې سلاح له صالحانو هم واخلي، څه به پيښ شي، ولي دا کار کوئ، د څه لپاره يې کوئ. مولوي عبدالعلي ديوبندي او مولوي عبدالغني هم ور سره وو^{۱۳۶}، يو حرف هم دوی جواب نه دی ویلی.

کوټونه او بوټونه هم ورته ورکړل. او يا ممکن چې ملا محمد غوث اخوند او حاجي امير محمد اغا دواړو هغه مهال له استاد سياف سره ليدلي وي.

^{۱۳۶} مولوي عبدالعلي ديوبندي د طالبانو عمومي مفتي و، هغه ملا محمد عمر مجاهد ته ډير نژدې وي، د کندهار په جهادي مدرسه کې مدرس و. ما (ليکوال) ته د ملا محمد عمر مجاهد سلاکار مولوي وکيل احمد متوکل وويل: "ملا محمد عمر مجاهد راته ويلي و، دوه کسان، مولوي عبدالعلي ديوبندي او ملا نقيب الله اخوند، چې هر وخت او هر کله راشي، ماته به يې راولی، ماته د هغوی د راتگ لپاره اجازه مه اخله، سمدستي يې د لېدو لپاره راوله."

مولوی عبدالغني صاحب په چمن کې يو له ډيرو پېژندل شوو عالمانو څخه دی.

مولانا فضل الرحمن ته مې وويل: د میدان ښار تخت کوتل کې طالبان پراته دي، ورته ووايه چې جنگ نه کوم او تسليم کيږم هم نه. د کندهار دوه لاري ته زه نه يم درغلی، کور کې ناست يم، دوی راغلي. شريعت اجازه د دفاع لڼفسه راکړي. له دي حقه هم تير يم، چې ډز يې راباندي نه وي کړی، ډز پري نه کوم. ورشه طالبان پوه کړه. مگر طالبانو جگړه شروع کړه. زه چې له کابل او پغمان څخه وتلم، هرڅه راڅخه همدلته پاتې وو.

۳ اپريل ۱۹۹۶، په کندهار کې ۱۵۰۰ علماوو فتوا ورکړه چې ملا محمد عمر مجاهد ته يې د اميرالمومنين لقب ورکړ او استاد رباني يې له حکومت څخه عزل وباله، له دي نوي پرمختگ سره نور طالبانو له کابل حکومت سره هر ډول مذاکره رد کړه.

۶ جون ۱۹۹۶، د حرکت انقلاب اسلامي گوند رهبر مولوي محمد نبي محمدي، د اسلامي حزب گوند رهبر مولوي محمد يونس خالص، د نجات ملي اسلامي گوند رهبر صبغت الله مجددي او د محاذ ملي اسلامي گوند مشر پير سيد احمد گيلاني د طالبانو له مشر ملا محمد عمر مجاهد سره کندهار کې وليدل او ويې ويل چې استاد رباني د ټولو بدبختيو مسؤل دی، دوی له واک څخه يې د رباني لرې کيدل وغوښتل.

انجنير احمد شاه احمدزی وايي: "د طالبانو د واکمنۍ پر مهال، له دوی د حاجي ناصري لمسی، زما قریب و، ماته يې زنگ ووايه چې که کوم خدمت طالبانو کې وي. زه هغه وخت لندن کې وم، ومي ويل چې له کوم مشر سره خبره کوم. د جمعې ورځ اختر محمد عثمانی^{۱۳۷} چې د کندهار د قول اردو قومندان و تليفون يې راوکړ.

^{۱۳۷} ملا اختر محمد عثمانی د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د کندهار قول اردو قومندان و، پر افغانستان د امريکا له بريد او ملا دادالله تر مرگ وروسته، د طالبانو د هلمند عمومي نظامي مشر او د هلمند لپاره د طالبانو والي و. هغه د ډسمبر درېمه اونۍ ۲۰۰۶ کې د امريکا په هوايي بريد کې ووژل شو.

ويل يې ستاسي غوندي خلک بايد راشي، دلته کار وکړي، ومی ويل چې تاسي خو ملایان یاست، الله ج په قران کریم کې فرمایلي:

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا. (سورۃ نساء-آیه ۵۹)

زما (احمدزي) که ږغ هم ثبتوئ، اجازه ده، که سیاف او رباني د سولې خبرو ته کیناستل زه به ستاسي په ګټه باندی ورغیرم، زه به د دوی ټول نواقص بیان کړم. لندن کې یم، نه ستاسي او نه د دوی زور راباندی رسیږي، مګر د خدای ج له پاره دا وایم. کوم دلایل چې راسره دي، هغه به وایم، جنگ سم کار نه دی. راځئ سوله وکړئ.

د حاجي ناصري لمسي وویل: ستا پیغام به شورا ته ورسوو، بیا به بله جمعه ستا سره سړی ورغیري. ما فکر وکړ چې تیر یې ایستلم (غلط) یې کړم، د راتلونکې جمعي ورځ بیا زنگ راغی، د مالي وزیر معتصم اغا جان و^{۱۳۹}، ویي ويل ۲۸ کلن

^{۱۳۸} ژباړه: که ستاسې تر منځ په کومه چاره کښې شخړه پېښه شي؛ نو هغه د الله او رسول لوري ته ور وگرځوئ، که رښتیا تاسې پر الله ﷻ او د اخرت په ورځ ایمان لرئ. همدا کار غوره او په انجام کې ډیر ښه دی.

^{۱۳۹} معتصم اغا جان د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د ماليې وزیر او ملا محمد عمر مجاهد ته نږدې کس و، پر افغانستان د امریکا له برید وروسته، د طالبانو د مالي چارو کمیسیون مشر، وروسته د سیاسي چارو کمیسیون مشر و. په کراچۍ کې مرګونی برید (اګسټ ۲۰۱۱) ور باندې وشو، سخت ژوبل شو، د هغه وخت له ولسمشر حامد کرزي سره یې اړیکې درلودلې، د کابل وزیر اکبرخان روغتون ته را انتقال شو، وروسته ترکیې ته د افغان حکومت له خوا ولېږل شو.

معتصم اغا له طالبانو بېلې سیاسي هڅې پیل کړي، د اګسټ دوهمه اونۍ ۲۰۱۲ کې د طالبانو له خوا اعلامیه خپره شوه، چې معتصم اغا د دوی له ډلې وتلی دی.

د مارچ پر ۴مه ۲۰۱۳، معتصم اغا جان له بي بي سي سره د مرکې پر مهال وویل:

د سیاسي ګوند جوړولو په تکل کې یم."

ځوان يم، وزارت ماليه يې راته سپارلي. زه ورباندې نه پوهيرم، تاسي غوندي خلک چې راشي او دلته کار وکړي، ومي ويل ما مخکې عثمانی صاحب ته وويل چې سوله وکړئ. بيا مې ده ته وويل: دا زه چې پکې اوسم، دې ځای ته څه وايې؟ هغه وويل لندن، ومي ويل په دې ځای کې د ډيرو هيوادو پاچاهي گاني کښته پورته کيږي، نه والله که تاسي او نه استاد رباني په پاچاهي باندې پاتي شئ. ويل يې په دې پوهيرو، ومي ويل سوله وکړئ، په جنگ يې نه شئ گتلاي، ويې ويل څو ورځي وروسته به واورې چې له امو دريا به مو در تير کړل. ومې ويل چې مسعود جنگې سپړی دي، دنيا ورسره ملگري ده چې يو کيلو متر ځمکه ولري در سره جنگيږي، دا کار مه کوئ. ويې ويل ته به يې واورې چې له امو مو تير کړل. بيا نو خبره خرابه شوه.

استاد محمد زمان مزمل ما (ليکوال) ته د نومبر ۱۰مه ۲۰۱۶، وويل: "د طالبانو د بانک رئيس ملا عبدالرحيم اخوندزاده د پېښور کارخانو بازار کې د گربز تجار دوکان ته ما پسې راغلی و، فکر کوم چې ملا محمد رباني اخوند به ورته ويلي و، هغه ډير ټينگ شو، چې زموږ (طالبانو) سره کار وکړئ، مگر ومې نه منله، کله چې له هغه دوکان څخه وتی، له لاس څخه يې ټينگ ونيولم، د دوکان مالک گربز ته يې مخ ور واړاوه، بيا يې ورته وويل چې ۲۰ کاله وروسته به کوم بې عقل پيدا شي، وايې به چې طالبانو اخوانيانو ته د کار موقع نه ورکوله، دا دی ته شاهد يې چې مزمل صاحب ته ډير عذر کوم چې کار وکړي، خو دی يې نه مني او زموږ سره کار نه کوي.

مزمل صاحب وايې چې ما هغه مشر طالب ته وويل که د سولې کار وي، سمه ده، مگر د کومې جنگې ډلې سره کار نه کوم."

معتصم اغا سره د حامد کرزي له خوا مالي مرسته کيده او د ډاکټر غني د حکومت پر مهال يې هم له حکومت څخه مالي امتيازات تر لاسه کول.

د جولای پر ۴مه ۲۰۲۰، استاد محمد زمان مزمل ما (لیکوال) ته وویل: "موږ چې کندهار ته د ملا محمد عمر مجاهد لیدو لپاره ولاړو، هلته د کندهار والی ملا محمد حسن ډیر بد چلند را سره وکړ. له همدې امله موږ غوښتل چې مولوي جلال الدین حقاني له طالبانو را بېل کړو، هغه ته ورغلو، په هغه ورځ، د لوی کندهار طالبانو د ده کسان د کابل خیرخانې کوتل کې بې وسلې کړي او سپک کړي هم وو، ورته مو وویل چې طالبان د چا عزت نه لري، نه د چا احترام، ته دروند سړی یې په طالبانو کې دي عزت نشته، باور در باندې نه کوي او نه هم کومه وړه دنده درکوي، له ملګرتیا یې لاس واخله.

حاجي نعيم کوچی په ميز ناست و، هغه وویل: استاده! موږ خو له طالبانو سره د چوکۍ په خاطر نه یو، یو ځای شوي، دنیا خو تیره شوه او تیریري، موږ خو د اخرت په خاطر له علماوو او طالبانو سره یو ځای شوې یو، نه عزت ورڅخه غواړو او نه چوکۍ، غواړو چې په ملګرتیا یې د خپل اخرت لپاره کار وکړو. د حاجي نعيم کوچي همدي یوې خبرې زموږ ټولې هڅې ختمې او مولوي جلال الدین حقاني له طالبانو سره ملګری پاتې شو^{۱۴۰}."

^{۱۴۰} حاجي نعيم کوچي د جهاد پر مهال د نجات ملي اسلامي گوند قومندان او له روسانو سره یې جگړې کړي، هغه تر پایه له طالبانو سره ملګري وکړه، د حامد کرزي د حکومت پر مهال د امریکایانو له خوا (۱ جنوري ۲۰۰۳) ونیول شو، په سپین ژیرتوب کې د گوانتانامو جهنمي زندان ته یوړل شو، له یو کال او ۹ میاشتې بند وروسته، د سپټمبر ۲۸مه ۲۰۰۴ کې له گوانتانامو را خوشی شو.

د جون ۱۸مه ۲۰۲۰، د لوگر په ازره ولسوالۍ کې مړ شو. طالبانو د هغه د فاتحې د مراسمو لپاره په یاده سېمه کې ۵ ورځې نا اعلان شوی اوربند وکړ، ځینو حکومتي لوړ پوړو چارواکو هم وکولای شوی چې پرته له ویري د هغه فاتحې ته ازري ته ورشي.

د طالبانو له خوا د کابل نیول کیدل

د طالبانو د وخت د معدن او صنایعو او بیا وروسته د برېښنا وزیر مولوي احمد جان^{۱۴۱} په قطر کې د فبروري پر ۲۳مه، ۲۰۱۷ د کابل د نیولو په اړه ما (لیکوال) ته وویل: "کله چې د سروبي اړوند ورېښمین تنګي کې جگړې شدت پیدا کړ، د مسعود ځواکونه له لویو توپونو او ټانکونو څخه په استفاده جگړه سخته او گرمه ساتله، یوې ډلې طالبانو د ملا فاضل اخوند په مشرې د لته بند د لاري د ماهیپر او ورېښمین تنګي تر منځ د سروبي مرکز ته مخه کړه، په سروبي کې د حزب اسلامي د مشهور قومندان زرداد^{۱۴۲} وسلوال پراته وو، له طالبانو سره هغوی جگړه ونه کړه او سروبي په ډیره اساني سره طالبانو ونیوی، کله چې مسعود خبر شو چې ورېښمین تنګي کې دده وسلوال په جگړه بوخت دي او سروبي په اساني سره طالبانو نیولي، هغه په ورېښمین تنګي کې د خپلو ځواکونو په اړه له تشویش سره سره په دي

^{۱۴۱} مولوي احمد جان د طالبانو د راپیدا کیدو په لومړیو وختو کې ور سره ملګری شوی و، هغه د مولوي نصرالله منصور د ګوند غړی و. د طالبانو د رسمي ورځپاڼې "شریعت اخبار" مسؤل و. د معادن او صنایع وزیر و، وروسته د برېښنا وزیر شو. پر افغانستان د امریکا له حملې وروسته، د اقتصادي ستونزو له کبله یې شخصي کار ته مخه کړه او په قطر کې د لویې ماشینري کار یې کاوه.

^{۱۴۲} قومندان زرداد په سروبي کې د حزب اسلامي ډیر بې رحمه او زړور قومندان و، احمد شاه مسعود په ټول توان او نظامي قوت سره ونه شوای کولای چې له قومندان زرداد څخه سروبي ونیسي، د دوی ترمنځ سختې نښتې وشوې، د یو بل ډیر کسان یې سره ووژل. قومندان زرداد په غلا، وژنو او بېلابېلو جرمونو تورن قومندان و، له موټر چلونکو او مسافرو یې د جلال اباد - کابل په لویه لاره، د خپلې نظامي قرارگاه (سروبي) مخې ته په زوره پیسې او قیمتي مالونه وړل.

کله چې طالبانو کابل ونیو، زرداد بیا وروسته لندن ته ولاړ، ډیر کلونه هلته بندي و، د ډاکټر غني د حکومت پر مهال کابل ته راغی او بیا ځل یې په کابل کې د ځمکو پر غصب پېل وکړ، مګر له حکمتیار سره یوځای نه شو.

انديښنه کې هم ولويدی چې د حزب اسلامي قومندان زرداد به له مسعود سره چل کړي وي او غواړي چې د مسعود ځواکونه طالبانو ته ژوندي په لاس ورشي، مسعود دا ويره هم درلودله چې کيدای شي زرداد د مسعود په نيولو کې له طالبانو سره مرسته وکړي. هممهغه وو چې د حزب اسلامي او مسعود ترمنځ د بې باورې په نتيجه کې ورښمېن تنگی هم په اساني سره طالبانو ونيوی او د همدې بې باورې له امله مسعود په ماهير کې هم د طالبانو سره د جگړې فرصت له لاسه ورکړه او يواځې د خپلو کسانو ژوندي ايستلو په اړه يې فکر کاوه، چې ډير په تيزي او منډه سره له ماهير څخه هم وتل.

مولوي احمد جان وايي چې د زرداد سربيره د هغه ملگري قومندانانو چمن او قلم هم جگړه ونه کړه او علت يې داسي ووايه:

کله چې زه (مولوي احمدجان) په پېښور کې د طالبانو د رسمي او محوري شريعت ورځپاڼې مسوول وم، هغه وخت کې غزنی لا هم طالبانو نه و نيولی.

يوه ورځ زموږ د شريعت ورځپاڼې کوټې ته يو ببر سري سري سر را ښکاره کړ، ويې ويل چې مزار شريف ته کله د الوتکې پرواز دی؟^{۱۴۳}

زموږ يوه ملگري ورته وويل چې هغه پخواني خلک اوس دلته نه شته، دا سړی همداسي په بېرته بيرته روان شو، ملگري ته مې وويل چې دا خو ماته داسي ښکاره شو لکه چې زرداد به وي، هغه هم شکمن شوی و، زموږ ځای د پېښور د گل حاجي پلازه^{۱۴۴} په دويم منزل کې وو، ژر پسې ور ولاړ شوم، چې کتل مې هغه په زينو کې لاندي منزل ته کښته شوی وو، د حزب اسلامي مشهور قومندان زرداد و، روغې مې ورسره وکړ، ورته مې وويل چې راځه راسره چای وڅښه، هغه ويل چې کار لرم

^{۱۴۳} د شريعت اخبار همدغه دفتر پخوا د عبدالرشيد دوستم د کسانو دفتر وو، چې له همدې ځايه يې مزار او شبرغان ته د وسلوالو په تگ او راتگ کې اسانتياوي برابرولي.

^{۱۴۴} گل حاجي پلازه چې د يو افغان له خوا جوړه شوې وه، د پلازې هټۍ او کوټې د افغانانو له خوا کرايه شوې وې، ډيری پکې د مطبوعو، مجلو، ورځپاڼو، کمپيوټرونو دفترونه وو، د سياحتي (توريستي) شرکت هم يو دوه دفترونه پکې موجود وو.

او ځم، زه ډير ورته ټينگ شوم، زرداد مې يو ډول مجبوره کړ چې بيرته زموږ دفتر ته راسره وخيږي، هلته چې کيناستو، حتی مخکې له دې چې راسره اطاق / دفتر ته راشي، هغه پوه شو چې موږ طالبان يو او دا هغه وختونه دي چې د حزب اسلامي مشر بناغلي حکمتيار د طالبانو سره د جگړې جواز ورکړی وو او په کندهار کې د طالبانو او حزب اسلامي د وسلوالو تر منځ جگړې شوې وي، دا ډول د غزني په روضه کې هم د حزب اسلامي له خوا د طالبانو سره د جگړې تياري نيول کيدی، په داسي حال کې چې طالبان د غزني له والي قاري بابا سره په خبرو بوخت وو چې غزني په سوليز ډول طالبانو ته وسپاري.

موږ (طالبانو) همدلته د شريعت اخبار په يوه اطاقيز دفتر کې زرداد ته شين چای مخکې کيښود او د طالبانو د تحريک د اړتيا او پيداکيدو په اړه مو معلومات ورته ورکړل، دا ډول مو د حزب اسلامي له خوا د طالبانو سره د جگړې په اړه هم ورته وويل چې نه بايد جگړه وشي، کوم اهداف چې مجاهدينو درلودل، د همهغه اهدافو لپاره طالبان را ولاړ شوي دي، ځکه مجاهدين په خپل منځي جگړو کې بوخت او اهداف ورڅخه پاتې شول.

له لنډ مجلس وروسته قومندان زرداد وويل چې دلته بحث نه کيږي، خو زه ژمنه کوم چې تر خپل وسه به ستاسي سره جگړه نه کوم، تاسي سبا شپه زما ميلمانه شئ، هلته به بيا خبرې وکړو.

مولوي احمد جان وايي چې زبنت زيات خوشاله شوم چې موږ ته يې سبا ماښام د ډوډۍ لپاره بلنه راکړه، تر څو د بحث او خبرو لپاره زيات وخت ولرو، له موقع څخه به استفاده مې ورته وويل چې بيا نو قومندان چمن او قومندان قلم هم سبا ماښام را وغواړه، زرداد ومنله او سبا ماښام د هغه کور ته موږ څو تنه طالبان ورغلو.

رښتيا هم زرداد دواړه؛ چمن او قلم هم راغونښتي وو، بيا مو هم د طالبانو د تحريک او مشرانو په اړه هغوی ته خبرې وکړي، هغو ته مې وويل: د طالبانو مشران پخواني مجاهدين دي، د طالبانو هدف د هيواد له تجزيې ژغورل او اسلامي نظام

ته کار کول دي، دا ټول له مدرسو او مسجدو را ولاړ شوي طالبان دي چې د مجاهدينو پاتې کار بشپړ کړي.

له بحث وروسته قومندان زرداد، چمن او قلم درې واړو ژمنه وکړه چې که له طالبانو سره په جگړه کې مخامخ شي، نو له طالبانو سره به جگړه نه کوي او تر پایه هم زرداد په خپله ژمنه ودریدی.

کله چې طالبانو غزني ونیو، د میدان ښار په لور په روضه کې د حزب اسلامي قومي مرکز و^{۱۴۵}، د همدې مرکز د ساتنې او طالبانو د پرمختګ د مخنيوي لپاره د حزب اسلامي وسلوالو له چهار اسباب او سروبي څخه هم روضي ته ورغلل، د قومندان زرداد وسلوال هم وو، مګر هلته زرداد له طالبانو سره جگړه ونه کړه او له جگړې څخه په شا شو، طالبانو په اساني سره روضه ونيوله او د میدان ښار په لور یې پرمختګ وکړ، همدا ډول زرداد په سروبي کې د طالبانو له خوا د کابل د نیولو پر مهال له طالبانو سره جگړه ونه کړه او په خپله ژمنه تر پایه ودریدی.

"د حزب اسلامي او شورای نظار د پخوانیو دښمنیو او ترېګنیو له امله وو چې د حزب اړوند بدنام قومندان زرداد په سروبي کې له طالبانو سره جگړه ونه کړه، سروبي یې طالبانو ته پرېښود او د مسعود ځواکونه په ورېښمن تنګې کې محاصره پاتې شول، زرداد دا ډول مرسته وکړه لکه چې د کندهار په نیولو کې د جمعیت اړوند قومندان ملا نقیب الله له طالبانو سره کړي وه، مسعود د حزب پر ملګرتیا نور هم بې باوره شو، د جگړې له لومړۍ کړښې د چورلکو په واسطه له خپلو لوړ پوړو جنرالانو سره وتښتیدی، کابل ته راغی، له دې ځایه یې له کابل څخه د جمعیت اسلامي د مشر استاد رباني او حکمتیار د وتلو لپاره پلان ونیو، د چورلکو پواسطه جبل السراج ته ولاړل، حکمتیار یې بغلان ته رخصت کړ، ویل کیږي چې دوستم د

^{۱۴۵} په غزني کې د حزب اسلامي د همدې مرکز قوماندۀ د قومندان سرور خان په غاړه وه، هغه په ۲۰۰۹ کال کې ما (لیکوال) په کابل کې ولید، ویې ویل: "زما مجاهدينو له طالبانو سره جگړې ته زړه نه ښه کاوه."

حکمتیار لپاره بغلان ته د تگ په لاره کې تاييا نيوله چې له منځه يې يوسي، مگر حکمتیار بيا په چورلکه کې ولاړی، بيا وروسته د شمال ټلوالې مشران تاجکستان، ازبکستان او ايران ته ولاړل.

په شمال کې د جگړو په وخت بيا وروسته د اهل تشيع مشران استاد خليلي او محمد اکبري په باميان کې د طالبانو له خوا محاصره وو، خليلي ته په وخت د استاد سياف له خوا چورلکه ورواستول شوه، مگر استاد محمد اکبري^{۱۴۶} پاتې شو او طالبانو ته تسليم شو. "سید داوود اغا

د طالبانو د شريعت ورځپاڼې مسوول، د معادن او صنايع او بيا وروسته د بريښنا وزير د ميزان پر ۳مه او ۴مه ۱۳۹۵ ل. کال د کابل د نيولو په اړه په لاندې ډول معلومات ما (ليکوال) ته راکړل:

"د طالبانو په لاس د کابل تر نيولو مخکې دوه ځله نور هم طالبانو د کابل نيولو ناکامه هڅه کړې وه، دواړه وارې د کابل ښار څنډو ته طالبان رسيدلي وو، خو بيا وروسته يې ماتې خوړلې وه.

^{۱۴۶} استاد محمد کريم خليلي: کله چې عبدالعلي مزاری مړ شو، خليلي د حزب وحدت گوند د يوې شاخې مشر او استاد محقق د بلې شاخې مشر شو، وروسته دواړه يو ځای او د طالبانو ضد يې جگړې وکړې. پر افغانستان د امريکا د حملې پر مهال دواړه له امريکا سره ملگري شول. د کابل تر نيولو وروسته دواړه سره جلا او هر يو د بېل بېل گوند مشران شول. محمد کريم خليلي د ولسمشر حامد کرزي دويم مرستيال (۷ ډسمبر ۲۰۰۴ تر ۲۹ سپتمبر ۲۰۱۴) و، د ډاکټر غني د حکومت پر مهال د سولې عالي شورا (۶ جون ۲۰۱۸ تر دې مهاله) رئيس دی. استاد محمد اکبري د حزب وحدت گوند د مرکزي شوری مرستيال مشر و، د باميان ولايت اوسيدونکی دی، کله چې د سپتمبر ۱۳مه ۱۹۹۸، طالبانو باميان ونيو، هغه محاصره کې پاتې او طالبانو ته تسليم شو.

پر افغانستان د امريکا له حملې وروسته، محمد اکبري د ولسي جرگې دوو دورو (۷ ډسمبر ۲۰۰۵ تر ۲۰ مې ۲۰۱۹) غړی پاتې شو. او د حزب حراست اسلامي په نوم سياسي گوند يې جوړ کړ.

۱ - په کابل د لندندر او چار اسياپ د لاري حمله (۱۹ مارچ ۱۹۹۵ ل کال) وشوه، د طالبانو نظامي ډلې د کابل ښار تر دهمزنگ څلور لاري پوري را ورسيدلي، د حزب وحدت مشر عبدالعلي مزاري او د هغه مشهور او ظالم قومندان شفيع ديوانه ونيول شول. دا رنگه د هزاره گانو په سېمه کې په کانتينرو کې د ځينو قومونو اړوند د وژل شوو ميرمنو لوڅ جسدونه هم پيدا شوې وو.

د طالبانو د جگړې قومندان ملا يار محمد اخوند د احمدشاه مسعود د ځواکونو له خوا ژوندی ونيول شو.

اصل کې د استاد عبدالعلي مزاري په مشري د حزب وحدت قومندانانو له طالبانو غوښتې وو چې کابل ته را ننوځي او دوی ورسره مرسته کوي، رښتيا هم د حزب وحدت وسلوالو په خپلو سېمو کې له طالبانو سره جگړه ونه کړه، ځکه هغوی د مسعود سره د سختو جگړو له امله غوښتل چې مسعود په طالبانو باندي مات کړي^{۱۴۷}.

د حزب وحدت قومندانانو له طالبانو سره چل وکړ، هغوی ته يې هغه سيمې ونه ښودلي چې د احمد شاه مسعود د ځواکونو په لاس کې وي، نا خبره طالبان چې د حزب وحدت وسلوالو ډاډ ورکړی وو، په ناخبرې او پرته له چمتووالي څخه د احمدشاه مسعود د ځواکونو ساحې ته ننوتل، د طالبانو د جنگياليو عادت داوو چې تر ټولو مشهور او لوړ پوړی قومندان به د جگړې پر مهال تر ټولو نورو مخکې روان و، همغه و چې د جگړې عمومي قومندان ملا يار محمد اخوند هم د مسعود د ځواکونو په جال کې ولويدی او ژوندی ونيول شو.

کله چې د طالبانو نظامي مشر ونيول شو، بيا د طالبانو او حزب وحدت تر منځ هم بې باورې راغله او جگړه پيل شوه، استاد عبدالعلي مزاري او قومندان شفيع

^{۱۴۷} ۱ اپريل ۱۹۹۶ کې د حزب وحدت او طالبانو ترمنځ تړون وشو چې د حزب وحدت د مشر عبدالعلي مزاري د وژلو څېړنه به کوي، د حزب وحدت سيمو ته تړلې لاري به طالبان خلاصوي او په کابل ښار به د مسعود په مقابل کې گډه حمله.

دیوانه غوښتل چې د ریشخورو فرقي د لاري د چهار اسباب په لور وتښتي، خو د ریشخورو فرقي سېمه کې طالبانو هغوی ونیول.

د مارچ ۱۳مه ۱۹۹۵، طالبانو غوښتل چې عبدالعلي مزاری او ور سره دوه نور قومندانان، له لوگر څخه کندهار ته یوسي، د غزني ولایت اړوند مقر سېمه کې د شفیع دیوانه له خوا د جگړې له امله، په چورلکه کې دوه ساتونکي طالبان ووژل شول، چورلکه د غزني ښار ته نږدې کیناستلو ته اړ شوه، د بلې ډلې طالبانو له خوا عبدالعلي مزاری د تیښتې په حالت کې ووژل شو او شفیع دیوانه په تیښته بریالی او بامیان ته ولاړی^{۱۴۸}."

^{۱۴۸} ملا عبدالسلام ضعیف په خپل کتاب (طالبان له کندهاره تر مزاره) په ۱۰۷مه او ۱۰۸مه پاڼه کې لیکلی: "عبدالعلي مزاری چې د کابل څخه تښتېدلي و، په میدان ښار کې د تیښتې په وخت کې په داسې حالت کې چې په یوه شخصي موټر کې سپور و د تحریک د ځواکونو لاس ته ورغی. مزاری لا وار له مخه د طالبانو سره د خپل مخالفت اعلان کړی و.

تر نیولو وروسته مزاری د طالبانو د مشرتابه د هدایت سره سم کندهار ته انتقال کیدی، له دې امله چې هغه د یوه تنظیم مشر و د طالبانو له خوا د هغه لاسونه تړل سوي نه و. د میدان ښار څخه هغه د محدود طالبانو په بدرگه په چورلکه کې کندهار ته په لاره کې د طالبانو د باور او غفلت څخه استفاده وکړه، مزاری د خپل مشهور قومندان شفیع دیوانه چې د ده سره په چورلکه کې یو ځای و لاسونه خلاص کړل، هغه په ناڅاپي توګه له یوه طالب څخه وسله واخیستله، په هواء کې یې په چورلکه کې دننه پر امنیتي طالبانو ډزي وکړې، په ډزو کې د چورلکي پیلوټ هم تېې سو، مزاری او ورسره قومندان یې پیلوټ دي ته اړ کړ چې د غزني ولایت د جنډې په سیمه کې بیرنۍ ناسته وکړي، پر ځمکه د چورلکي د ناستې سره سم دوی تیښته وکړه، غوښتل یې چې د هزاره جات سیمې ته ځان ورسوي، دا چې چورلکي د کابل - کندهار لویې لارې ته نږدې ناسته کړې وه او پر دغه لار به همیش د طالبانو ځواکونو تګ راتګ کاو، یوې وړې ډلې تیریدونکو طالبانو د چورلکي یو ناڅاپه کښته کیدل د طالبانو ویشل او د مزاری او ورسره قومندانانو تېښته ولیدله، دا چې طالبانو عبدالعلي (مزاری) او د هغه ملګري د څغاستې او تیښتې په حالت کې ولیدل، پرته له دې چې نوموړی ویشل چې څوک دی، هغوی یې د ډزو هدف وګرځول، مزاری او ملګري یې په ډزو کې ولګیدل او ووژل شول."

وحيد مژده ما (ليکوال) ته وويل: "د عبدالعلي مزاری اړوند د استاد رباني د حکومت پر مهال د بهرنيو چارو وزير (۱۹۹۴- ۱۹۹۶ ز کال) دکتور نجيب الله لفرایي ما (مژده) ته وويل چې د مزاری د مرگ مسؤليت جنرال خدايداد هم لري، دی (لفرایي) وايي چې په کابل کې د ايران د هغه وخت سفير له احمدشاه مسعود سره وليدل او ورته يې وويل چې عبدالعلي مزاری د طالبانو له خوا محاصره کيږي، غواړي چې هغه د کابل له لاري مزار ښار ته ولاړ شي، نور به تاسي ته هم خطر نه وي، مسعود هوکړه وکړه، سفير وويل چې سبا سهار به اته بجې د ايران سفارت موټران عبدالعلي مزاری د ده له ځايه د کابل ښار په لور راولي او بيا به يې مزار شريف ته رسوي، تاسي (مسعود) خپلو کسانو ته لارښوونه وکړئ چې د ايران سفارت موټران تر بريد لاندې رانه شي. مسعود موافقه وکړه، خپلو ټولو کسانو ته يې وويل چې د دهمزنگ له لوري کوم موټران د ښار په لور راځي، مزاحمت ورته مه کوئ. لفرایي وايي چې سبا سهار مې هرڅومره په مخابره کې او په کورني تليفون هڅه وکړه، د ايران سفير جواب نه راکاوو، وخت رانږدې کيدی، د ايران سفارت ته ورغلم، ساتونکې ويل چې سفير ويده دی، له انتظار وروسته مې چې سفير ته دروازه ور خلاصه کړه، د اطاق منځ کې و، ومې ويل چې مزاری ستاسي په انتظار دی، سفير ويل چې ولي؟ څه خبره ده؟ بالکل يې هغه د پرون ماښام خبره چې له مسعود سره شوې وه، نه يې منله، ويل يې چې ما د مزاری د راوتلو وعده نه ده کړې، همغه و چې مزاری د طالبانو لاس ته ورغی او بيا د حوت په ۲۲ مه ۱۳۷۳ کې د طالبانو له خوا ووژل شو."

ملا يار محمد اخوند د احمد شاه مسعود د وسلوالو له خوا مسعود ته وروستل شو، په داسي حال کې چې استاد سياف او مسعود يو ځای ناست وو. د استاد سياف زوی ښاغلي حبيب الرحمن^{۱۴۹} د مارچ ۱۳ مه ۲۰۱۶ د يوې ناستې پر مهال ما (ليکوال) ته وويل: "استاد سياف نه غوښتل چې له طالبانو سره جگړه

^{۱۴۹} مولانا حبيب الرحمن اپريل ۲۰۱۹ کې د ولسي جرگې غړی شو.

وکړي، کله چې لومړی ځل کابل کې د احمد شاه مسعود په لومړيو کرښو طالبانو حمله وکړه، هغه وخت استاد او مسعود يوځای سره ناست وو، قسيم فهميم په مخابره کې پر مسعود ږغ وکړ چې څه وکړو، مسعود به استاد سياف ته وويل چې څه وکړو، درې ځله فهميم غوښتنه وکړه او مسعود به د استاد خبرې ته منتظر و، بالاخره جنگ ونښت او جگړه وشوه.^{۱۵۰} د مسعود کسانو ملا يار محمد اخوند^{۱۵۱} ژوندی نيولی و، هغه يې مسعود ته راوست، نيول شوی د طالبانو مشر استاد د جهاد له وخت څخه پېژندی، استاد چې وليد ډير خفه شو، ورته يې وويل چې بد وضعيت خو به نه وي درسره شوی، هغه ورته وويل چې ستاسي وسلوالو زما د لاس ساعت راڅخه خلاص کړ. سمدستي يې د (ملا مشر اخوند) تړلې لاسونه ورته خلاص کړل او استاد سياف خپل د لاس ساعت ورته ورکړ، هغه ته يې وويل چې دا زما ساعت په لاس کړه، مسعود ته يې وويل چې دی به بنديخانې ته نه؛ بلکې ميلمستون ته ليرئ، بيا يې جبل السراج کې د مسعود ميلمستون ته واستاوی، وروسته تبادله شو، استاد پېغام په لاس ورکړ چې که ممکن وه سوله وشي، خو هغه بيا د غزني والي شو او بيا په جگړه کې ووژل شو.^{۱۵۲}

مولوي احمد جان وويل: "دويم ځل په کابل د طالبانو بريد (اکتوبر ۱۹۹۵) د مسعود ځواکونو د سخت هوايي بمبارد او د طالبانو د لومړۍ کچې نظامي قومندان ملا مشر د وژلو له امله له ماتې سره مخ شو.

۲- دا ځل طالبانو د خورد کابل له لاري د مسعود پر ځواکونو حمله وکړه، طالبان تر پلچرخي سيمې پوري ورسيدل، د مسعود د هوايي قواو له خوا تر سخت بمبارد

^{۱۵۰} ښکاري چې احمد شاه مسعود د استاد سياف په مشوره له طالبانو سره جگړه پيل کړې.

^{۱۵۱} ملا يار محمد اخوند د جهاد پر مهال د اتحاد اسلامي (استاد سياف) قومندان و. له طالبانو سره ملگرې او د لومړي ليکو قومندان و، د هرات والي و، وروسته د غزني والي و، په غزني کې د جگړې د لومړۍ کرښې څخه د ليدو پر مهال په مرمۍ ولگيد او مړ شو.

^{۱۵۲} د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د غزني والي و، غوښتل يې چې د جگړې لومړۍ کرښه له نږدې وويني، د قره باغ ولسوالي اړوند سېمه کې د طالبانو د مخالفو وسلوالو (حزب وحدت) له خوا له ډير لرې په مرمۍ وويشتل او ووژل شو.

لاندې راغلل، طالبان شاتګ ته مجبوره شول او د خاکجبار سپمه کې يې د جګړې عمومي قومندان ملا مشر هم ووژل شو.

د کابل د نيولو درېمه طرحه ملا بورجان اخوند^{۱۵۳} وړاندې کړه، که څه هم خپله مخکې د کابل له نيولو ووژل شو، خو طرحه يې په کاميابې سره عملي او کابل د طالبانو له خوا په ډيره اسانې سره ونيول شو.

۳- د ملا بورجان اخوند طرحه داسې وه چې د خوست ولايت او د جلال اباد سپين غر سيمه ونيول شي، د حصارک غلجې د لاري به جلال اباد نيسي او ورپسې به کنړ او لغمان ولايتونه د طالبانو له خوا نيول کيږي، بيا به همداسې د ورېښمن تنګې او ماهيپر سيمې تر کنټرول لاندې راولي او کابل ته به ننوځي.

البته له دې سره هم مهاله به د ميدان ښار، لنډر، چهار اسياپ او خورډکابل سپمو څخه هم طالبان د کابل د نيولو بريدونه پيل کوي.

مولوي فضل محمد فيضان د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د سوداګرۍ مرستيال وزير د ميزان مياشتې پر ۶ مه ۱۳۹۶، ما (ليکوال) ته وويل: "د جلال اباد ښار تر نيولو وروسته، د جلال اباد قصر کې د طالبانو د مشرانو ناسته وشوه، د ناستې گډونوال حاجي ملا

^{۱۵۳} ملا بورجان چې خپل نوم يې ملا امين الله و، د کندهار د پنجوايي ولسوالۍ په تلوکان کلي کې په ۱۹۵۸ز کال کې پيدا شوی.

له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال د کندهار د طالبانو په جبهه کې نوموتی مجاهد و، د مجاهدينو د خپلمنځي جګړو پر مهال پر کور ناست و. کله چې طالبان را پيدا شول، په لومړي وخت کې ملا بورجان ورسره ملګری، ځکه هغه د ملا محمد عمر د جهاد د وخت ملګری و.

د ملا يار محمد او ملا مشر تر مرګ وروسته، ملا بورجان د لومړۍ کرښې عمومي نظامي قومندان و.

د کابل نيولو جګړې پر مهال، ملا بورجان اخوند د سپټمبر ۲۶ مه ۱۹۹۶ په ورځني تنګې کې د احمد شاه مسعود وسلوالو سره د جګړې پر مهال ووژل شو.

محمد رباني اخوند، مولوی احسان الله احسان، ملا بورجان اخوند، ملا دادالله اخوند، ملا عبدالقهار فقير، زه (فيضان) او ځينې نور مشران وو، ځينو مشرانو ويل چې طالبان سترې شوې، په کار ده چې دمه وکړي، ملا بورجان اخوند ويل چې دښمن وارخطا دی، کنړ او لغمان نيسو او همداسي ورينښمن تنگې کې د سروبي او کابل د نيولو لپاره جگړې ته دوام ورکړو.

طالبانو د کابل پر لور جگړې ته دوام ورکړ، د طالبانو د جگړې عمومي قومندان ملا بورجان اخوند په ورښمن تنگي کې د احمد شاه مسعود د ځواکونو له لوري په مرمی ولگېد او ووژل شو.

مولوي احمد جان وايي: "په ورښمن تنگي کې د ملا بورجان له مرگ وروسته ملا عبدالرزاق اخوند د ماهيپر په لور او ملا فاضل اخوند د لته بند لور ته د جگړو مشري په غاړه درلودله، نور قومندانان لکه ملا عبدالسلام راکتي او ملا دادالله هم د جگړې په لومړيو کړښتو کې موجود وو.

ماهيپر^{۱۵۴} او لته بند^{۱۵۵} ته چې طالبان ورسيدل جگړه سخته شوه، ډير طالبان هم ووژل شول، د ماښام لمانځه وروسته د احمد شاه مسعود د ځواکونو د جگړې کرښه ماته شوه، طالبان د شپې ناوخته ۱۰ يا ۱۱ بجې کابل ښار ته ننوتل.

د سپټمبر پر ۲۶ مه د شپې مهال يو شمير طالبان د کابل ښار څنډو ته له ماهيپر، دارالامان، ميدان ښار او نورو لارو ورسېدل او د شپې ناوخته يوه ډله طالبان د کابل ارگ ته ننوتل او د مسعود پاتې ځواکونه د خيرخاني کوتل د لاري په بشپړ ډول سره له کابل څخه د شپې مهال ووتل، سهار د رڼايې سره سم (۲۷ سپټمبر ۱۹۹۶) کابل ښار ته له هر لوري څخه په ډلو ډلو نظامي طالبان ننوتلي وو.

^{۱۵۴} ماهيپر: له سروبي څخه کابل ته د غرونو په منځ کې لنډه ننوتلي لاره ده.

^{۱۵۵} لته بند: له سروبي څخه لږ اوږده خو په اواره کې کابل ته ننوتلي لاره ده.

مولانا عبدالرزاق فتاحي، د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د سوداگرۍ وزير وايي: "موږ د حاجي راز محمد خاکسار^{۱۵۶} په مشري ۱۲ تنه د سپټمبر پر ۲۶ مه د دهمزنگ دلاري ارگ ته د شپې څه باندې ۱۲ بجې / د سپټمبر ۲۷ مه پېلېدو سره راغلو او بيا وروسته په همدې شپه کې د خيرخاني کوتل ته وليږل شوو، هلته د خيرخاني تر کوتل لاندي په دوه لارې کې موږ ناست وو، ليدل مو چې د احمد شاه مسعود وسلوال د شمال په لور تېښته کوي، مگر يواځې ننداره مو کوله، د چا مخه مو نه نيوله.

کوم ټانکونه چې هلته ولاړ وو، ويرينگ يې ورته شارپ کړی وو او مرمۍ يې پکې ځای په ځای کړي وي، چې طالبانو به چالان کړ، ټانک به اور واخيست، دوه ټانکونه وسوځيدل.

۵۵ مهې فرقې ته په قصدي ډول سره د مسعود د وسلوالو له خوا اور اچول شوی وو، چې همهلته د خيرخاني کوتل سره نږدې پرته ده، تر سهاره د مسعود پلويان وتېښتيدل او سهار بيا طالبان د خيرخاني کوتل سر ته ور وختل."

د ميزان پر ۵ مه ۱۳۷۵، د شپې مهال طالبان کابل ته ننوتل. کابل د سرپرستي شورا، چې ملا محمد رباني يې مشر و او ۶ (ملا محمد حسن، ملا محمد عباس اخوند، مولوي سيد غياث الدين، ملا محمد غوث او ملا فاضل) نور غړي يې درلودل، اداره کيدی او د طالبانو مشر ملا محمد عمر مجاهد ۹ مياشتې وروسته د جون مياشتې پر ۱۰ مه ۱۹۹۷ کابل ته راغی، چې سفر يې پټ و.

^{۱۵۶} د طالبانو نظامي قومندان و، يو بل کس په همدې نوم ملا خاکسار بيا د کورنيو چارو مرستيال وزير و.

د طالبانو په لاس د کابل د سقوط ځينې لاملونه

د طالبانو په لاس د کابل نيول، سمه ده چې طالبان وايي دا د ملابورجان طرحه وه، چې د مسعود ځواکونه وارخطاء وو، ولي دا هم مهمه ده چې په جلال اباد او لغمان کې د طالبانو سره د جگړې په لومړيو کړنو کې مقابله ونه شوه، د هغه وخت د استاد رباني د حکومت د دفاع وزير ښاغلی وحيدالله سباون^{۱۵۷} د لغمان د سرخاکان د تور غر په سېمه کې له خپلو وسلوالو سره د طالبانو د مقابلې لپاره راوتلي وو، هغه ونه شوای کولای چې خپلو وسلوالو ته د طالبانو سره د جگړې لپاره مورال ورکړي.

د حزب اسلامي د هلمند مشهور قومندان او د حامد کرزي د حکومت پر مهال په ولسي جرگې کې په لومړۍ او دويمه دوره (ډسمبر ۲۰۰۵ تر مۍ ۲۰۱۹) کې وکیل معلم ميرولي وايي: "موږ هم د سباوون صاحب ملگري وو، له طالبانو سره د جگړې لپاره د تور غر سيمې ته ولاړو، سباوون صاحب د قوماندې مشر و، خو هغې سيمې ته راسره نه ولاړ."

کله چې به د طالبانو ډاډسن په سړک وليدل شوه، زموږ سره ټانگونه وو، خو زموږ ملگرو به ورڅخه تېښته کوله. موږ وروستي کسان وو چې د طالبانو څخه د ورېښمين تنگي / سروبي په لور مو حرکت وکړ، ځکه چې زموږ ټانک خراب و، په بل ټانک مو چالان کړ او د طالبانو ډاډسن موټري مو ليدلي، خو موږ ته يې موقع راکړه چې ولاړ شو."

^{۱۵۷} کله چې ښاغلي حکمتيار دويم ځل (۲۶ جون ۱۹۹۶) لومړی وزير شو، دفاع وزارت هم ده ته ورکول شو او حکمتيار د دفاع وزارت لپاره وحيدالله سباوون وټاکه، مگر عملاً د دفاع وزارت چارې احمدشاه مسعود کنټرولولي.

انجنير وحيدالله سباوون د جهاد پر مهال د حزب اسلامي مشهور قومندان و، په کونړ کې له قومندان کشمير خان وروسته، سباوون صاحب ډير مشهور قومندان و.

له احمدشاه مسعود سره د حزب اسلامي د جگړې پر مهال له حکمتيار سره په چهار اسياپ کې و، کله چې چهار اسياپ طالبانو ونيو، سباوون ايران ته وتبديد، هلته يې له شمال ټلوالې سره اړيکې جوړې او د طالبانو پر ضد له احمدشاه مسعود سره يوځای شو.

کلونه د مسعود او حکمتيار ترمنځ جنگونه وشول، د دوی ترمنځ د ۵ کلونو جگړو په ترڅ کې، د نړيوالو رسنيو د راپور پر بنسټ، نږدې ۶۰۰۰۰ کسان ووژل شول، نه خو مسعود کابل په بشپړ ډول تر کنټرول لاندې راوست او نه هم ښاغلي حکمتيار. د حکمتيار او مسعود ترمنځ جگړو کې د کابل ښار ډير کورونه ړنگ شول، د بيا ودانولو په وخت کې په ځينو کورونو کې د انسانانو مړي او جسدونه پيدا شول، ځکه د جگړو په وخت کې له کورونو د کورنۍ د ټولو غړو وتل مشکل وو، هغوی چې د کور ساتني لپاره به په کور کې پاتې وو، هغه به همهلته پکې ووژل شول. طالبانو هم جگړې وکړې، دهمزنگ او پلچرخې ته به ورسيدل، خو د کابل په نيولو به قادر نه شول.

مولوي احمد جان وايي: "کابل ځکه د جلال اباد له خوا په اساني ونيول شو، د کابل ادارې لپاره يوازينۍ مهمه لاره چې ورته خلاصه وه، د ننگرهار او تورخم لاره وه چې دولت خپل اکمالات له همدې لارې کول^{۱۵۸}، په ځانگړي ډول د الوتکو، ټانکونو او وسايطو لپاره تيل، ممکن له شمال څخه به هم تيل کابل ته راوړل کيدل، ولي هغه لاره اوږده وه، کله چې ننگرهار طالبانو ونيوی، د کابل د هغه وخت واکمنو روحيه له لاسه ورکړه.

دا ډول د ننگرهار اکثره قومندانان له طالبانو سره ډير مضبوط ودریدل، که طالبانو ۱۰ زره وسلوال کسان لرل، د لوی ننگرهار نږدې ۲۰ زره وسلوال نور ورسره ملگري شول، د دوی په ډله کې ځينې قومندانان او ډيری يې په جگړه پوه کسان وو^{۱۵۹}.

^{۱۵۸} کابل ته د شمال له خوا هم لاره خلاصه وه، مگر ډيره اوږده او که د منځنۍ اسيا څخه کوم خوراکي توکې لکه غنم، اوږه، تيل او غوړي به کابل ته راوړل کېدل، سوداگرو ته به گرانه تمامېدل او کابل ته را رسيدو يې وخت هم نیوی.

^{۱۵۹} له امريکايانو سره د طالبانو د جگړو پر مهال، چې کله به طالبانو ځينې سيمې د افغان حکومت څخه ونيولې، د هغې سيمې او کليو خلک به له طالبانو سره ملگري او ډيرو به

د حزب اسلامي ځينو قومندانانو له طالبانو سره مرسته وکړه، دکابل نیول یې اسانه کړی، یو پکې قومندان زرداد وو، کله چې طالبانو د تور غر د لاري په سروبي حمله وکړه، قومندان زرداد پرته له مقاومت څخه سروبي طالبانو ته پرېښود.

چې سروبي ونیول شو، احمدشاه مسعود وډار شو، چې زما د نیولو او زموږ د ملگرو د محاصره کولو لپاره تاکتیک دی، مسعود او مهم ملگري یې د چورلکو پواسطه وتښتیدل او د جگړې ډگر یې پرېښود.

د کابل ادارې څومره کسان چې ورښمین تنگې کې له سروبي لاندې (د لغمان په لور) جنگیدل، هغوی هم مقاومت پرېښود، د محاصري څخه ویریدل او د غرونو او مختلفو لارو وتښتیدل، سېمه یې طالبانو ته پرېښودله، طالبانو ته نوره هم اسانه شوه چې د تنگې د لارې هم سروبي ته راوځيږي.

همدا د جمعیت اسلامي او حزب اسلامي ترمنځ چې سروبي کې کومه بې باوري پیدا شوه، د ننگرهار له خوا د جگړې لومړۍ کرښه ماتیدل او داډول د میدان ښار او لوگر له خوا هم په کابل باندي د طالبانو حملې، ټول هغه څه وو چې د مسعود کسان وتښتیدل او کابل ته د طالبانو د ننوتلو لاري خلاصې شوي.

اساسي لامل د کابل د سقوط د ملابورجان طرحه او د حزب او شورای نظار یو پر بل بې باورې گپلای شو. "

بې وسلې واخیستې، د طالبانو په لیکو کې به د امریکا/ناټو او افغان حکومت پر ضد جنگیدل.

د ملا بورجان اخوند وژل کېدل

د طالبانو د جنگي کړشو د لومړۍ کچې قومندان ملا بورجان د مرگ په اړه ډول ډول اوازې اوريدل شوې دي، له مختلفو کسانو څخه ما (ليکوال) په دې اړه معلومات وغوښتل، د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د ملا محمد عمر مجاهد نظامي سلاکار، اوسمهال د طالبانو د قطر د سياسي دفتر غړي ملا عبدالاحد جهانگيروال د ميزان ۴مه، ۱۳۹۵ راته وويل چې د ملا بورجان اخوند د هغه وخت له ژوندي پاتې شوو ملگرو سره يې اړيکه نيولي او هغوی دا ډول معلومات ورکړي: "د ملا بورجان اخوند ملگری حاجي طالب چې د کندهار د پنجوايي ولسوالي د تلوکان اوسيدونکی دی او ملا رحمت الله وردگ، چې همدا دواړه د پېښې پر مهال له ملا بورجان اخوند سره ملگري وو، دوی وايي چې د ټانک مرمۍ ولگيدله او ملا بورجان پري زخمي او ووژل شو.

محب الله اخوندزاده چې په ايوب اخوندزاده سره مشهور و، د کندهار د شاوليکوټ اوسيدونکی دی، دا مهال د طالبانو له خوا د جوزجان ولايت مشر / والي دی، هغه وايي: "د ميزان ۵مه، ۱۳۷۵، موږ په جلال اباد کې ښار کې وو، ملا بورجان اخوند وويل چې ځانونه د لغمان دواړه ته ورسوي، ۱۲ بجې وي ملا بورجان راغی، د ورښمين تنگي لپاره يې تشکيل ^{۱۶} وکړ، هغه وويل چې تاسي مخکې درځئ او زه ټانکونه له شا دريسې در روانوم، په ورښمين تنگي کې د مسعود له قواوو سره جگړه پيل شوه، او ملا بورجان اخوند خپله هم د جگړې ډگر ته را رسيدلی و، ډير ژر وخت کې د رود له هغې غاړې د غره له سره، د راکټ پير وشو او د بيکا وسلي درلودونکی هم هلته د هغه راکټ ويښتونکي سره يو ځای وو.

د راکټ يو ډول ځانگړي نسبتاً کوچنۍ مرمۍ وي، همدا مرمۍ ملا بورجان اخوند ته نږدې ولگيدله، د مرمۍ يوه پرزه راغله، د ملا بورجان اخوند په ستونې کې ولگيدله،

^{۱۶} تشکيل: هغه طالب قومندانان په نښه کول چې د جگړې لومړۍ کړنې په لور به له خپلو وسلوالو سره يو ځای حرکت کوي او هغوی ته د جگړې او بريد ځای ور ښودل.

هيڅ حرکت يې نه دي کړي، سمدستي راواوښت، د اکمالاتو مسوول ملا محمد رحيم اخوند په غيږ کې ونيو او پور (څاه يې وتلي وه) يې پری کړی وو، خادر مو پري واچاوی، تر پول لاندي مو کښود، چې نور ملگري خبر نه شي.

محب الله اخوندزاده وايي: "د ملا بورجان اخوند تر مرگ وروسته ملا عبدالرزاق اخوند^{۱۶۱} د جنگ مشر شو، ماښام مهال سروبي ته ورسيدو، د ماهير او تگاب خواوو ته تشکيلات وشول، د نغلو په لور زه د جگړې د کرښې مسوول وم او د ماهير په لور ملا رحمت الله اخوند چې د زابل ولايت د سيوري ولسوالي اوسيدونکی و، هغه د جگړې مسوول و، چې بيا وروسته ووژل شو. د چهار اسباب له خوا د جگړې مشري صدر محمد ابراهيم^{۱۶۲} کوله او د سروبي له نيولو سره يو ځای ملا محمد رباني اخوند هم را رسيدلي و. زموږ سره نظامي طالبانو شپه په ماهير کې وکړه، سهار وختي د ميزان پر ۶مه کابل ته ور ننوتل."

مولوي احمد جان وايي: "د طالبانو مشران به د جگړې پر مهال تر نورو مخکې وو، تر ملا بورجان اخوند مخکې هم داسې شوې چې د طالبانو مهم قومندانان د سختو جگړو پر مهال ژوندي پاتې شوي، خو بل ځای بيا وژل شوي، ملا مشر اخوند د ميدان ښار په سختو جگړو کې ونه وژل شو، خو کله چې طالبان د کابل پلچرخي ته را ورسيدل او بيرته شاتگ ته مجبوره شوو، هغه په خاکجبار کې ووژل شو، مولوي احسان الله احسان بيا په مزار شريف کې ووژل شو. يواځي ملا بورجان نه و چې د کابل د نيولو پر مهال ووژل شو، بلکې شاوخوا ۸۰ تنه طالبان ووژل شول.

تر ملا بورجان مخکې او وروسته د طالبانو ځينې مهم قومندانان او مشران وژل شوي. لکه ملا عبدالخالق، ملا رحمت الله، ملا محمد، ملا يارمحمد، ملا مشر، ملا معاذ الله، ملا خان محمد، ملا محمد نعيم، مولوی احسان الله، ملا محمد جهادوال او نور."

^{۱۶۱} بيا وروسته د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د کورنيو چارو وزير شو.

^{۱۶۲} صدر ابراهيم، پر افغانستان د امريکا تر حملي وروسته، چې کله ملا عبدالقيوم ډاکر د طالبانو د نظامي کميسون له مشري لرې شو، پر ځای يې صدر ابراهيم وټاکل شو او ډير وخت د طالبانو د نظامي کميسون او جگړې مسؤل و.

د ډاکټر نجيب الله وژل کېدل

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د سوداگرۍ وزير، د گوانتانامو ۴ کلن بندي مولانا عبدالرزاق فتاحي وايي: "لومړي ځل موږ ۸ نفره طالبان د حاجي راز محمد خاکسار په مشري د دهمزنگ د لاري کابل ته داخل شوو او بيا ارگ ته د شپې څه باندې ۱۲ بجې ور ننوتلو، د ارگ په دروازه کې يو دانه ټانک هم ولاړ و. لومړی موږ ټولو د ارگ په چمن کې الله ج ته د شکرانې په موخه د قران کریم تلاوت وکړ او د کابل د نيولو د شکراني دعاوي مو وکړي، موږ ډير وړې شوې وو، د ارگ هغه دفتر چې ولسمشر به پکې کيناستي بند و، زموږ يوه ملگري يې يوه شيشه ور ماته او ميوه يې ورڅخه را واخيستله او گردو ملگرو همدلته وخوړله.

ملاسلام راکټي چې د جلال اباد له خوا له خپلو وسلوالو سره کابل ته راننوتلی وو، په همدې شپه کې ارگ ته راوړسيد ^{۱۶۳}.

زموږ يوه ملگري وويل چې ډاکټر نجيب الله هم دلته نږدې دی، راځئ چې ورشو، موږ غوښتل چې هلته د هغه دليدو لپاره ورشو، نه د هغه د وژلو لپاره، لږ وروسته يو بل طالب ارگ ته راغی، ويې ويل چې طالبانو ډاکټر نجيب الله وژلی (د شپې ناوخته، د سپټمبر ۲۷مې ۱۹۹۶ز پېل لومړی وخت) او جسد يې د اريانا په چوک کې څړولی دی ^{۱۶۴}.

که څه هم کابل ته د ننوتلو قومانده د ملابورجان وروسته د ملاعبدالرزاق په لاس کې وه، چې بيا وروسته د کورنيو چارو وزير شو، خو جوته نه ده چې ډاکټر نجيب الله به د هغه په امر وژل شوې وي او يا به ځينې طالبانو خپلسرې کړي وي.

^{۱۶۳} له دريو جبهو (ماهيپر، لوگر او ميدان ښار) څخه په کابل د طالبانو بريد وه.

^{۱۶۴} په افغانستان او نږدې سېمه کې عام خلک د ورځې پېل صبح صادق / سهار چې سپيدي ښکاره شي، گڼي. مگر په عيسوي تاريخ کې چې کله د شپې دولس بجې پوره شي، همدا ورځ ختمه او د شپې له دولس بجې وروسته بله ورځ حسابل کيږي.

مولانا عبدالرزاق او ملگري يې د سپټمبر پر ۲۶مه ورځ، د شپې څه باندې ۱۲ بجې ارگ ته ورغلي وو، چې د عيسوي تاريخ په حساب د سپټمبر ۲۹مه کيږي.

ډاکټر نجيب الله کيدای شي په دې ډاډه و چې طالبان پښتانه دي او وبه يې نه وژني، ولي ځينې طالبان بيا دليل وړاندي کوي چې سمه ده چې ډاکټر نجيب الله پښتون و، خو هغه هم چې کله د خاد/استخباراتو رئيس و^{۱۶۵}، ډيری پښتانه يې شهيدان کړي وو، بل دا چې د کابل تر نيولو مخکې طالبانو د ژبنې تعصب نه کولو اړوند فرمان صادر کړی وو. او تر ده له مخه د اهل تشيع د حزب وحدت گوند مشر عبدالعلي مزاری هم د يوې پيښې له امله وژل شوی و.

پخواني طالب چارواکي حاجي رحمت^{۱۶۶} د ميزان ۴مه ۱۳۹۵ ما (ليکوال) ته وويل: "د ډاکټر نجيب الله د مرگ کيسه اغا راته کړي، هغه وويل چې زه (اغا)، مجاهد او حاجي اغا له ارگ سره نږدې د ملگرو ملتونو دفتر ته ور ننوتلو، موږ چې کله د ډاکټر نجيب الله کوټې ته ورغلو، هغه راته وويل: ښه شو چې کابل ته راغلاست، کابل مو ونيوی؟ حاجي اغا (طالب) ورته وويل، هو! کابل مو ونيوی.

ډاکټر نجيب الله پوښتنه وکړه چې ملا محمد عمر او ملا محمد رباني اخوند څنگه دي؟ ښه دي؟

حاجي اغا (طالب) ورته وويل، هغوی ښه دي او تاسي يې غوښتي ياست.

ډاکټر نجيب الله هم له لږ مشاجرې وروسته ومنله، له اطاق څخه راکښته شو، د ملگرو ملتونو د دفتر د باندې زموږ (طالبانو) بایپور / ډاډسن موټر ولاړ و، په موټر

^{۱۶۵} ډاکټر نجيب الله د کمونست پلوه افغان رژيم وروستی ولسمشر (۳۰ سپټمبر ۱۹۸۷ تر ۱۶ اپريل ۱۹۹۲)، مخکې له ولسمشر کيدو د مرکزي کميټې (۴ مې ۱۹۸۶ تر ۱۶ اپريل ۱۹۹۲) مشر او له دې مخکې (۱۱ جنوري ۱۹۸۰ تر ۲۱ نومبر ۱۹۸۵) د هغه وخت د استخباراتو (خاد) رئيس و.

^{۱۶۶} حاجي رحمت، اغا، مجاهد او حاجي اغا مستعار نومونه دي. د افغانانو د کلتوري نزاکتونو له کبله يې اصلي نومونه دلته نه دي ياد شوي.

کې مو سپور کړ، کله چې د اريانا څلورلاري^{۱۶۷} ته را ورسيدلو، موږ (طالبانو) ورته وويل چې راکښته شه، ډاکټر نجيب پوه شو، نه کښته کيدی، هغه قوي سړی و، يوه طالب د توپانچې ډز پرې وکړ، په بغل کې يې وويشت، بيا مو را کښته کړ او هلته مو په هغه شپه کې په اريانا چوک کې وځړاوه او ومو واژه.

د يو مشر طالب احمد^{۱۶۸} له خولې چې ما (ليکوال) ته يې وويل: "د ډاکټر نجيب الله د لاس ساعت، ډيرو طالبانو د کندهار له يوه طالب سره په هغه نږدې ورځو او تر دوو کلونو پورې وروسته هم ليدلی و."

د ډاکټر نجيب الله د مرگ په اړه د طالبانو ځينو مشرانو انديښنه درلودله چې که ډاکټر نجيب الله ووژل شي، د خلقيانو وژلو ته به خلک پلمې پيدا کړي او داکار به په ځينو ځايو کې وشي.

حاجي رحمت ما (ليکوال) ته وويل: "ملا اسرائيل اخوند وويل چې له ملا فاضل اخوند سره کندهار ته ولاړم، کله چې ملا محمد عمر مجاهد ته ورغلو، هغه ملا فاضل اخوند ته وويل چې تاسي ته چا وويل چې ډاکټر نجيب مړ کړئ؟؟!"

^{۱۶۷} اريانا څلور لاری د اريانا هوټل څيرمه، ارگ او د هغه وخت د ملگرو ملتونو دفتر ته نږدې ځای ده. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، د امريکا د افغانستان برخې د سي آی اې لومړي مرکز او دفتر همدا ځای و، اوس مهال (جولای ۲۰۲۰) کې هم په ياد هوټل کې د سي آی اې مامورين اوسيري.

طالبانو ارگ ته نږدې د امريکا د سي آی اې مرکز (اريانا هوټل) باندي (۲۵ جون ۲۰۱۳) بريد وکړ، د امريکايي پوځيانو په يونيفورم او ورته مرمۍ ضد موټرانو کې يې دي مهم ځای ته ځانونه را رسولې وو، هلته چې هيڅ دولتي لوړ پوړی چارواکی هم پرته د ارگ او امريکايي مسئولينو له اجازې پرته نه شي ورتلای او په کابل کې تر ټولو د امنيت له اړخه مهمه او د گډو پوځيانو له خوا ساتل کيدونکې سېمه ده. په همدې سېمه کې د ولسمشر خانگړې امنيتي کسان هم د امنيت ساتلو په موخه ولاړ وي او د هر شي څارنه په ډير دقت سره کوي. د طالبانو موټر بريد او څو ساعته جگړه کې د سي آی اې کسانو ووژل او ژوبل شول.

^{۱۶۸} احمد مستعار نوم دی.

حاجي رحمت وويل: "ملا محمد حسن اخوند چې د کندهار والي و، د کابل تر نيولو وروسته د سرپرستي شورا مرستيال او د بهرنيو چارو وزير و. هغه په کندهار کې د خپل ولايت په وخت کې ويل چې کابل ونيول شي په اوله ورځ بايد ډاکټر نجيب الله ووژل شي، داسي نه شي لکه تورن اسماعيل خان چې ونه وژل شو او ژوندی وټښتیده" ^{۱۶۹}.

ملا عبدالرزاق اخوند د کورنيو چارو وزير، د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د هيواد ورځپاڼې سره په مرکه کې ويلي و: "د ډاکټر نجيب الله د وژلو پريکړه په کندهار کې علماوو کړي وه او کله چې کابل ته داخلیدو، په هغه مازديگر مور ټولو طالب مشرانو د هغه د وژلو پريکړه وکړه" ^{۱۷۰}.

ولي داسي اسناد او شواهد نشته چې په کندهار کې دي د ډاکټر نجيب الله د وژلو پريکړه علماوو کړي وي او دا چې د جگړې په حالت کې به طالب مشرانو کابل ته تر ننوتلو مخکې د ډاکټر نجيب الله د وژلو پريکړه کړي وي، څومره به قانع کوونکي ځواب وي؟ دا چې د ملا محمد عمر مجاهد مرستيال ملا محمد رباني اخوند هم په دغه وخت کې د جگړې په لومړۍ کرښه کې طالب مشرانو ته

^{۱۶۹} تورن اسماعيل خان چې د طالبانو سره يې سختې جگړې وشوې، په چل او فريب سره جنرال مالک له ځان سره ملگری کړ، فارياب کې يې د ميلمستيا پر مهال ونيو او بيا يې د طالبانو سره د ښه نيت له کبله، د غويي ۲۸ مه ۱۳۷۶ طالبانو ته ژوندی وسپاره، هغه له طالبانو سره تر يو کال زيات بندي و، چې وروسته د هلمند اوسيدونکي حکمت الله چې د طالبانو په ليکو کې و او د هغه د ساتلو دنده يې په همدې شپه درلودله، د خپل پلار برازو استاد په مرسته له زندان څخه وټښتاو او ايران ته واوښتل. کله چې تورن اسماعيل خان د امريکا تر حملي او طالبانو د نظام تر نړيدو وروسته د هرات والي شو، په لومړي وخت کې حکمت الله خان د هغه سره ليدل شوی و، خو وروسته هغه په مرموز ډول فکر کيږي وژل شوی او بيا چا ونه ليد. برازو استاد امريکايانو ونيوی، گوانتانامو زندان ته يې يوړ، هلته مړ شو او بيا يې مړی د سور صليب له خوا کابل ته راوړل شو.

^{۱۷۰} د ملا عبدالرزاق دغه ادعا تر ډيره سمه نه بريښي.

لارښوونې کولې، که د ډاکټر نجيب الله د مرگ په اړه مشوره شوې وي او يا ناسته شوې وي، بيا به د ملا محمد رباني دريځ څه ډول و؟ دا هم مهمه پوښتنه ده.

د ملا عبدالسلام ضعيف^{۱۷۱} له انده د ډاکټر نجيب الله په وژنه کې عجله شوې او د انتقام بڼه ښکاري، هغه وايي: "زه په دې عقیده یم چې د مظلومو افغان شهيدانو د کورنيو د غرو له خوا به ډاکټر نجيب الله د انتقام سره په ډيره عجله مخامخ شوی وي، کيدلای شي چې د هغو شهيدانو اولادونو د ده په وژنه کې تلوار کړی وي، کوم چې د ډاکټر نجيب الله په امر (کله چې د خاد رئيس و) په شهادت رسيدلي وو.

حقيقت دادی چې د طالبانو مشرانو د ده د وژلو سره مخالفت هم نه درلودی او نه هم ډاکټر نجيب الله چا د لمانځه د مسلي (مصلی) څخه را ولاړ او مړ کړی، لکه دده د خاد د مشرتوب په وخت کې چې ډير مسلمانان د لمانځه څخه راولاړ شوي او بيا شهيدان شوي او ژوندي تر خاورو لاندې ښخ شوي." ۱۵۰مه پاڼه، طالبان له کندهاره تر مزاره

^{۱۷۱} ملاعبدالسلام ضعيف: ديني زده کړي يې په کور دننه او بيا وروسته د هجرت پر مهال په افغاني مدارسو کې کړي، د جهاد پر مهال يې د حرکت انقلاب اسلامي اړوند د طالبانو جبهه کې جهاد کړی، هغه وخت هم د ملا محمد عمر مجاهد سره ملگری پاتې شو، د طالبانو د نظام پر مهال د دفاع وزارت ادارې رئيس، د ترانسپورت لوی رئيس او په اسلام اباد کې سفير پاتې شوی، د پاکستان له خوا په اسلام اباد کې په خپل کور کې ونيول شو، امريکايانو ته وسپارل شو، بگرام زندان ته يوړل شو او بيا وروسته يې په گوانتانامو کې ۴ کلونه زندان تير کړ.

د افغان بنسټ مشر دی او دغه بنسټ اوسمهال افغان پوهنتون، افغان ښوونځی، افغان مدرسه او افغان مجله او افغان ريډيو لري.

د سولې په هڅو بوخت دی، په بېلابېلو کورنيو او نړيوالو د سولې اړوند ناستو کې يې گډون کړی، د کندهار ولايت د پنجوايي ولسوالي د کندلانو سيمې اوسيدونکی دی، اوسمهال د کابل په بگراميو ولسوالي کې استوگن دی.

ځينې كسان دا دليل هم وړاندي كوي چې كله د افغان كمونستانو له خوا د سردار داوود خان د حكومت پر ضد كودتاه وشوه، هغوی داوود خان او د هغه د كورنۍ غړې پرته له محاكمې په ارگ كې ووژل او هغه وخت ډاكټر نجيب الله د افغان كمونستانو د مهمو څيرو څخه گڼل كيدى. دوى وايي كه خبره د محكمې شي، نو بيا خو په كار ده چې د داوود خان د وژلو پوښتنه هر وخت د افغان كمونستانو څخه وشي، چې ولي يې هغه پرته له محاكمې د خپلې كورنۍ له غړو سره يوځاى په ارگ كې شهيد كړ.

ډاكټر عبدالرحمن د هوانوردي وزير، د شوراى نظار د سياسي چارو مسؤل وويل: "د كابل د دفاع له پاره ښه جنگ روان و، فكر نه كيدى چې كابل ته به طالبان په اسانه داخل شي، مازديگر مهال احمدشاه مسعود په مخابره كې راته وويل چې استاد رباني خبر كړم چې زموږ قوتونو پر شاتگ كړى او له كابل څخه د جبل السراج لور ته بايد ولاړ شو.

متوجه شوم چې نظامي خطونه ماتيري، استاد رباني او حكمتيار چې په خيرخانه كې په سمڅه كې وو، هغوى مې خبر كړل، د خپلو كالو د ټولولو وخت مې پيدانه كى، د اسنادو بكمس مې را واخيست. هغه نفر چې د نجيب سره د ملاقات مسؤل و، هغه مې نجيب ته واستاوى د ملگرو ملتونو دفتر ته تر څو هغه خبر كړي چې موږ له كابل څخه وځو كه زموږ سره دى هم ځي. هغه نفر له نجيب سره ملاقات وكړ، ډاكټر نجيب ورته ويلي و او ماته يې پېغام راوليږى چې ستونزه نشته، زه له تحولاتو او موضوع څخه باخبره يم، داچې څه به كيږي په جريان كې يم. كه چيرته ډاكټر عبدالرحمن له كابل څخه نه وځي، مطمئن اوسئ چې هغه تضمين كولاى شم.

ډاكټر عبدالرحمن وايي نجيب فكر كاوه چې په راتلونكې نظام كې به اساسي رول ولري او بيا به په واک كې شريك شي.

د نجيب ميرمن هم په يوه مركه كې بى بى سى ته ويلي وو چې خاوند يې د عمر په وروستيو ورځو كې ورسره اړيکه نيولي وه او مطمئن ښكاريد. "۵۴ او ۵۵مه پاڼه، علل سقوط

د ډاکټر نجيب الله د وژلو پړه

کله چې حضرت صبغت الله مجددي د کابل واک د اپريل ۲۸مه، ۱۹۹۲ ز کال کې په لاس کې واخيست، د مجاهدينو لومړی ولسمشر شو، هغه پخوانيو خلقيانو او پرچميانو ته عمومي عفو وکړه، که چيرته ډاکټر نجيب الله په ياده عفو کې شامل وای، ولي هغه ته د مجددي په دوه مياشتنۍ واکمنۍ کې د ملگرو ملتونو له دفتر څخه د وتلو او بهر ته تللو اجازه ور نه کړل شوه.^{۱۷۲}

^{۱۷۲} په داسي حال کې چې د پرچم ډلې ډيری مشران د احمدشاه مسعود په شتون کې، لا هم په کابل کې په واک کې پاتې او په لوړو دندو يې کار کاوه. دفاع وزير جنرال رفيع هم د دوستم مليشو له خوا راگرځول شوی و، ويل کيږي چې د استاد سياف په سپارښتنه اجازه ورکول شوه چې بهر ته ولاړ شي. دارنگه عبدالرشيد دوستم، نبي عظيمي، اصف دلاور او بابو جان د کابل کنترول په لاس کې نيولی و.

داچې په کابل کې ډير واک له پرچميانو سره و، د پرچم ډلې عبدالحق علمي له ځينو خلقيانو غوښتي و چې په گډه د مسعود او جمعيت اسلامي پر وړاندې بله کودتاه وکړي. د اپريل ۲مه، ۲۰۲۰، ما (ليکوال) ته گلابزوی وويل: "کله چې احمد شاه مسعود (شورای نظار) کابل ته داخل شول، د نورالحق علمي مشر ورور جنرال عبدالحق علمي هغه وخت د جنرال هاشم خان کور ته ورغلی و، له هغه يې غوښتي و چې د شورای نظار په مقابل کې کودتاه کې خلقيان له پرچميانو سره ملگري شي او د نظام واگې بيرته په خپل لاس کې واخلي، علمي ورته ويلي و چې ډاکټر نجيب ډير لوی خيانت وکړ، چې استعفی يې وکړه او واک يې شورای نظار ته تسليم کړ.

داچې جنرال هاشم خان د شاه نواز تنې له ناکامې کودتا وروسته د ډاکټر نجيب الله له خوا بندي شوی و او د نجيب د حکومت د سقوط پر مهال تازه له زندان څخه راوتلي و، علمي ته يې ويلي و چمتو نه دی چې کودتاه وکړي.

بيا څو ورځې وروسته علمي د خپل کور سره نږدې د مسعود د وسلوالو له خوا په رڼا ورځ ووژل شو."

تر مجددي وروسته استاد رباني د مجاهدينو د حکومت دويم ولسمشر و، د هغه په څلور کلنه دوره کې هم ډاکټر نجيب الله ته د ملگرو ملتونو له دفتر څخه د وتلو او بهر ته تللو اجازه ور نه کړل شوه.

ويل کيږي چې احمد شاه مسعود د هغه د ژوندي پاتې کيدو کوشش کړی و او له کابل څخه د وتلو پر مهال يې ډاکټر نجيب ته خپل کسان ليرلي وو چې له دوی سره يوځای شمال ته ولاړ شي^{۱۷۳}، پوښتنه داده چې ولې يې ډاکټر نجيب په خپله څلور کلنه واکمنۍ کې ازاد نه کړ، ولې يې هغه ته د ملگرو ملتونو له دفتر څخه د وتلو او بهر ته تللو اجازه ور نه کړه او کله چې مسعود پنجشير ته دتلو تاييا نيوله، کولای يې شوای چې ډاکټر نجيب يې ازاد کړی وای او هغه په خپله خوښه له هيواده وتلی وای او يا يې د هغه درانه قوم احمدزيو ته تسليم کړی وای، چې خپل پلرني ټاټوبي پکتيا او يا بل خوندي ځای ته يې بيولی وای، که بيا طالبانو د هغه د وژلو تصميم درلود، نو د محاکمو له لارې به يې د هغه محکمه کړي وای.

داچې د حکمتيار او مسعود ترمنځ جگړو کې ډير وخت کابل د واک په جزيرو ويشلی وو، ډير کمزوری حکومت و، چې پر ټول کابل ښار يې هم تسلط نه درلود، که هغه وخت د ملگرو ملتونو دفتر له خوا تصميم نيول شوی وای چې ډاکټر نجيب

^{۱۷۳} احمدشاه مسعود د نورمحمد تره کې د واکمنۍ پر مهال د خاد رئيس اسدالله سروري (اپريل ۱۹۷۸ تر سپتمبر ۱۹۷۹) چې له مۍ ۱۹۹۲ راهيسې له دوی سره بندي و، پنجشير ته ور سره بوت.

د ډسمبر ۲۵مه ۲۰۰۵، د حامد کرزي د حکومت پر مهال لومړۍ محکمې يو کال بند سزا ورکړه، د فبروري پر ۲۵مه ۲۰۰۶، استناف هغه ته د اعدام سزا واوروله او په ۲۰۰۸ کال کې هغه ته سترې محکمې د ۱۹ کاله بند سزا ورکړه.

اسدالله سروري د ډاکټر غني د حکومت پر مهال، په زندان کې له ۲۵ کلونو تيرولو وروسته، جنوري ۲۰۱۷ کې خوشی شو.

الله له هيواده بهر وباسي، دا کار شونی و، داچې ملگرو ملتونو ولي داسي يو کار ونه کړ، دا مهم سوال دی.

ډاکټر نجيب د خپل واک په ورستيو وختو کې او بيا وروسته غوښتل چې له کابل څخه ووځي، عامل يې څوک وو چې دلته وساتل شو، په ټوله کې بيا هم ځواب دادی چې عبدالرشيد دوستم په ۱۳۷۱ ثور مياشت کې د ډاکټر نجيب الله له هيواده د وتلو مخه د احمد شاه مسعود په خوشه ونيوله او بيا وروسته تر ۱۳۷۵ ل. کال پوري هم په کابل کې د استاد رباني او مسعود په غوښتنه د ملگرو ملتونو دفتر کې نظر بند وساتل شو.

که ډاکټر نجيب الله د آی ايس آی په غوښتنه او خوښه طالبانو وژلي وي، نو بيا پوښتنه دا پيدا کيږي چې حضرت صبغت الله مجددي، استاد رباني او احمد شاه مسعود به ډير آی ايس آی ته نږدي وو که طالبان؟ هغه استاد رباني چې د خپلې واکمنۍ په لومړيو ورځو کې يې د آی ايس آی برحاله مشر جنرال حميد گل ته د ده (استاد رباني) د سلاکار کيدو وړانديز کاوه، د دومره نږدې اړيکو پر بناء بيا داهم ممکن وه چې جنرال حميد گل د ډاکټر نجيب الله وژل او له منځه وړل ورڅخه غوښتي وای او که چيرته آی ايس آی له استاد رباني څخه غوښتي وي چې ډاکټر نجيب الله ته له کابل څخه د وتلو اجازه ورنه کړي، دا هم ځکه نه شي منل کيدی، ځکه د استاد رباني په وروسته وختو کې د پاکستان او کابل اړيکې ډيرې يو له بل سره خرابې وي، بيا هم ولي ډاکټر نجيب الله په کابل کې د مرگ تر ورځې پورې شوراى نظار او جمعت اسلامي نظر بند وساتى او د هغه غاړه يې په لوى لاس د طالبانو چارې ته پريښودله.

همه پوښته داده چې ډاکټر نجيب الله خو د روسانو لپاره کار کاوه، د هغوى نږدې ملگرى و^{۱۷۴}، ولي روسانو د هغه د خلاصون اړوند ملگرو ملتونو کې شکايت ونه کړ،

^{۱۷۴} ۱۳۶۸ کال د روسانو له وتلو وروسته د (قرارگاه قومندانى) د اعلى مسلح قواو غونډه چې مرستيال ولسمشر، د مسلحو قوتونو وزيران او نور ذيربط دفاعي ادارو مشران چې رياست يې ولسمشر نجيب کاوه، هره ورځ نظامي غونډه کوله او د شوروي اتحاد يو نفر

ولي يې د ډاکټر نجيب الله د خلاصون هڅه ونه کړه، په داسې حال کې چې روسانو له احمد شاه مسعود او استاد رباني سره هم نږدې او دوستانه اړيکې درلودلې.^{۱۷۵}

استاد رباني او مسعود چې د روسانو مرستې يې ترلاسه کولې، له روسانو سره يې نږدې او پخې اړيکې درلودلې، که روسانو له دوی څخه د ډاکټر نجيب الله د خلاصون او خونديتوب غوښتنه کړي وای، حتمې ده چې د کابل د هغه وخت حکومت به د روسانو غوښتنه منله.

داسې راپور هم ورکول کيږي چې استاد رباني د ډاکټر نجيب الله د اعدام کيدو غوښتنه کړې وه، چې د ملت قاتل دی، خو ملگرو ملتونو هغه ورته ونه سپاری، مگر دغه ډول راپور تاييد شوی نه دی.

بله پوښتنه داده چې ملگرو ملتونو ولي د ډاکټر نجيب الله د خلاصون لپاره يوه سالمه لاره په کار وانه چوله. ولي يې بشپړ ۴ کلونه د هغه ژوند له گواښ سره مخ کړی وو. آیا ملگرو ملتونو ډاکټر نجيب الله خوندي ځای ته نه شوای انتقال کولای؟ حتمې ده چې دا کار يې کولای شوای.^{۱۷۶}

ارشد نظامي مشاور به هم پکې شرکت درلود، تر څو له اوضاع څخه خبر وي. جنگ های کابل ۱۰۴ مه پاڼه.

^{۱۷۵} د روسانو په غوښتنه احمد شاه مسعود او استاد رباني د تاجکستان د اسلامي نهضت مشر مجبوره کړ چې د تاجکستان له دولت سره جوړه وکړي، تاجک مجاهدين يې امام علي رحمان ته ور تسليم کړل. که روسانو له مسعود او رباني غوښتي وای، نجيب ته به يې خامخا بهر ته د وتلو اجازه هم ور کړي وای.

^{۱۷۶} بينن سيوان په کانټيننټل هوټل کې (۶ ثور ۱۳۷۱) د خبريالانو جواب کې چې نجيب چيرته او د وتلو پلان يې څنگه دی؟ ويلي يې وو چې مسئله ډيره باريکه او پيچلې ده، ډير بحث نه شم کولای، مگر د هغه له افغانستان څخه وتل د سولې په پلان کې شامل ده. جنگ های کابل ۱۳۵ مه پاڼه

ملگرو ملتونو ته په کار وه او بايد هغه وخت يې لا چې دهمزنگ او پلچرخي ته طالبان راغلل او بيرته په شاشول، د ډاکټر نجيب الله د خونديتوب او وتلو چاره کړی وای، دوی چې خپل د ملگرو ملتونو کسان له کابل څخه ایستل، ډاکټر نجيب الله ته به يې هم د ایستلو لاره جوړه کړي وای او په کار وه چې په دغسي حالت کې د استاد رباني حکومت هم ډاکټر نجيب الله ته له کابل څخه د وتلو اجازه ورکړي وای.

هند چې د ډاکټر نجيب الله او استاد رباني د حکومتونو دوست حکومت و، ولي يې خپلو انډيوالانو (د شمال ټلوالي) څخه د ډاکټر نجيب الله د خلاصون غوښتنه ونه کړه.

داچې ويل کيږي چې احمدشاه مسعود ډاکټر نجيب الله ته خلک وليرل چې ورسره پنجشير ته ولاړ شي، ولي يې ددې پرځای ملگرو ملتونو څخه غوښتنه نه کوله چې هغه هند يا د منځنۍ اسيا کوم بل هیواد ته یوسي.

ډاکټر نجيب الله به څنگه په مسعود اعتبار کړی وای او پنجشير ته به يې د هغه سره تگ ته زړه ښه کړی وای، خو د همدوی له ويري د ملگرو ملتونو دفتر ته ده (نجيب) پناه وړي وه، له مسعود سره خو دوستم ملگری و، هغه چې په لومړي ځل يې له هیواد څخه د نجيب د وتلو مخه ونیوله.

داچې د ملگرو ملتونو کارکوونکي د جگړو او تاوتریخوالي بېلابېلې تجربې لري، هغوی ته په کار وه، چې په دغسي حالت کې مخکې له دې چې د احمدشاه مسعود ځواکونه له کابل څخه ووځي، د خپلو کارکوونکو سره یو ځای او یا بېل ډول يې د ډاکټر نجيب الله له هیواده ایستلو ترتیبات نیولي وای او که دا هم ورته ستونزمنه او یا سخته وه، په کار وه چې ډاکټر نجيب الله يې د هغه د اوسیدو له مهم او ښکاره ځای څخه کوم بل د ملگرو ملتونو دفتر، د نړیوالو ادارو کوم دفتر او یا هم کوم بل نسبتاً خوندي ځای ته انتقال کړی وای، کله چې د کابل وضعیت سم شوی وای، ملگرو ملتونو به د ډاکټر نجيب الله د اوسیدو په اړه له طالبانو سره معلومات شریک کړي وای.

پورته انديښنو او پوښتنو ته په کتو سره:

د ډاکټر نجيب الله د قتل اصلي پړه پر عبدالرشيد دوستم، صبغت الله مجددي، استاد برهان الدين رباني، احمدشاه مسعود، روسيې، هند او ملگرو ملتونو اچول کيدای شي.

د ډاکټر نجيب الله په مرگ کې د پرچميانو مشران هم براءت نه شي پيدا کولای، دوی ښه پوهيدل چې کله طالبان کابل ته راننځي نو ډاکټر نجيب به وژني، په کار وه چې ډاکټر نجيب يې د ملگرو ملتونو له دفتر څخه کوم پټ ځای ته انتقال کړی وای، کله چې اړو دور ختم شوی وای، بيا به يې ډاکټر نجيب رسمي سپارلی وای او يا به يې په پټه له هيواده کوم لور (منځنۍ اسيا) ته ايستلی وای.^{۱۷۷}

دا چې په مجاهدينو عام ولس انتقاد کاوه چې ولي يې ډاکټر نجيب الله ژوندی پرېښود، همدغه خبره بالاخره د مجاهدينو د اتحاد اسلامي گوند مشر استاد عبد رب الرسول سياف د ولسي جرگې غړې ملالۍ جويا ته (مۍ ۲۰۱۷) هم وکړه، چې اشتباه وه چې تاسي (افغان کمونستان) د مجاهدينو له خوا ژوندي پرېښودل شوي، که طالبانو ډاکټر نجيب ژوندی پرېښودلی وای، نو د مجاهدينو او شهيدانو زامنو به هم له طالبانو د هغه د وژلو غوښتنه کوله.

دا چې د ډاکټر اشرف غني د حکومت پر مهال (۲۹ سپټمبر ۲۰۱۴ - تر دې مهاله اگسټ ۲۰۲۰) بيا هم پخواني پرچميان په واک کې دي، که ډاکټر نجيب ژوندی وای، پرته له شکه هغه به د زيات واک څښتن وای او د دې احتمال شونی وو چې د هغه د

^{۱۷۷} د پرچم ډلې ډيری مشران د شمال ولايتونو څخه وو او له مسعود سره ملگري وو، کله چې مسعود کابل ترک کاوه، پرچميانو کولای شوای چې ډاکټر نجيب هم د ملگرو ملتونو له دفتر څخه وباسي، ځکه هغه وخت د ملگرو ملتونو دفتر هم يې سرنوښته پاتې و، د ډاکټر نجيب د وتلو ممانعت چا نه شو کولای او که يې غوښتي وای، په اسانۍ سره يې د منځنۍ اسيا کوم هيواد ته بيوولای شوای.

وطن گوند کوم غړی له ډاکټر غني وروسته ولسمشر وای، نو د پرې گوته به طالبانو ته نیول کیدله.

داچې طالبانو وار له مخه د مجاهدينو د اهل تشيع ډلو مشر استاد عبدالعلي مزاری وژلی و، هغه د هزاره توکم څخه و، که ډاکټر نجيب الله يې ژوندی پريښودلی وای، بيا به د نورو قومونو خلکو ويل چې ډاکټر نجيب پښتون دی، ځکه يې داکار وکړ.

طالبان په لوی لاس مجبوره شوې وو، چې ډاکټر نجيب ووژني او په دې ډول مسعود او رباني او نورو استخباراتي کړيو غوښتل چې طالبان د ډاکټر نجيب په وژلو سره منزوي کړي، دوی ټول ښه پوهيدل چې که طالبان کابل نيسي، ډاکټر نجيب به ووژني، د ډاکټر نجيب د خلاصون هڅه چا ونه کړه.

طالبان چې د نړيوالې ټولنې پرواه يې نه درلودله او د عواقبو اړوند يې ډير فکر نه کاوه، نو په ډيره تيزي سره يې ډاکټر نجيب وواژه، که ډاکټر نجيب په لومړيو دريو ورځو کې نه وای وژل شوی، ممکن د هغه د اصولي محاکمه کيدو، يا هم له هيواده د وتلو او يا هم د ملگرو ملتونو دفتر کې د پاتې کېدو پريکړه شوی وای.

ډاکټر نجيب الله احمدزی

طالب جنگيالي د جگړې لومړۍ کړنې ته روان دي

طالب جنگيالي په ټانکې د جگړې لومړۍ کړنې ته روان دي

پنځم څپرکی

شمال ټلواله او د احمد شاه مسعود مرگ

شمال ټلواله

«جبهه متحد اسلامي ملي برای نجات افغانستان» چې په شمال ټلوالې مشهوره وه، د احمدشاه مسعود په مشرې د طالبانو ضد نظامي ایتلاف و چې سپټمبر ۱۹۹۶ کې تاسیس شو، مهم مشران یې ولسمشر استاد برهان الدین رباني او دفاع وزیر احمدشاه مسعود وو، د جبهې غړي په مطلق اکثریت سره تاجک وو، مگر په ۲۰۰۰ ز کال کې د نورو توکمو ځینې نظامي کسان هم ورسره یوځای شول، لکه عبدالرشید دوستم، استاد محقق، حاجي عبدالقدیر او اصف محسنی.

شمال ټلوالې د طالبانو د حکومت پر ضد جگړه کوله او د روسیې^{۱۷۸}، ایران، ترکیې، هند او تاجکستان ملاتړ یې له ځان سره درلود. طالبانو د پاکستان او القاعده ملاتړ له ځان سره درلود. هغه وخت شمال ټلوالې په ۱۰ سلنه خاوره واک درلود او مرکزیت یې په بدخشان کې وو، پر افغانستان د امریکا د حملي پر مهال د شمال ټلوالې وسلوال د امریکا په ملاتړ د پلي پوځ په توګه نږدې دوې میاشتې د طالبانو په مقابل کې جگړه وکړه او بیا وروسته د بڼ غونډې په نتیجه کې د کرزي د لنډ مهاله حکومت پر مهال غوښتنه برخه ورکول شوه.

د شمال ټلوالې غړي:

جمعیت اسلامی افغانستان: سني تاجک ډله چې مشري یې برهان الدین رباني او احمدشاه مسعود کوله

^{۱۷۸} مسعود له طالبانو سره د جگړې پرمهال ۵ واره له پوتین سره ملاقات کړی. یو عینی شاهد چې نوم اخیستل یې امنیتي ستونزې جوړوي وایی: "یوځل د روسیې له ولسمشر پوتین سره د ملاقات په وخت کې مسعود پوتین ته د پنجشیر یو زمره چې د چهار مغز په اندزه و، تحفه کې ورکړ، چې بیا وروسته پوتین ورسره عاجل مرستي او یوه په طلا وهل شوې تومانچه چې قیمت یې اټکل ۵۰۰ زره امریکایي ډالر وو، مسعود ته ورکړل. په تاجکستان کې یې د کولاب اډه ورته ورکړه، وسلې او مهمات یې ورکول. د روسیې (نی زوی سیه گازیته - مقاله جنرال ورینیکوف) جریده کې راغلی چې مسعود له طالبانو سره د جگړې له پېله دوه سوه میلیون ډالر له روسانو څخه ترلاسه کړي. "جنگ های کابل ۷۷-۷۸ مه پاڼه

جنبش ملی اسلامی افغانستان: سني ازبک او ترکمن ډله چې مشري يې عبدالرشيد دوستم کوله.

مشرقي شورا: سني پښتون ډله چې مشري يې حاجي عبدالقدير کوله.

حرکت اسلامی افغانستان: شيعه تاجک او هزاره ډله چې مشري يې محمد اصف محسني کوله.

حزب وحدت اسلامی افغانستان: شيعه هزاره ډله چې مشري يې محمد کریم خليلي او محمد محقق کوله.

د شمال ټلوالې قومندانان:

شمال: محمد قسيم فهميم، عبدالرشيد دوستم، استاد محقق، بسم الله محمدي، عطا محمد نور، محمد داود داود، گل حيدر او قاضي کبير ميرزبان

جنوب: قاري بابا، عارف نورزی او هوتک

ختیځ: حاجي عبدالقدير، حضرت علي، جان داد خان، عبدالله واحدي، قطره او نجم الدين

لویدیځ: اسماعیل خان، ډاکټر ابراهيم او فضل الکريم ايماق

مرکزي افغانستان: کریم خليلي، شیر علم، سيد مصطفی کاظمي، سيد حسن انوري، عالمي بلخي، استاد اکبري، محمد علي جاويد

حامد کرزی^{۱۷۹} له احمد شاه مسعود څخه د امریکا او اروپا د ملاتړ جلبولو په موخه په ۲۰۰۰ او ۲۰۰۱ ز کال کې د شمال ټلوالې له ځینو غړو سره یوځای امریکا او اروپا ته په سیاسي سفر تللی و^{۱۸۰}.

"شمال ائتلاف یا شمال ټلواله نوم سم نه دی، دغه نوم نورو خلکو ورته یاد کړی، د جهاد په وخت کې د جمعیت گوند د مجاهدینو جهات ډیر غیر منظم وو، وسلې او هر څه گډ وو، احمد شاه مسعود له استاد رباني سره تر خبرو او موافقې وروسته د جمعیت د جبهاتو د څارنې له پاره یو منظم پروگرام جوړ کړ او په هغه شورا کې یې مهم قومندانان راټول کړل، چې همدغه شوار یې د شورا نظار په نوم ونومول شوه، یعنې د جمعیت د مجاهدینو د جبهاتو د نظارت او څارنې شورا.

بیا وروسته چې کله احمد شاه مسعود د طالبانو سره په جگړه کې بوخت و، د ایران او روسیې په همکارۍ یې په شمال کې د طالبانو ضدگرده جنگیدونکې ډلې، شورا نظار، جمعیت اسلامي، اتحاد اسلامي، خلیلي، محقق، اکبري، دوستم او مالک یې سره یوځای کړل چې د شمال مقاومت / جبهه متحد اسلامي په نوم یې دغه اتحاد ونوماوه، مگر رسنیو او حزب اسلامي د خپلې خوښې او اسانتیا له پاره دغه نوم لنډ او مختصر کړ "د شمال ټلواله / ائتلاف شمال" نوم به یې ورته کاراوه. "وحید مزده

^{۱۷۹} حامد کرزی د جهاد پر مهال د حضرت صبغت الله مجددي د نجات ملي گوند کي و، کله چې مجاهدینو کابل ونيو، کرزی د بهرنیو چارو مرستیال وزیر شو. حزب اسلامي او آی اس آی ته د جاسوسي په تور د استخباراتو د رئیس قسیم فهمیم له خوا بندي شو، له بند څخه وتښتید. پر افغانستان د امریکا د برید پر مهال ارزگان ته د طالبانو ضد جگړې ته ولاړ، بیرته پاکستان کې د جیکب اباد هوايي ډډې ته امریکایانو ور سره بوت.

حامد کرزی د امریکا تر سیوري لاندې (۲۲ سپتمبر ۲۰۰۱ تر ۲۹ سپتمبر ۲۰۱۴) د افغانستان ولسمشر و.

^{۱۸۰} ویکیپیډیا، انگریزي او فارسي:

https://en.wikipedia.org/wiki/Northern_Alliance

۱۴ اکتوبر ۱۹۹۶، په سالنگ کې استاد رباني، عبدالرشید دوستم، استاد خليلي، احمدشاه مسعود، تورن اسماعیل خان او ځینو نورو مهمو مشرانو ناسته درلودله، د کابل د بیا نیولو پر پلان یې خبرې کولې او له طالبانو یې وغوښتل چې کابل پریري.

کله چې احمدشاه مسعود او دوستم شمال ته ولاړل، په لومړیو وختو کې هر یو بهلابیلې د طالبانو ضد ډلو جوړولو هڅې کولې، که څه هم مسعود د استاد رباني له ادرسه د یوې مشترکې طالب ضد جبهې هڅې کولې، خو په لومړیو وختو کې دوستم هم په ورته طالب ضد ایتلاف باندې لگیا و.

"۱۶ اکتوبر ۱۹۹۶، داسي راپورونه هم ورکول شول چې د طالبانو د بهرنیو چارو وزیر ملا محمد غوث او نظامي قومندان ملا دادالله اخوند په شمال کې له عبدالرشید دوستم سره کتلي وو.

۲۲ اکتوبر ۱۹۹۶، یونس قانوني، ډاکټر عبدالرحمن، جمعه خان همدرد^{۱۸۱}، عبدالرشید دوستم چې ټول ټال ۱۵۳ واړه او غټ قومندانانو وو، په مزار شریف کې یې د شورای دفاع از افغانستان تر نوم لاندې د رایو په اتفاق سره دوستم د طالب ضد حرکت ریس وټاکي.

۲۴ اکتوبر ۱۹۹۶، ایران، روسیې او هند هیوادونو اعلان وکړ چې د استاد رباني حکومت لا هم په رسمیت پېژني او د طالبانو حکومت په رسمیت نه پېژني. کله چې طالبانو کابل ونيو، په لومړیو وختو کې بیا هم د نوبرت هال په هڅو د طالبانو، استاد رباني، عبدالرشید دوستم او استاد خليلي استازو په اسلام اباد کې دوه ځله مذاکرات درلودل، ولي کومه نتیجه یې ورته کړه.

^{۱۸۱} جمعه خان همدرد په بلخ ولایت کې د حزب اسلامي پېژندل شوی قومندان و، له سرو لښکرو سره یې جگړې وکړې، کله چې طالبانو مزار شریف ونيو، پښتون جمعه خان همدرد ور سره یوځای نه شو. له طالبانو سره یې جگړې وکړې.

پر افغانستان د امریکا تر حملې وروسته د جوزجان او پکتیا والي و، اوس مهال په کابل کې د حزب اسلامي د یوې جلا شوې څانګې مشرې کوي.

۲۵ مې ۱۹۹۷، د پاکستان له خوا د طالبانو حکومت په رسمیت وپېژندل شو او په همدې ورځ د شمال ټلوالې یو مهم قومندان جنرال سالنګی له طالبانو سره یوځای شو. "حوادث تاریخي

طالبانو د مزار نیولو لپاره د دوستم د رقیب جنرال مالک سره معامله وکړه، د مې میاشتي پر ۲۶مه ۱۹۹۷ ز. کال د جنرال مالک او طالبانو ترمنځ تړون وشو، کله چې مزار ته بې وسلې طالبان ننوتل، د مالک له خوا هغوی په کمین کې ولویدل، د مې پر ۲۸مه په دوو ورځو کې د مالک له خوا تر ۱۰۰۰۰ زیات طالبان په مزار شریف، شبرغان او نورو سیمو کې کلابند او ووژل شول.^{۱۸۲}

کله چې دویم ځل مزار شریف طالبانو ونیوله، بیا نو پکې د ۱۰ ایرانی ډیپلوماټانو په شمول، د مالک او اهل تشیع زیات کسان د طالبانو له خوا ووژل شول.^{۱۸۳}

"۱۳ جون ۱۹۹۷، د بلخ ولایت مزار شریف ښار کې د استاد رباني له خوا د دولت اعلان او عبدالرحیم غفورزی ۱۸۴ یې لومړي وزیر او دکابینې ځینې وزیران

^{۱۸۲} د لیلې او حیرتان ډلنیزه ناځوانمردانه او بې رحمه وژنې چې جنرال مالک وکړې، امریکایانو ظاهراً دغه پیښه، خواشینونکې کار وباله، خو د دې کار سربیره یې جنرال مالک، چې د دوولس زره افغانانو قاتل و، امریکي ته دعوت کړ، د امریکا ویزه یې ورته ورکړه او د هغه ښه استقبال یې وکړ. طالبان له کندهاره تر مزاره کتاب ۲۱۶مه پاڼه

^{۱۸۳} د طالبانو یو لوړ پوړي چارواکي د یوې ناستې پر مهال وویل چې ډیر وروسته، کله چې د طالبانو نظام ونړید، پوه شوم چې د طالبانو د نوم څخه په گټه پورته کولو یوې څو کسيزې ډلې د ایران په کونسلګري کې د زیاتو پیسو د شتون له امله ایرانی ډیپلوماټان وژلي وو او هغه پیسې یې غلا کړي وې. هغه دا هم وویل، که موقع برابرې شوه، دا خلک باید محاکمه شي.

^{۱۸۴} عبدالرحیم غفورزی د ظاهرشاه د پاچاهي په وخت کې په دفاع وزارت کې د سریاور دنده درلوده، د ببرک کارمل په وخت کې هغه د بهرنیو چارو وزارت مامور وه، کله چې دیو هیټ په مشرۍ د ملګرو ملتونو د کنګري غونډې ته ولاړ، هلته یې د پخواني شوروي اتحاد دیرغل په ضد لاره خپله او د مجاهدینو موقف یې تایید کړ، د مجاهدینو د حکومت

هم اعلان کړل، له پخواني پاچا ظاهر شاه يې له ايټاليا څخه خپل هيواد ته د راتلگ او لويې جرگې د جوړيدو غوښتنه وکړه^{۱۸۵}.

۱۵ اگسټ ۱۹۹۷، د حکمتيار له خوا په مزار کې د حکومت اعلان رد او کابل يې د هيواد مرکز وگاڼه او په همدې ورځ امريکا خپل سفارت هم په بشپړ ډول سره په کابل کې وتاړه^{۱۸۶}. پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، نومبر ۲۰۰۱ کې بياځل د امريکا سفارت په کابل کې پرانيستل شو.

غواړم چې د هيواد د تجزيې اړوند د روسانو د پلان په اړه د پخوانيو خلقيانو او پرچميانو د سترگو ليدلۍ حال درسره شريک کړم.

د جولای ۲۲مه، ۲۰۱۹، موږ (سيد محمد گلابزوی، استاد محمد زمان مزل، استاد احمد وحيد مژده، دکتور فيض محمد ځلاند او زه مطمئن) د کابل ښار خوشحال خان مېنه کې ناسته درلودله، د ډاکټر نجيب الله د وخت د کورنيو چارو وزير گلابزوی وويل: "زه د کورنيو چارو وزير وم، ډاکټر نجيب الله احوال را کړ چې د شوروي اتحاد بهرنيو چارو وزير اډوارډ شوارډناډزي، د کي جي بي رئيس، د دفاع مرستيال وزير او د شوروي اتحاد مرستيال ولسمشر کابل ته راغلي، له هغوی سره د شوروي اتحاد په سفارت کې ناسته لرو.

په وخت کي د بهرنيو چارو وزارت مرستيال او بيا د استاد رباني د سيارحکومت په دوره کي د خارجه وزير لقب ورکول سو.

^{۱۸۵} د ضعيف صاحب خبره چې مسعود غوښتل چې رباني وهڅوي چې شمال افغانستان اعلان کړي، مگر رباني ډاکار ونه کړ او يوازي مزار يې د خپل گرځنده حکومت مرکز اعلان کړ.

^{۱۸۶} د امريکا سفارت په ۱۹۸۹ ز کال کې په کابل کې وتړل شو، بيا يې کوم ځانگړی فعاليت نه درلود، مگر د مجاهدينو او طالبانو د حکومت پر مهال يې د افغانستان چارې هم له اسلام اباد څخه مخکې وړلې، په ۲۰۰۱ کال کې بياځل د امريکا سفارت په کابل کې پرانستل شو، مگر بيا رغونه او ودانيزو چارو يې تر ۲۰۰۶ پوري دوام درلود.

ډاکټر نجيب ته مې وويل چې تاسي ولسمشر ياست، ښه ده چې د شوروي اتحاد راغلي لوړ رتبه کسان ارگ ته راشي او همدلته ور سره غونډه وکړو، ډاکټر نجيب وويل چې توپير نه لري که موږ هلته ورشو هم کومه ستونزه نه ده.

موږ د سياسي بيرو ۱۱ غړي ټول په دارالامان کې د شوروي اتحاد سفارت ته ورغلو، د ميز يو لور ته روسان او بل لور ته موږ کيناستو. پيل کې ډاکټر نجيب الله ۴۵ دقيقې خبرې وکړې، د شوروي اتحاد له مرستو او له افغان حکومت سره د هغوی د ملاتړ ستاينه يې وکړه.

ډاکټر نجيب د خپلو خبرو پر مهال وويل: "زموږ د سياسي بيرو د ټولو غړو توافق دی چې پلازمېنه له کابل څخه مزار شريف ته انتقال شي او هلته خپلې رسمي دولتي چارې مخکې يوسو، موږ دي کار ته چمتو يو."

زه (گلابزوی) حيران شوم، چې ډاکټر نجيب خو له موږ سره په دې اړه هيڅ مشوره نه ده کړې او دلته يې وويل چې د سياسي بيرو ټول غړي موافق دي چې پايتخت له کابل څخه مزار شريف ښار ته انتقال شي، منتظر وم چې کوم ملگری به خبرې وکړي، عموماً په دغه ډول ناستو کې زموږ خلقيانو په استازولي به صالح محمد زيري خبرې کولې، خو هغه د ډاکټر نجيب بل لور ته ناست و، نه مې شواى کولای چې هغه ته د سترگو اشاره وکړم، خو دقيقې همداسي ټول سکوت ناست وو، بيا ما نږدې اته دقيقې خبرې وکړې، ومې ويل: "له کابل څخه مزار شريف ته د پلازمېنې د انتقال په اړه له ما سره مشوره نه ده شوې، زه د کورنيو چارو وزير او د سياسي بيرو غړی يم، خو په دې اړه ماته هيچا مخکې له ننې غونډې څخه څه نه دي ويلي، موږ نه غواړو چې هيواد مو تجزيه شي، زه تاسي (شورويانو) ته ډاډ درکوم چې کابل ساتلی شم، هوايي ډگر، راډيو ټلويزون او د نورو مهمو دولتي ځايونو ساتنه موږ په ښه ډول سره کولای شو، که بيا هم ځينې کسان ويره لري چې کابل کې امنيتي ستونزې ډيري او مخ په زياتېدو دي، هغوی دي مزار شريف ته ولاړ شي، هلته دي خپلې چارې مخکې يوسي، خو مزار شريف ته د پايتخت له انتقال سره موږ مخالف

يو او دا د هيواد د تجزيې پېلامه گڼو، كه تاسي (شورويان) غواړئ چې افغانستان هم د ويتنام په څير وويشل شي، د افغانستان جغرافيه له هغه ځاى سره توپير لري. دا هم سمه نه ده چې موږ پلازمېنه له كابل څخه مزار شريف ته انتقال كړو او بيا له هغه ځايه سمنگان، تخار او نوري سيمې تر كنترول لاندې راولو، موږ بايد كابل وساتو."

زما (گلابزوى) له خبرو وروسته د دفاع وزير شاه نوازي تنې نږدې ۳ دقيقې خبرې وكړې، ويې ويل: "زه د كورنيو چارو د وزير گلابزوى خبرې تاييدوم، موږ له كابل څخه ساتنه كوو او له كابل څخه مزار شريف ته د پلازمېنې له انتقال سره مخالف يم، په دې اړه له موږ سره نه چا مشوره كړي او نه هم موږ ور سره موافقه كړي ده."

زموږ تر خبرو وروسته ټول مجلس سكوت وكړ، د سياسي بيرو هېڅ كوم غړي زموږ د خبرو مخالفت ونه كړ او نه يې د ډاكټر نجيب الله د خبرو تاييد وكړ، څو دقيقې همداسي ناست وو، بيا روسانو وويل چې تفريح به وكړو، له هغه وروسته به مجلس ته ادامه وركړو، روسان د سالون د دراوږې جنوب لور ته او موږ د سالون دروازې شمال لور ته ووتلو، ډاكټر نجيب ما (گلابزوى) ته وويل: "ملگرى گلابزوى! مرداره دي كړه." هغه ته مې وويل چې مرداره خو تا كړه، چې د هيواد تجزيه مني او ما خو سمه كړه، چې هيواد له تجزيې څخه وژغورل شي، زموږ دواړو ترمنځ، د لنډې لفظي شخړې وروسته خبره فيزيكي شخړې ته ورسېده، له يو بل سره مو ږغ لوړ شو، يو بل ته د لاس اچولو په موخه ور نږدې شوو، چې بيا زه لومړي وزير سلطان علي كشمند او ډاكټر نجيب صالح محمد زيري ونيو او موږ يې يو له بل سره جلا كړو.^{۱۸۷}

^{۱۸۷} سلطان علي كشمند هزاره توكمه افغان كمونسټ و، د نورمحمد تركي (۳۰ اپريل تر ۲۳ اگست ۱۹۷۸) او ببرك كارمل (۲۸ ډسمبر ۱۹۷۹ تر اپريل ۱۹۸۲) د حكومتونو پر مهال د پلان وزير و، د ببرك كارمل (۱۱ جون ۱۹۸۱ تر ۲۶ مئ ۱۹۸۸) او ډاكټر نجيب الله (۲۱ فبروري ۱۹۸۹ تر ۸ مئ ۱۹۹۰) د حكومتونو پر مهال لومړى وزير و.

صالح محمد زيرى د كندهار اوسيدونكى، د خلق ډيموكراټيك گوند د سياسي بيرو دايمي غړى او د سياسي بيرو لومړى منشي پاتې شوى. هغه له نورمحمد تركي او حفيظ الله امين

ډاکټر نجيب الله او روسانو چې دا ډول عکس العمل ولېد، بيا دوېمه جلسه ونه شوه او موږ ټول له سفارت څخه ووتلو او خپلو دندو ته ولاړو.

گلابزوی وويل: "زما ميرمن هم مړه شوې وه او درې کوچني زامن مې راته پاتې وو، مگر د ميرمنې د مرگ ۴۰ ورځې لا نه وې پوره او د شوروي اتحاد په سفارت کې تر ناستې ۸ ورځې وروسته زه د کورنيو چارو وزارت څخه لرې او په ماسکو کې سفير وټاکل شوم.

ما (گلابزوی) ته د ډاکټر نجيب الله او يا هم بهرنيو چارو وزارت له خوا نه، بلکې د شوروي اتحاد د بهرنيو چارو مرستيال وزير له خوا وويل شول چې له کورنيو چارو وزارت څخه لرې شوی يم او په ماسکو کې سفير ټاکل شوی يم.

روسي چارواکي ته مې وويل چې زه به په دې اړه غور وکړم، خو هغه وويل چې دا د ماسکو پريکړه ده او تاسي به هلته ځئ.

کله چې ډاکټر نجيب زما مخه بښې ته راغی، هغه ته مې وويل چې دا گېله کوم، يو خو زما د ميرمنې د مړينې ۴۰ ورځې لا نه دي پوره شوې، بل دا چې په ماسکو کې د دندې په اړه به تاسي (د بهرنيو چارو) وزارت خبر را کاوه، مگر ماته مو د روسانو په خوله دا خبر راکړ.

ډاکټر نجيب ته مې وويل: کور دي ودان، ماته دي نجات راکړ، زه خو به له کابل څخه ووځم، خو دلته کابل کې به کور په کور او کوڅه په کوڅه جگړې وي، همدا زموږ بلاک (مکرريان) کې به هم ۶ راکټونه لگيري او دلته به ډيره مرگ ژوبله وشي. تصادف همدا سي وشول د مجاهدينو تر منځ جگړو پر مهال زموږ بلاک کې ۶ راکټونه لگېدلي وو.

وروسته د خلقيانو مشر و، د کورنيو چارو وزير گلابزوی او دفاع وزير شاه نواز تنی يې تر څنگ کلک ولاړ وو.

د زیری او ډاکټر نجيب الله ترمنځ هم ستونزې وې، يوځل د کابل ښار سرې مياشتې ودانۍ ته نږدې پر صالح محمد زیري چاودنه وشوه، مگر له چاودنې روغ ووت.

ډاکټر محمد حسن شرق چې د ډاکټر نجيب الله په وخت کې لومړی وزير و، په خپل کتاب (کرباس پوشهای برهنه پا، خاطرات دکټور محمد حسن شرق) کې ليکلي: "کله چې ډاکټر نجيب الله ولسمشر او سلطان علي کشمند لومړی وزير و، روسي سلاکارانو د خپلو پوځيانو د وتلو تر وروستي وخت پوري هڅې کولې چې د جنوبي او شمالي افغانستان طرحه عملي شي، د شمال نهه ولايتونه (ميمنه، شبرغان، بلخ، بغلان، کندز، تخار، بدخسان، سرپل او باميان) يې د شمالي افغانستان په نوم د صدارت له تشکيل سره يو ځای د مرکزي حکومت څخه جلا او د ۱۳۶۶ ل کال په حوت مياشت کې ښاغلی نجيب الله مسير د حزب ديموکراتيک خلق د مرکزي کميټې غړی د صدارعظم د کفيل په صفت له ۱۶ تنو مرستيال وزيرانو سره په مزار شريف کې په کار پيل وکړ.^{۱۸۸}" افغانستان چا وران کړ؟ ۷۲مه پاڼه

"شورويانو مخکې له وتلو په مزار شريف کې د يو مودل او يا الترنيتو حکومت په اړه فکر کړی وو، چې د دوی د سياسي او نظامي نفوذ لاندی مزار شريف کي وي.

په ښکاره يې ويل؛ که کابل او جنوب سقوط کوي، نو معادل حکومت به مزار کې وي، تر څو د کابل او جنوب بيرته نيولو لپاره چمتووالی مخکې له مخکې وي. اصل کې د منځنۍ اسيا د مسلمان هيوادو د پولو ساتل او له مسلمانو او مجاهدينو څخه خوندي کول او د افغانستان د شمال او جنوب د تجزيې په قيمت يې دا کار کاوه.

جنرال پوهاند محمد هاشم پوپل د استاد گل محمد زوی، د کابل اوسيدونکی، د دفاع وزارت تعليم تربيه کارکوونکي چې په شوروي اتحاد کې يې زده کړې کړي،

^{۱۸۸} تر روسانو مخکې انگرېزانو هم د افغانستان د تجزيې هڅې وکړي، په بشپړ ډول يې افغانستان تجزيه نه شو کړلای، ولي د گندمک او ډيورنډ شرمونکي تړونونه د افغان مشرانو له خوا له انگرېز سره وشول چې د ډيورنډ کرښې جنجالي مسئله تر دې مهاله هم د افغانستان او پاکستان تر منځ د سرطان داني په ډول پاتې ده.

له روسانو وروسته د طالبانو د نظام او بيا د طالبانو د نظام پنگيدو وروسته امريکا هم د خپل ۲۰ کلن شتون پر مهال د افغانستان د تجزيې هڅې وکړي او د امريکايي سناتورانو له خوا په سپين سترگې د افغانستان د شمال او جنوب د ویش غوښتنې وشوي.

په ۱۳۶۷ ل کال اوږي کې له ماسکو څخه هیواد ته راگرځیدلي و، ما لیکوال (سید عبدالقدوس) ته یې وویل: "زموږ روسی استاد چې درس خوني ته راغی، مختصر یې د مهمو پېښو، جیو پوليټیک او جیو ستراتیژیک اوضاع اړوند خبرې وکړي، د ژنیو معاهدې او د روسانو د وتلو اړوند یې سیاسي خبري او بیا یې په لاندې دوو مسئلو خبرې وکړي.

۱ - تاسي (محصلینو) په تیرو ورځو کې د ډگر جنرال سلمانف د اکاډمي قومندان څخه به مو اوریدلي وي چې په افغانستان کې ملي اشتي او په واک کې د مخالفینو گهڼون په نظر کي دی، چې د دفاع وزارت چوکۍ به احمدشاه مسعود ته سپارل کيږي.^{۱۸۹}

۲ - په هغه صورت کې چې د جگړو شدت، د پاکستان، ایران او امریکا مداخلات او له مجاهدینو سره مرستې دوام ولري، د افغانستان دولت له ځانه د دفاع توان له لاسه ورکړي، د هیواد جنوب او مهم ښارونه لکه جلال آباد، خوست، کندهار مخالفین ونیسي، کابل تر تهدید لاندې وي، په دې صورت کي د شوروي اتحاد سیاست دا دی چې پلازمینه له کابل څخه مزار شریف ته انتقال کړي او بیا به د افغانستان په شمال او جنوب ویشل ممکن او اسانه وي.

د هندو کش د غرونو سلسله به د شمال او جنوب افغانستان ترمنځ مطمئن ترین سرحد وي، کابل کې به گوندي جگړي وي، د تعارض توانایی به له لاسه ورکړي او ځینې به شمال ته زړه ښه کړي او بیا به موږ له همدوی څخه چې غچ به اخلي، قصاوت به یې په زړه کي وي، د جنوب د اضمحلال لپاره استفاده وکړو.

جنرال محمد عمر سیلاني چې د دفاع وزارت د انجنیري ریاست مرستیال و، خپل مخالفت یې په لوړ اواز د روسي جنرال په مخ کې ووايه، ما (پوپل) هم د افغانستان له تجزیې سره مخالفت وښود. ومې ویل که تندروان هم واک ته رسیږي مگر موږ د هیواد تجزیه نه غواړو.

^{۱۸۹} پخوانی شوروي اتحاد د خپلو لښکرو تر وتلو وړاندې پریکړه کړې وه چې نظامي واک به د شورای نظر مشر قومندان احمدشاه مسعود ته سپاري.

د شورويانو د افغانستان د تجزيې د پلان خبره د روسيې نورو نظامي پوهنتونو ته هم ورسيدله، درې ورځې وروسته د اکاډمي رئيس ډگر جنرال سلمانف راغي او د افغان محصيلينو سره يې وليدل، د همدې خبرې له امله يې بخښنه وغوښتله. "جنگ های کابل، ۱۰۵مې تر ۱۰۸مې پاڼې.

۲۱ اگسټ ۱۹۹۷، د استاد رباني د حکومت لومړی وزير عبدالرحيم غفورزی، د حکومت وياند عزيز مراد او ټول ټال ۱۷ نفره د باميان ميدان کې د الوتکې د سقوط له امله مړه شول.

"د اهل تشيع مشران استاد خليلي او استاد محمد اکبري په باميان کې د طالبانو له خوا محاصره وو، خليلي ته په وخت د استاد سياف له خوا چورلکه ور واستول شوه، مگر محمد اکبري پاتې شو او طالبانو ته تسليم شو. "سيد داوود اغا

۸ سپټمبر ۱۹۹۷، روسي جنرال په پنجشير کي له احمدشاه مسعود سره ليدنه تاييد او طالبانو بيا وويل چې د روسي جنرال سره تر ليدو وروسته مسعود ته د روسيې له خوا لرې ویشتونکې راکټونه ورکړل شوې او کابل ویشتلای شي. "حوادث تاريخي

د مئ مياشتې ۱۴مه د ۲۰۱۳ کال د بي بي سي د فارسي به (عبارت ديگر) پروگرام سره د تاجکستان د اسلامي گوند غړي توره جان زاده وويل: "په اول وختونو کې مسعود او رباني زموږ سره مرسته وکړه، کله چې د طالبانو فشار په هغوی زيات شو دوی له ماسکو سره اړيکې ټينگې کړي، ماسکو غوښتنه ورڅخه وکړه چې پر موږ فشار راولي چې د تاجکستان له حکومت سره جوړه وکړو، مسعود او رباني هم پر موږ ډير زيات فشار وارد کړ او موږ مجبور شوو چې د تاجکستان د حکومت له مشر امام علي رحمانوف سره سوله وکړو. توره جان زاده وايي چې موږ د استاد رباني او طالبانو د جگړې قرباني شوو.

"د تاجکستان د حکومت د ضد ځواک وياند اکبر توره جانزاده د تاجکستان حکومت سره د خپل مشر سيد عبدالله نوري تړون رد، پر استاد رباني يې تور ولگاوه چې د خپلو شخصي گټو پر بنسټ يې د تاجکستان اسلامي غورځنگ د

دغه تړون لاسليک ته اړ کېږي. استاد رباني د روس ملاتړ ته زياته اړتيا لري، ده د روسانو د خوشالي او نظامي مرستې د ترلاسه کولو په خاطر عبدالله نوري د ياد تړون لاسليک ته اړ کېږي. دافغانستان شمال کې له موږ سره هغه څه وشول چې تمه يې نه کېدله. "ماسکو، د بي بي سي راډيو خبريال داود جنبش راپور

قاري رحمت الله ما (ليکوال) ته وويل: "د طالبانو د بهرنيو چارو مرستيال وزير عبدالرحمن زاهد د الجزيرې ټلويزون له هغو دوو ژورنالستانو چې مسعود ته د مرکې لپاره ورغلي وو پوښتنه وکړه، چې مسعود به جوړه او روغه وکړي کنه؟ يوه يې وويل چې له مسعود څخه مې پوښتنه وکړه چې طالبان ادعا لري چې له تاسي سره اسرائيل مرسته کوي، مسعود وويل که د طالبانو په مقابل کې راسره شيطان مرسته وکړي، هغه هم قبلوم. خبريال وويل چې ماته سوله مشکل ښکاري."

"تاجکستان د مسعود په واک کې د کولاب هوايي اډه ورکړه، ايران، روسيې او هند له شمال ټلوالې سره د طالبانو په ضد مرسته شروع کړه، وسلي او مهمات يې ورته برابرول، دا ډول روسانو ډيرې زياتي پيسې مسعود ته ورکولي، مسعود وتوانيدې چې د دغو امکاناتو څخه په استفادې سره جنوب کې د طالبانو څخه تښتېدلي قومندانان او دا ډول وروسته د ختيځ تښتېدلي قومندانان هم له ځان سره يوځای کړي، ځکه مسعود پيسې او امکانات درلودل، د جنوب او ختيځ قومندانانو دغه ډول امکانات نه لرل، بيا نو په گډه د طالبانو په مقابل کې تر هغه وخت پورې وجنگيدل تر څو چې امريکا په افغانستان حمله وکړه، د امريکا د حملې په وخت کې شمال ټلواله د امريکا پلې پوځ وو او د امريکا د هوايي بمبارد له امله يې طالبان لومړی په مزار او کندز کې په شا وتمبول، کابل يې ونيو، کندهار او جنوبې ولايتونه پرته له جنگ څخه طالبانو پرېښودل، شمال ټلوالې د نومبر ۱۴ مه ۲۰۰۱ کې، بيا ځل د استاد رباني په مشري خپل حکومت اعلان کړ، قسيم فهم دفاع وزير، عبدالله د باندنيو چارو وزير او قانوني پکې د کورنيو چارو وزير و." وحيد مژده

"د مقاومت پېلونکو! تاسي ياد لرئ چې پنځه هيوادونو زموږ سره مرسته کوله، هند، روسيه، ايران، ازبکستان او تاجکستان. همدي هيوادونو زموږ سره مرسته کوله، هغه

وخت مې د احمد شاه مسعود په مشوره د امو سيند ته نږدې د تاجکستان لوري کې، د افغانستان لور ته آی خانم سېمه او د تاجکستان لور ته لويه ځنگلې سېمه، د ځنگل په دننه کې موږ د نجات په نوم يو کوچنی روغتون درلود، په روغتون کې درې مجربو او پوهو هندي جراحو ډاکټرانو کار کاوه، داچې زموږ شديد زخميان چې مشهد يا تاجکستان يا بل ځای ته يې سمدستي رسولو کې د مرگ ويره وه او د خواجه بهاء الدين څخه تر ياد ځنگل (د تاجکستان خاوره کې) پورې ۳۰ دقيقې د چورلکې الوت وخت نيوی، همدلته زموږ د سختو زخميانو تداوي هندي ډاکټرانو کوله^{۱۹۰}."

^{۱۹۰} د شمال ټلوالې مهم مشر صالح محمد ريگستاني ويډيو چې د ۲۰۱۸ کال د مارچ مياشتې په نهمه او لسمه په ټولنيزو رسنيو کې خپره شوه. له دې وروسته د همدې لاسوند سره يوازي د صالح محمد ريگستاني - ويډيو ليکل کيږي.

صالح محمد ريگستاني د پنجشير اوسيدونکی، د احمدشاه مسعود له نږدې ملگرو او د مسعود د مرگ په وخت کې په ماسکو کې د افغانستان نظامي اتشه او د مسعود په اړه يې کتاب (مسعود و آزادي) هم ليکلی دی. له ۲۰۰۴ تر ۲۰۰۹ پورې د ولسي جرگې غړی او وروسته د ټاکنو د اصلاحاتو کميسون غړی و.

د سپټمبر لومړۍ ورځ ۲۰۱۹ کې د "دې هندو ورځپاڼي" راپور ورکړ چې "هند په پټه له شمال ټلوالې سره پوځي مرسته کوله".

ورځپاڼې په تاجکستان کې د هند د پخواني سفير بهارت راج ماتهو کمار له خولې ليکلي: "له شمال ټلوالې سره په پټه پوځي مرستې يوه اونۍ وروسته له هغه پيل شوې چې طالبانو کابل ونيو او پخوانی ولسمشر نجيب الله يې وواژه.

د هند حکومت پوښتنه وکړه چې له شمال ټلوالې سره مرسته د هند لپاره څه گټه لري؟ ما (راج کمار) ورته وويل چې احمد شاه مسعود له داسې چا سره جگړه کوي چې هند بايد پوځي مرستې ور سره وکړي، ځکه کله چې له طالبانو سره جگړه کوي نو له پاکستان سره جگړه کوي.

په پيل کې غوښتنې هند ته ډېرې ښکاره شوې او يوازې د غوښتل شويو توکو په ډېره وړه برخه د هند حکومت موافقه وکړه، مگر وروسته هوکړه وشوه چې درنه وسله نه شي ورکولی خو

"د طالبانو سخته رويه او قيودات ددي باعث شوو چې د جنوب او ختيځ قومندانان له مسعود سره ملگري شي، مسعود دوی ته امکانات برابرول، پيسې يې ورکولې او د همدې (پښتنو) قومندانانو له نوم څخه يې په نړيواله سطحه گټه پورته کوله، استاد سيف او د مشرقي شورا له مسعود سره وه، دا ډول د حکمتيار سره چې يو شمير غير پښتانه قومندانان وو، هغوی هم له مسعود سره يوځای شوو، لکه نسيم مهدي او نور...

ډيری خلکو فکر کاوه چې د طالبانو سره ځای نه لري، ټول وزارتونه، رياستونه، مهمې ادارې د دوی وي، هرڅه د طالب او مجاهد لپاره وو، عادي کس ته پکې ځای نه وو.

د مجاهدينو د خپلمنځي جگړو پر مهال استاد سيف، رباني او مسعود ويل ولس له موړ سره دی، حکمتيار به ويل چې ولس له حزب سره دی او طالبانو سره بيا ولس ودریدی، ترڅو چې حزب او مسعود ته يې ماتې ورکړه. "سيد داوود

د جولای ۴مه ۲۰۲۰، استاد محمد زمان مزمل ما (ليکوال) ته وويل: "احمد شاه مسعود کولای شول چې څه ډول د دوو سياسي جريانو يو ځای کيدو مخه ونيسي، کله چې طالبانو له عبدالعلي مزاري سره تفاهم وکړ، همهغه وخت مسعود هم استاد مزاري ته خلک ور واستول، طالبانو ته يې داسې په نظر ورکړل چې کيدای شي د مزاري او مسعود تر منځ د دوی لپاره پلان جوړ شوې وي، همهغه و چې طالبانو استاد مزاري ونيو او مړ شو.

کله چې طالبانو کابل ونيو، مسعود په پروان کې پخواني قومندانان او خلک را ټول کړل، له هغوی يې وغوښتل چې د طالبانو مقابل کې ور سره ملگري شي، مگر

سپکه وسله، پيسې، طبي مرستې، خواړه او جامې ورکولې شي. او احمد شاه مسعود ته هغه کلاشينکوفونه هم ورکړل شوې چې هندي سرتېرو په کشمير له کشميري وسله والو نيولي وو. د هند مرستې د تاجکستان له لارې شمالي ټلوالې ته رسول کېدلې او پيسې د احمد شاه مسعود ورور احمد ولي مسعود له لارې چې په لندن کې و هغوی ته ورکول کيدلي.

د شمال ټلوالې د ټپيانو درملنه هم د هند له خوا د تاجکستان په کولاب کې جوړ شوې روغتون کې کيدله او ځينې ټپيان هندوستان ته لېږدول کيدل. يوازې طبي مرستې د اوه نيم ميليونه ډالرو په ارزښت شمالي ټلوالې ته ورکړل شوي دي."

ټولو منفي جواب ورکړ، ورته يې وويل چې له طالب سره جگړه نه کوو، خو د مسعود خلکو څو ورځې وروسته د سيمې نوموتی او بانفوذه مشر قومندان سرشار په ډيره بې رحمې وواژه، د هغه مرگ يې پر طالبانو ورتاوان کړ او يا ممکن طالبانو ته د مسعود کسانو غلط معلومات ورکړی وي او دا کار طالبانو کړی وي، همهاغه وو چې کيسه سرچپه او خلک د طالبانو مقابل کې راپورته شول، دارنگه په پروان کې د احمد شاه مسعود کسانو ځينې سپين ژيري خلک په باغونو کې وويشتل او پر طالبانو يې تاوان کړل، خلک د طالبانو پر ضد شول."

"جنگ چې له طالبانو سره شروع شو، سياف ته مې وويل چې دا خو فتنه ده، هغه ويل چې ماته روا ده، د خپل ځان دفاع کوم، غټ مفتي سياف و.

مخکې له دې چې طالبان کابل ونيسي، هغه وخت زه د پوهني وزير وم، د يونسکو له لوري جنیو کې د پوهنې اړوند کانفرانس وو، زه لومړی هند ته ولاړم، کله چې جنیو ته رسيدم، کابل طالبانو ونيوی، يوه ورځ مې کانفرانس کې گډون وکړ، نور بيا له شرمه ورنغلم او بيا وروسته ترکيې ته ولاړم، او له هغه ځايه څه وخت وروسته لندن ته ولاړم.

لندن کې الجزيره ټلويزون ډيري مرکې راسره کولې، ويل مې چې په افغانستان کې جگړه فتنه ده، نه سياف، نه رباني او نه هم طالبان په حقه دي، بايد سولي ته غاړه کيږدي، سوله راشي، زما دغه ډول څرگندونو احمدشاه مسعود، استاد رباني او استاد سياف ته خوند نه ورکاوه، ويل يې چې انجنير احمدشاه خو زموږ په ضد خبري کوي.

يوځل يونس قانوني او ډاکټر عبدالله^{۱۹۱} لندن ته راغلل، ډاکټر عبدالله په هغه سفر کې يوه دريشي په شل زره ډالر اخيستي وه، افغانان يې سفارت ته وغوښتل،

^{۱۹۱} ډاکټر عبدالله د مجاهدينو د حکومت پر مهال د دفاع وزارت وياند، وروسته د بهرنيو چارو وزير شو.

د شمال ټلوالې پېژندل شوې څيره ده، پر افغانستان د امريکا له بريد وروسته د بهرنيو چارو وزير (۲۲ سپټمبر ۲۰۰۱ تر ۲۰ اپريل ۲۰۰۵) و، له ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۴ تر ۲۴ جنوري ۲۰۱۹ پوري د حکومت اجرائيه رئيس چې ۵۰ سلنه واک يې درلود.

قانوني ته مې وويل؛ مسعود ته مې سلام وایه، ورته ووايه ته خو د مجاهد په نوم جنگيري، په لندن کې چې دي ورور احمد ولي مسعود سفير دی، مستقيماً د پرچميانو او کمونستانو نماينده دی.

په سياسي لحاظ خو به دا خبره سهوه وه، مگر ما دا پېغام مسعود ته وليږی، قانوني هم مسعود ته ويلي وو چې انجنير احمد شاه زموږ په ضد تبليغات کوي.

د احمد ولي مسعود خسر او دوستان پرچميان وو، چې کله به په سفارت کې مجلس و، تر موږ مخکې به پرچميان ناست وو، له دې کبله ده چې ما دا خبرې کولي، وروسته بيا دوی (د مسعود ورور او ملگرو) عقده واخيستله او ما به ورته ويل چې دا حقايق دي.

ډاکټر عبدالله ته مې وويل چې ته خو د استاد رباني د حکومت د بهرنيو چارو وزير يې، ته چې واشنگټن ته راتلي له استاد څخه دي اجازه واخيستله، هغه وويل ما بياش تليفون کدم، خود سرې وه هر چا خپل کار کاوه. "انجنير احمد شاه

"مسعود د طالبانو سره د جگړې پر مهال د پروان قريه خشک (هغه کلی چې د سقاو د زوی حبيب الله کلکاني له ماتې وروسته د جنوب خلکو سوځولی و) ته ورغی، هلته يې لويه غونډه جوړه کړه، خلکو ته يې وويل چې تاسي ته د خپل کلي تاريخ معلوم دی، دا کلي چا سوځولی؟ بيا خل همغه خلک را روان دي، ستاسي کلي به سوځوي او ښځې به در څخه بيايي، همدغه لاملونه وو چې د روسانو په مرسته کرار کرار جنگ قومي لور ته روان وو، په بدخشان کې ورته خبرې ملا امامانو په مسجدونو کې کولي چې پښتانه راځي، ستاسي کورونه سوځوي، مال مو لوټ کوي او ښځې در څخه بيايي. داسي راپورونه هم ورکول شوې چې د پروان په سېمو کې په ميرمنو او سپين ژيرو نامعلومو وسلوالو ډزې کړي، تر څو له طالبانو سره د همدې سيمو د خلکو نفرت زيات شي. له دې سره سره طالبان و توانيدل چې تاجک ميشته سېمې ونيسي او د تاجکو ډيری کسان ورسره ملگري شول، د هيواد ۹۵ سلنه خاوره يې لاندي کړه. مگر د ۱۱/۹ پېښې هر څه سرچپه واپړول.

دارنگه د ۲۰۱۹ ولسمشرۍ ټاکنو د پايلې او معاملي نتيجه کې د حکومت ۵۰ سلنه ونډه وال دی.

ويل کيږي چې ډاکټر عبدالله ويل کله چې موږ د جگړې څخه سترې شو، ډير خسته وو، په کولاب کې به غټو غټو ماشو چپچلو، دا مو ښه گڼله چې درياب ته ځانونه غورځار کړو، موږ جگړه بايللي وه، ځای مو نه درلود، زموږ سره بخت يارې وکړه، په امريکا حمله وشوه او امريکا پر شوه چې زموږ مرسته وکړي. د امريکا له خوا پيسې او امکانات راته برابر کړل شول، هوايي بمبارد پيل شو او موږ بيا ځل کابل ته ننوتلو، چې هيڅ داسې فکر مو نه کاوی.

د شمال ټلوالې مشر قسيم فهميم د مسعود په ژوند کې په دې نظر وو چې د حکومت لومړی سړی بايد پښتون وي بيا نو دويمه چوکۍ موږ ساتلی شو، مگر ويل کيږي چې مسعود د دې نظر مخالف و، هغه واک د ځان له پاره غوښت. اوس چې مسعود نه شته، د کرزي د حکومت پر مهال عبدالله عبدالله او يونس قانوني امريکا ته ډاډ ورکړ چې دوی غواړی مشر يې پښتون او نور ډير واک له دوی سره وي. "وحيد مژده

د مارشال فهميم اډيو (رغير پيغام) چې د ۲۰۱۸ کال د مارچ مياشتې په نهمه او لسمه په په ټولنيزو رسنيو کې خپره شوه، هغه په ناستو کسانو ږغ کوي چې خبرې يې څوک ثبت نه کړي او کامرې بايد نه وي.

مارشال فهميم چې يادي خبرې يې کيدای شي په ۲۰۰۸ کال کې کړي وي، داسې وايي: "دا دومره زياتې ستونزې ولې، غواړم چې روښانه يې کړم، د افغانستان پښتانه چې له سلگونو کلونو راهيسې په هيواد کې واکمن وو، هغوی وايي چې د هيواد مشرتوب زموږ حق دی، تاسي (تاجک) غريب او بيچاره خلک واست او د حکومت مستحق نه واست.

زه (فهميم) ورته وایم چې وروڼو! موږ دا منو چې تاسي (پښتانه) شتمن واست او موږ غريب وو، ولې يو وخت (په افغانستان د شوروي اتحاد د حملې پر وخت)

تاسي هيواد پريښود او موږ غريب خلکو (تاجکو) د هيواد څخه دفاع وکړه ^{۱۹۲}، اوس نو موږ مستحق يو چې د هيواد واکمن و اوسو ^{۱۹۳}.

ټولې ستونزې همدا دي، کله د طالب، کله د ډاکټر اشرف غني، کله د ډاکټر نجيب الله او کله د حکمتيار په څيره کې را ښکاره کيږي، اصل هدف همدا يو (واک ساتل) دی. او مقابل لوری چې دوی (پښتانه) يې تاجک بولي او په ځانگړې ډول پنجشير، متوجه اوسئ، د حامد کرزي اوسني نظام د استاد رباني تر نظام قوي نه دی ^{۱۹۴}. ولي هيڅوک يې مقابل کې راکټونه نه ولي، ځکه چې حامد کرزي پښتون دی.

^{۱۹۲} تاسي لوستونکي د همدې کتاب او روسي جنرالانو د ليکل شوو کتابونو د لوستلو په رڼا کې دا پريکړه خپله کولای شئ چې د شوروي اتحاد سره جگړه چا وکړه؟ او له روسانو سره هوکړه ليک چا کړی و؟ او هغوی (روسانو) له چا سر ټکولی، چې په افغانستان کې يې د چا د لاسه ماتې خوړلي ده.

همدا ډول تاسي (لوستونکي) د انگرېز ليکوالو او جنرالانو کتابونه او خاطري لوستلای شئ چې هغوی په افغانستان کې د چا د لاسه ماتې وخوړله او بالاخره د امريکايي ليکوالو، سياستوالو او جنرالانو کتابونه او خاطري ولولئ چې هغوی ته په هيواد کې چا ماتې ورکړه. زه (ليکوال) متعصب نه يم او د افغانستان جهاد کې زموږ تاجکو، ازبکو، هزاره، ترکمن او ټولو قومونو گډه برخه درلودله، په گډه او اتفاق سره يې يرغلگرو ته هر وخت ماتې ورکړي، ولي د فهم صاحب دا خبره بيخي د منلو نه ده چې هغه وايي روسانو ته دوی ماتې ورکړه.

^{۱۹۳} د روسانو په واسطه د ببرک کارمل د ډلې د پرچميانو اتحاد له جمعيت اسلامي سره او د امريکا له خوا يې نه مخنيوی او يا مخالفت نه کولو همدوی (جمعيت اسلامي) واک ته ورسول او د کابل واک يې په خپل انحصار کې ونيوی، چې حکمتيار ورسره جگړه پيل کړه.

^{۱۹۴} په انتقالي دوره کې مارشال فهم د حامد کرزي مرستيال او د دفاع وزير و، په لنډ مهاله دوره کې هم د کرزي سره ملگری او دفاع وزير و، ولي د ۲۰۰۴ ز کال ولسمشرۍ ټاکنو پر مهال حامد کرزي خپل لومړی مرستيال احمدضيا مسعود وټاکي او بيا وروسته مارشال فهم له دفاع وزارت څخه هم لرې کړل شو، له همدې امله و چې فهم د حامد کرزي مخالفت کاوه او دغه وېديو (خبرې) کيدای شي فهم په ۲۰۰۸ کال کې کړي وي، خو د ۲۰۰۹ ز کال ولسمشرۍ ټاکنو پر مهال بيا مارشال فهم د حامد کرزي لومړی مرستيال و او تر مرگ

که زه (فهيم)، استاد رباني او يا احمدشاه مسعود وای، په دويمه ورځ به د چهار سياپ له خوا راکټونه را باندې ويشتل کيدل.

کله چې احمدشاه مسعود مړ شو، په لومړي وخت کې مو د احمدشاه مسعود د مرگ خبره پټه وساتله، ولي الحمدلله حالت زموږ په گټه شو ۱۹۵، دوه ورځې وروسته په امريکا کې د ۱۱/۹ حمله وشوه، د نړۍ ذهني بدلون وکړ، امريکا او نړۍ پريکړه وکړه چې د طالب او القاعده په ضد جگړه وکړي. له موږ (فهيم) څخه يې غوښتنه وکړه ويې ويل چې موږ د طالب او القاعدې ضد جگړه کوو، موږ (فهيم) ورته وويل چې موږ عملاً په جگړه کې يو.

موږ وغوښتل چې له دې حالت (د امريکا له ملگرتيا) څخه استفاده وکړو، الله ج هدايت او مرسته وکړه، چې دوی (امريکا) وويل چې د طالب مقابل کې په گډه (تاجک او امريکا) جگړه کوو، حالت داسي راغلل چې خپل دښمن (طالب) ته مو ماتې ورکړه، هغه دښمن چې موږ يې له کابل څخه شړلي وو، موږ مات کړ او

پوري په خپله چوکۍ پاتې شو او بيا به يې په غونډو کې د حکومت او حامد کرزي ښه يادونه کوله، په داسي حال کې چې د پخوا په نسبت په ۲۰۰۹ بيا د فهيم تر مرگ پوري حکومت ورځ تر بلې کمزوری کيدی او طالبانو په کابل کې بريدونه کول او راکټونه يې کابل ته راشړل. او ښکاره خبره ده چې د امريکايي پوځيانو د شتون او حامد کرزي د حکومت مخالفت په لومړيو وختونو کې طالبانو او حزب اسلامي وکړ او عملاً يې پښتون ميسټو سپمو کې ور سره جگړې پيل کړي.

^{۱۹۵} مارشال فهيم د امريکا ملگرتيا او په افغانستان د امريکا د حملې کولو په اړه خواشينی او خفگان نه، بلکې دا يې توبه نعوذبالله د الله ج له لوري له دوی سره مرسته گڼلې چې امريکا او دوی په گډه طالبان له کابل څخه وايستل او د طالبانو پر ضد د امريکا د جگړې د دريځ په اړه فهيم دلته الحمدلله (د خدای شکر) ويلي.

مسلمانان څومره کمزوري شوي چې د خپل مسلمان ورور د وژلو او د مسلمان مقابل کې د امريکا د ملاتړ له امله خوښي څرگندوي.

تعقيب مو کړ^{۱۹۶}، سره له دې چې نړيوال (افغانستان) ته راغلي وو، خپل شرايط يې درلودل^{۱۹۷}. ولي موږ تصميم درلود، هغه ډول طالب له کابل څخه وشړو کوم ډول چې يې موږ له کابل څخه شړلي وو. کابل ته ننوتلو.

ملگرو ملتونو ته مو وويل چې تاسي راشئ او مداخله وکړئ، موږ (تاجک) ورسره جوړه کوو، د ملگرو ملتونو استازي پوښتنه وکړه چې له چا سره جوړه کوئ، ورته مې وويل چې د افغانستان له پښتنو سره او د دوی استازی پاچا ظاهر دی، ملگرو ملتونو مداخله وکړه، د بُن غونډه وشوه او انتقالي حکومت جوړ شو. موږ په خپل ټول توان او درايت سره ډير لوی کار وکړ، ستاسي (تاجکو) له دروازو (کورونو او سېمو) څخه مو جگړه د (پښتنو) سېمو ته انتقال کړه، دادی ۸ کلونه کيږي چې جگړه هلته (د پښتنو) په سېمو کې جريان لري^{۱۹۸}.

^{۱۹۶} رښتيا هم په شمال کې په کورنو کې پښتانه د طالب په نوم وځپل شول، ځمکې او جايدونه يې ورڅخه غصب شول، ځينې شتمن پښتانه د شمال ټلوالې د قومندانانو له خوا نيول کېدل او د پيسو مقابل کې به بيرته خوشي کېدل.

هغه طالبان چې په شمال کې بند پاتې و، لاس په لاس خرڅيدل، د يو قومندان څخه به بل په پيسو اخيستل او بيا به يې د بندي طالبانو له کورنۍ سره اړيکې نيولې، د ډيرو پيسو (تر هغه نرخ لوړ چې همدې قومندان به طالب له بل شماليوال څخه اخيستی و) مقابل کې به يې خوشي کول، د طالبانو د نظام تر نږدو وروسته، همدا د شمال قومندانانو يو ډول سوداگري وه.

دارنگه په جنوب او جنوب ختيځ سېمو کې هم طالبان اړ او مجبوره کړل شول چې خپل کورونه پرېږدي، ځکه د امريکا او افغان ځواکونو له خوا تر څار لاندې وو، وژل کيدل، نيول کيدل او بندي کيدل.

^{۱۹۷} نړيوالو او امريکا نه غوښتل چې شمال ټلواله (د فهيم) وسلوال کابل ته ننوځي، ولي فهيم په تکرار له امريکا څخه غوښتل چې د کابل د نيولو لپاره د طالبانو لومړۍ ليکې بمبارد کړي، هممهغه و چې د فهيم وسلوال، په طالبانو د امريکا تر سخت بمبارد وروسته کابل ته ننوتل.

^{۱۹۸} ولي د همدې اور لمبو، چې دوی د پښتنو د سوځولو لپاره بل کړی و، د تاجکو او ځانگړي ډول د فهيم ډير نږدې مهم ملگري هم وسوځول په خپل لاس بل کړل شوي اور کې دوی هم وسوځيدل او لا هم سوځي.

فهيم وايې چې د دفاع وزارت د مخابراتي رياست مرستيال (ناصر) راته وويل چې كله مې د كندهار ولايت سره د مخابراتي تماسونه ټينكول، په سگلونو اوازونه مې اوريدل چې يو بل سره يې په مخابرو كې روغې كاوه، ټول هغه طالبان وو چې پخوا به په تخار او شمالي كې جنگېدل.

"پيټر تامسن، جيمز ريچي^{۱۹۹} او عبدالحق د ۲۰۰۱ ز. كال اگست مياشت كې د تاجكستان په كولا ب كې له احمدشاه مسعود سره وليدل، عبدالحق غوښتل چې مسعود او ظاهرشاه سره ملگري شي او حكومت لاس كې واخلي.

د شمال ټلوالې اوسني كسان به د مسعود لاره تعقيبوي يا نه، داچې نظامي واک به له دوی سره وي، تر ډیره فکر کيږي، چې همدا غواړي، ولي توانيې نه لري، دا ډول چې له حزب سره سيالي ولري او نور جهادي گوندونو ته ضربه ورکړي، د احمدشاه مسعود وخت کې ددوی غوښتنه وه، ځکه احمدشاه مسعود لوی قومندان او استاد رباني يې رهبر وو.

د شمال ټلوالې كې به نور تكړه كسان هم را پيدا شي، خو هغه ليد لوري چې له احمدشاه مسعود او استاد رباني سره وو، ممكن له دوی سره به ځكه نه وي، چې د نړۍ سياست او د هغوی د غوښتنو په نظر کې نيولو سره نه شي کولای، دوی به اوس يواځې خپل گوند ته کار کوي. "سيد داوود اغا

^{۱۹۹} پيټر تامسن Peter Tomsen له ۱۹۸۹ تر ۱۹۹۲ پوري د افغانستان لپاره د امريکا څانگړی استازی او سفير و.

جيمز ريچي هم امريکايې و، له پيټر سره يوځای يې د طالبانو پر ضد له قومندان عبدالحق سره مرسته کوله.

د احمد شاه مسعود مرگ

د مسعود مرگ لاهم معما ده، په دې اړه څېړنې نه دي شوې، د بوسنيا څخه يوه عرب استاد سياف ته تليفون وکړ، چې په عربي هيوادونو کې ستاسي د شمال ټلوالې په اړه ډير ناسم خبرونه او راپورونه ورکول کيږي، دوه ژورنالستان درځي، غواړي چې له احمد شاه مسعود او استاد رباني سره مرکه وکړي، ترڅو ستاسي په اړه د عربي هيوادونو د خلکو ذهنيت جوړ کړي، همدغه لامل و چې استاد سياف د ژورنالستانو له پاره مسعود ته د ورتگ زمينه برابره کړه.

ابوهاني چې اصلي نوم يې مهند شېبانه د مصر هيواد اوسيدونکی او په پخواني جهاد کې د استاد سياف د تنظيم مربوط البنيان المرصوص عربي مجلې مسوول مدير و.

ابوهاني وروسته بيا په زابل ولايت کې د ميشتو عرب مجاهدينو پوځي مسوول و، په افغانستان کې د کمونيستي نظام تر سقوط وروسته ابوهاني بوزنيا هرزگويا، له هغه ځايه سوماليې او وروسته چيچنيا ته ولاړی.

نوموړي په بوزنيا کې د اوسيدو په مهال هلته له يوې بوزنيايي ميرمنې سره واده وکړ.

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د ننگرهار اسلامي پوهنتون رئيس او بيا وروسته د طالبانو د لومړنۍ رسمي او مرکزي ورځپاڼې "شريعت" مسوول مدير ښاغلی عبدالرحيم ثاقب وايي: "ابوهاني^{۲۰۰} تکړه ليکوال او د عربي ادب مشهور اديب و، په افغانستان کې د پخواني جهاد پرمهال د استاد سياف له نږدې او باوري کسانو څخه و، له استاد سياف سره يې خاصه مينه او له هغه سره يې د پخوانۍ پيژنگلوي

^{۲۰۰} أبو هاني المصري د القاعده ډلې مخکښ غړی، په افغانستان کې له مجاهدينو سره يوځای د پخواني شوروي اتحاد د سرو لښکرو په وړاندي جنگېدلی. وروسته له طالبانو سره ملگری شو. کله چې پر افغانستان امريکا حمله وکړه، ابوهاني له افغانستان څخه ووت. وروسته يې په سوريه کې القاعده پوري تړلي د اسلامي جهاد ډلې مشرې کوله، د فبروري ۲۰۱۷م، ادليب ښار ته نږدې د امريکا د بې پيلوټه الوتکې بريد کې ووژل شو. د هغه د مرگ خبر امريکايي پوځيانو د فبروري پر ۸مه له سي ان ان څخه خپور کړ.

پر اساس بلجيمي ژورنالستانو کريم او عابد ته له احمد شاه مسعود او استاد رباني سره د ملاقات زمينه برابره کړې وه .

دواړه ژورنالستان لومړی کندهار ته ولاړل، د اطلاعاتو کلتور له خوا زه همدوی ته ور پېژندل شوی وم، چې په کندهار کې د بهرنیو چارو وزیر مولوي وکیل احمد متوکل سره د مرکې کولو او ژباړې په برخه کې مرسته وکړم، له ښاغلي متوکل سره د ابو هاني په شتون کې بې خونده مرکه وشوه، ښاغلي متوکل علاقه نه درلودله چې د دوی پوښتنو ته مفصل او سم ځواب ووايي، ډیری پوښتنې د اسامه بن لادن^{۲۰۱} په اړه د متوکل^{۲۰۲} نظر غوښتل او د هغه سره یې د مخالفت اوازو اړوند وي، متوکل لنډ ځوابونه ورکول، مرکه ډیر ژر پای ته ورسیدله، له میاشتو انتظار وروسته نوموړي دوه ژورنالستان احمد شاه مسعود ته ورسیدل.

مسعود خلیلي چې هغه مهال په هند کې د استاد رباني د حکومت سفیر او د احمد شاه مسعود او دغو دواړو بلجيمي خبريالانو ترجماني کوله د هغې لحظې د یواځینې ژوندې پاتې شوې شاهد په توګه داسې وایي: "تقریباً د غرمې یولس نیمې بجې وې چې احمد شاه مسعود خپل دفتر ته راغی او ماته یې وویل چې دوی اونی کيږي دوه ژورنالیستان را ته د مرکې په نیت منتظر دي، نن غواړم ستاسې په موجودیت

^{۲۰۱} اسامه بن لادن د القاعده شبکې بنسټګر، د پخواني شوروي اتحاد پر وړاندې یې په افغان جهاد کې برخه اخیستې، د طالبانو ملګرتیا یې وکړه، د امریکا د مرین پوځیانو له خوا په ۲۰۱۱ز. کال د مۍ میاشتې پر ۲مه د ۵۴ کالو په عمر د پاکستان په ایبټ اباد کې ووژل شو.

^{۲۰۲} مولوي وکیل احمد متوکل د جهاد پر مهال د حرکت انقلاب اسلامي ګوند سره پاتې شوی، دینې زده کړې یې د پاکستان د بلوچستان سېمه کې د حرکت انقلاب اسلامي اړوند مدرسه کې کړې، د طالبانو له مشرانو څخه وو، د ملا محمد عمر مجاهد سلاکار او بیا وروسته د بهرنیو چارو وزیر وو، د حامد کرزي د حکومت پر مهال یې د کندهار او باګرام زندان کې ۲ کلونه تیر کړي، اوس په علمي برخه کې په خدمت بوخت دی، د افغان بنسټ موسس غړی او د افغان پوهنتون رئیس دی، د کندهار ولایت د میوند ولسوالي د مورچې کلي اوسیدونکی دی، اوسمهال کابل ښار کې استوګن دی.

کې له هغوی سره وگورم، هماغه و چې زه او دی د واړه له یادو خبریالانو سره د مرکې په نیت دفتر ته ورغلو او هلته څنگ په څنگ سره کیناستو.

وروسته د انجنیر عارف^{۲۰۳} په ملتیا دوه تنه ژورنالیستان اطاق ته را دننه شول، لومړي هغه یې ښه سپینه څیره او جگه ونه لرله او دوهم یې مغولې شکله چاغ او ځواکمن ځوان و.

ما تري وپوښتل چې تاسي له کومې ورځپانې سره کار کوئ؟ هغوی راته وویل مونږ له ورځپانې سره نه؛ بلکې په اروپا او لندن کې د ځینو اسلامي مراکزو لپاره رپوټونه او مرکې تیاروو.

خليلي وايي چې ما مسعود ته وویل چې دا دواړه خبریالان نه دي، خو ده ویل پرېږده یې چې خپل کار وکړي.

احمد شاه مسعود له هغوی څخه د پوښتنو پاڼه واخیسته او هغه یې تر نظر تیره کړه، د هغوی ټول سوالونه د اسامه بن لادن په اړه ول ...

که تاسو له طالبانو څخه کابل ونیسی له اسامه بن لادن سره به څه کوئ؟

تاسي ولي اروپا ته د سفر پر مهال (۲۰۰۱ز کال) وویل چې اسامه بن لادن ښه مسلمان نه دی؟

ایا تاسو هغوی ته د یوه لیډر / مشر په سترگه نه گورئ؟

خليلي وايي دغو پوښتنو زه بلکل په غوسه کړم، خو مسعود هغوی ته وویل چې مرکه مو شروع کړئ، کمره مین سمدستي د کمرې په عیارولو بوخت شو او داسې حرکات یې کول لکه یو پهلوان چې وي نه کمره مین.

^{۲۰۳} انجنیر عارف د شمال ټلوالې د استخباراتي جال مسؤل او مشر و. پر افغانستان د امریکا تر حملې وروسته د لنډې مودې لپاره د استخباراتو مشر، چې وروسته یې ځای امرالله صالح ونیو. د ۲۰۱۵ په نیمایي کې د پنجشیر والي و.

هغه د کمري پايي ډيرې تيتې نصب کړې او زه په دې چورت کې شوم چې هغه ولي کمره مسعود ته دومره ورنږدې کړه ؟ ځکه د ده او د مسعود ترمنځ دومره فاصله وه چې اصلاً په هغې کې عکاسي ناشونې وه .

د کمري ترعياريدو وروسته مسعود ويل پوښتنې شروع کړې، هماغه و چې کریم په عربي ژبه لومړۍ پوښتنه داسې پيل کړه :

تاسو د افغانستان روان وضعیت څرنگه ارزيايي کوئ ؟

خليلي وايي ما د ژباړې په ډول لا د افغانستان کلمه نه وه پوره کړې چې درز شو او يوه شين رنگه لمبه پرې راغله او له خان سره مي وويل چې دا مي د ژوند وروستی لحظه ده نو مي الله الله ويل پيل کړل او له دې سره مي يو کمزوری لاس پر سينه را ولويده چې ممکن هغه د احمدشاه مسعود لاس و، نور بيهاله شوم، لير وروسته چې را په حال شوم په يوه پوځي الوتکه کې وم او څنگ ته مي د احمد شاه مسعود په وينو لت پت جسد هم پروت و چې نوموړی له انفجاره سمدستي وروسته وژل شوی و. ځکه د انفجار اصلي هدف دی و چې دقيقاً يې ټول تمرکز د ده په سينه او زړه باندې و^{۲۰۴} .

"د مقاومت د وخت مشران چې نومونه يې زما ياد کې پاتې دي؛ مارشال محمد قسيم فهم، قومندان گدا محمد خالد، خليل بختيار / خليل پيلوټ، امرالله صالح، اغا اتخمي د ايران د سپاه استازی^{۲۰۵}، جنرال اميرجان پيلوټ د هوايي قواوو قومندان، حاجي رستم خان د مسعود د قوماندو قطعې مسؤل، ناصر د مخابرې مسؤل، جمشيد د تلفون مسؤل، د مسعود د خور زوی جنرال عبدالودود چې په تاجکستان کې نظامي اتشه و، ممکن يو يا دوه تنه نور هم وو، دوی ته مې وويل چې احمدشاه مسعود نور ژوندی نه دی، سر مو د لاسه تللی، سنگرونه بايد محکم

^{۲۰۴} Ghost wars يا د پيريانو جنگ د ستيف کول کتاب، ۵۷۵مه پاڼه کې ليکل شوې .

^{۲۰۵} ښې چې د شمال ټلوالې سره د جگړې په ليکو کې د ايران د سپاه پاسداران پوځيانو هم شتون درلود.

وساتو او خپل ځان او اوضاع کنټرول کړو، که خپل ځانونه کنټرول نه کړو، اوضاع هم نه شو کنټرول کولای، وړاندیز مې وکړ چې قسیم فهمیم مشر او مسؤلیت ومني، پریکړه وشوه چې د مسعود ځای ناستی او زموږ مشر فهمیم خان دی. پریکړه وشوه چې د مسعود د مرګ خبر په تدریجې ډول خلکو ته ورکول شي او پریکړه وشوه تر څو چې اوضاع تر کنټرول لاندې راځي، د مسعود جسد د تاجکستان خاورې په دننه کې ساتو او په مناسب وخت کې به یې بیرته هیواد ته جسد انتقال او دفن کوو، پریکړه وشوه چې د مرستندویه هیوادونو سره اړیکې ونیسو چې هغوی د مسعود له مرګ وروسته د مقاومت جبهې ملاتړ کوي یا نه؟ دا چې خواجه بهاءالدین کې مسعود د قومندانانو غونډه را غوښتې وه، له فهمیم صاحب څخه وغوښتل شول چې غونډې ته ولاړ او هغوی ته ووايي چې مسعود زخمې دی. زما (ریګستاني) مسؤلیت دا وو چې له مرسته کوونکو هیوادونو سره اړیکې، د مسعود د جسد لپاره ځای او د رسنیو ګڼګس کول (چې د مسعود مرګ افشاء نه شي^{۲۰۶})، ځکه د رسنیو کارکوونکو هڅه کوله چې د مسعود په اړه معلومات ترلاسه کړي.

کله چې چورلکې ته نږدې شوم، فهمیم صاحب ته مې وویل دوه خبرې لرم، خو وارخطا کیږي به نه، که خدای مه کړه جبهه ماتې خورې نو د پنجشیر له انجمن، پریان څخه به یوه لاره تر تاجکستان پورې خلاصوو، د تاجکستان له ولسمشر سره خبرې کوم چې په تاجکستان کې زموږ د کسانو لپاره ځای راکړي، که جبهې ماتې وخوړه؛ هغه خلک چې کولای شي تاجکستان ته له دي لارې ولاړ شي، دا اسانتیا به ورته چمتو شوې وي.

د احمد شاه مسعود جنازه مو کلاب^{۲۰۷} ته یوړه او هلته مو د مجبوریت له امله په یخچال کې وساتله، زه (صالح محمد ریګستاني) د تاجکستان ولسمشر (امام علي

^{۲۰۶} په (قوسونو) کې لیکل زما (لیکوال) له خوا د لنډې تشریح په موخه شوې.

^{۲۰۷} کولاب د تاجکستان څلورم لوی ښار دی، د تاجکستان کورنۍ جگړې پر مهال یاد ښار ډیر اهمیت درلود. ځینې مشهور چارواکي د همدې ښار دي او د تاجکستان ولسمشر امام علي رحمان هم په کولاب کې پیدا شوی.

رحمان) ته په همهغه شپه ورغلم، ومې ليدى، ډير متوجه وو، د تاجکستان له هيواده بايد د زړه له کومې مننه وکړو. هغه ته مې د ځاى په اړه وويل چې زموږ د کسانو لپاره راکول شي، په ساده ډول يې وويل: محمد صالح! جا دارم و نان نه دارم. ولسمشر ته مې وويل چې خير، ډوډۍ موږ پيدا کوو.

بيا مې (ولسمشر) ته وويل چې که وضعیت سم شو، موږ مسعود بيرته افغانستان ته وړو، د تاجکستان ولسمشر وويل چې: نه نه! زه نه پرېږدم چې مسعود افغانستان ته يوسئ او د شپې يې کوم ځاى کې ښخ کړئ، همدلته، په تاجکستان کې، همدا تاجکستان يې خپل وطن دى، همدلته يې دفن کوم، امانت به وي، هر وخت چې مو غوښتل يو يې سئ، زه يې په لويو مراسمو نيولو سره دفن کوم. "د صالح محمد ريگستاني - وياډيو

د احمد شاه مسعود مرگ طراح ابوهاني المصري (۴ فبروري ۲۰۱۷) د امريکا د بې پيلوټه الوتکې بريد کې په سوريه کې ووژل شو.

"داسي خبرې هم کيږي چې د مسعود په مرگ کې د ده ځينې نږدې انډيوالانو لاس درلود، مگر دغه خبره خپلواکو سرچينو نه ده تاييد کړي.

د شمال ټلوالې د بل مهم قومندان او د مسعود ځاى ناستى مارشال قسيم فهميم مرگ (۹ مارچ ۲۰۱۴) هم يو ناڅاپي وو، ځينې شنونکې د هغه مرگ هم د ځينو خاصو اهدافو له پاره بولي، ولي د هغه کورنۍ په دې اړه کومه انديښنه نه ده ښودلې. "وحيد مژده

پرته له دې چې زه (ليکوال) پريکړه وکړم چې شمال ټلواله په هيواد کې جگړې ته ورتيل وهل شوي او که په خپله خوښه جنگ او جگړه غوښتونکي وو، غواړم چې هغه اسناد او شواهد ستاسي مخکې کيږم چې زما لاس ته راغلي، پريکړه يې تاسي لوستونکو ته پرېږدم.

" کله چې د مسعود او حکمتیار ترمنځ جگړه وه، ځينو عربو مجاهدينو د حکمتیار خوا ونيوله او د مسعود سره يې جگړه کوله، د مسعود څخه پوښتنه وشوه چې تاسي د اسامه بن لادن په اړه څه نظر لرئ؟

مسعود وويل چې هغه يوه مجاهد دی، زه ورته احترام لرم او قدر يې کوم، ماته اوس هم د يو مجاهد او مسلمان په صفت منلی دی.

کله چې په خوست باندی د کلنټن ادارې کروز توغندي وويشتل^{۲۰۸}، غوښتل يې چې اسامه بن لادن له منځه يوسي، په دغه وختونو کې اسامه بن لادن له طالبانو سره يوځای شوی و او بيا هم د اسامه جنگيالي د طالبانو ترڅنگ د مسعود په خلاف جنگيدل، د امريکا ۷۵ کروز توغنديو^{۲۰۹} ۷۵ ميليونه ډالر قيمت درلود، مسعود امريکايانو ته احوال واستاوی چې اتيا ميليونه ډالر مو مصرف کړل، هيڅ نتيجه يې ور نه کړه^{۲۱۰}، ماته به مو ۱۰ ميليونه ډالر راکړي وای، اسامه مې ژوندی په لاس درکاوو، همدغه خبره اسامه بن لادن ته ورسيدله، بل دا چې طالبانو د مسعود اړوند د ايران، روسيې او هند څخه شکايت درلود چې د دغه قومندان ملاتړ کوي او جنگي تجهيزات ورکوي، ځکه خو د پنجشير درې نيول ستونزمن شوې و، اسامه

^{۲۰۸} د اگسټ پر ۷مه ۱۹۹۸، د القاعده ډلې له خوا د تانزانيا په دارالسلام او کينيا په نايروبي ښار کې د امريکا پر سفارتونو بمي بريدونه وکړل چې په نتيجه کې يې ۲۲۴ کسان مړه او تر ۴۰۰۰ کسان ژوبل شول.

په غبرگون کې يې د امريکا د ولسمشر بل کلنټن پر افغانستان او سوډان د کروز توغنديو د بريد امر ورکړ. د اگسټ ۲۰مه، ۱۹۹۸، د امريکا له خوا په سوډان کې د الشفاء درمل جوړولو فابريکه باندي ۱۳ او د افغانستان خوست ولايت کې د القاعدي اړوند ژورې نظامي مرکزونو باندي له ۶۰ تر ۷۵ کروز توغندي وويشتل. د هر کروز توغندي قيمت نږدې يو ميلیون ډالر دی.

^{۲۰۹} د امريکا له خوا په سوډان او خوست باندي هغه مهال ۷۵ کروز توغندي وکارول شول. ^{۲۱۰} په يوې ديني مدرسي هم توغندي ولگيدل او ۲۱ زده کوونکي / طالب العلمان پکې شهيدان شول.

طالبانو ته ډاډ ورکړ چې د مسعود چاره به وکړي، همغه وو چې مسعود ته دوه تنه د ژورنالستانو په نوم پنجشير درې ته ځي او کمږې ته انفجار ورکوي، مسعود او د ژورنالستانو په نوم دوه تنه گرده يوځای وژل کيږي. "وحيد مزده

"د احمدشاه مسعود مرگ کې ممکن د ډيرو جهتونو لاس لرل وي، هغه په افغانستان او سېمه کې په شخصيت بدل شوی و، هغه هم نظامي او سياسي شخصيت و، په وروسته وختو کې پاکستان ورسره جوړ نه وو، ايران هم په راتلونکې اوږد مهاله گټو کې فکر کاو چې نشنلست تاجک دی، د هزاره او شيعه مسئله د مسعود او عبدالعلي مزاري ترمنځ تيره شوي وه، ايران ورسره مذهبي ستونزه په نظر کې نيولي وه.

د احمدشاه مسعود تگ اروپا ته امريکا هم انديښمنه کړي وه، هغوی فکر کاوه چې د اروپا له خوا جوړ شوی مشر دی.

د اگست پر ۲۰مه ۱۹۹۸، امريکا د خوست ژوره غونډه کې د اسامه بن لادن مرکز باندې د ۶۰ او ۷۵ ترمنځ کروز مزايل ورخوشي کړل، چې ځينې عربان او افغانان پکې ووژل شول، د يادو کروز راکټونو ارزښت اتيا ميلیونه ډالر وو، تر همدې مهاله د القاعده مشر اسامه بن لادن په تنظيمي جگړو کې ښکېل نه وو، دا ډول د طالبانو په پلوې د مسعود سره هم دده کسان په جگړو کې په ښکاره نه وو ليدل شوي، اسامه بن لادن د تنظيمي جگړو پر مهال ويل دواړه لوري مسلمانان دي او عربانو غوښتل د مسعود او طالبانو ترمنځ سوله ووشي.

په ژوره له بريد وروسته، احمدشاه مسعود امريکا ته وړاندیز وکړ چې اتيا ميلونه ډالر مو مصرف کړل، مگر هيڅ ونه شول، ماته لس ميلیونه ډالر راکړئ، اسامه بن لادن به ژوندی درته ونيسم، کله چې اسامه او عربان د مسعود له دي کاره خبر شول، هغوی سخت خفه شول.

بالاخره عربان هم جگړې ته راووتل، د مسعود د مرگ پلان يې جوړ کړ، مسعود ته نږدې کسان هم گرم او پټ دي او له مسعود سره د مرکې وخت چې چا نيولی وو

هغوی هم غلقت کړی او د مسعود د مرګ پړه پر یو لوري او یا هم یو او دوو کسانو اچول پرځای نه ده، ډیر مشکلات او دښمنان یې درلودل، مارشال فهیم خان ونه غوښتل چې د احمدشاه مسعود د مرګ ټوله ماجراء روښانه شي. "سید داوود اغا

"ځینې کړی وايي چې د مسعود په مرګ کې خپله د امریکا لاس و، یو افغان الاصله امریکایي چې د مسعود له مرګ څخه مخکې په امریکا کې و، هغه وايي چې د مسعود له مرګ څخه څو میاشتې مخکې ماته یوه مهم امریکایي وویل چې مسعود به څه موده وروسته وژل کیږي." وحید مژده

احمد شاه مسعود په اروپا کې

د شمال ټلوالې ځواکونه، باګرام پوځي اډه کې - ډسمبر ۲۰۰۱

شپږم څپرکی

د امریکا او شمال تلوالی ملګرتیا

د امريکا او شمال ټلوالې ملگرتيا

په امريکا کې د ۲۰۰۱ / ۱۱/۹ ز. کال تر بريد وروسته پر افغانستان د امريکا د حملې په اړه پلانونه او هڅې په ډاگه شوې. په اسلام اباد کې د امريکا د سې آې اې مشر گرینر په ښکاره د طالبانود نظام د چپه کولو او اسامه بن لادن د نيولو هڅې پېل کړې، گرینر له دې وړاندي هم د طالبانو په لیکو کې د درز اچولو او اسامه اړوند معلوماتو او يا وژلو هڅې کولې.^{۲۱۱}

تر ډیره د گرینر هڅې د افغانستان پښتون میشت سېمو کې روانې وې، په اسلام اباد، پېښور او کوټه کې یې هم اړیکې له پښتنو سره وې، تر دې چې له طالبانو سره یې هم اړیکې جوړې کړې وې، ولي فکر کېږي چې هغه طالبانو غولولې وو او تر ټولو زیات پکې د طالبانو د هغه وخت د بهرنیو چارو وزیر ملا جلیل اخوند هغه مصروف ساتلی و.

شمال ټلواله چې د امريکا لپاره پرته له شک حتمې انتخاب و، که څه هم د امريکا د بهرنیو چارو وزارت کې د شمال ټلوالې اړوند ښه نظر موجود نه و، مگر ددې لپاره چې طالبان له منځه یوړل شي، امريکا بل انتخاب په دغسې حساس وخت کې نه درلود، امريکا فکر کاوه چې مسعود د اروپا سړی دی، دوهمه ویره یې دا وه چې د شمال ټلواله کې واکمن تاجک دي او د طالبانو مشران پښتانه دي، که تاجک کابل ته ننوځي د مسعود د مرگ او له طالبانو سره د جگړو په غچ اخیستنه کې به مصروف شي.

حزب اسلامي هم یو انتخاب کیدای شوی، مگر دا چې حزب اسلامي له امريکا سره هم ښې اړیکې نه درلودلې، روسانو، هند او ایران هم ورڅخه خطر احساس کاوه، طالبانو هم پر حزب اسلامي باور نه کاوه، له همدې وجهې امريکا او متحدینو

^{۲۱۱} د سي آی اې د جاسوس رابرت ایل Robert L. Grenier گرینر کتاب (۸۸ ورځې تر کندهاره) وگورئ. د چاپ کال یې ۲۰۱۵ ز دی.

هيوادونو يې گړدو شمال ټلوالې ته مخه کړه او د طالبانو د نظام د سقوط لپاره يې ورسره مرستې کولې.

"د امريکايي پياده نظاميانو سره زموږ مخالفت په دې نه وو چې هغوی کافر او موږ مسلمان يو، يا هغوی يهود او نصارا دی، موږ مسلمانان يو، دا د اسلام خاوره ده، چې کفر دلته را نه شي، دا بحث نه و.

بحث داو چې که همدا پوځيان (امريکايان) زموږ هيواد ته را ننوځي، هيواد مو اشغال شوی گڼل کيږي، پاکستان به طالبان تشويق کوي چې هيواد مو د امريکا پواسطه اشغال شوی او طالبانو ته بيا ځل انگيزه ورکوي، بيا ځل طالبان راځي او د پاکستان لاس خلاصيري او پاشل شوې طالبان بيا ځل جگړې ته را گرځي. په حقيقت کې هغه وخت له دې په بد تر موقف کې موږ (شمال ټلوالې) قرار درلود چې د امريکايي پوځيانو سره يو ځای د طالبانو په مقابل کې جنگيږو، يا خو بې طرفه شو چې امريکايان له طالبانو سره جگړه وکړي او يا ولاړ شو د طالبانو په صف کې د امريکانو ضد جگړه وکړو؛ هغه خبره (د امريکا ضد جگړه) چې مجاهدين (د شمال ټلوالې ټيټ پورې وسلوال) يې هر وخت وايي. حالت له بد څخه بدتر شو، مگر دا تيروتنه زموږ په غاړه نه ده او مارشال يې مخالف و^{۲۱۲}. "د صالح محمد ريگستاني ويلیو

د سپټمبر د ۱۱مې (۱۱/۹) له پېښې وروسته سمدستي د سي آي اي جاسوس کريس د تاجکستان د حکومتي چارواکو په مرسته د شمال له ځينو قومندانانو سره

^{۲۱۲} دلته واضح شوې نه ده چې تيروتنه کوم څه گڼي، ممکن د امريکايي پوځيانو سره د شمال ټلوالې يو ځای کېدل او د طالبانو په ضد جگړه کول به يې هدف وي. ځکه د شمال ټلوالې ډيری ټيټ پورې وسلوال او د شمال ولايتونو ډيری پوهان او علما د شمال ټلوالې په مشرانو نيکه کوي چې ولي د طالبانو په مقابل کې د امريکايي پوځيانو په څنگ کې ودرېدل او امريکايان يې زموږ هيواد ته راوستل.

اړيکه ونيوله، دا ډول يې له هزاره قومندانانو سره هم اړيکه ونيوله او د ۵۰۰۰۰ ډالرو مرستې وعده يې له هزاره قومندانانو سره وکړه.^{۲۱۳}

"د اکتوبر ۲۵مه ۲۰۰۱ ز. کال د سي آی اي کسانو ته تاشکند او دوشنبې د دوی له هواء څخه د الوت اجازه ورکړه ترڅو پنجشير ته داخل شي، په ۲۶مه د اکتوبر له تاشکند څخه دوشنبې ته ولاړل او هلته ورسره د شمال ټلوالې استازي ممتاز او يوه تجربه لرونکی پېلوټ نصير يوځای شول، تر څو پنجشير ته د تگ پر مهال او هلته په پنجشير کې د دوی لارښوونه وکړي.

د سي آی اي اې اوه تنه، دوه امريکايي پېلوټان، يو ميخانيک (گيري شرون، ريک، گريس، ايډ، گريک، بک، ستان، هانک، فرانک، پاپي) او دوه افغانان په روسۍ چورلکه کې پنجشير ته روان وو. "۷۴مه پاڼه، گيري شرون

"امرالله صالح چې د شمال ټلوالې له خوا په تاجکستان کې استازی و، له دو کلونو راهيسې له سي آی اي اې سره اړيکه کې و، ممتاز له هغه سره کار کاوه، صالح په انگليسي پوهيدی او روسي يې هم لږ لږ زده وه، د پنجشير و، هغه وخت ۲۸ کلن و^{۲۱۴}.

نصير د روسانو او کمونستانو دواکمنۍ پر مهال په افغان هوايي پوځ کې پېلوټ و، کله چې د ډاکټر نجيب حکومت سقوط وکړ، هغه له شمال ټلوالې سره يوځای شو، ډير ځله يې د مسعود لپاره هم الوتنې کړي وې.

^{۲۱۳} د سي آی اي د جاسوس گيري شرون کتاب First in Afghanistan

ژباړه يې (سي آی اي په پنجشير کې - لاهور منگل)، له دې وروسته يوازي د پاڼو شميره او گيري ليکل شوی.

^{۲۱۴} پر افغانستان د امريکا تر حملې وروسته، امرالله صالح په استخباراتو کې د بهرنيانو سره د اړيکو مسؤل و، وروسته د استخباراتو عمومي رئيس شو.

د ډاکټر غني د حکومت په لومړۍ دوره کې د لنډ وخت لپاره د کورنيو چارو وزير او د مارچ ۲۰۲۰ کې يې د ولسمشر لومړی مرستيال په توگه لوړه وکړه.

د سي آی ای د همدې وړې ډلې مشر گيري ليکي: "زموږ لويديځوالو لپاره دغه کار ښايي نا اشنا ښکاره شي، مگر په افغانستان کې له يو رژيم څخه بل رژيم ته خپل اړخ بدلول هيڅ نا اشنا کار نه و." ۷۸مه پاڼه، گيري

"د سپټمبر ۲۶مه، د ماسپينين ۲:۴۰ لومړۍ ميوري امريکايي د پنجشير استنه سېمه کې د رود په غاړه د شمال ټلوالې په کوچنې جوړ شوې ميدان کې له الوتکې کښته شو، دا نو د ۱۱/۹ څخه ۱۷ ورځې وروسته وو، چې د امريکا د سي آی ای ډله پنجشير ته را ورسیده.

د پنجشير استنه کې د شمال ټلوالې ښه مناسب موډرن ميلمستون و، هغه بهرنيو ژورنالستانو کاراوو، مگر د سي آی ای د ډلې د ښه امنيت خونديتوب له امله هغوی بهارک کې د مسعود ميلمستون کې اوسيدل. ۸۰ او ۸۱مه پاڼې

د سي آی ای دغه اوه کسيز گروپ چې د (ژامي ماتوونکي گروپ) نوم ورته کارول کيدی، د شپې اته نيمې بجې يې د شمال ټلوالې د استخباراتو له مشر انجنير عارف سروري سره ناسته درلودله او هغه ته يې په لومړۍ ليدنه کې ۵ لکه ډالر ورکړل.

انجنير عارف په روسي ژبه ښه بلد او انگليسي ژبه يې لږ زده وه، هغه د سي آی ای د ياد گروپ مشر شرون وپيژندی، ځکه ۲۰۰۱ ز کال کې چې مسعود سره دوو د سي آی ای افسرانو (يو يې شرون و) پاریس کې کتلي وو، هلته انجنير عارف هم له مسعود سره په سفر کې ملگری وو. له مسعود سره مخکې وختونو کې هم گيري شرون په ۱۹۹۶ سپټمبر کابل کې او بيا د ۱۹۹۷ ز کال وروستيو کې په تالقان کې کتلي وو.

پاریس ۲۰۰۱ کال غونډه کې مسعود له فرانسې او نورو اروپايي هيوادو مرسته غوښتنه، د اروپايي اتحادیې د پارلمان له غړو سره يې د فرانس په ستراسبورگ کې ليدنه وکړه، دا هغه وخت و چې طالبانو د باميانو بوتان مات کړي وو، اروپايان سخت لږزيدلي وو.

گيري شرون انجنير عارف ته وويل چې امريکا د القاعده له منځه وړلو او د طالبانو د نظامي او سياسي واک ختمولو لپاره کار کوي. او موږ د شمال ټلوالې له هر قومندان سره معامله کوو، هغه خوښ نه و، ويل يې قسيم فهيم مشر دی، د فهيم د لاري بايد له

نورو قومندانانو (سیاف، خلیلي، عطاء، اسماعیل خان او دوستم) سره اړیکې ونيول شي، مگر زموږ پلان داوو چې له هر قومندان سره مخامخ معامله وکړو^{۲۱۵}.

سي آی آی له دوستم سره مزار کي، اسماعیل خان سره هرات کې او خلیلي سره بامیانو کې اړیکې ټینګې کړي وي، عارف ته مي وویل، دا وار به د ۱۹۹۲ کال په ډول امریکا دوی (افغانستان) ته شا نه کړي، القاعده او طالبان له منځه وړي، موږ به له جگړې وروسته هم د امن، سولې، اقتصاد او بیا رغونې لپاره کار کوو. ۸۹ تر ۹۴مې پانې. گيري

د سي آی آی اې ډلې د سپټمبر په ۲۷مه د شمال ټلوالې له مشر او د احمدشاه مسعود له ځای ناستې قسیم فهیم سره مجلس درلود، د امریکا د حملې او د القاعده او طالبانو د له منځه وړلو پلان، د شمال ټلوالې سره د امریکا د هوايي، نظامي او اقتصادي مرستو خبره یې ورسره وکړه او فهیم ته یې یو میلیون ډالر نقد ورکړل. شمال ټلوالې ویل چې دوی د طالبانو او عربانو سره د جگړې لپاره ۸۰۰۰ جنګیالي لري.

سي آی آی له فهیم څخه د ۳۰ تنو افغانانو غوښتنه وکړه، تر څو هغوی ته روزنه ورکړي او د جگړې د لومړۍ کړنې د هغو سېمو چې طالبان دي، کورډینات یې ورته واخلي^{۲۱۶}.

فهیم په دي خوښ نه وو چې سي آی آی وار له مخه له دوستم او اسماعیل خان سره اړیکې نیولي وي، فهیم ته گيري وویل چې له استاد سیاف سره هم لیدل غواړي، فهیم وویل چې سي آی آی ته له دغو کسانو سره د مسقیمو اړیکو اړتیا نشته، شمال ټلواله په یادو قومندانانو پوره واک لري. فهیم د گډوډۍ او خپلسریو

^{۲۱۵} د احمدشاه مسعود له مرګ وروسته هم د شمال ټلوالې مشر قسیم فهیم غوښتل چې د استاد سیاف په شمول، نور ټول لوی او پېژندل شوې قومندانان دي د دوی تر امر لاندې وي، مگر امریکایانو ور سره ونه منله.

^{۲۱۶} معلومات نشته چې دا ۳۰ کسان بیا وروسته څه شول او دوی ته کومې دندې ورکول شوې.

څخه انديښنه او يادونه وکړه، گيري وويل چې دا پريکړه سي آي اي کړي، موږ به له هغوی سره مخامخ اړيکې نيسو. او تاسي به خبروم.

گيري ليکي: انجنير عارف او ډاکتر عبدالله د نظامي قومندان په ډول فهم ته درناوی درلود، مگر په سياسي برخه کې يې پر هغه باور نه درلود، ممکن غوښتل يې چې د طالبانو له ماتې وروسته سياسي واک دوی واخلي، په سياسي ډگر کې دوی د فهم له مشرتوب سره خوښ نه وو. ۹۸ تر ۱۰۶ مې پانې. گيري

گيري او ډلې يې د سپټمبر له ۲۷ مې د اکتوبر تر ۲۶ مې پوري له ۴۰۰ څخه زيات طالب ضد څارگر راپورونه د پنجشير سيمې اوسيدونکو افغانانو په مرسته برابر کړي وو، د گيري د ډلې کسان لږ وخت لومړيو کړنو ته بيول وځنډيدل، ځکه هلته په لومړۍ کړنه کې د شمال ټلوالې سره د ايران د انقلابي قول اردو د گارد IRGC دوو څارونکو کار کاوه، دوی نه غوښتل چې په دي وخت کې ايرانيان په امريکايانو خبر شي. ۱۱۵ مه پانه، گيري.

کريس له استاد سياف سره مستقيم تماس نيولی و، سياف ليدنې ته ليوال و، مگر عارف چې خبر شو، هغه خوښ نه و. سياف په گلبهار کې اوسیدی. ۱۱۶ مه پانه، گيري گريک او کريس له سياف سره د سپټمبر په ۲۸ مه ليدنه درلوده، سياف له دوی سره په انگليسي خبري کول خوښول.

سياف له سي آي اي سره د همکارۍ د څرنگوالي پرمشخصاتو کې تې او بې وعدې ښکاره شو. سياف د ظاهر شاه اړوند د امريکا ملاتړ غوښت چې هغه راشي او واک ترلاسه کړي.^{۲۱۷}

^{۲۱۷} له پخوانی شوروي اتحاد سره د افغانانو د جهاد پر مهال استاد سياف د پاچا ظاهر خان يو له ډيرو سختو مخالفينو څخه و، استاد سياف به ويل چې پاچا ظاهر خان کافر دی، څوک يې را څخه مسلمان کولای نه شي، له هغه سره په لاس روغې کول ناروا دی.

سیاف له مور سره ژمنه وکړه، خو د بن لادن ټینګ ملګری او د القاعدې دویم کس ډاکټر ایمن الظواہري په نیولو کې راسره مرسته وکړي، خو کوم مشخص څه تر لاسه نه شول.

سي آی اې سیاف ته یو لک ډالر ورکړل، هغه واخیستل، سیاف وویل لومړی ځل دی چې له چا څخه مخامخ پیسي اخلم^{۲۱۸}. مګر فهم د یو میلیون ډالرو هغه دروند صندوق خپله وانه خیست، د هغه ملګرو پسې ور وړی. ۱۲۰ تر ۱۲۲ مې پانې. ګیري.

د جولای پر ۲۰مه ۲۰۲۰، ملا عبدالسلام ضعیف ما (لیکوال) ته وویل: زه په پېښور کې وم، د جمعي لمانځه ته د پيو کیمپ کې د اتحاد اسلامي اړوند جامع مسجد ته ورغلم، استاد سیاف راغی، خبرې یې پیل کړي، هغه وویل:

"لويديځوال غواړي چې زموږ د جهاد ثمره له منځه یوسي، زموږ ازلي او بنيادي دښمنان غواړي چې ظاهر شاه واک ته ورسوي. ظاهر شاه هغه کافر دي چې ارتداد یې مکرر او څو ځله واقع شوی، هغه هيڅ وخت نه شي مسلمان کيدلای. که چا ولېدل چې استاد سیاف له ظاهر شاه سره ناست دی، دا فکر دي نه کوي چې ظاهر شاه مسلمان شوی، و دي وایې چې استاد سیاف کافر شوی."

^{۲۱۸} د جولای پر ۲۰مه ۲۰۲۰، ملا عبدالسلام ضعیف ما (لیکوال) ته وویل: "موږ (متوکل صاحب، حاجي اکبر اغا او ضعیف) له استاد سیاف سره ناسته درلودله، هغه د طالبانو له خوا دوی ته د متوجه گواښونه یادونه وکړه.

ما (ضعیف) ورته وویل چې هیواد اشغال دی، تاسي همدا اعلان وکړئ چې هیواد مو د امریکایانو له خوا اشغال شوې، له طالبانو سره ستاسي ستونزه موږ حل کوو. او که هیواد اشغال نه وي، هم موږ ته وواياست.

استاد سیاف قراني او نبوي احادیث پیل کړل، ډیره هڅه یې وکړه چې وښیې هیواد اشغال نه دی، مګر ونه توانېد چې دا ثبوت کړي چې هیواد اشغال نه دی.

له دلایلو وروسته موږ ورته وویل چې اوس څه وایې، هیواد اشغال دی ګنه؟ استاد سیاف بالاخره وویل چې هو! هیواد اشغال دی.

عارف ته سي آی اې ۱۷۰۰۰ ډالر د موټر رانيولو لپاره چې تيل انتقال کړي او ۵۰۰۰ ډالر د ۱۷ تنه د چورلکو د پاکو تيلو لپاره ورکړي و، مگر موټر او تيل کله هم وانه خيستل شول. او ۲۲۰۰۰ ډالر عارف خان خپل ځان ته وگرځول.

گيري ليکي: کله چې په ۲۰۰۲ جنوري مياشت کې کابل ته د عارف خان نوي دفتر (د استخباراتو عمومي رياست) ته راغلم، انجنير عارف ته مې وويل چې هغه موټر او تيل دري (پنجشير) ته کله هم راورسیدل؟ هغه وخنډل او ټوکه يې پر ما وکړه. ۱۳۹مه پاڼه

د امريکا پلان وو چې د اکتوبر پر ۲مه امريکايي الوتکې بمبارد وکړي، مگر بمبارد وځنډيدی.

د الفا ډلې مشرې آر چې کوله، هغه په مزار کې له دوستم سره مرسته کوله، د سي آی اې له کارکوونکو سره يوه هم د شلتير نو موسیسي دبندي کارکونکو د خلاصون موضوع وه، دغه کسان طالبانو د ۲۰۰۱ اکتوبر ۳مه په کابل کې عيسويت ته د تبليغ له امله بنديان کړي وو.

د اکتوبر پر اوومه د شپې ۹ بجې امريکا د ولسمشر جورج بوش په امر لومړی بمبارد کابل کې د هوايي رادار دستگاو، د طالبانو او عربانو پر نظامي ځايو پيل شوې، په کابل کې درې هدفونه، په ټول افغانستان کې ۳۱ هدفونه ویشتل شوې وو.

کابل کې د امريکا له بمبارد سره سم د امريکا د بهرنیو چارو او پاکستان انديښنې هم راپورته شوې چې شمال ټلواله به کابل ته ننوځي او هلته به غچ اخیستنه او د واک انحصار وکړي. ډاکټر عبدالله ويل چې دا د پښتنو او پاکستان تبليغات دي چې غواړي د شمال تاجک او نور لږکي له صحنې څخه جلا او له پامه وغورځول شي. همدا تبليغات دي چې شمال ټلواله به کابل کې د واک انحصار او غچ واخلي.

مور غوښتنه ورڅخه وکړه چې همدغه اعلان دي وکړي، مگر استاد سیاف وويل چې دا کار نه شم کولای.

د اکتوبر پر دیار لسمه، سهار دوه نیمې بجې د خواجه بهاء الدین سېمه کې د شمال ټلوالې وسلوالو لپاره د دوو سي - ۱۷ ډوله امریکایي الوتکو پواسطه خوراکي مواد و غورځول شول. خواږه چې ځمکې ته رسیدلي وو، بوتلونه چاودلي او خواږه خراب شوې وو. شمال ټلواله په دې کار خفه ښکاریده، ځکه د شمال ټلوالې قومندان جنرال بریالي خان له ۱۰۰ زیاتو کسانو او ۵ لویو موټرانو سره د خوراکي موادو ځای ته ورغلي وو، د سیمې خلکو د خواږو هغه پاتې خراب بوتلونه د ورځې په رڼا کې ټولول.

شمال ټلوالې ټینګار کاوه چې اړین پوځي اکمالات او خوراکي مواد له هوا څخه ورته ورکول شي، ۱۶ اکتوبر بیا ځل دوی ته خواږه ولویدل او جنرال بریالی خان خوښ وو.

د اکتوبر ۱۳مه پنجشیر ته دوه د سي ای ای نور افسران (فرډ او براډ) هم ورسیدل، دا ډول د اکتوبر ۱۵مه او ۱۶ شپه A گروپ امریکایي پوځیان په خپل یونیفورم کې چې د هوایي بمبارد له پاره د لایزر په واسطه د هدف په نښه کولو دنده به لري پنجشیر ته را ورسیدل.

د اکتوبر تر نیمایي پوري درې میلونه ډالر ویشل شوې وو او د سي ای ای کسانو ته نوې پیسې را رسیدلي وې چې د شمال ټلوالې قومندانانو ته یې په بېلابېلو وختونو کې وويشي. ۱۵۱ تر ۱۸۱مې پاڼې، ګیري

دا چې د اکتوبر ۱مه له هوا څخه ځمکې ته د امریکایي خواږو لویدل لږ او په سم ډول نه وو، له دې کبله ګیري غوښتل چې د شمال ټلوالې مشرانو ته د نویو را رسیدلو پیسو څخه ۵ لکه ډالر سمدستي ورکړي.

د سي آی ای کسانو په ۳۳ ورځو کې ۴،۹ میلیونه ډالر د شمال ټلوالې کسانو ته ویشلې وو.

سي آی ای به هر مجلس کې فهیم خان ته ویل چې امریکا ستاسي سره کار ته دوام ورکوي، مګر دا چې د ډاکټر عبدالله له خوا غوښتنه کیده چې امریکا ته سفر وکړي او هلته د بهرنیو چارو وزارت له مامورینو سره وګوري، ولي د بهرنیو چارو

وزارت د هغه تگ ته منفي غبرگون درلود او په شمال ټلواله يې باور نه کاوه، موږ بايد دوی ته د امريکا د مرستو اړوند ويلي وای.

د اکتوبر د ۱۶مې وروستيو وختو کې د امريکا د الفا گروپ اته پوځيان او استخباراتي کسان مزار ته ورسيدل او د اکتوبر پر ۱۷مه له دوستم ځواکونو سره يوځای شوې وو. دې کار عطاء نور خفه کړي و او منفي غبرگون يې ښودلی و، سي آی اې غوښتل د دوستم او عطاء ترمنځ حالت سم کړي، د دې لپاره سي آی اې عطاء ته ۲۵۰۰۰۰ زره امريکايي ډالر وليږل، داچې فهم د شمال ټلوالې مشر و، هغه ته يې هم د اکتوبر پر ۱۷مه ۱.۷ ميلیونه ډالر ورکړل.

داچې امريکايي پوځيان پنجشير کې له خپل يونيفورم سره گرځيدل، شمال ټلوالې يې پخوا هم په اړه اندېښنې ښودلي وې، يو ځل بيا يې وويل چې فهم ويره لري چې د پنجشير ولس که امريکايي پوځيان په يونيفورم کې گوري، بد تاثير به ولري او دا ډول استاد رباني ته هم قناعت ورکول په کار ده. ۲۰۱ تر ۲۰۵مې پانې.

د دوستم او عطاء ترمنځ حالت ترينگلي ښکاره کيدل، سي آی اې هم د حالاتو ښه کولو هڅې کولې، د عطاء او دوستم ترمنځ غونډه وشوه، د دوستم پريکړې چې عطاء ته يې وويل چې ټولې وسلې او مهمات چې امريکايان راکوي، په مساوي ډول به يې سره ویشو، ټول يې هک پک کړل. ۲۱۲ او ۲۳۵مه پاڼه. گيري

۱۹ اکتوبر چې د مسعود د مړينې ۴۰ مه ورځ وه، شمال ټلوالې يې په مرگ غمرازي کوله، تيره شپه د ۵۵۵ گروپ ۱۱ تنه امريکايان هم پنجشير ته رارسيدلي وو، او سهار عارف خان بيا ټينگار کاوه چې په کابل دې امريکا درنې بمباري وکړي، تر څو د طالبانو او عربانو لومړۍ کړنې ماتې شي. ۲۱۵مه پاڼه، گيري

د شمال ټلوالې کسانو ويل چې طالبانو مورال دلاسه ورکړی، مگر د شپې يو ناڅاپه د سي آی اې او امريکايي پوځيانو د هستوگنې ځای ته ډزې پېل شوې، د کلاشينکوف ډزې وې، امريکايان هم په اندېښنه کې وو، د بريد د امکان له امله يې په ميلمستون کې د مقابل بريد لپاره ځايونه په نښه کړل، کله چې ممتاز ورته راغی،

امريکايانو ته يې ويل چې د واده ډزې وي، امريکايانو وويل چې واده کې خو هوايي او ممکن تر ۵ دقيقې زياتي ډزې نه وي، بيا ممتاز ومنله چې جگړه وه، هغه وويل چې طالب بنديان له بندي خانې تښتيدلي وو، مگر داسي نه وه، هلته له طالبانو سره جگړه وه. ۲۳۱مه پاڼه. گيري

د اکتوبر ۲۱مه عارف خان امريکايانو ته وويل چې د شمال ټلوالې مشران له تاسي غواړي چې د سي اي اي کسان بايد له دوستم څخه راووځي. مگر امريکايانو ورته وويل چې دا د سي اي اي د مرکزي دفتر پريکړه ده. ۲۳۳مه پاڼه. گيري

د اکتوبر پر ۲۳مه دوستم د سي اي اي او امريکايي پوځيانو په ملگرتيا د مزارې شريفې اړوند سېمه کې پر طالبانو حمله وکړه او پرمختگ يې وکړ. ۲۵۵مه پاڼه

د اکتوبر پر ۲۴مه يوځل بيا عارف خان له امريکايانو سره د فهم اندېښنه شريکه کړه، چې د امريکايي ځانگړې ځواکونو له شتون څخه خلک خبريري، د امريکايي پوځيانو د يونيفورم نه کارولو غوښتنه يې وکړه، مگر امريکايانو کله منله. ۲۶۶مه پاڼه

د اکتوبر ۲۵مه چې قومندان عبدالحق د مرگ اوازه شوه، پر شمال ټلواله يې هم تاثير درلود. ۲۷۸مه پاڼه

په جنوب کې هم سي اي اي خپلې هڅې روانې ساتلي، د سي اي اي کارکونکي گريک د پاکستان کوټه ښار کې د اکتوبر په وروستيو کې له حامد کرزي سره وليدل، وروسته په ارزگان کې د سي اي اي د تيم د مشر په توگه له کرزي سره پاتې شو او د طالبانو ضد جگړه کې يې له کرزي سره په ترينکوټ کې مرسته کوله. ۲۸۳ او ۲۹۱مه پاڼه. گيري

تر دې له مخه له حامد کرزي سره گرڼر مسلسل ليدني کړي وي، دا ډول د سي اي اي بل مامور فرانک هم د کرزي سره د هوايي ځواک، وسلو او خواړو چمتو کولو لپاره کار کاوه. د گرڼر کتاب (۸۸ ورځې تر کندهاره)

۳۰ اکتوبر فهم په دوشنبې کې د فرانک سره د هغه په لويه نظامي - سي ۱۷ ډوله الوتکه کې وليدل، فرانک له فهم څخه په کابل د بريد طرحه وغوښتله، ولي

له فهميم سره قانع کوونکي طرحه نه وه، فرانک پري فشار راوړ، فهميم ويل چې د سي آی اي له خوا پر طالبانو او عربانو د بمبارد وعده ورسره شوې، مگر درنې بمبارۍ لا هم نه دي شوې، هغه ويل عرب او طالبان قوي دي. په تخار او تالقان کې د طالبانو ضد د بريد پلان هم فرانک وغوښت خو له فهميم سره نه وو.

فهميم په ښکاره ډول فرانک ته وويل چې د ده ځواکونه په يواځې نه شي کولای چې د طالبانو او عربو دفاعي کړنې ماتې کړي، که هغه دا ځواک درلودلای نو هغه به لا له وړاندي خپله بريد ترسره کړی وای. ۳۱۶مه پاڼه. گيري

د نومبر لومړي ورځ په مزار شريف باندې درنه بمباري وشوه، فهميم به ويل چې ولي په تخار او کابل بمبارد نه کيږي چې مزار کې کيږي، هلته دوستم دی.

مزار او کندز له طالبانو څخه ونيول شول، طالبان وارخطا وو، د نومبر پر ۱۰مه عارف خان د سي آی اي جاسوسانو ته و ويل که فهميم ته د دوستم او عطاء په ډول پوځي مرسته وشي، په دوو او دريو ورځو کې کابل نيسي، موږ پوښتنه کوو چې د دغه ځنډ تر شا کوم سياسي دليل شته؟ هغه وويل چې باميان کې هم له کریم خليلي سره د سي آی اي يو گروپ کسان شته او هلته بمبارد کيږي. ۳۲۰ تر ۳۳۸مې پاڼې، گيري.

د نومبر پر ۱۱مه په تخار کې د جنرال بريالي پوځيانو بريدونو ته چمتووالی نيوی، تخار ونيول شو. له دي وروسته سمنگان، شبرغان، سرپل او فارياب هم د شمال ټلوالې کسانو ونيول، دا ډول هرات هم د اسماعيل خان ځواکونو ونيوی، دا رنگه غور، فراه او نيمروز هم سقوط وکړ.

د کابل په لور هم د شمال ټلوالې پرمختګونه کيدل، په کابل درنې بمبارۍ پيل شوې وي او د نومبر پر ۱۴مه د شمال ټلوالې وسلوال کابل ته ننوتل^{۲۱۹}. گيري شرون له ۲۴۱ تر ۳۶۳مې پاڼې. گيري

^{۲۱۹} د جولای ۲۵مه ۲۰۱۹، د استاد سياف د هغه وخت مشهور قومندان او وراره ممتاز ما (ليکوال) ته وويل: "مارشال فهميم له امريکايانو سره ژمنه کړې وه چې له وسلو سره به کابل ته د شمال ټلوالې کسان نه ننوځي، اود کابل ښار کنترول به نړيوالو ځواکونو سره وي، کله چې

په کندز کې تر ۷۰۰۰ زیات طالبان او نږدې ۷۰۰ بهرني طالب پلوه جنگیالي دوستم ته تسلیم شول، دوستم د هغوی سره د ژوندي خوشې کیدو وعده کړې وه، مگر په کانټینرونو کې یې واچول او د کانټینرو دروازې یې پسې بندي کړې، ترڅو چې یې مزار او کلاجنګې ته رسول، لوړه سلنه د تسلیم شوو طالبانو د اکسیجن د نشتوالي له امله مړه شوې وو، دا ډول د طالبانو ځینې مشران یې مزار کې له ځان سره وساتل او تر ۵۰۰ زیات طالبان او بهرني جنگیالي یې د جنګې کلا ته یوړل، د بهرنیو اسلامپالو جنگیالیو مشران یې هم مزار شریف ښار کې وساتل.

دوستم د طالبانو او بهرنیو جنگیالیو مشران امریکایانو ته ژوندي وسپارل او په کلا جنګې کې د سي آی ای یو کارکونکی د زندانیانو له خوا ووژل شو، بیا وروسته امریکایانو له پاڅه بمبارد او د دوستم کسانو په کلاشینکوفو او پیکا زنداني طالبان

استاد سیاف د مارشال فهیم او امریکا له دغې معاملې خبر شو، هغه ډیر خفه و او نه یې غوښتل چې یوازې (امریکا/ناتو) پوځیان د کابل ښار کنټرول په لاس کې واخلي، کله چې زموږ (شمال ټلوالې) وسلوال کابل ته رانږدې شول، د امریکایانو له خوا د ۱۰۰۰ کسانو لپاره مارشال فهیم ته د پوځیانو یونیفورم ورکول شوی وو او ورڅخه غوښتل شوي و، چې کله د شمال ټلوالې کسان کابل ته ننوځي، پرته له وسلو به په یاد یونیفورم کې کابل ته ننوځي، مارشال فهیم د ۴۰۰ کسانو یونیفورم موږ (استاد سیاف) ته راځي، استاد سیاف زه (ممتاز) په پټه د شپې خپل ځای ته ور وغوښتم، ویې ویل چې په هر ډول کیري، باید مخکې له دې چې امریکایي پوځیان کابل ته ننوځي، همدا نن شپه تاسې کابل ته داخل شئ او هیڅوک هم پوه نه شي، داچې زه په سېمه کې ډیر بلد وم، له خپلو ۴۰۰ وسلوالو کسانو سره هممهغه د امریکایانو له خوا چمتو شوې د پوځیانو یونیفورم کې کابل ته داخل شو، کله چې د مارشال فهیم وسلوال خبر شول چې د ممتاز کسان له وسلو سره کابل ته ننوتلي، نور نو هرې ډلې هڅه کوله چې ژر له وسلو سره کابل ته را ننوځي، هممهغه و چې د امریکا دا پلان بریالی نه شو، چې کابل له دوی سره وي او نور وسلوال کابل ته داخل نه شي. زموږ د دې کړنې له کبله د مارشال فهیم او امریکایانو ترمنځ بې باوره پیدا شوه، امریکایان په مارشال فهیم باندي په غوسه و، بیا وروسته مارشال فهیم زما (ممتاز) په هکله استاد سیاف ته شکایت کړی و."

او بهرني جنگيالي ویشتل، نږدې ۴۰۰ يې ووژل شول او پاتې يې بيا دوستم د تيلو په اور کې کباب کړل.^{۲۲۰}

د نومبر ۵مه ۲۰۱۸، حاجي محمد عمر^{۲۲۱} ما (ليکوال) ته وويل: "کله چې امريکا پر افغانستان حمله وکړه، په کندز کې طالبان محاصره پاتې شول، زموږ هڅه دا وه چې طالبان جمعيت اسلامي ته تسليم شي او زما سره په دې اړه مارشال فهم، د شمال ټلوالې مشر هم اړيکه نيولې وه، زموږ دليل داوو چې د جمعيت قومندانان مسلمانان او پخواني مجاهدين دي، خو که دوستم ته طالبان تسليم شي، هغه پخوانی کمونسټ دی او خامخا به ضرر ورته ورسوي.

په کندز کې د حزب اسلامي پخواني قومندان هم چې له طالبانو سره ملگري شوي وو، ارباب هاشم خان او امير لطيف وو، د هغوی هڅه دا وه چې طالبان جنرال

^{۲۲۰} په دې اړه د زيات معلومات او تفصيل سره د ملا عبدالسلام ضعيف کتاب (طالبان له کندهاره تر مزاره) له تسليم سوو بنديانو سره د شمالي ټلوالې چلن تر عنوان لاندې له ۳۲۵مې پاڼې څخه تر ۳۲۹مې پاڼې پورې وگورئ.

^{۲۲۱} حاجي محمد عمر د طالبانو په وخت کې د کندز والي و، تر ده له مخه يې ورور حاجي عارف خان په کندز کې د طالبانو والي و.

له پخواني شوروي اتحاد سره د جهاد پر مهال له جمعيت اسلامي سره ملگري و، د استاد رباني د حکومت پر مهال يې هم په کندز کې وسلوال او نظامي قوت درلود.

حاجي عارف خان له طالبانو سره د کندز په نيولو کې مرسته وکړه، وروسته په پېښور کې د احمدشاه مسعود د کسانو له خوا ووژل شو، پر ځای يې حاجي محمد عمر د ملا محمد عمر مجاهد له خوا د کندز والي وټاکل شو.

پر افغانستان د امريکا له حملې وروسته، حاجي محمد عمر د ولسمشر حامد کرزي سلاکار وزير، له ۷ ډسمبر ۲۰۰۵ تر ۶ ډسمبر ۲۰۱۰ د ولسي جرگې غړی، په اپريل ۲۰۱۹ کې بيا ځل په ولسي جرگه کې د کندز د خلکو استازی شو، اوس مهال له استاد سيف سره نږدې اړيکې لري او له جمعيت اسلامي سره يې اړيکې تر ډيره پرې شوې دي.

دوستم ته تسليم شي، ځکه جنرال دوستم يو وخت له حزب اسلامي سره د همېرغۍ شورا کې يو ځای و.

ملا داد الله اخوند دي ته ترجيح ورکوله چې جمعيت اسلامي ته تسليم شي، مگر ملا فاضل اخوند د ارباب هاشم خان او امير لطيف خبره ومنله، همېغه وو چې ملا دادالله ويل چې اول زه له کندز څخه وځم، هغه پوهيدی چې د دوستم به د خپل اعتبار ساتلو له امله هم له لومړني گروپ وسلوالو سره ممکن بد چلند ونه کړی، ملا داد الله ولاړ او بيا تری تم شو، خو وروستني طالبان د دوستم له خوا بې وسلې ونيول شول. د امريکايي الوتکو له خوا سخت بمبارد روان وو، زموږ نظامي قرارگاه يې نه بمباردوله او طالب مشران ملا فاضل اخوند، ملا نورالله نوري، ملا دادالله به همدلته راټلل.^{۲۲۲}

د محاذ ملي گوند پخوانی قومندان ميرزا ناصري چې له طالبانو سره يو ځای و، په وروسته وخت کې پېښور ته تللی و، هلته پير سيد احمد گيلاني ستلايت ټليفون ورکړی و او هغه يې امريکايانو ته معرفي کړی و، ناصري ته يې ۲ لکه ډالر او جې پي ايس الہ ورکړی وه، زموږ د قرارگاه نقطې ناصري واخيستلي، امريکايانو ته يې راپور ورکړ چې دلته زموږ ملاتړي وسلوال دي، همېغه و چې امريکايانو زموږ پر دي مهم پوځي مرکز بمبارد نه کاوه.

کله چې له کندز څخه ملا فاضل او ملگري يې رخصت شول، د يرگنگ څخه يې ما (محمد عمر) ته ټليفون وکړ، ويې ويل چې وضعيت خراب دی او بيا يې له ما سره اړيکه ونه نيول شوه.

دا چې ولي طالبان دوستم ته تسليم شول، ملاعبدالسلام ضعيف وايي: "ظاهر شاه ځينو مشرانو طالبانو ته پېغام استولی وو چې دوستم ته دي تسليم شي، ترڅو طالبان ژوندي خپلو کورونو ته ولاړ شي. دا ډول دوستم بيا په يوه مرکه کې ويلي وو چې د طالبانو د وژلو خبره ورته ظاهر شاه کړي وه، هغه ورته ويلي وو چې دا خلک د جامعي ميکروب دی او له منځه يې يوسي."

^{۲۲۲} کله چې په مزار شريف کې پر طالبانو محاصره را تنگه شوه، ملا نورالله نوري او ملا فاضل اخوند د ملگرو ملتونو د يوه افغان کارکونکي په مرسته، د ملگرو ملتونو په دوو موټرو کې کندز ته وړل شوې وو.

ښاغلی ضعیف زیاتوي: "طالبانو ویره درلودله که شمال تلوالې ته تسلیم شي، هغوی به د احمدشاه مسعود د وژنې په غنچ کې ډیری طالبان ووژني، کوم چې د طالبانو ناسمه پریکړه گڼل کیږي."

انجنیر احمد شاه احمدزی وايي: "د شمال تلوالې اوسنی حالت داسې دی چې موږ څو تنه (استاد محمد زمان مزمل، حاجي فریداحمد او زه احمدزی) له طالبانو سره کیناستلو، هغوی د اوه نفرو سره د لیدو او خبرو کولو لپاره لسټ راکي ۲۳، زه قانوني ته ورغلم، خبره مې ورسره وکړه، ورته مې وویل چې جنگ کوئ یا سوله، ویې ویل اوس مو جنگ له وسه نه کیږي، حال جنگ از دست ما نمیشه.

۲۳ د ۲۰۱۳ ز کال په نیمایي کې د طالبانو د قطر دفتر مشر سید طیب اغا له خوا انجنیر احمدشاه احمدزي، استاد محمد زمان مزمل او حاجی احمد فرید ته د اوه کسانو (استاد سیاف، استاد محقق، استاد عطاء نور، یونس قانوني، ډاکټر عبدالله، سید حامد گیلاني او سید اسحاق گیلاني) نومونه ورکول شوي وو او طیب اغا ورته ویلي و چې له یادو کسانو سره چې هر ځای دوی وغواړي موږ ورسره ناستې ته چمتو یو.

کله چې هغه وخت د یادو کسانو سره د طالبانو د پیغام شریکولو مسئله راغله، زما (لیکوال) نظر دا وو چې دغه مهمه مسئله باید مخامخ له مرستیال ولسمشر محمد قسیم فهم او یا هم د بلخ والي عطاء نور سره شریکه شي. مگر زموږ ملگرو یاده موضوع له یونس قانوني سره شریکه کړه، هغه ژمنه وکړه چې له طالبانو سره د سولې لپاره د پټې لېدنې موضوع به له مارشال فهم سره شریکه او بیرته به طالبانو ته پیغام لیري، مگر ښکاري چې دا راپور غالباً د یونس قانوني له خوا تر امریکایانو ورسیدی او د سولې یاده هڅه په لومړي وخت کې شنډه شوه. ډاکټر عبدالله د پیغام په اوږدو انجنیر احمد شاه احمدزي ته ویلي و چې د ۲۰۱۴ ولسمشرۍ ټاکنو لپاره چمتووالي نیسي. استاد محمد محقق له طالبانو سره لېدنې ته غاړه کېښوده، خو له نامعلوم لوري پر هغه باندي په کابل ښار کې د ماین چاودنه (۱۸ جون ۲۰۱۳) وشوه.

استاد سیاف ته هم دا پیغام انجنیر احمدشاه احمدزي رسولي و، خو درې میاشتې وروسته د د احمد شاه مسعود د مرگ د تلین (۲۰۱۳/۹/۹) په ورځ د استاد سیاف ځواب داسې و: "که حکومت غواړي چې د طالبانو د ځانمرگو بریدونو څخه مخنیوی وشي، د کابل په څلورو دروازو کې دي یو - یو طالب څوړند کړي چې د نورو لپاره عبرت شي."

احمدزی زیاتوي: کله چې مسعود او فهیم مړ شو، د جنگ روحیه پکې ضعیفه شوې، سیاسي جوړجاړي چې امریکا یې تر شاه ده کار کوي، خپل منځ کې هم سره جوړ نه دي، اختلافات لري، د بل (نورو ډلو) له پاره سره یو دي."

د کرزي د حکومت پر مهال (۲۰۰۱ تر ډسمبر ۲۰۱۴) پوري د شمال تلووالي مشران خوشاله او ارام ژوند یې درلود، د امریکا د شتون له امله یې زبنت زیات اقتصادي گټې او پیسې تر لاسه کړي، ډیری مشران یې پکې میلیونران شول.

ولي بیا هم ځینې مشران چې خپل واک یې کم گانه او یا خو اقتصادي گټې یې زیاتې نه وي، ځینې وختونه به یې په حکومت نیوکې کولي.

د ډاکټر اشرف غني د حکومت پر مهال د شمال تلووالي ډیری کسانو د امریکا له تگلاره سر ټکاوو او د امریکا تگلاره یې له واک څخه د مجاهدینو د گوښه کیدو تگلاره وگڼله.^{۲۲۴}

استاد محمد زمان مزمل (۶ اپریل ۲۰۱۸) بگرامۍ کې ضعیف صاحب ته وویل: "تیره اونۍ مو له یونس قانوني سره ناسته درلودله، چې څه ډول پخوانۍ مجاهدین سره یو ځای شي، قانوني وویل چې اوسنی حکومت او په ځانگړي ډول ډاکټر غني د امریکایانو په خوښه غواړي چې مجاهدین ځنډې ته او بیخې یې له صحنې څخه په بشپړ ډول وباسي، دوی غواړي افغانستان کې سیکولر نظام ته لاره هواره کړي او دا ډیره خطرناکه ده، امریکا د مجاهدینو خلاف لوبه پیل کړې ده. موږ ته په کار ده

^{۲۲۴} ما (لیکوال) څو ځله له ملا عبدالسلام ضعیف څخه اوریدلي، هغه ویل: "کله چې یې د گوانتانامو زندان ته یوړم، یو ځل یې داسې قفس کې واچولم چې ښې او کینې لور ته مې خالي یو یو قفس و، امریکایې راته وویل چې پوهیږي چې دا دواړه قفسونه د چا لپاره دي، ومې ویل چې نه پوهیږم.

امریکایې وویل: یو قفس مو د استاد رباني لپاره خالي ساتلی او بل قفس مو د استاد سیاف لپاره تش ساتلی دی."

چې مجاهدين سره يوځای او اتحاد وکړو، که نه امريکا به دلته يو سيکولر نظام راوړي.^{۲۲۵}

مگر همدې يونس قانوني بيا د خپل واک پر مهال استاد محمد الياس ذره ته عجيب ويلي وو، استاد ذره ما (ليکوال) ته د اکتوبر پر ۲۶مه، ۲۰۱۵ وويل: يو ځل د يوې ناستې پر مهال محمد يونس قانوني وويل: "د ملا خبرې مه کوئ، امريکا په ټوله نړۍ حکومت کوي، موږ هم بايد امريکا په مشرتوب ومنو."

قانوني ته ما (ذره) وويل: "نو تاسي بيا د خداي ج خبره نه منئ؟"

قانوني چوپ شو او هيڅ يې هم ونه ويل.

د مارچ ۲۶مه، ۲۰۱۲، استاد محمد زمان مزمل ما (ليکوال) ته وويل: په وروستيو وختونو کې مې استاد برهان الدين رباني وليد، غوښتنه يې وکړه چې پېغام يې ضعيف صاحب ته ورسوم. او د هيواد د سولې او امن لپاره کار وکړي.

استاد رباني وويل: "امريکا نه غواړي چې موږ افغانان په ارام شو، موږ د امريکايانو په راستولو کې غټه تيروتنه وکړه، اوس يې له هيواده د ايستلو لپاره کار کول په کار دی.

طالبان زموږ او هيواد په گټه دي، تر څو راشي او په نظام کې برخه واخلي، هيواد به مو له تجزيې څخه وژغورل شي. پرته له طالبانو بل داسي قوت نه شته چې واک ورته وسپارل شي او هغوی يې وساتي، يوازي طالبان دا وړتيا لري او د ټولو مجاهدينو په گټه هم دي.

^{۲۲۵} ما (ليکوال) مزمل صاحب ته وويل چې د قانوني صاحب په خبرو به څومره لا زيات سپړي وغولېږي، همدوی وو چې امريکايان يې راوستل، همدوی وو چې د امريکا د پلي ځواکونو رول يې د طالبانو مقابل کې سرته ورساوو، همدوی و چې بڼ کې يې د امريکا غوښتنې ومنلي. که اوس هم قانوني ته د ولسمشر مرستيال او يا کومه بله چوکۍ ورسپړي، بيا امريکايان سم دي او نظام هم سم دی.

د طالبانو په راتگ سره به فحشا ختمه شي، فساد او بد اخلاقي زموږ تر کورونو را رسيدلي، زه په خپل کور کې د فساد مخنيوی نه شم کولای^{۲۳۶}.

جهادي گوندونو خپل اصلي حالت ونه شو ساتلای، يو طرفه تگلارې او اهداف يې مخکې يوېل.

مزمّل صاحب وايي چې استاد رباني ته مې وويل: "استاده! تر هر څه لومړی تاسي خپل گوند (جمعيت اسلامي) سم کړئ، ټول جمعيت دي ستمي (قومي) کړی، يو مناسب او له تعصب څخه پاک مشر په خپل ژوند ورته وټاکئ."

د مئ لومړۍ ۲۰۱۲، د ولسمشر حامد کرزي سلاکار وزير، د حزب متحد مردم افغانستان گوند مرستيال سر معلم عبدالعزيز خان سره ما (ليکوال) ناسته درلودله، هغه وويل: "کونړ ته پر لاره روان وو، د موټر شاته چوکې کې يو لورته مې انجنير وحيدالله سباوون (د ولسمشر سلاکار وزير) او بل لور ته د ولسې جرگې او سولې عالي شورا غړی مولوي شاهدالله شاهد ناست وو. هغوی ته مې وويل چې تاسې عالمان ياست، تر موږ ښه پوهيږئ، هر هغه څه چې استاد برهان الدين رباني د سولې عالي شورا له مشرتوب مخکې کړي وو، الله ج مهربانه دی بخښنه به ورته وکړي. ولي کوم کارونه چې يې د سولې عالي شورا په وخت کې کړي، داسي دي چې تر پخوانيو گناهونو درانه او سخت دي.

^{۲۳۶} په ۲۰۱۸ کې د استاد برهان الدين رباني لور فاطمه رباني او د پير سيد احمد گيلاني دوو لمسيانو حميرا ناصر ضيا او ايمان ناظمي په دوبي کې د کشمش په نوم رستورانټ پرانست او درې واړو په هوټل کې د ميلمنو د را جلبولو لپاره ډول ډول جامې اغوستلي او له داسي لارو يې غوښتل چې هوټل يې مشهور شي چې له اسلامي او افغاني ارزښتونو سره په ټکر کې وي. ياد هوټل د ۲۰۱۸ ز کال د بي بي سي د غوره خوړو جايزه هم تر لاسه کړه.

استاد به مجاهدين او طالبان د امريکايانو مقابل کې له مقاومت څخه لاس اخيستلو او سولې ته دعوت کول، کله چې به د مجاهدينو کومه ډله له حکومت سره يو ځای شوه، استاد رباني به همدغه مجاهدين څه وخت وروسته افغان حکومت ته وسپارل، د حکومت له خوا به مسلح شول، د اړيکيانو په نوم به يې د مجاهدينو په خلاف جگړه پيل او له کفارو (امريکايانو) څخه به يې ساتنه کوله. دا ډيره لويه گناه ده چې مسلمان مجاهد د مجاهدينو له صف څخه جلا او د کفارو د ساتنې لپاره يې وگماري."

د استاد رباني دويم ځل حکومت

(۱۴ نومبر ۲۰۰۱ - ۲۲ ډسمبر ۲۰۰۱)

کابل ته د شمال ټلوالې له ننوتلو (۱۴ نومبر ۲۰۰۱ ز کال) سره سم هغوی سياسي او نظامي ټول واک په خپل لاس کې واخيست، استاد رباني ولسمشر، قسيم فهميم د دفاع وزير، يونس قانوني د کورنيو چارو وزير، عبدالله عبدالله د بهرنيو چارو وزير، انجنير عارف سروري د استخباراتو مشر، دا ډول يې په نورو وزارتونو او ادارو کې هم خپل او د خپلې خوښې کسان وگمارل.

استاد رباني نه غوښتل چې واک پريردي، مگر دده په غياب کې قسيم فهميم، عبدالله عبدالله او يونس قانوني امريکا ته ډاډ ورکړی وو چې دوی چمتو دي واک حامدکرزي ته وسپاري، دا ډول د بُن لومړي کانفرانس کې د استاد رباني د خوښې خلاف قانوني او عبدالله ومنله چې حامد کرزي به د حکومت مشرې کوي، واک به ورته سپاري او بالاخره د روسيې په وساطت استاد رباني هم ومنله چې واک به نوی ولسمشر ته په سوليز ډول سره سپاري، مگر له عبدالله او قانوني څخه د ژوند تر اخره خفه وو.

"مارشال قسيم فهميم او يونس قانوني بيا ويل چې موږ ته ګرده درېدري د همدې دوو استاذانو (استاد رباني او استاد سيف) له لاسه راپېښې دي، که دوی نه وای موږ به له دومره ستونزو او بدبختيو سره نه مخ کېدلای." وحيد مزده

"عارف خان د سي آی اې سره د ارتباط لپاره امرالله صالح د يو مهم رياست مشر وټاکي، چې بيا وروسته يې صالح سره روابط خراب او هغه يې پر کښته دنده وګماري.

عارف خان د استخباراتو رياست توکميز کړ، هلته يې د يوه قوم او يوې ژبې خلک په دندو ګمارل، چې بيا وروسته په ۲۰۰۳ ز کال کې د ده له همدې کړنې کرزي سي آی اې ته شکايت وکړ.^{۲۲۷} او د ۲۰۰۴ جنوري مياشت کې له دندې لرې او د کرزي مشاور اعلان شو، پر ځای يې امرالله صالح د فبروري مياشت کې د استخباراتو مشر وټاکل شو." د ګرينر او S رياست کتابونه

د شمال ټلوالې ځواکونه

^{۲۲۷} که څه هم حامد کرزي ولسمشر و، مګر هغه د شمال ټلوالې تر ژور اغيز لاندې و، واک يې نه درلود، نه يې شوای کولای چې د استخباراتو مشر عارف سروري له دندې ګوښه کړي، تر څو امريکايانو انجنير عارف وپوهاوه چې نور يې د استخباراتو د مشر په توګه نه مني، بيا په سمبولیک ډول د حامد کرزي لخوا، د هغه له دندې ليرې کيدو او سلاکار وزير اعلان وشو.

اووم خپرکی

د حامد کرزي او ډاکټر غني حکومتونه، د شمال ټلوالې ونډه

د کرزي او غني حکومت کې د شمال ټلوالې ونډه

ځينې موثق سرچينې وايي چې حامد کرزي امريکا ته د آی ایس آی له خوا د نوي حکومت له پاره معرفي شوې و^{۲۲۸}، حامد کرزي په هند کې زده کړې کړي، ولي ډير وخت يې د پاکستان په کوټه ښار کې هم تير کړی او دا ډول يې په پېښور کې د اسلامي ملي محاذ په دفتر کې له پير سيد احمد گيلاني سره کار کړی.

عبدالله عبدالله چې د استاد رباني په وخت کې د باندنيو چارو وزير و، حامد کرزي مرستيال وزير و، چې بيا حزب اسلامي سره اړيکو او پاکستان ته د جاسوسي په تور باندې

^{۲۲۸} د سپټمبر ۶مه، ۲۰۱۹، حاجي سيد داوود اغا ما (ليکوال) ته وويل: کله چې د حامد کرزي پلار عبدالاحد کرزي په کوټه کې ووژل شو، کندهار ته يې مړی غفار کرزي (د حامد کرزي سکه تره، غفار کرزي چې د کرزي د حکومت پر مهال په مصر کې سفیر و) يووړ او هلته يې هديره کې ښخ کړ، کله چې هغه بيرته امريکا ته راغی، ما (حاجي داود) ته يې ټليفون وکړ، ويل يې د جمعي لمانځه ته راشه، زه در سره کار لرم. تر لمانځه وروسته يو هوټل ته ولاړو، هغه راته وويل: "په کوټه او کندهار کې ټولو خلکو ويل چې عبدالاحد کرزي خپل زوی حامد کرزي وژلی دی، خو موږ فکر کاوه چې د طالبانو له خوا به وژل شوی وي، بيا وروسته مو فکر کاوه چې د دښمنې له امله به وي، بالاخره ډيرو راته وويل چې دا کار حامد کرزي کړی، اوس تاسي راته ووايست، ځکه تاسي په کوټه او پېښور کې ډير خلک پېژنئ چې دا کار به چا کړی وي."

هغه وخت ما (حاجي داود اغا) هغه ته وويل: زه خو پرته له ثبوت څخه نه شم ويلای، هيڅ داسي ثبوت نشته چې حامد کرزي دي دا کار کړی وي.

بيا کلونه وروسته زه (حاجي داود) پوه شوم چې د پاکستان استخباراتي ادارې آی ایس آی او حامد کرزي لاس يو کړی و، تر څو عبدالاحد کرزي له منځه يوسي او واک ته د رسيدو لپاره لاره حامد کرزي ته هواره شي، ځکه پاکستان نه غوښتل چې ظاهر شاه راشي، نو داچې عبدالاحد کرزي له ظاهر شاه سره نږدې پاتې شوی و او پلار يې (د حامد کرزي نيکه) هم د ظاهر شاه له کورنۍ سره نږدې پاتې شوی و، عبدالاحد کرزي غوښتل چې ظاهر شاه واک ته ورسېږي، همغه و چې د حامد کرزي او آی ایس آی د گډ پلان له مخې عبدالاحد کرزي له مخه لرې کړل شو.

د هغه وخت د استخباراتو رئيس قسيم فهم بندي كړى و، د حزب اسلامي او شوراي نظام د جنگ پر مهال، په زندان د راکټ لگيدو او سورې جوړيدو له امله حامد كرزي تېښته كړي وه او بيا د حزب اسلامي كسانو په مصؤن ډول سره پېښور ته رسولی و.

د بُن غونډې پر مهال عبدالله، قانونی او ټوله كې شمال ټلوالې هم د حامد كرزي د مشر كيدو ننگه وكړه، شمال ټلوالې خپل ملاتړی هيوادونه ايران، روسيه او هند هم وپوهول چې امريكا ته د حامد كرزي سپارښتنه وكړي، دا ډول رشيد دوستم تركيې ته وويل چې امريكا ته د حامد كرزي د ولسمشر كيدو سپارښتنه وكړي.

انجنير احمد شاه احمدزی وايي: "استاد سياف نه غوښتل چې د كرزي د حكومت وخت كې زه كابل ته راشم، مخكې چې دوی په شمال كې وو، زه يې دعوت كړم خو ورنغلم، ما ورته وويل چې دغه خلک (شمال ټلواله) چې تا (سياف) ورسره اړولي كه كافر هم وای خو چې لږ غيرت يې درلودلای، زه درتلم، ولي دا خلک ډير بې وفا دي، دوی كې هيڅ وفا نشته نه شم درتلاي." ۲۲۹

د اتحاد اسلامي عالي شورا كې مور ۵۰ كسان وو، مور ټول سياف د ملاتاج محمد كور كې دعوت كړي وو، د مقاومت اړوند يې خبري شروع كړي، استاد سياف وويل چې يوه ورځ د مقاومت تر ۱۴ كلن جهاد ډير ثواب او برتري لري. جگ شوم ومی ويل چې الحمد لله زه خو په دي ثواب كې نه وم. ټول حيران پاتې شول.

دا خبره يې د ۵۰ نفرو مخكې وكړه، بيا مې خپله لاره له استاد سياف سره بېله كړه."

۲۲۹ د كرزي د حكومت پر مهال استاد سياف د ولسي جرگې لومړۍ دوره (ډسمبر ۲۰۰۵ز) كې ځان د رياست لپاره نوماند كړ، په مقابل كې يې د شمال ټلوالې څخه يونس قانوني ودریدی او استاد سياف ته يې ماتې وركړه.

د ولسي جرگې دوهمه دوره (اکتوبر ۲۰۱۰) كې هم د استاد سياف او قانوني ترمنځ سخته سيالي وشوه، دواړو مساوي رايې واخيستلي، مگر يونس قانوني بيا هم د سياف په گټه تير نه شو او د دوی ترمنځ د اختلاف له امله عبدالروف ابراهيمي د حزب اسلامي پخوانی غړی د تركيې په مالي مرسته د ولسي جرگې مشر شو.

د حامد کرزي حکومت

د لنډمهاله حکومت (۲۲ ډسمبر ۲۰۰۱) په ۶ میاشتني جوړښت کې پښتون ۳۴،۵٪، تاجک ۳۸٪، هزاره ۱۷،۲ سلنه او ازبک ۱۰،۲٪ وو. حکومت د ولسمشر اومرستیالانو په ګډون ۲۹ چوکۍ وي.^{۲۳۰}

د ولسمشر مرستیال او دفاع وزیر فهیم، د کورنیو چارو وزیر قانوني او د بهرنیو چارو وزیر عبدالله تاجک او په ځانګړې ډول د پنجشیر اوسیدونکي وو. دا ډول د ملي امنیت اداره د پنجشیر د محمد عارف سروري سره وه.

د انتقالي دورې حکومت (۱۳ جولای ۲۰۰۲) په دوه کلن جوړښت کې پښتون ۵۴،۳٪، تاجک ۲۰٪، هزاره ۱۴،۴٪ او ازبک ۱۱،۴٪ وو، د ولسمشر او مرستیالانو په ګډون د حکومت ۳۵ چوکۍ وي.^{۲۳۱}

د ولسمشر مرستیال او دفاع وزیر فهیم، بهرنیو چارو وزیر عبدالله او پوهنې وزیر قانوني تاجک او د پنجشیر وو. د ملي امنیت اداره د پنجشیر د محمد عارف سروري (اکتوبر ۲۰۰۱ - فبروري ۲۰۰۴) سره وه.

د پخواني ولسمشر کرزي په لومړۍ دوره (۲۰۰۴ - ۲۰۰۹ زېږدیز کال) کې د قومونو سلنه په یوه حال نه وه او نه هم وزارتونه په یو حال پاتې شول، ځینې داسې وزارتونه وو چې په ۵ کلونو کې یې ۵ وزیران او ځینو کې ۴ وزیران بدل او رابدل شول.^{۲۳۲}

^{۲۳۰} ویکیپیډیا:

http://en.wikipedia.org/wiki/Cabinet_of_Afghanistan#Current_cabinet_of_ministers

^{۲۳۱} ویکیپیډیا:

http://en.wikipedia.org/wiki/Cabinet_of_Afghanistan#Current_cabinet_of_ministers

ویکیپیډیا:

^{۲۳۲}

http://en.wikipedia.org/wiki/Cabinet_of_Afghanistan#Current_cabinet_of_ministers

د ولسمشر لومړۍ مرستيال احمدضياء مسعود، بهرنيو چارو وزير عبدالله، د پنجشير او يو كال وروسته د كورنيو چارو وزير هم د پروان تاجك ضراراحمد (۲۰۰۵-۲۰۰۸) وټاكل شو، دا ډول د دفاع وزير رحيم وردگ مگر لوی درستيز بسم الله محمدي (د پنجشير) چې پوره واک او صلاحيت له ده سره وو.

د پارلمان رياست چې مشر يې يونس قانوني وو، كورنيو چارو وزارت او امنيت رياست له پنجشير سره وو.

امرالله صالح د ملي امنيت مشرتوب له فبروري ۲۰۰۴ څخه تر جون ۲۰۱۰ پوري وكړ. هغه وخت ليری شو چې لويې جرگې ته د ولسمشر كرزي د ننوتلو په وخت كې په هغه راكټي برید وشو او راکټ ډير نږدې ورته ولگیدي.

د مارچ ۵مه ۲۰۱۲، د بهرنيو اډو پر ضد د ملي يووالي جبهې دفتر كې مژده صاحب وويل: "كله چې امرالله صالح د استخباراتو له عمومي رياست څخه د كرزي د حكومت پر مهال لرې شو، له هغه سره مې ناسته درلودله، وبې ويل راتلونكي حكومت به د طالبانو وي، بل هيڅوك نه شي كولای چې حكومت ورڅخه وكړي، ماته ښه معلوميږي چې طالبان څومره زور او قوت لري، دا ځكه چې زه د استخباراتو مشر وم او ماته معلومه شوه چې طالبان ډير زيات زور او نفوذ لري."

په همدې ورځ متوكل صاحب د جلا ناستې پر مهال ما (ليكوال) ته وويل: "يو ځل كابل ښار كې موږ ځينې كسان او مولوي ارسلان رحمانې كوم ځای ته روان وو، مخكې په سړك امريكايي پوځيان ولاړ وو. رحمانې صاحب وويل: آه طالبه! ته نه څه له خپله زوره خبر يې، ټوله دنيا دي سرگردانه كړي او ټوله دنيا درڅخه په ويره كې ده، كه ته له خپله زوره خبر شوي؟؟؟"

د ۲۰۰۴ كال په نيمايي كې اسماعيل خان هم دده د خوښې خلاف له هرات ولايت څخه كابل ته د اوبو او برښنا وزير په توگه راوستل شو، دا ډول عبدالرشيد دوستم چې په شمال كې د نظامي عالي شورا مشر او د ولسمشر كرزي سلاكار وو، كابل ته راوغوښتل شو.

حامد کرزي خپل لومړی مرستیال مارشال فهیم له د ندی لیری او په ځای یې احمد ضیاء مسعود وټاکي، دا ډول یې انجیر عارف سروري د استخباراتو له مشرتوب څخه لرې او پر ځای یې امرالله صالح وټاکل شو.

د پخواني ولسمشر کرزي په دویمه دوره (۲۰۰۹ - ۲۰۱۴ زېږدیز کال) کې د قومونو سلنه په یوه حال نه وه او نه هم وزارتونه په یو حال پاتې شول، ځینې داسې وزارتونه وو چې په ۵ کلونو کې په یوه وزارت کې ۴ وزیران او ځینو کې ۳ وزیران بدل او رابدل شول.^{۲۳۳}

د ولسمشر لومړي مرستیال قسیم فهیم، دفاع وزیر رحیم وردگ او بیا بسم الله محمدي، بهرنیو چارو وزیر زلمی رسول او بیا ضرار احمد مقبل، کورنیو چارو وزیر حنیف اتمر، بسم الله محمدي، مجتبی پټنگ او بیا داوود زی، د کلیو پراختیا وزیر ویس برمک او د ملي امنیت مشر امرالله صالح او وروسته رحمت الله نبیل و.

بلخ ولایت د امریکا له حملې بیا د کرزي په ټوله دوره کې د تاجک توکم عطاء محمد نور په لاس کې و چې د دوستم رقابت ورسره و.

د سولې عالي شورا لپاره د حامد کرزي له خوا استاد برهان الدین رباني په انحصاري ډول مشر وټاکل شو.

د حامد کرزي د حکومت پر مهال دندې د لیاقت پر بنسټ نه، بلکې د روابطو پر بنسټ ورکول کیدي، مالي فساد او رشوت زیات و.

د حامد کرزي د حکومت پر مهال نړیوالې مرستې زیاتې وې، چې پریمانه فساد پکې کیدی.

ویکیپیډیا: ۲۳۳

http://en.wikipedia.org/wiki/Cabinet_of_Afghanistan#Current_cabinet_of_ministers

د ډاکټر غني گډ حکومت

د ډاکټر اشرف غني او ډاکټر عبدالله د گډ حکومت درې نيمې مياشتې وروسته چې کومه کابينه معرفي شوه، په لومړۍ لسټ کې د کابينې ۲۵ نوماند وزيران وو چې په هغوی کې پښتون ۴۰٪، تاجک ۲۸٪، هزاره ۱۶٪، ازبک ۱۲٪ او ترکمن ۴٪ وو.

۱۳ وزيران ډاکټر اشرف غني او ۱۲ وزيران ډاکټر عبدالله معرفي کړي وو، د ملي امنيت په مشر (رحمت الله نبيل) د دواړو اتفاق وو، د افغانستان بانک رئيس ولسمشر معرفي کړی و چې دواړه پښتانه وو.^{۲۳۴}

په کابينه کې د ځينو مهمو او نا امنو ولايتونو څخه کسان نه وو نيول شوي، لکه هلمند، پکتيا، کنړ، نورستان، سرپل او غور.

د ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله د گډ حکومت پر مهال، د دواړو ډلو پېژندل شوو کسانو باور دا وو چې پخوانی کمونست حنيف اتمر د حکومت اړه چرخوي، په لومړي وخت کې يې دوستم هم ملاتړ کاوه. چې وروسته د حنيف اتمر او دوستم اړيکې په دوستم باندې په فارياب کې د مرگوني بريد له امله خرابې شوې.^{۲۳۵}

د گډ حکومت په لومړنۍ جوړښت کې د ډاکټر غني لومړی مرستيال دوستم، د امنيت شورا مشر حنيف اتمر، دفاع پخوانی وزير د ملي امنيت اوسنی مشر معصوم ستانکزی، کورنیو چارو پخوانی وزير په هالنډ کې اوسنی سفير نورالحق علمي، د ترانسپورت وزير، د ښار او کور جوړولو وزير منصور نادري، د هلمند لپاره نظامي

^{۲۳۴} د ليکوال يادښتونه او موندنې د کابينې وزيرانو له پېژندگلوي څخه.

^{۲۳۵} د ولسمشر لومړی مرستيال عبدالرشيد دوستم چې د فارياب ولايت کې دده په کاروان باندې د اکتوبر پر ۱۶مه ۲۰۱۶ز. کال د طالبانو له مرگوني کيمن او حملې ژوندی ووت، دوستم د ده د مرگ په پلان کې د افغانستان د امنيت شورا د مشر لاس لرل وبلل او تور يې ولگاوی چې د امنيت شورا مشر حنيف اتمر او د استخباراتو مشر معصوم ستانکزی د ده د مرگ په پلان کې شريکان وو.

اوپراتيفي مشر عبدالجبار قهرمان او ځينې نور پخواني کمونستان او د پرچم ډلې غړي وو.^{۲۳۶}

که د لنډمهاله، انتقالي، د کرزي لومړۍ او دويمې دورې ته فکر وکړو او بيا يې د ډاکټر غني د لومړي وخت او بيا وروستيو وختونو سره پرتله کړو نو بيا ډير زيات توپير ليدل کيږي. د پنجشير مهم او قوي وزيران گونډې ته کړل شوې او دا ځل د تاجکو په پرتله هزاره او ازبک قومونو ډيره گټه کړي.

د افغانستان په معاصر تاريخ کې لومړی ځل دی چې د ولسمشر لومړی مرستيال ازبک دی او دويم يې هزاره ده، مگر ورسره څنگ کې اجرائيوي رئيس تاجک (ځينې تاجک وروڼه يې پښتون بولي، مگر دا واضيح ده چې د تاجکو نماينده گې کوي) او د ښې ادارې له پاره ارشد مشاور ضياء مسعود هم تاجک و.

ډاکټر اشرف غني په کرار کرار د امريکا د پخواني پلان له مخې د شمال ټلوالې پخوانيو مجاهدينو په نوم مشهورې څيرې له واکه گوښه کېدل پېل کړل، احمدضياء مسعود (اپريل ۲۰۱۷) يې له دندې وشاړه.

دا ډول د گډ حکومت د مشر لومړي مرستيال دوستم د فارياب ولايت د غورماچ ولسوالۍ اړوند سېمه کې د يو مرگوني کمين (۲۴ ميزان ۱۳۹۵ - ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۶) څخه ژوندی ووت چې هغه يې پرېه د امنيت شورا په مشر حنيف اتمر او ملي امنيت په مشر معصوم ستانکزي اچوله، وروسته بيا دوستم ته د احمد ايشچي قضيه جوړه او هغه له هيواده په غير رسمي او نا اعلان شوې ډول ترکيې ته تبعيد شو.^{۲۳۷}

^{۲۳۶} مئی ۲۰۲۰، ما (ليکوال) ته گلابزوی وويل: "کله چې په ۲۰۱۴ کې ډاکټر غني واک ته ورسيد، حنيف اتمر راته وويل چې په حکومت کې ور سره کار وکړم، هغه ته مې وويل چې کيداى شي ډاکټر غني زما مخالفت وکړي، اتمر وويل چې هغه زموږ پخوانی ملگری (پرچمی) دی."

^{۲۳۷} احمد ايشچي د جوزجان پخوانی والي او د جنبش اسلامي گوند مرستيال مشر د ډسمبر پر ۱۳مه ۲۰۱۶ ادعا وکړه چې چې دوستم جنسي اذيت ورکړی، هغه د قوس ۲۴مه ۱۳۹۵،

استاد عطا محمد نور د بلخ ولايت څخه د گډ حکومت د مشر ډاکټر غني له خوا د ډسمبر ۱۸ مه ۲۰۱۷، گوښه او پر ځای يې انجنير داوود د بلخ والي اعلان شو.

عطاء نور د ډاکټر غني فرمان ونه مانه، ولايت ته يې نوی والي پرېښود، بلکې ډاکټر غني يې وننگاوه. د حيرتان بندر د عوايدو په خپل سر د لگولو او ویش اعلان يې هم وکړ. له ۹۴ ورځو جنجال او ستونزمن حالت وروسته د ډاکټر غني او عطا نور ترمنځ پټه معامله وشوه او عطا نور د مارچ ۲۲ مه ۲۰۱۸ ز د بلخ ولايت پرېښود پر ځای يې د ده په غوښتنه اسحق رهگذر د بلخ د والي په توگه معرفي شو.

د اپريل ۴ مه ۲۰۱۸، ډاکټر غني ۱۶۲ د دفاع وزارت جنرالان تقاعد او په کور يې کښيښول او د مۍ ۲۱ مه ۲۰۱۸ يې ۶۱ نور جنرالان او د اکتوبر ۲۳ مه يې ۲۲ نور جنرالان تقاعد کړل. د تاجک قوم سياسي مشرانو ادعا درلودله چې ډيری پکې تاجک جنرالان تقاعد ته سوق شوې دي.

د فبروري ۱۷ مه ۲۰۱۸، د سمنگان والي عبدالکريم خدام چې د جمعيت اسلامي غړی دی، د ډاکټر غني له خوا له دندې گوښه، خو د فبروري په ۱۸ مه، گوښه شوې والي اعلان وکړ چې ډاکټر غني يې د لرې کيدو واک نه لري. له ياد والي سره هم د ارگ تر معاملې وروسته د فبروري پر ۲۱ مه سمنگان ته د ولسي جرگې د رئيس عبدالروف ابراهيمي ورور عبداللطيف ابراهيمي د والي په توگه معرفي شو.

۳۱ مه اکتوبر ۲۰۱۷ د ښاغلي محمد قاسم حليمي د عدليې مرستيال وزير سره د ناستې پر مهال هغه وويل: "ډاکټر غني په دي خبرو ښه پوه شوی چې ادارې ملي نه دي او د قومونو تناسب په نظر کې نه دي نيول شوی، ډاکټر غني له وزارت دفاع څخه پېل وکړ، اوس يې تقريباً دا وزارت له نورو خلکو خلاص کړی، وزير، مرستيال وزيران، رئيسان يې پښتانه ټاکلي او دا رنگه پخوا په ۲۷۱ کسانو کې يواځې ۱۳

له طلوع نيوز ټلويزون سره د مرکې پر مهال وويل: "جنرال دوستم جنسي اذيت را کړی، وهلی او ډېولی يې يم، ۵ ورځې يې په خپل شخصي زندان کې لوڅ لغړ ساتلی وم."

پښتانه جنرالان وو، اوس يې دغه تعداد ۱۷۰ ته رسولي دي.

له دفاع وزارت وروسته د کورنيو چارو وزارت نوبت دی، دانوی وزیر ویس برمک چې يې راوستي (۱۳ اگسټ ۲۰۱۷) دا به هم رخصت کيږي.

ډاکټر غني وايي چې همدې خلکو (شمال ټلوالې) له دولت څخه منصوبه او حيثيت وړی، بيرته بايد دولت همدا منصب او حيثيت ورڅخه یوسي، کرزي همدا کار وکړ، دوی ته يې واکونه، منصب او حيثيت ورکړ.

ډاکټر غني امرالله صالح راوست، په امنيتي سکتور کې د اصلاحاتو وزیر (۱۱ مارچ ۲۰۱۷) يې کړ او بيرته يې رخصت (۱۳ جون ۲۰۱۷) کړ، اوس هغه هيڅ حيثيت نه لري^{۲۳۸}، بسم الله محمدي يې د فساد په قضيه کې رخصت کړ او احمدضيا مسعود همداسي، جاهد (د کورنيو چارو پخواني وزیر) چې لږ حيثيت درلود، هغه هم د بې کفایتي له امله له وزارت څخه رخصت شو، همداسي د انور هم کوي.

د کمپيوټري تذکرو په اړه غني وايي چې زه په واک کې یم، نه ویشل کېږی او اته

^{۲۳۸} امرالله صالح چې د ملي يووالي حکومت په جوړښت کې د اجرائيه رئيس ډاکټر عبدالله پلوي و، پر ډاکټر اشرف غني يې توندې او سختې نیوکې کولې.

د ملي يووالي حکومت د مشر ډاکټر غني له خوا (۲۱ حوت ۱۳۹۵ / ۱۱ مارچ ۲۰۱۷) امرالله صالح په امنيتي او دفاعي چارو کې د اصلاحاتو په برخه کې د دولت د وزیر وټاکل شو. داچې یاد وزارت نوی ایجاد شو، واکونه او بودیجه يې نه درلودله، امرالله صالح ته واک هم نه و ورکول شو، بالاخره د جون ۱۳مه ۲۰۱۷ کې يې استعفی ورکړه. د ډسمبر ۲۳مه ۲۰۱۸، د ډاکټر غني له خوا امرالله صالح د کورنيو چارو وزیر وټاکل شو، کله چې هغه له کورنيو چارو وزارت استعفی وکړه او په ولسمشرۍ ټاکنو کې د ولسمشر لومړی مرستیال شو، د امرالله صالح پر ځای د ډاکټر غني له خوا د پښتنو منځ کې د پښتنو ضد د ملي امنیت مرستیال رئيس مسعود اندرابي يې د فبروري پر ۱۱مه، د کورنيو چارو وزیر وټاکه.

امرالله صالح د مارچ پر ۹مه ۲۰۲۰، د ډاکټر غني د لومړي مرستیال په صفت لوړه وکړه.

کاله به نور هم دا پروسه ونه شي، ځکه زه به د کورنيو چارو وزرات ته وایم چې په کلیو او اطرافو کې امنیت خوندي کړه چې توزیع د تذکرو پیل کړو، هغه کار چې کورنيو چارو وزرات یې نه شي کولای، نو توزیع د تذکرو هم نه کېږي.^{۲۳۹}

د ملي امنیت ادارې اړوند ډاکټر غني په هر څه پوهیږي چې څه روان دي، مگر د کورنيو چارو وزارت اوس ورته مهم دی، دلته به اصلاحات راولي او وروسته به بیا د بلې ادارې نوبت وي.

که طالبان، ډاکټر غني او حزب اسلامي (حکمتیار) سره یوځای شي، بیا به د هیچا زور هم ور باندې نه رسیږي."

په ټوله کې د شمال ټلوالې پخواني مشهور جنگ سالاران ډاکټر غني د امریکا په خوښه لرې کړل، او د هغوی پر ځای یې د تاجکو نوي تر ډیره ناپېژندل شوي کسان په دندو وگمارل. په نوو گمارنو کې ډاکټر غني هڅه کوله چې هغه کسان راولي چې په لويديځ کې یې زده کړې کړي.

همدارنگه د تاجکو، ازبکو او هزاره وروڼو پخواني مشهور کسان چې یې له دندو د امریکا په خوښه او غوښتنه لرې کول، پر ځای یې د همغه قوم څخه بل کمزوری کس وزارت او دندو ته معرفي کول.

د اگسټ ۲۵ مه ۲۰۱۸، د امنیت شورا مشر حنیف اتمر (پښتون) استعفی ورکړه، د اگسټ په ۲۶ مه ۲۰۱۸ د دفاع وزیر بهرامي (پښتون)، د کورنيو چارو وزیر ویس برمک

^{۲۳۹} ډاکټر اشرف غني د تذکرو اړوند ډیرو جنجالو وروسته د مۍ ۳ مه ۲۰۱۸ د بریښنايي / کمپیوټري تذکرو لړۍ رسماً پیل او لومړنۍ تذکره یې خپله واخیستله. د گډ حکومت اجرائیه مشر ډاکټر عبدالله عبدالله، د بلخ پخواني والي عطا نور او گڼو نورو تاجک سیاسي مشرانو د تذکرو د ویش د لړۍ مخالفت کاوه.

(تاجک) او ملي امنيت لوی رئيس معصوم ستانکزي (پښتون) له خوا د گډ حکومت مشر ډاکټر غني ته يوځايې استعفاوي وړاندې کړي، ولي ډاکټر غني ونه منلي.^{۲۴۰}

د اگسټ ۳۰مه، ۲۰۱۸ ماښام مهال ضعیف صاحب ما (لیکوال) ته وویل: "د اگسټ پر ۲۸مه مې معصوم ستانکزي سره د افغان ښوونځي د دوو کارکونکو له زندان څخه خلاصیدو اړوند ولیدل، هغه ډیر خفه ښکاریدې او د امنیتي سکتور د وزیرانو اړوند یې وویل چې اشرف غني لیونی دی، گوزاره ورسره نه کيږي، زموږ ټولو (دفاع وزیر، کورنیو چارو وزیر او ملي امنیت رئیس) استعفاوي یې غوښتي وي او غوښتل یې چې نور کسان راوړي، کله چې امریکایان خبر شول، امریکایانو ورسره اړیکه ونیوله، غني ته یې وویل چې ټول ملګري دي د لاسه ورکړل، که دا کسان هم لرې شي، نور تا ته د خبرې کولو شخص هم نه در پاتې کيږي، بیا همهغه وو چې غني د امریکایانو په غوښتنه له دي هوډه لاس په سر شو.^{۲۴۱}

^{۲۴۰} د اگسټ پر ۲۵مه ۲۰۱۸، د امنیت شورا مشر استعفی وکړه او ډاکټر غني ومنله، په دوهمه ورځ (۲۶ اگسټ ۲۰۱۸) یې د دفاع وزیر، د کورنیو چارو وزیر او ملي امنیت لوی رئیس له خوا د حکومت مشر ته يوځايې استعفاوي وړاندې شوې، ډاکټر غني غوښتل چې ويې مني، خو د امریکا سفارت او په افغانستان کې د امریکا/ناټو قواوو عمومي قومندان جنرال نیکولسن مداخله وکړه. ډاکټر غني یې وپوهاو چې دا کار ونه کړي. وروسته په بېلابېلو وختونو کې همدوي درېو هم د ډاکټر غني د فشارونو له امله استعفاوي ورکړي. پرته له برمک دا نور درې واړه پښتانه او په حکومت کې ډیر مهم او کلیدي کسان وو، له دندو ولاړل. د اگسټ پر ۲۸مه ۲۰۱۸، ضعیف صاحب ته معصوم ستانکزي ويلي و چې ډاکټر غني زموږ استعفاوي غوښتي وي، هغه درې نوي کسان راوستل، مگر جرال نیکولسن هغه له دې کاره منع کړ.

^{۲۴۱} ۲۷ اگسټ ۲۰۱۸، زموږ په کور کې مجلس (فیض محمد ځلاند، اسد وحیدي، انتظار خادم، عبدالله کاموال، خیرالله شینواری، ولی الله شاهین او شفیع اعظم) وو، وحیدي وویل چې ډاکټر غني له ټولو څخه استعفاوي غوښتي وي، مگر د امریکا قواوو عمومي مشر جنرال نیکولسن بیا ورته تلیفون کړی وو او غني ته یې ويلي وو چې دا کار ونه کړي. اسد وحیدي ډیر وخت د حامد کرزي د دفتر د پخواني رئیس عبدالکریم خرم له ادرسه معلومات تر لاسه کوي او کریم خرم نږدې هر مجلس کې له پخواني ولسمشر کرزي سره ناست وي.

ډاکټر غني د خپل واک په وروستي وخت کې طالب ضد څيرې (اسدالله خالد، مسعود اندرابي، خوشال سادات) په امنيتي برخه کې په دندو وگمارل^{۲۴۲}.

د ملي امنيت شورا مشر حنيف اتمر او معصوم ستانکزی له دندو لرې شول، دارنگه ډيری مهمې چوکۍ هغوی ځوانانو او پېغلو ته وسپارل شوې چې په امريکا، لندن او اروپا کې يې زده کړې کړي وي.

حکمتيار چې له افغان دولت سره يې د امريکا په خوښه سوله وکړه، د ډاکټر غني د لومړۍ دورې په وروستيو کې يې له ډاکټر غني سره اړيکې ډيرې خرابې شوې^{۲۴۳}.

د اگسټ ۲۰مه، چې موږ ميلمستيا ته روان وو، ځلانده صاحب وويل: فريد ماموندزی په لندن کې دی، هغه راسره اړيکه ونيوله، ويې ويل چې د ډاکټر غني او حنيف اتمر ترمنځ ستونزه د ماسکو غونډې په تړاو پيدا شوې وه. حنيف اتمر له روسانو سره منلي وه چې د سپټمبر ۴مه ۲۰۱۸ په ماسکو کې کيدونکې غونډه چې طالبان به هم گډون پکې کوي، د افغان حکومت استازي به هم ورشي، د ميز يو لور ته به د افغان حکومت استازي او بل لور ته به طالبان وي، اتمر په دې نظر و چې طالبان په قوت سره د نظام برخه شي. مگر اشرف غني اتمر ته ويلي وو چې تاسي دومره واک نه لرئ چې په خپل سر له روسانو سره پرېکړې وکړئ، لفظي شخړه شوي وه او حنيف اتمر استعفی ورکړه.

^{۲۴۲} د امرالله صالح پر ځای د ډاکټر غني له خوا د پښتنو منځ کې د پښتنو ضد د ملي امنيت مرستيال رئيس مسعود اندرابي يې د فبروري پر ۱۱مه ۲۰۱۹، د کورنيو چارو وزير وټاکه. اسدالله خالد د ډسمبر پر ۲۳مه دفاع وزير اعلان او د ډسمبر پر ۲۹مه ۲۰۱۸، رسماً سرپرست وزير معرفي شو.

د فبروري ۲مه ۲۰۱۹، خوشال سادات د کورنيو چارو ارشد امنيتي معين په توگه ياد وزارت کې معرفي شو.

^{۲۴۳} کله چې د ۲۰۱۴ ز کال ټاکنې ډاکټر غني وگټلي، حکمتيار له امريکايانو او افغان حکومت سره د سولې خبرې پيل او د سپټمبر ۲۹مه ۲۰۱۶ کې د حزب اسلامي د مشرانجنير حکمتيار او د ملي يووالي حکومت د مشر ډاکټر غني ترمنځ د سولې تړون لاسليک شو.

د ډاکټر غني دويمه دوره

د ميزان ۶مه ۱۳۹۸ (۲۸ سپټمبر ۲۰۱۹) د ولسمشرۍ لپاره ټاکنې وشوې، خو ډيرو لږو خلکو د لاندي ۵ مهمو لاملو له کبله پکې گډون وکړ.

۱- ولس پر ټاکنو بې باوره شوی او خپلې رایې ټاکنو کې نه گڼي.

۲- د طالبانو له خوا پرله پسې گواښونه چې خلک په ټاکنو کې گډون ونه کړي.

۳- د ټاکنو لپاره سوړ کمپاین د ولسمشرۍ نوماندانو لخوا.

۵- د امریکا له خوا هم سیاستوالو ته دا خبره چې سوله لومړیتوب او ټاکنې هم اړینې دي.

د فبروري ۱۸مه ۲۰۲۰ / د سلواغې ۲۹مه ۱۳۹۸، د ولسمشرۍ ټاکنو وروستی پایلې اعلان شوې، ډاکټر غني د ۶۴، ۵۰ سلنه (۹۲۳۵۹۲) رایو باندې گټونکي اعلان شو. ډاکټر عبدالله عبدالله ۳۹، ۵۲ سلنه (۷۲۰۸۴۱) رایو په گټلو ناکام او دویم اعلان شو. انجنیر حکمتیار ۳، ۸۵ سلنه (۷۰۲۴۱) رایو په گټلو درېم کس اعلان شو.

د پایلو د اعلان غونډه مازديگر په ۴ نیمې بجې پېل او مازديگر ۵ بجې د ټاکنو خپلواک کمیسیون له خوا ډاکټر غني گټونکی اعلان شو.

ډاکټر عبدالله د ټاکنو پایلې ونه منلې، ډاکټر غني د خپلو پلویانو منځ کې خپل بری ولمانځه او چمتووالی یې نیاوه چې د فبروري پر ۲۷مه د لوړې مراسمو تر سره کړي، مگر د امریکا د فشار په نتیجه کې یې د لوړې مراسمو وځنډېدل او د مارچ پر ۹مه، په ارگ او سپیدار ماڼۍ کې په یو وخت سره، دواړو "ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله" د لوړې مراسمو تر سره او هر یوه خپل ځان ولسمشر ونوماوه.

د حامد کرزي، استاد سیاف، استاد عبدالکریم خلیلي او یونس قانوني له خوا هڅې وشوې چې دواړه ډاکټران جوړجاړي ته وهڅوي، مگر ونه توانېدل.

حکمتیار د مۍ ۴مه ۲۰۱۷، کابل ته راغی او په ارگ کې یې د حکومت له لوري نیول شوو مراسمو کې وینا وکړه.

حکمتیار د ۲۰۱۹ ولسمشرۍ ټاکنو ته نوماند و، ټول ټال یې ۷۰ زره رایې وگټلې.

د اپريل پر ۲۳مه، مايک پمپيو کابل ته راغی، هڅه يې وکړه چې ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله وهڅوي چې ټول شموله افغان حکومت باندې توافق ته ورسېږي، مگر ډاکټر غني چمتو نه و چې له ډاکټر عبدالله سره ۵۰ سلنه "مساوي" واک ومني. بيا هم د استاد سياف، حامد کرزي، خليلی او یونس قانوني له خوا د ډاکټرانو د جوړجاړي هڅو ته دوام ورکول شو چې بالاخره د مئی پر ۱۷مه ۲۰۲۰ / د غويي ۲۸مه ۱۳۹۹، د ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله ترمنځ د مساوي واک ویشني هوکړه لاسليک شوه.

داسي چې ډاکټر عبدالله به د ملي پخلاينې د عالي شورا مشرې کوي، د هيواد د دويم کس پروتوکول به ورکول کيږي، په کابينه کې به ۵۰ سلنه وزيران لري، په هر ولايت کې چې هر يوه له دوی دوو زياتې رايې گټلې وی، والي به د همغه له خوا معرفي کيږي او په بهرنيو هيوادو کې ۵۰ سلنه سفيران به هم د عبدالله له خوا معرفي کيږي.

دواړو ډاکټرانو له حامد کرزي او استاد سياف څخه مننه وکړه، مگر یونس قانوني د ډاکټر عبدالله او ډاکټر غني په هوکړه خوښ نه و.

د ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله ترمنځ د هوکړې مخالفت د حزب اسلامي "حکمتيار" گوند او جمعيت اسلامي گوند له خوا وشو.

دغه ډول جوړښت يې ناکامه تجربه وبلله، ويې ويل چې ګډ حکومتونه د حل لاره نه ده او د امريکا متحده آیالاتو - طالبانو د تړون عملي کېدل سولې ته د رسيدو لاره ده.

د ډاکټر غني له خوا د جون پر لومړۍ نيټه د حامد کرزي ورور محمود کرزی د ښار جوړولو او ځمکو وزير وټاکل شو او د جون پر ۶مه د وزارت کارکونکو ته ور وپېژندل شو.

ډاکټر غني دندې د لياقت نه، بلکې د معاملې پر بنسټ او هغوی چې همده ته به يې د غلاو ونډه ورکوله، ښې لوړې دندې ورکولې.

تر ډيره د ميرمنو او حتی ځينو سړو په گومارنه کې د ډاکټر غني عيسوی ميرمن رولا غني خلاص لاس درلود.

د ډاکټر غني د لومړۍ او دويمې دورې حکومتو پر مهال په هيواد کې غلا، اختطاف، فساد، رشوت او اخلاقي فساد اوج ته ورسيد.

د جون ۲۲مه ۲۰۲۰، پټواک خبري اژانس راپور ورکړ چې د کرونا ناروغي اړوند چې کومې د مصنوعي تنفس ماشينونه (وينټلاتور) د ځينو هيوادو له خوا له روغتيا وزارت سره يې مرسته شوې وه، ۳۲ د مصنوعي تنفس ماشينونه پاکستان ته قاچاق او خرڅ شوي وو. په داسي حال کې چې په کابل کې د اکسيجن د نشتون له امله هيوادوال په روغتون کې د کرونا ناروغي له امله مړه کېدل.

دارنگه د جولای ۱۱مه ۲۰۲۰، پټواک خبري اژانس راپور ورکړ چې په واشنگټن کې د افغانستان سفارت ۷۰ متره ديوال د سفيرې رويا رحمانې له خوا په ۱،۸ ميليونه ډالر باندي رغول شوی و.

د ډسمبر ۲۰مه ۲۰۲۱، پټواک اژانس راپور ورکړ چې د رويا رحمانې ورځنی معاش او امتيازات تر زر ډالره زيات کېدل.

ډسمبر ۲۰۱۸ کې بهرنيو او کورنيو رسنيو راپور ورکړ چې د فوټبال د فدراسيون رئيس کرام الدين کريم، د فوټبال په ځينو بنځينه لوبغاړو نجونو جنسي تيری کړی، گارډين ورځپاڼې ته ځينو نجونو منلي وه چې پر دوی د فوټبال د فدراسيون د مشر له خوا په زور جنسي تيری شوی. او د جون پر ۸مه ۲۰۱۹، د فوټبال نړيوال فدراسيون (فيفا) د هميش لپاره د فوټبال اړوند فعاليتونو څخه منع کړ.

د جنوري ۱۰مه ۲۰۱۹، ابو شمس^{۲۴۴} ما (ليکوال) ته وويل چې له هرات څخه د ولسي جرگې وکيله ناهيد فريد يو ځل د ملي اردو د روزنې قومندانۍ ته راغلي وه، هغې د ملي اردو پوځيان ته وينا کوله، ويې ويل: "د ملي اردو کسان ډير پاک نفسه او په هيواد مين ځوانان دي، يو ځل په هرات کې د اردو پوځيانو ودرولم، هغوی ته مې وويل چې زه ناهيد فريد د ولسي جرگې وکيله يم، تاسي د هيواد ساتونکي ياست، زموږ وياړ ياست.

^{۲۴۴} ابو شمس د دفاع ورازت د پوځيانو د روزنې قومندانۍ کې د عقيدوي درسونو استاد دی او پوځيانو ته عقيدوي درسونه وايي تر څو يې مورال جگ شي.

د ملي اردو پوځي راته وويل چې سمه ده، خو يوه پوښتنه كوم، زموږ جگړه له طالبانو سره څنگه "رواه يا ناروا" ده، هغوی پر حق دي که موږ؟ ما (ناهید) پوځي ته وويل: تاسي پر حقه او طالبان پر ناحقه دي. پوځي وويل: طالبان پر حقه دي، هغوی د هیواد له خاورې څخه ساتنه کوی، هغوی بهرنیان په هیواد کې نه پریري او موږ پوځیان د دولت له رشوت خورو قاضیانو، په فساد کې ککړو چارواکو څخه ساتنه کوو، تاسي پوهیږئ چې هر شپه د هرات ښار کې څومره میرمنې بد اخلاقي کوي، موږ همدوی ته د بد اخلاقي زمینه برابره کړي، د همدوی د ساتنې لپاره همدلته ولاړ یو، هر شپه څومره فحشا کيږي، خو د همدوی لپاره موږ پیره (گرمه او ساتنه) کوو. اوس تاسي وواياست چې موږ که طالبان په حقه دي.

د مۍ ۲۳ مه ۲۰۱۹، د ملي یووالي حکومت د مشر ډاکټر غني د ځانگړې امنیت سلاکار جنرال حبیب الله احمدزي (۱۴ اکتوبر ۲۰۱۴ وگمارل شو، د اکتوبر ۲۰۱۸ ولسي جرگې ټاکنو ته د نوماند کېدو له امله یې له دندې استعفی وکړه)، هغه د مۍ ۲۳ مه ۲۰۱۹، له خورشید ټلويزون سره د بحث پر مهال وويل چې په ارگ کې اخلاقي فساد شته، له نجونو سره بدلمني د ارگ په دننه کې کيږي، لویې څارنوالي اسناد او شواهد ورڅخه وغوښتل، هغه وويل چې اسناد او شواهد لري خو نړیوالې بې طرفه محکمې ته یې سپاري. ارگ یې څرگندونې رد کړي، خو هغه پر خپلو څرگندونو بیا بیا تکرار وکړ او په ارگ کې یې د اخلاقي فساد د شتون خبره کوله. همدارنگه احمدزي وويل چې د ۲۰۱۸ ولسي جرگې ته ځینو ښځینه وکیلانو هم په ارگ کې د ډاکټر غني له سلاکار ډاکټر فضل محمود فضلي سره د اخلاقي فساد کولو له امله پارلمان ته لاره وموندله. له دې وروسته نړیوالو رسنیو هم په ارگ او د افغانستان په ځینو وزارتونو کې له ښځینه کارکونکو سره د اخلاقي فساد او جنسي ځورنې راپورونه خپاره کړل. او د بي بي سي پښتو څانگې له ځینو ځورول شویو میرمنو سره مرکې وکړي.

ډاکټر اشرف غني ونه توانېد چې د خپل واک تر وروستۍ ورځې هم د حکومت کابینه بشپړه کړي، ډیری وزیران او عمومي رئیسان سرپرستان وو، په دې کې تر ټولو

جنجالي بحث د افغانستان بانک د رئيس اجمل احمدي و، چې د مالي فساد تورونه ورباندې و، ځينې داسې راپورونه هم ورکول شول چې له افغانستان بانک څخه يې له ارگ سره په تفاهم ډير ډالر غلا کړي.

جولای ۲۰۲۰ کې راپورونه ورکول شول چې د افغانستان بانک چې ۲۴ ساعته برېښنايي اسانتياوي پکې شتون لري، په قصدي ډول د ۴ ساعتونو لپاره برېښنا قطع چې امنيتي کيمري هم ور سره بندي شوې، په دغه موده کې د افغانستان بانک له خزاني پرېمانه ډالر بل ځای ته انتقال شوې. د بن له کنفرانس وروسته دا لومړی ځل و چې د افغانستان بانک برېښنا پرې او امنيتي کمري يې بندې شوې وي.

افغان حکومت د ځينو افغان سياستوالو، علماوو او پوهنتون استادانو هډفي وژني پيل کړي؛ هغوی چې په حکومت يې سالم نقد کاوه، تر ټولو لومړي پر ما (ليکوال) وسلوال بريد وشو (۱۱ اکتوبر ۲۰۱۹)، له دې وروسته پر ليکوال او سياسي شنونکي قاضي محمد حسن حقيار وسلوال بريد وشو (۳۰ اکتوبر ۲۰۱۹)، له هغه وروسته د اسيا په کچه سياسي شنونکی استاد احمد وحيد مژده په شهادت ورسيد (۱۸ نومبر ۲۰۱۹).

د کابل ښار د وزير محمد اکبر خان جامع مسجد خطيب او د کابل پوهنتون استاد مولوي محمد اياز نيازی (۲ جون ۲۰۲۰)، د کابل د شيرشاه سوري جامع مسجد خطيب مولوي عزيزالله مفلح (۱۲ جون ۲۰۲۰)، د پوهني وزارت د علمي شورا رئيس او د قاصد تحليلي مرکز مشر دکتوبر عبدالباقي امين (۱۹ اگست ۲۰۲۰)، د جيعت اصلاح افغانستان د مرکزي شورا رئيس دکتور محمد عاطف (۲ فبروري ۲۰۲۱) او مشهر عالم مولوي محمد نعمان (۱۴ مې ۲۰۲۱) په يادو نيتو په شهادت ورسول شول او ډيري نور علماء، د پوهنتونو استادان او سياستوال عملاً د افغان حکومت له خوا تهديد او ځينې يې په شهادت ورسول.

د طالبانو او امريکا ترمنځ "افغانستان ته د سولې راوستلو تړون - ۱۹ فبروري ۲۰۱۹" مخکې او وروسته جگړو ډير زور واخيست، په تړون کې ليکل شوې وو چې امريکا او ناټو پوځيان به په ۱۴ مياشتو کې په بشپړ ډول له افغانستان څخه ووځي.

له تړون وروسته طالبانو د ولسواليو نيولو او کنترول جگړې تيزې کړې، ډيرې ولسوالۍ د طالبانو تر کنترول لاندې راغلې، افغان حکومت له ولسواليو څخه د دفاع او طالبانو سره مخامخ جگړې کې پاتې راغې، چې بالاخره طالبانو په ځينو سيمو کې د افغان ملي اردو په لويو قطارونو هم مرگوني حملې وکړې.^{۲۴۵}

څومره چې د طالبانو او امريکا ترمنځ د تړون له مخې د امريکا/ناتو پوځيانو د وتلو مودې ته نيټه نږدې کيده، په همهغه اندازه د طالبانو له خوا جگړې زور اخيست او افغان حکومت يې په وړاندي مقاومت له لاسه ورکاوه.

د طالبانو له خوا د ولسواليو د پرله پسې نيولو طالبان نور هم زورور کړل، په کندهار ولايت يې بريد وکړ.

^{۲۴۵} له تړون وروسته طالبانو په هلمند ولايت کې په ځينو ولسواليو بريدونه وکړل، د تړون له مخې امريکايانو بمبارد بند کړی و، کله چې طالبانو د ولسواليو مرکزونه ونيول او محاصره يې د ولسواليو پر مرکزونو زياته کړه، امريکايانو هم بمبارد پيل، طالبانو او امريکايانو له تړون څخه د سرغړونې پړه پر يو بل اچوله.

۲۱ اکتوبر ۲۰۲۰، د تخار ولايت بهارک ولسوالۍ کې طالبانو پر افغان پوځيانو بريد وکړ چې د ياد ولايت د امنيت امر په گډون يې تر ۷۰ تنو زيات پوځيان ووژل.

طالبانو په بېلابېلو ولايتونو بريدونه وکړل

ارگ: ډاکټر عبدالله، استاد سیاف، حکمتیار، ډاکټر غني او حامد کرزی

بارک اوباما او حامد کرزی / بارک اوباما او اشرف غني

اتم خپرکی

د طالبانو او امریکا ترمنځ د سولې مخامخ خبرې

د امريکا متحده آیالاتو او طالبانو مذاکرات

د اکتوبر ۷مه ۲۰۰۱، د امريکا تر حملې وروسته تر ۲۰۰۹ ز کال پوري يوازي د جگړې خبرې کېدې، د هېچا له خولې داسې نه اوریدل کېدل چې طالبانو ته د سولې خبرو حق ورکول شي. افغان حکومت د سولې په نوم د بيا پخلاينې او بيا وروسته د سولې عالي شورا په نوم جوړښتونه جوړ کړي وو، د بيا پخلاينې مشرې حضرت صبغت الله مجددي کوله، چې له نومه يې ښکاري چې حکومت غوښتل چې طالبان له افغان حکومت سره يو ځای شي.

همدارنگه د سولې عالي شورا مشرې هم د لومړي ځل لپاره استاد برهان الدين رباني ته ورکول شوه، بيا هم ټوله هڅه دا وه چې طالبان د افغان حکومت برخه شي، له حکومت سره يو ځای شي.

په ۲۰۰۹ ز کال کې امريکايانو چمتووالی وښود چې له طالبانو سره د خپل بندي پوځي بوبريگډال د خلاصون اړوند خبرې وکړي، د طالبانو د سياسي کميسون مشر سيد طيب اغا قطر او جرمني ته سفرونه وکړل، همدارنگه په ۲۰۱۰ ز کال کې امريکايانو درک کړه چې جگړه نه شي گټلای، په قطر کې يې د طالبانو له سياسي دفتر سره هوکړه وکړه او د دوی ترمنځ لېدنې وشوې.

۲۰۱۱ ز کال کې عملاً د طالبانو استازي په دوحه کې وو. په ۲۰۱۲ ز کال کې يې کورنۍ هم وروستلي او په جون ۲۰۱۳ کې د طالبانو د قطر دفتر له يوې ورځې رسمي پرانستي وروسته بيرته وتړل شو.

۲۰۱۱ او ۲۰۱۲ داسې کلونه وو چې جگړو زيات شدت درلود، د امريکا د هغه وخت ولسمشر بارک اوباما د جگړې تنور گرم کړی و، افغانستان ته يې ۳۰ زره اضافي پوځيان نور هم راليرلي وو.

د جگړې دواړه لوريو د نظامي پرمختگونو هڅه کوله. په همدې وختونو کې امريکايې / ناتو او افغان پوځيانو په ځينو سېمو کې د طالبانو ضد پراخ نظامي عمليات پيل کړي وو، خونړۍ پيښې کېدلې، هره ورځ په لسگونو افغانان د جگړې دواړو لورو ته وژل کېدل، همدارنگه بې گناه ملکي افغانان هم د جگړې د شدت

له امله وژل کېدل، زخمي کېدل او بې کوره کېدل.

تر ټولو زيات د جگړې شدت په هلمند او کندهار ولايتونو کې وو، همدارنگه په کونړ ولايت کې هم جگړو زور اخيستی وو.

په دغسې جگړيز حالت کې د سولې خبرې اسانه هم نه وې، د چارواکو له خوا تهديدونو شتون درلود، يوازي د ټاکنو او ډيموکراسي خبرې په کابل کې کېدلې.

د حامد کرزي د حکومت پر مهال د امريکا تگلاره دا وه چې له طالبانو او حزب اسلامي سره د سولې خبرې ونه شي، بلکې له طالبانو او حزب اسلامي څخه غوښتل کېدل چې له افغان حکومت سره يوځای شي.

کله چې د ډاکټر اشرف غني حکومت (۲۹ سپټمبر ۲۰۱۴) راغی، د امريکا تگلاره دا وه چې حزب اسلامي کابل ته راوستل شي او له طالبانو سره د افغان حکومت د سولې خبرې پيل شي.

د اکتوبر پر ۹مه ۲۰۱۸، د سې شنبې ورځ، په اسلام اباد کې د جگپوړي طالب هيئت او جگپوړي امريکايي هيئت ترمنځ ليدنه وشوه، له ډيرې مودې د پاکستان له خوا غوښتنه او فشار و چې طالبان دي د افغان حکومت له استازو سره مخامخ خبرې وکړي، طالبانو ونه منله او بيا وروسته يې هڅه داوه چې د امريکايانو، طالبانو او افغان حکومت ترمنځ درې اړخيزه خبرې وشي، خو د طالبانو غوښتنه داوه چې يوازي له امريکايانو سره مخامخ خبرو ته کښيني او طالبان خپل هدف ته ورسيدل.

د طالبانو د هيئت مشرې د شيخ هبة الله د دفتر رئيس مولوي اميرخان متقي کوله، د قطر سياسي دفتر څخه شيخ شهاب الدين دلاور، مولوي عبدالسلام حنفي او قاري دين محمد هم د هيئت غړي وو او د پلاوي ۴ نور غړي (چې ځينې يې د رهبري شورا غړي وو) ټولو د امريکايي لوري له لورې پورې پلاوی سره وکتل.^{۲۴۶}

^{۲۴۶} مولوي عبدالسلام حنفي د کابل نيولو وروسته د رئيس الوزراء اقتصادي وروسته ادارې مرستيال، ملا اميرخان متقي د بهرنيو چارو سرپرست وزير، شيخ دلاور صاحب د معدن او پټروليم سرپرست وزير او قاري دين محمد حنيف د اقتصاد سرپرست وزيران اعلان شول.

د امريکا له خوا د بهرنیو چارو وزارت سولې برخه کې ځانگړې استازی زلمی خلیلزاد، د سپینې ماڼۍ ځانگړې استازی، په افغانستان کې د امریکا/ناټو پوځیانو عمومي قومندان سکاټ میلر^{۲۴۷}، د سي آی ای رئیس او لوړ پوړي چارواکي وو، چې له طالبانو سره یې خبرې وکړې.

د طالبانو - امریکا ترمنځ د مخامخ خبرو اړوند تر ټولو لوی خنډ د سپټمبر ۸مه ۲۰۱۹ کې ځکه را منځته شو چې طالبانو کمپ ډیویډ کې له ولسمشر ټرمپ سره لېدنه رد او د ټرمپ له خوا د ۱۱ میاشتو مخامخ خبرو درولو ټویټ وشو^{۲۴۸}.

^{۲۴۷} جنرال سکاټ میلر په افغانستان کې ډیر کلونه پوځي دنده کړې چې د سپټمبر ۲مه ۲۰۱۸ د جولای ۱۲مې ۲۰۲۱، په افغانستان کې د پریکنده ماموریت (امریکا/ناټو پوځیانو) عمومي قومندان و.

^{۲۴۸} د سپټمبر پر ۸مه ۲۰۱۹، د امریکا ولسمشر ډونالد ټرمپ درې یو له بل سره تړلي ټویټونه وکړل، ویې ویل چې د یکشنبې ورځ، د سپټمبر ۸مه، د طالبانو له مشرانو سره پلان شوې پټه ناسته او په جلا ډول د افغانستان له ولسمشر سره پټه ناسته په کمپ ډیویډ کې لغوه کوم، ځکه طالبانو په کابل کې تیره ورځ (۵ سپټمبر) یو امریکایي پوځي او ۱۲ بې گناه کسان ووژل.

ټرمپ پر خپل ټویټر ولیکل: "ټاکل شوې وه د یکشنبې په ورځ د کمپ ډیویډ په تفریح ځای کې د طالبانو د لوړ پوړو مشرانو او د افغانستان د جمهور رئیس سره جلا جلا په پټه توگه ووينم، دوی همدا نن شپه امریکا ته راتلل، متاسفانه د طالبانو ډلې د کاذب فشار راوړلو په خاطر په کابل کې د یو برید مسولیت ومانه چې په هغه کې زموږ یو ستر سرتیری او ۱۱ تنه نور ووژل شول.

ما سمدستي دا لېدنه لغوه کړه، او د سولې مذاکرات مې ودرول، څه ډول کسان بیشمیره خلک په ظاهره د خپلو چاڼه وهلو د موقف د قوي کولو لپاره وژني؟ دوی (طالبانو) په کابل کې په وروستي برید سره د خپلو چاڼه وهلو موقف غښتلی نه بلکه "خراب" کړ.

که چیرې هغوی (طالبان) د سولې د دې مهمو خبرو په جریان کې پر اوربند کولو باندي موافقه نه سي کولای او حتی د دې توان لري چې ۱۲ تنه بې گناه خلگ ووژني، نو ښايي

طالبانو د سيمې هيوادونو ته سفرونه پېل کړل، ايران، ازبکستان، چين، ماسکو او اندونيزيا ته د ملا برادر اخوند^{۲۴۹} په مشرۍ د طالبانو د پلاوي سفرونه او په لوړه کچه

هغوی د دې توان هم و نه لري چې د سولې يوه گټوره او با مفهومه هوکړه لاسليک کړي. هغوی (طالبان) د څو نورو لسيزو لپاره جگړه کول غواړي."

اصلاً ترمپ په دې غوسه شوی و چې طالبانو کمپ ډيويل ته دده بلنه ونه منله، د طالبانو - امريکا مخامخ خبرو په جريان کې ډير ځله د طالبانو له خوا پر بهرنيو پوځيانو بريدونه شوې وو او مرگ ژوبله يې هم ورته اړولې وه.

د سپتمبر پر ۵مه ۲۰۱۹، د کابل ښار شش درک سېمه کې پر بهرنيو پوځيانو د طالبانو له خوا موټر بم بريد وشو، چې پايله کې يې امريکا ومنله چې يو پوځي يې وژل شو. رسنيو راپور ورکړ چې د بريد له امله يو امريکايي سرتيري، د ناټو ځواکونو يو رومانيايي سرتيری او لس افغان ملکي وگړي ووژل شول او ۴۲ تنه ټپيان شول.

طالبانو د بريد پړه پر غاړه واخيستله او د طالبانو وياند ذبيح الله مجاهد پر خپل ټويټر وليکل: "تن لس بجې د کابل ښار ۹مه حوزه کې د کابل ادارې د استخباراتو د رياست چهل په نظام قراول کی د بهرنيو اشغالگرو په هغه قطار فدايي بريد وشو چې دغه رياست ته داخليده، ۳ لښکرورز موټر بشپړ ويجاړ شول، ۱۲ بهرني اشغالگر او ۸ تنه د کابل ادارې د ملي امنيت په نامه عسکر ووژل شول".

^{۲۴۹} ملا برادر اخوند د ملا محمد عمر اخوند نايب و، د طالبانو اړوند چارو کې يې د پاکستان غوښتنې په نظر کې نه نيولي، سولې ته ژمن و، د پاکستان د استخباراتو له خوا د فبروري ۸مه ۲۰۱۰ سهار مهال ونيول او زنداني شو. د سپتمبر ۲۱مه ۲۰۱۳ په ښکاره د سولې پروسې سره د همکاري په نوم له زندان څخه خوشی شو، مگر ډير ژر بيرته د پاکستاني استخباراتو له خوا ونيول او زنداني شو.

کله چې د امريکا او طالبانو مخامخ خبرې د اکتوبر پر ۹مه، په اسلام اباد کې وشوې، د اکتوبر پر ۲۴مه ۲۰۱۸، ملا برادر اخوند له پاکستاني زندان څخه ازاد شو، د جنوري ۲۴مه ۲۰۱۹، د طالبانو د مشر شيخ هبة الله اخوندزاده سياسي مرستيال او د قطر سياسي دفتر مشر وټاکل شو.

ملا برادر اخوند د طالبانو له خوا د کابل تر نيولو وروسته د سپتمبر پر ۷مه ۲۰۲۱، مرستيال رئيس الوزراء اعلان شو.

لېدنې د دې لامل شوې چې د افغان حکومت غوسه را وپاروي او د طالبانو د سفرونو اړوند يې رسمي غبرگون وښود.

۲۱ نومبر ۲۰۱۸، له امريکا سره د طالبانو د مذاکراتې ډلې مشر حاجي شيرمحمد عباس ستانکزي^{۲۵۰} ما (ليکوال) ته په دوحه کې د ناستې پر ماله وويل: "د طالبانو او امريکا ترمنځ خبرې له ۲۰۱۵ ز کال راپه ديخوا، د اوباما د ولسمشرۍ له وخته جريان درلود، لومړي وخت کې د ريچارډ اولسن Richard Gustave Olson په نوم، بيا د لورال ميلر Laurel Miller په نوم د بهرنيو چارو مرستيال وزيرې او له هغې وروسته د امريکا د بهرنيو چارو مرستيال وزيرې اليس ويلز Alice Wills او بالاخره له زلمي خليلزاد سره طالبانو مذاکرات درلودل^{۲۵۱}."

^{۲۵۰} عباس ستانکزی د طالبانو د قطر سياسي دفتر مشر او د رهبري شورا غړی، د طالبانو د نظام پرمهال د بهرنيو چارو او بيا وروسته د عامې روغتيا مرستيال وزير پاتې شوی. هغه د قطر سياسي دفتر مرستيال مشر او کله چې طالبانو خپل نوی مشر ملا اختر محمد منصور وټاکي، سيد طيب اغا د ۲۰۱۵ ز. کال د اگست پر ۴مه د سياسي دفتر له مشرتوبه استعفی ورکړه او په قطر کې په علمي او فرهنگي چارو کې بوخت شو. په قطر کې د سياسي دفتر لپاره عباس ستانکزی سرپرست مشر وټاکل شو، چې بيا وروسته د ياد دفتر رئيس وټاکل شو. له امريکا سره د مذاکراتې ډلې مشر، له افغان حکومت سره د مذاکراتې ډلې مرستيال مشر او د کابل تر نيولو وروسته د بهرنيو چارو سياسي مرستيال وټاکل شو.

^{۲۵۱} ريچارډ اولسن د بارک اوباما په وخت کې د افغانستان او پاکستان لپاره د امريکا څانگې استازی (۱۷ نومبر ۲۰۱۵ تر ۱۷ نومبر ۲۰۱۶) و، له ده وروسته همدا دنده لورال ميلر مخکې وړله. ميلر د ۲۰۱۳ له نيمايي بيا د ۲۰۱۷ تر نيمايي، لومړي وخت کې د افغانستان او پاکستان لپاره د امريکا د ولسمشر د څانگې استازي مرستياله او بيا وروسته د ولسمشر څانگې استازې وه.

اليس ويلز د جون ۲۶مه ۲۰۱۷، د ولسمشر ټرمپ له خوا د جنوبي او مرکزي اسيا لپاره د امريکا د بهرنيو چارو وزارت څانگې استازې په دنده وگمارل شوه.

د اوباما د حکومت پر مهال طالبان له امریکا سره ډیر پر مخ ولاړل، ۱۴ مادو کې مقدماتي تگلاره ترتیب شوې وه، چې د قطر دفتر خلاصیدل، د طالبانو او امریکا مخامخ خبرې پیل کېدل او دواړه لوري به په ډمه واري خبرې کوي او تضمین به شتون ولري، مگر بیا هم هغه وخت خبرې ناکامه شوي او حامد کرزي په قطر کې د طالبانو لپاره د دفتر د خلاصیدو سره مخالفت وکړ.^{۲۵۲}

که ډاکټر غني هم د بهرنیو ځواکونو د وتلو اعلان وکړي، پر سبا یې ورسره خبرې پیل کوو.

امریکایانو ویل چې په قطر کې د طالبانو د دفتر خلاصیدو سره هم مهاله تاسي له افغان حکومت سره خبرې پیل کړي، ولي موږ ورته ویل چې موږ د امریکا اړوند خبرې له امریکا سره کوو او د افغانانو اړوند خبرې په خپل وخت کې له هغوی سره کوو.

له خلیلزاد سره ناستو کې اصلي موضوع د امریکایي پوځیانو د وتلو وه، له دوی (امریکایانو) سره دا اندیښنه وه چې په راتلونکي کې بیا ځل افغانستان د امریکا خلاف ونه کارول شي.

^{۲۵۲} د جون میاشتي پر ۱۸مه ۲۰۱۳ ز. کال په قطر کې د دوحې ښار کې د مازیګر پر ۶:۳۰ بجو د طالبانو سیاسي دفتر د یو لړ مراسمو په ترڅ کې په رسمي ټول پراستل شو. په ویدیو کې ښکاریدل چې طالبانو خپل سپن بیرغ د دفتر په دننه کې اوچت کړ او دا ډول د سیاسي دفتر لپاره ځانګړي لوحه یې هم د دفتر په مخ کې نصب کړه.

ولسمشر حامد کرزي له دې کبله د یاد دفتر مخالفت وکړ چې د موازي سفارت حیثیت لري او د افغانستان سفارت په قطر کې وجود لري. هغه وویل چې د طالبانو بیرغ او د اسلامي امارت په نوم لوحه په قطر کې طالبانو ته د رسمیت پېژندلو په معنی ده، شدید مخالفت یې وکړ او بالاخره یاد دفتر له یوې ورځې وروسته وتړل شو.

د ۱۱ پړاوه خبرو لنډيز د طالبانو له خوا

د نومبر پر ۱۰مه ۲۰۱۹، موږ "پوهاند محمد اسماعيل يون، ډاکټر فيض محمد خلاتد، استاد اسد وحيد، ولي الله شاهين، خيرالله شينواری، شفيق اعظم او مطمئن" له طالب مشرانو "شيخ شهاب الدين دلاور، شيخ سيد رسول حليم، قاري دين محمد حنيف، سهيل شاهين، مولوي محمد نبي عمري، مولوي ضياء الرحمن مدني، دکتور مزارگل صالح، ملا عبدالاحد جهانگير وال" سره د دوحې په موقنپيک هوټل Movenpick Hotel Doha د جنيوا سالون کې ۵ ساعته ناسته درلودله.

طالب مشرانو وويل: "موږ د ولس له غوښتنو پرته نورې غوښتنې نه لرو، له امريکا سره له نږدې ۹ کلونو زموږ مذاکرات روان و، خو يوازي دا يو کال له خليلزاد سره مذاکرات ښکاره و، له دې مخکې د امريکا د ولسمشر بوش له هغه وروسته د ولسمشر اوباما او بيا د ولسمشر ټرمپ د حکومت پر مهال خبرې شوې، هر ځل زموږ او امريکا ترمنځ د بهرنيو ځواکونو د وتلو اړوند مذاکرات چې مخکې وړل شوې، بيا د امريکا له خوا پکې خنډ پيدا شوی او بلې ډلې يې له سره د مذاکراتو د پيل غوښتنه کړې، کله چې خليلزاد مذاکرات پيل کول، هغه ويل چې د تيرو مذاکراتو ۸۰۰ پاڼې راپور مې لوستلی دی.

له امريکايانو سره د اجندا لپاره ۴ مسايل (له افغانستان څخه د ټولو بهرنيو ځواکونو بشپړ وتل، له افغانستان خاورې امريکا، د دوی ايتلافي او ملگرو هيوادو ته نه گواښ، بين الافغاني تفاهم او اوربند) وو، چې موږ بايد ورسره خبرې کړي وای، خو موږ له هغوی سره پر دوو مسئلو (له افغانستان څخه د بهرنيو ځواکونو؛ که تر هر نوم لاندې وي، بشپړ وتل او له افغانستان څخه امريکا، د امريکا ايتلافي غړو هيوادونو او متحدينو ته نه گواښ) باندې بحثونه درلودل، پاتې دوه نور يې زموږ افغانانو داخلي موضوع ده.

د خليلزاد له خوا داسې بلنه وه چې د ملا برادر په گډون به د مذاکراتي ډلې ټول غړي د سېپتمبر پر ۹مه يا ۱۰مه واشنگټن کې له ټرمپ سره گوري، خو موږ ته يې نه و ويلې چې ډاکټر غني هم واشنگټن ته بلل کيږي او لېدنه به په کمپ ډيويل کې

وي، بلکې موږ ته يې داسې ښودله چې لېدنه به په واشنگټن کې له ټرمپ سره يوازې د طالبانو وي. موږ د امريکايانو بلنه منلې وه، د دوی غوښتنه وه چې د تړون د لاسليک د نيتې تر اعلان وروسته او د تړون تر لاسليک مخکې به له ټرمپ سره گورئ، خو موږ ور سره ونه منله او دوه لاملونه يې درلودل:

۱ - مخکې د تړون له لاسليک څخه که له ټرمپ سره ووينو، دا اندېښنه پيدا نه شي چې طالبانو معامله وکړه.

۲ - د افغانانو دود دادی چې د ښمن کور ته له روغي مخکې نه ورځي.

کله چې موږ واشنگټن ته خپل تگ لغوه کړ، دلته په قطر کې شپه وه چې ټرمپ تويټ کړی و چې خبرې درول شوې، سهار مې قاري حنيف ته وويل چې خبره خطرناکه شوه. اصلاً خبره د مذاکراتو د لغوه کېدو نه، بلکې زموږ د نه تگ له امله ټرمپ دا کار وکړ.

موږ وروسته بيا خبر شوو چې د امريکا له خوا لېدنه په کمپ ډيويد کې ترتيب شوې وه او ډاکټر غني هم ور غوښتل شوی و.

له خليلزاد سره موږ د بنديانو د تبادلې په اړه ناسته درلوده، خليلزاد ويل چې د ښه نيت له کبله تاسي بايد د پوهنتون دوه استادان (جان ويکس او کيون کېنگ) خوشي کړئ، موږ ورته وويل چې تاسي هم بايد انس حقاني، حافظ عبدالرشيد او حاجي مالي خان خوشي کړئ."

بالاخره د خبرو د بيا پيل او دواړو لورو له خوا د ښه نيت ښکاره کولو په موخه د انس حقاني او دوو ملگرو تبادله د افغان - امريکايي پوهنتون له دوو استادانو سره وشوه^{۲۵۳}.

^{۲۵۳} د بحرين هوايي ډگر کې د امريکا له خوا بې وسلې انس حقاني او حافظ عبدالرشيد د ۲۰۱۴ز. کال د اکتوبر مياشت کې ونيول شوو، دوحې ته يوړل شول او له هغه ځايه باگرام زندان ته راوستل شول. په مقابل کې يې د حقاني شبکې له خوا د امريکايي پوهنتون دوه استادان "تيموتي جان ويکس او کيون کېن" د ۲۰۱۶ز. کال د اگست په مياشت کې له کابل څخه وتښتول شوو.

د يادې تبادلې له امله د طالبانو او امريکا ترمنځ ولاړ مذاکرات بياځل پيل، په لنډه موده کې دواړه لوري تفاهم ته ورسېدل، د فبروري ۲۹ مه ۲۰۲۰، په دوحه کې د امريکا او طالبانو ترمنځ "افغانستان ته د سولې راوستلو تړون"، د طالبانو د مرستيال مشر ملا عبدالغني برادر او د افغانستان لپاره د امريکا د بهرنيو چارو وزارت ځانگړي استازي زلمي خليلزاد ترمنځ لاسليک شو، په مراسمو کې د امريکا د بهرنيو چارو وزير مايک پمپيو^{۲۵۴} او گڼو هيوادو بهرنيو چارو وزيرانو او ځانگړو استازو گډون کړی وو.

له تړون څخه په ځينې مواردو کې دواړو لورو سرغړونې درلودلې، امريکايي او ناتو پوځيان د تړون مطابق په خپله نيټه له افغانستان څخه په بشپړ ډول ونه وتل، له طالبانو يې وغوښتل چې لږ نور وخت هم ورته ورکړي.

له افغانستان څخه د اگست پر ۳۱ مه ۲۰۲۱، د شپې ۱۲ بجې، ورووستی امريکايي پوځي د کابل نظامي هوايي ډاگر څخه پوځي الوتکې ته پورته او په بشپړ ډول زموږ له هيواده د امريکا/ناتو پوځيان ووتل.

د امريکا او طالبانو د مذاکراتو اړوند تفصيل، جزئيات او مسايل زما "د امريکا او طالبانو د سولې تړون، ۱۱ پړاوه مخامخ خبرې" کتاب کې ولولئ.

د نومبر پر ۱۸ مه ۲۰۱۹، درې طالب بنديان (انس حقاني، حافظ عبدالرشيد او حاجي مالي خان) دوحې ته يوړل شول او د نومبر پر ۱۹ مه يې تبادله د افغان - امريکايي پوهنتون له دوو استادانو (امريکايي پروفيسور کوين کينگ او استراليايي پروفيسور تيموتي ويکس) سره وشوه. طالب بنديان د طالبانو د قطر د سياسي دفتر غړو ته په دوحه کې وسپارل شول او د پوهنتون استادان د زابل ولايت په نويهار ولسوالۍ کې امريکايانو ته وسپارل شول.

انس حقاني د مشهور جهادي قومندان مولوي جلال الدين حقاني زوی، د طالبانو د مرستيال مشر ملا سراج الدين حقاني ورور دی، حاجي مالي خان يې ماما دی او حافظ عبدالرشيد په قطر کې د طالبانو د سياسي دفتر غړي مولوي محمد نبي عمري ورور دی.

^{۲۵۴} د امريکا د بهرنيو چارو وزير (۲۶ اپری ۲۰۱۸ تر ۲۰ جنوري ۲۰۲۱)، د سي آی اې مشر (۲۳ جنوري ۲۰۱۷ تر ۲۶ اپریل ۲۰۱۸).

نهم څپرکی

د حکومت او طالبانو مخامخ خبرې

د حکومت او طالبانو مخامخ خبرې

د امریکا او طالبانو د سولې تړون پر بنسټ او تفاهم چې د تړون له لاسلیک وروسته به په ۱۰ ورځو کې د طالبانو ۵۰۰۰ بندي جنگیالي د افغان حکومت له زندانو خوشي کيږي، د مارچ پر ۱۰ مه ۲۰۲۱ به د افغانانو خپلمنځي خبرې پیل کيږي.

افغان حکومت د ۵۰۰۰ طالب بندیانو لړۍ ډیره وځنډوله، چې د دې لړۍ لومړۍ جوړه ۱۰۰ تنه طالب بندیان د اپریل ۱۲ مه ۲۰۲۰^{۲۵۵} او وروستی ۶ طالب بندیان د سپټمبر ۱۰ مه ۲۰۲۰ خوشي شول، ۲ تنه یې کابل کې طالبانو ته وسپارل شول او پاتې ۴ تنه یې د امریکایي پوځیانو له خوا دوحې ته انتقال، وروسته طالب مشرانو ته وسپارل شول.

د طالبانو له ۵۰۰۰ بندیانو خوشي کېدو وروسته طالبانو ومنله چې د افغان حکومت له لوري ورپېژندل شوې پلاوي سره د سولې خبرې وکړي^{۲۵۶}.

د سپټمبر ۵ مه ۲۰۲۰، طالبانو د افغانانو د خپلمنځي خبرو لپاره لاندې پلاوی اعلان کړ.

^{۲۵۵} د اپریل پر ۸ مه افغان حکومت د ۱۰۰ طالب بندیانو، دارنگه پر ۱۰ مه او ۱۱ مه د سل کسانو د خوشې کیدو اعلان وکړ، مگر طالبانو تایید نه کړه چې خوشي شوې کسان طالبان وو، د اپریل پر ۱۲ مه د طالبانو لخوا د حکومت د امنیتي ځواکونو ۲۰ تنه بندیان په کندهار کې خوشي شوو او د حکومت لخوا ۱۰۰ تنه طالب بندیان په کابل کې خوشي شوو.

^{۲۵۶} طالبانو غوښتل چې د افغانانو خپلمنځي خبرو کې به افغان حکومت د نورو سیاسي گوندونو او لوړو تر څنګ یو لوری وي، هڅه یې داوه چې افغان حکومت سره د ټولو جهتونو په استازولي خبرې ونه کړي، د امریکا او نړیوالو له خوا پر طالبانو فشار و چې د افغان حکومت او طالبانو: دوو جهتونو ترمنځ سولې ته د رسیدو خبرې وشي، په دې برخه کې د امریکا په غوښتنه د پاکستان او قطر هیوادو له خوا پر طالبانو ډیر فشار و، بالاخره طالبانو ومنله چې په کور دننه د ټولو سیاسي گوندونو په استازولي له افغان حکومت سره مخامخ د سولې خبرې وکړي.

د انجنیر گلبدین حکمتیار په مشرې حزب اسلامي او د صلاح الدین رباني په مشرې جمعیت اسلامي د افغان حکومت تر مشري لاندې د سولې خبرو کې له گډون څخه ډډه وکړه.

شيخ عبدالحكيم د پلاوي مشر، حاجي شيرمحمد عباس ستانكزی مرستيال مشر او مولوي عبدالكبير، مولوي عبدالسلام حنفي، مولوي اميرخان متقي، شيخ شهاب الدين دلاور، ملا نورالله نوري، ملا خيرالله خيرخواه، مولوي عبداللطيف منصور، ملا عبدالمنان عمري، محمد انس حقاني، سهيل شاهين، ملا محمد فاضل مظلوم، مولوي محمد نبي عمري، مولوي دين محمد حنيف، ملا عبدالحق وثيق، مولوي مطيع الحق خالص، مولوي محمد قاسم راسخ، ملا شيرين اخوند، مولوي فريد الدين او ډاكټر محمد نعيم وردگ غږي.

د مارچ پر ۲۶ مه ۲۰۲۱، د افغان حكومت له خوا د خبرو لپاره لاندې ۲۱ كسان اعلان شول: معصوم ستانكزی د افغان پلاوي مشر، ميرمن فاطمه گيلاني، نادر نادري، عبدالمتين بيگ، فوزيه كوفي، ضرار احمد مقبل، عبدالهادي ارغنديوال، محمد رسول طالب، حبيبه سرايي، ډاكټر غيرت بهير، محمد حفيظ منصور، غلام فاروق مجروح، مولوي عنايت الله بليخ، باتور دوستم، كلیم الله نقیبي، محمد ناطقي، جنرال ايوب انصاري، شهلا فريد، شريفه زرمټی، خالد نور او ډاكټر امين احمدي.

له خنډونو، ستونزو، مشكلاتو او بې باوريو وروسته، د امريكا او نړيوالو د ډير فشار پايله كې د سپټمبر ۱۲ مه ۲۰۲۰ په دوحه كې د طالبانو او افغان حكومت ترمنځ د سولې خبرې رسمي پېل شوې، مگر ډير ژر له ځنډ او خنډ سره مخ شوې، د اجنډا په سر نه توافق، د امريكا-طالبانو تړون اړوند د دواړو لورو د نظر اختلاف او ډير نور مسايل وو چې د افغانانو خپلمنځي ناستې او مذاكرات يې له خنډ او ځنډ سره مخ كړي وو، نږدې درې مياشتي دواړو لوريو د اجنډا پر سر توافق باندې ناندري ووهلي، د دوی ترمنځ د بې باوري له امله ناستې يې په ډير ځنډ كيدلي، تر دې چې طالبانو په نظامي ډگر كې پرمختگ وكړ، يو په بل پسې يې ولايتونو ونيول، د كابل په ځنډو كې د څو ساعتونو لپاره تم او بيا د افغان سياستوالو په غوښتنه، په دوحه كې له امريكايانو سره تر لنډې ناستې وروسته طالبان كابل ښار ته ننوتل.

د افغان حكومت مذاكراتي ډله لا هم په دوحه كې د سولې خبرو په تمه وه چې كابل طالبانو ونيو، د حكومت د پلاوي غږي له دوحې بېلابېلو هيوادو، ډيري يې

ترکيې ته ولاړل او بیرته کابل ته راونه گرځیدل.

د افغان حکومت او طالبانو د سولې مذاکراتو د پیل، ستونزو، ناغیږیو او د طالب بندیانو خوشې کېدو باندې زوروري چنې او ناندیریو اړوند جزئیات او مسایل زما "لیکوال" په راتلونکې کتاب کې لوستلای شئ.

لسم خپرکی

د طالبانو له خوا ولايتونه او کابل نيول

د طالبانو له خوا د ولسواليو تيز او له مقابلې پرته په اساني نيولو هغه زېږور کړل چې د ولايتونو په مرکزونو هم بريدونه وکړي.

تر ټولو زياته توجه کندهار ولايت ته وه، طالبانو په ارغنداب ولسوالي کې سختي جگړې له افغان حکومت سره وکړي او ښار ته نږدې کېدل چې د امريکا هوايي ځواکونو له خوا تر سخت بمبارد لاندې راغلل، طالبانو ته ډير ځاني او مالي زيان واوښت خو جگړې يې ونه درولي، طالبانو د کندهار ښار باندې بريد او محاصرې لپاره له نورو ولايتونو هم نظامي ځواکونه وغوښتل.

په کندهار کې طالبانو ډير کرار پرمختگ کاوه، همهاله يې په هلمند ولايت کې هم مرکز ته نږدې ولسوالۍ په اساني او پرته له سختو جگړو نيولي، د هلمند طالبانو پر لښکرگاه بريدونه زيات او محاصره يې پرې راتنگه کړه.

په هلمند ولايت کې جگړه تيزه او سخته شوه، د لښکرگاه ډيری سيمې طالبانو تر خپل کنټرول لاندې راوستي، ډير کرار کرار يې پرمختگ کاوه، د لښکرگاه ښار کې ځينې حوزې يې هم تر واک لاندې راغلي، مگر د افغان امنيتي ځواکونو له خوا په ښار کې له طالبانو جگړه ورځ تر بلې سختېده، بمبارد او د لويو توپونو له امله د لښکرگاه ښار ځينې ودانۍ زيانمنې شوې، د بست شخصي پوهنتون ودانۍ هم بمبارد شوه، دارنگه د قالينو مارکيټ اور واخيست.

فکر کيده چې تر ټولو مخکې به هلمند ولايت د طالبانو له خوا ونيول شي، مگر له تصور پورته هلته جگړې ورځ تر بلې زور اخيست، د طالبانو په وړاندې افغان امنيتي ځواکونه سخت مقاومت کاوه.

امنيه قومندان په زخمي حالت کې د جگړې مشرې کوله، دارنگه د قول اردو قومندان د جگړې قومانده په غاړه درلوده او په لښکرگاه ښار د بمبارد امرونه يې ورکول.

کندهار کې دا مهال چې هلمند کې جگړې زور واخيست، د لښکرگاه ښاريانو ته پکې درانه مالي زيانونه واوښتل، د کندهار امنيتي ځواکونه د طالبانو په وړاندې

جگړې کمې او ويې نه غوښتل چې هلته هم د لښکرگاه په ډول خلکو ته مالي زيانونه واورې.

د کندهار د مشرانو له خوا له افغان امنيتي ځواکونو او طالبانو غوښتنه وشوه چې په ښار کې جگړې ونه کړي.

د بولډک مهمه ولسوالي چې د پاکستان سره د تگ راتگ کرښه هم ده، د طالبانو له خوا ونيول شوه، افغان امنيتي ځواکونه يې د بيرته نيولو لپاره لويه قوه چمتو او يادې ولسوالي ته نږدې له طالبانو سره مخامخ شوه. د جنوري ۱۳ مه ۲۰۲۲. د جگړې عيني شاهد مولوي محمد ابرار لبيب ما (ليکوال) ته وويل: "طالبان خبر نه وو چې د بولډک د نيولو لپاره دومره لويه او مجهزه قوه بولډک ته را راونه ده، کله چې د پوځيانو ټانکونه بولډک ښار ته را نږدې شول، طالبان سره پاشلي وو، هر چا فکر کاوه چې بولډک ښار به د افغان پوځيانو له خوا ونيول شي، يو ناخپه د طالبانو له خوا دوه يا درې ټانکونه را ښکاره شول، همداسې مخامخ يې د افغان امنيتي ځواکونه د قوې د قطار په مخکنيو ټانکونو وړ وزغلول او ورسره ټکر يې کړل، کله چې افغان امنيتي پوځيانو دا حالت ولېدل او بولډک ښار ته د دوی لاره يې هم بنده کړه، دغه حالت پوځيان نا ارامه او وډار کړل، لنډ وخت لپاره جگړه وشوه او لويه قوه بيرته د کندهار د قول اردو په لور حرکت وکړ، طالبانو تعقيب کړه، افغان پوځيانو ته مرگ ژوبله واوښته، همدا وروستې جگړه شوه چې له دې وروسته د کندهار ښار تر سقوط پورې بيا سخته جگړه ونه شوه."

د طالبانو د ارشاد او دعوت کميسون مشر مولوي اميرخان متقي^{۲۵۷} هم په هيواد کې دننه د ټولنيزو رسنيو د لاري له افغان پوځيانو په تکرار غوښتل چې پرته له جگړې تسليم شي، دارنگه د طالبانو د مشر شيخ هبة الله اخوندزاد له خوا د افغان دولت چارواکو او

^{۲۵۷} مولوي اميرخان متقي د طالبانو د لومړي ځل واکمنۍ پر مهال د اطلاعاتو او کلتور وزير، د اداره امور رئيس او د پوهنې وزير و، له امريکا/ناټو سره د جگړې پر مهال د سياسي کميسون مشر، د شيخ هبة الله اخوندزاده د دفتر مشر، د ارشاد او دعوت کميسون مشر، د کابل تر نيولو وروسته د سپتمبر پر ۷ مه ۲۰۲۱، د بهرنيو چارو سرپرست وزير شو.

امنيتي ځواکونو ته د عمومي عفوي فرمان هم په رسنيو کې خپور شو.

د ټولو ولايتو نظامي طالبانو تمه درلودله چې تر ټولو لومړی به هلمند ولايت ونيسي، کله چې په هلمند کې له طالبانو سره د افغان امنيتي ځواکونه مقاومت زيات او نږدې دوه اونۍ وخت يې ونيو، طالبانو په کندهار، هرات او ځينې شمالي ولايتونو کې هم د ولايتو پر مرکزونو بريدونه پيل کړل.

د توقع پر خلاف تر ټولو لومړی او پرته له جگړې، د اگسټ ۶ مه ۲۰۲۱، د نيمروز ولايت طالبانو ته په سولټيز ډول د افغان حکومت والي عبدالکريم براهوي له خوا وسپارل شو.

د اگسټ پر ۷ مه، د جوزجان ولايت، د اگسټ پر اتمه سرپل او کندز، د اگسټ پر ۹ مه، سمنگان، د اگسټ ۱۰ مه، فراه او بغلان، دارنگه د شپې ناوخته بدخشان هم طالبانو ونيو چې اعلان يې د اگسټ پر ۱۱ مه وشو.

د اگسټ پر ۱۲ مه، سهار مهال د غزني والي او امنيه قومندان ته طالبان د کابل په لور د وتلو لاره ورکړه، ولايت ته طالبان ننوتل، مگر د افغان حکومت والي په ميدان ښار کې د کورنيو چارو وزارت له خوا ونيول شو. په همدې ورځ د ماښام ناوخته هرات ولايت هم تر سختو جگړو وروسته طالبانو ونيو.

له هرات سره همهاله د بادغيس ولايت هم طالبانو تر واک لاندې ورغی چې طالبانو يې د بشپړ نيولو اعلان پر سبا سهار وکړ.

د اگسټ پر ۱۲ مه، ناوخته ماخوستن مهال د طالبانو له خوا د هلمند محاصره افغان امنيتي ځواکونو ته د شوراو پوځي اډې^{۲۵۸} پر لور د خوندي تگ اجازه ورکول شوه،

^{۲۵۸} د شورا پوځي اډه Camp Bastion چې تر باگرام وروسته د امريکا/ناټو پوځيانو تر ټولو لويه اډه وه، د هلمند ولايت کې يې موقعيت درلود. ياده پوځي اډه د بریتانوي پوځيانو له خوا په ۲۰۰۵ او ۲۰۰۶ کې جوړه شوه، چې له دويمې نړيوالې جگړې را وروسته د بریتانوي پوځيانو تر ټولو لويه اډه وه، په نومبر ۲۰۰۶ کې د بریتانیا لومړی وزير ټوني بلير هم يادې پوځي اډې ته ورغلی و. د شوراو پوځي آډې اړوند چارې په ۲۰۱۴ کې د

له درنو جگړو، مالي او زياني تاوانو وروسته په همدې شپه د هلمند ولايت هم د طالبانو تر واک لاندې راغی او اعلان يې پر سبا سهار وشو.

دارنگه د اگسټ پر ۱۲مه، ماخوستن ناوخته د کندهار ولايت چارواکو ته هم د کندهار هوايي ډگر په لور د تگ خوندي لار د طالبانو له خوا ورکول شوه، ياد ولايت هم طالبانو ته وسپارل شو. د کندهار والي او امنيه قومندان او نور لوړ پوړي چارواکي په کندهار کې پاتې او طالبانو يې ژوند هم ورغوره. د ياد ولايت د پوره نيولو اعلان هم طالبانو سهار وختي وکړ.

په يوه ورځ کې پنځه ولايتونه چې د کندهار، هلمند او هرات مهم ولايتونه پکې وو، د طالبانو تر واک لاندې راغلل، نور نو افغان حکومت عملاً له سقوط سره مخ شوی و.

د اگسټ پر ۱۳مه، څلور (غور، ارزگان، لوگر او زابل) ولايتونه طالبانو پرته له جگړې ونيول.

په همدې ورځ؛ په هرات ښار کې له طالبانو سره د جگړې کوونکي پوځ مشر تورن اسماعيل خان، د کورنيو چارو مرستيال وزير عبدالرحمن، د هرات ظفر قول اردو قومندان خيال نبي احمدزی، د هرات والي عبدالصبور قانع او د ملي امنيت رئيس حسيب صديقي او يو شمير نور لوړ پوړي چارواکي له زرگونو پوځيانو سره طالبانو ته ژوندي تسليم شول، لنډ مهال وروسته يې ټول خوشي کړل.

د تورن اسماعيل خان خوشې کېدو د دولت نور لوړ پوړي چارواکي ډاډه کړل چې طالبان خپل مخالفين نه وژني، د خپل مشر شيخ هبة الله اخوندزاده د عفوي فرمان ته ژمن دي.

د اگسټ پر ۱۴مه، د بلخ ولايت مرکز مزار شريف په شمول ۶ ولايتونه (پکتيکا،

افغانستان دفاع وزرات ته وسپارل شوې، مگر تر ۲۰۲۱ پوري لا هم هلته گڼ شمير بهرني پوځيانو شتون درلود.

پکتيا، کنړ، فارياب او لغمان) د طالبانو ځواکونو ته پرته له جگړې تسليم شول. مزار شريف کې د عطاء نور او عبدالرشيد دوستم په مشرۍ وسلوالو له طالبانو سره تر لنډې جگړې وروسته ماتې وخوړله، خپله دوستم او عطاء محمد نور د حيرتان پل د لاري ازبکستان ته وتښتېدل او ډيري جنگيالي يې طالبانو ته تسليم شول چې هغوی بيا ډير ژر ټول يې خوشي شول.

د اگست پر ۱۵مه، د کابل له نيولو سره هممهاله پاتې ټول ولايتونه (ننگرهار، لوگر، نورستان، ميدان وردگ، خوست، کاپيسا، پروان، باميان، ډايکنډي، تخار) طالبانو ته تسليم شول، يوازي د پنجشير ولايت د جگړې لپاره تيارى نيوى.

د پنجشير له قومي مشرانو، علماوو او چارواکو سره د ملا اميرخان متقي په مشري طالبانو خبرې وکړي، د طالبانو او پنجشير د چارواکو ترمنځ خبرې بې نتيجه وې، امرالله صالح او احمد مسعود عملاً د جگړو مشري کوله، مگر صالح وار له مخه له هيواده وتلى و، ويل کيږي چې احمد مسعود چمتو و چې پرته له جگړې د پنجشير مسئله حل شي، خو د پنجشير د چارواکو او جگړه مارو غوښتنې ډيرې لويې او د افغانستان په کچه وې، بالاخره طالبانو د پنجشير ولايت باندي بريد وکړ، ياد ولايت د سپتمبر پر ۶مه، د طالبانو له خوا ونيول شو او احمد مسعود ايران ته وتښتيدى.

د کابل نيول

افغان حکومت يو په بل پسې د ولايتونو کنترول د لاسه ورکاوه، په يوه ورځ کې ۶ ولايتونه هم د طالبانو له خوا ونيول شول.

طالبان د کابل څنډو ته راوړسيدل، مگر له امريکا سره د تفاهم له مخې طالبانو نه غوښتل چې د جگړې او زور د لاري کابل ښار ته ننوځي، هغه مهال د افغان حکومت او طالبانو ترمنځ مړاوي او بې نتيجه خبرې روانې وې^{۲۵۹}.

د اگسټ پر ۱۴مه ۲۰۱۲، ماخوستن مهال حامد کرزي او ځينې نور سياسي مشران له ډاکټر غني سره ناست وو، تر څو خپل بشپړ واک لرونکی پلاوی دوحې ته وليري او طالبانو ته د سوليز واک د انتقال پر مسئله خبرې وکړي، په همدې شپه له ډاکټر غني څخه د استعفی ليک غوښتنه هم شوې وه.

ډاکټر غني له حامد کرزي او نورو افغان سياستوالو سره ژمنه کړې وه چې د اگسټ پر ۱۵مه به خپل استازي له پوره واک سره دوحې ته ليري، مگر داسي ونه شول.

د وروستيو معلوماتو پر بنسټ، د اگسټ پر ۱۵مه، د طالبانو وسلوال د پغمان ولسوالي له لوري د کابل ښار څنډو ته راوړسيدلي وو، کابل د محاصرې حالت درلود، اوازي داسي وې چې د کمپنۍ بازار ته طالبان ننوتلي، په همدغه ډول حالت کې د افغانستان بانک څخه ځينې تجارانو او لوړ پوړو چارواکو غوښتل پيسې له خپلو

^{۲۵۹} د افغان حکومت او طالبانو ترمنځ مخامخ رسمي مذاکرات د سپټمبر ۱۲مه ۲۰۲۰ په دوحه کې پيل شوې، خو ځله مذاکرات له څنډ او څنډ سره مخ شول، مگر لا هم افغان حکومت تمه درلودله چې خبرې به روانې وساتي، بل خوا طالبانو فکر کاوه چې ياد مذاکرات يوازي د وخت ضياع، ډاکټر اشرف غني د واک پرېښودل سولې ته ژمن نه دی. په مذاکراتو کې د څنډ او څنډ پړه طالبانو پر حکومت او حکومت پر طالبانو وړ اچوله.

تمه وه چې د اگسټ پر ۱۵مه ۲۰۲۱ به د افغان حکومت له خوا بشپړ واک لرونکی پلاوي دوحې ته ځي او هلته به له طالب مشرانو سره د سوليز واک د انتقال پر مسئله خبرې کوي، چې په همدې ورځ ډاکټر اشرف غني له هيواده وتښتيدی او په کابل کې د واک خلا رامنځته شوه.

اکونټونو څخه تر لاسه کړي، هلته ګڼه ګونه زیاته وه، د نوبټ نیولو او بانک ته ننوتلو لپاره د یوه حکومتي چارواکي ساتونکو د بانک مخې ته ډزې کړي وې، همدغه ډزې د ډاکټر غني د تیستې لامل هم شوي.

د اګسټ پر ۱۵مه، ډیری ادارې له مامورینو تشې وې، دولتي چارواکي په ویره کې وو، هر چا ځان تر کوره رساوه، په کمپنۍ او د افغانستان بانک مخې او کابل ښار ځینې نورو برخو کې د ډزو کیدو له امله دا اواز قوی شوې وه چې طالبان کابل ښار ته ننوتلي دي، ډاکټر غني له دې ویرې چې ژوندي ونه نیول شي له ارګ څخه د ۳ چورلکو په واسطه وتښتید، د ازبکستان ترمذ ښار ته ورسید، له ازبک چارواکو یې مننه وکړه چې هلته یې د ده د سپرلۍ الوتکې ته اجازه ورکړه، له هغه ځایه د متحده عرب اماراتو مرکز ابوظبی ته له خپلو نږدې ملګرو، د ملي امنیت شورا مشر ډاکټر حمدالله محب او د ډاکټر غني د دفتر رئیس ډاکټر فضل محمود فضلي سره ورسیدل.

د دفاع وزیر بسم الله محمدي، د ملي امنیت رئیس احمد ضیاء سراج، لوی درستیز سمیع سادات او د پوځي او امنیتي ادارو لوړ پوړي چارواکي د کابل نظامي هوايي ډګر ته تښتیدلي وو.^{۲۶۰}

مخکینۍ ولسمشر حامد کرزی او د سولې او پخلاينې رئیس ډاکټر عبدالله عبدالله کابل ښار کې پاتې وو، دارنگه د کورنیو چارو وزیر عبدالستار میرزکوال هم کابل کې و.^{۲۶۱}

^{۲۶۰} د مارچ ۱۹مه ۲۰۲۱، د دفاع وزیر اسدالله خالد استعفی ورکړه، له هیواده ووت، پر ځای یې د لنډ وخت لپاره یاسین ضیاء سرپرست وګمارل شو. د جګړو د شدت له امله ډاکټر غني مجبور شو چې بیاځل بسم الله محمدي (۱۹ جون تر ۱۵ اګسټ ۲۰۲۱) د دفاع وزیر کړي.

^{۲۶۱} د مارچ ۱۹مه ۲۰۲۱، حیات الله حیات د اندرابي پر ځای د کورنیو چارو وزیر وټاکل شو او درې میاشتې وروسته د جون ۱۹مه ۲۰۲۱ میرزکوال د حیات الله حیات پر ځای د کورنیو چارو وزیر وټاکل شو، د اګسټ پر ۱۵مه یې طالبانو ته د کابل ښار سپارلو اعلان وکړ. اندرابي دوه کاله او دوه میاشتې (۱۹ جنوري ۲۰۱۹ تر ۱۹ مارچ ۲۰۲۱) د کورنیو چارو وزیر و.

د ډاکټر غني له تېښتې څخه د ماسپښين نږدې ۳ بجې حامد کرزي خبر شوی وو، هغه له دفاع وزير بسم الله محمدي او د ملي امنيت له رئيس احمد ضياء سراج څخه غوښتې وو چې له هيواده ونه تښتي، خپلو دنده وگرځي او د کابل امنيت خوندي کړي.

د کابل ښار څخه د غلاوو او لوټ خبرونه ورکول کېدل، د شپې په راتلو د هر کابل ښاري سره ويره وه چې په دې ښار کې به په پرمانه کچه غلاوي او لوټ کيږي.

ملا عبدالسلام ضعيف د اگست پر ۱۸مه، له قطر څخه استانبول ته راغی، هغه وويل: "د اگست پر ۱۵مه، حامد کرزي تليفون راوکړ، ويې ويل چې ډاکټر اشرف غني او نور لوړ پوړي چارواکي له ارگ او وزارتونو څخه تېښتلي، شپه را روانه ده، که طالبان کابل ښار ته داخل نه شي، دلته به گډوډي، چور، غلا او لوټ وشي، بې نظامي او ډيرې امنيتي پېښې به وشي، تاسي طالب مشرانو ته ووايست چې کابل ښار ته راننځي، د ښار کنټرول او امنيت په خپل لاس کې واخلي.

کرزي ته مې وويل چې زه طالب مشرانو ته خبره کوم، مگر هغوی له امريکايانو سره تفاهم کړی چې کابل ښار ته به په زور نه ورننځي، په سولنيز ډول به د واک انتقال ورته کيږي، مگر د کرزي ټينگار پر دې وو چې طالبان بايد کابل ښار ته مخکې له شپې را رسيدو داخل شي.

کرزي ته مې وويل چې تاسي دا خبره زلمي خليلزاد سره هم وکړئ، امريکايان دې له طالبانو وغواړي چې د کابل ښار د کنټرول او امنيت لپاره خپلو وسلوالو ته ښار ته د ننوتلو اجازه ورکړي.

پېغام مې ملا محمد فاضل اخوند ته ورساوه، هغه وويل چې موږ خپلو ټولو جنگياليو ته امر کړی چې د کابل ښار ته داخل نه شي، موږ هغه تفاهم ته ژمن يو کوم چې مو له امريکايانو سره کړی، د کابل ښار د امنيت ساتل د حکومت او چارواکو مسؤليت دی.

ځنډ وروسته بيا ځل حامد کرزي تليفون وکړ، د هغه غوښتنه دا وه چې طالبان پرته له ځنډ څخه کابل ښار ته داخل شي، کرزي او ملا محمد فاضل اخوند خبرې سره وکړې، بيا ځل ملا فاضل اخوند هغه ته وويل چې موږ ښار ته نه داخلېږو.

لږ وروسته زلمي خليلزاد له طالبانو د بېړنۍ ناستې غوښتنه وکړه، په ناسته کې د امريکا پوځي او سياسي مشرانو او د طالبانو مرستيال مشر ملا برادر او مهمو طالب مشرانو گډون درلود، د امريکايانو له خوا له طالبانو وغوښتل شول چې د کابل ښار د امنيت ساتلو، له گډوډۍ، غلا، لوټ، چور او چپاول څخه د مخنيوي په خاطر چې څومره ژر کيدای شي، طالبان دي خپلو جنگياليو ته؛ پرته د کابل ملکي او نظامي هوايي ډگر، نور ټول کابل ښار ته د ننوتلو اجازه ورکړي."

د اگسټ پر ۱۵مه، مازديگر قضاء ماښام مهال طالبان کابل ته ننوتل، د ملا احمدالله په مشرۍ يوه ډله طالبان ارگ ته ننوتل^{۲۶۲}، هلته يې تود هرکلی وشو، له هر لوري کابل ښار ته طالبان ننوتل، کابل کې دننه د شپې مهال، د مدرسو طالبانو هم د تېر نظام له امنيتي ځواکونو څخه وسلې تر لاسه او د کابل امنيت يې ونيو، په لومړۍ شپه گډوډۍ وه، ويړه وه، غلاوي هم وشوې.

د اگسټ پر ۱۵مه، د بېلابېلو افغان سياستوالو او ځينې مشرانو له خوا له ما "ليکوال" څخه هم وغوښتل شول چې ددوي پېغام طالبانو ته ورسوم چې کابل ښار ته داخل شي، که داخل نه شي، شپه را روانه ده، کابل ښار کې به غلاوي او گډوډي وشي.

د اگسټ پر ۱۶مه، ځينې طالبان مشران هم کابل ته ننوتل، د حامد کرزي او ډاکټر عبدالله له خوا هم خلکو ته ډاډ ورکول شو چې د کابل ښار امنيت نيول شوی، خلک دي ويړه نه خپروي.

د جنوري په ۳مه ۲۰۲۲، مرستيال رئيس الوزراء ملا عبدالغني برادر اخوند د افغانستان ملي راډيو ټلويزون سره د ځانگړې مرکې پر مهال وويل: "هيچاته د مرگ گواښ نه و، په کابل کې د واک خلا را منځته شوې وه، موږ نه غوښتل چې کابل

^{۲۶۲} د اکتوبر ۴مه ۲۰۲۱، ملا حمدالله نورزی د کابل قول اردو قومندان اعلان شو، د نومبر ۲مه ۲۰۲۱، د داعش وسلوالو د شهيد سردار داوودخان پر پوځي روغتون بريد وکړ چې په مخامخ جگړه کې د کابل قول اردو قومندان هم ووژل شو.

ښار ته په زور داخل شو^{۲۶۳}، امريکايانو له مور وغوښتل چې د کابل ښار د امنيت ساتلو او گډوډۍ څخه د مخنيوي په خاطر ښار ته داخل شو^{۲۶۴}.
مور ته ويل شوې وو چې په همدې ورځ (۱۵ اگست) به د ډاکټر غني استازي (ډاکټر حمدالله محب او فضلي) دوحې ته راځي، هلته به د واک د انتقال پر مسئله خبرې کيږي.

۲۶۳ په کابل ښار کې د جگړې نه کولو په اړه د اسلامي امارت اعلاميه

داچې د الله تعالی جل جلاله په نصرت او زموږ د ولس په پراخ ملاتړ الحمدلله د هيواد ټولې برخې د اسلامي امارت تر کنترول لاندې راغلې، زموږ د ولس لپاره خورا ستره بريا ده چې ټولو ته يې مبارکي وايو.

خو د هيواد پلازمينه کابل چون خورا ستر او گڼ مېشتی ښار دی، د اسلامي امارت مجاهدين اراده نه لري چې دې ښار ته په زور او جگړې سره داخل شي، بلکې کابل ښار ته په مسالمت آمیزه توگه د داخليدو په سر له مقابل جهت سره خبرې اترې روانې دي، ترڅو د انتقال پروسه په بامنه او اطمیناني توگه تکميل شي. د هېچا سر، مال او عزت ته په کې زیان ونه رسيږي او د کابل ښاريانو ژوند هم له کومې ستونزې او خطر سره مخ نشي. اسلامي امارت خپلو ټولو ځواکونو ته هدايت کوي چې د کابل په دروازو کې ودريږي، ښارته د ننوتو هڅه ونه کړي.

همدا ډول د انتقال د پروسې تر بشپړېدو پورې د کابل ښار امنيت مقابل لوري ته راجع دی چې بايد ويې ساتي.

ورسره يوځل بيا تکراروو چې اسلامي امارت له هېچا څخه د انتقام اخيستلو په فکر کې نه دی، هغه کسانو چې د کابل په اداره کې په نظامي او ملکي برخو کې دندې درلودې ټولو ته عفو او امن دی، له هېچا سره هم انتقامي برخورد نه کيږي، ټول دې پخپل هيواد کې، پر خپل ځای او کور کې پاتې شي او له هيواد څخه د وتلو هڅه دې ونه کړي.

موږ غواړو چې په راتلونکي اسلامي نظام کې ټول افغانان، بيلابيل جهتونه او قشرونه ځان وگوري يو داسې بامسئليت حکومت ولرو چې د ټولو لپاره خدمتگار او د منلو وړ وي. ان شاء الله

د افغانستان اسلامي امارت

۲۰۲۱/۸/۱۵

استاد عبدالرب رسول سياف له خپلې کورنۍ سره د اگست پر ۱۵مه هند ته ولاړ، استاد خليلي، استاد محقق، صلاح الدين رباني او گڼ شمير سياسي مشران وار له مخه پاکستان او ځينې يې ترکيې او ايران ته تللي و.

امرالله صالح تر ډاکټر غني مخکې له کابل وټلي و، سرور دانش، حنيف اتمر او ځينې نور د اگست پر ۱۵مه د کابل هوايي ډگر ته رسيدلي وو چې هلته له اوږد انتظار وروسته د امريکايي پوځيانو په مټ ترکيې ته ورسيدل.

۲۶۴ کابل ښار ته د مجاهدينو د داخلیدو د اړتيا په اړه د اسلامي امارت اعلاميه

اسلامي امارت سهار يوه اعلاميه خپره کړه چې په کې راغلي وو، زموږ ځواکونه له کابل څخه د باندې دي او موږ نه غواړو له نظامي لارې کابل ته داخل شو.

خو اوس راپورونه رارسيري چې د کابل په ښار کې حوزې تخلیه شوې دي، پوليسو د امنيت ساتلو دنده پريښې ده، همدا ډول وزارت خانې هم تخلیه شوې دي او د کابل ادارې امنيتي کسان تښتيدلي دي.

نو د دې لپاره چې خدای مه کړه په کابل کې عام چور او تالان گډ نشي، سوء استفاده کونکي افراد خلکو ته ضرر او صدمه ونه رسوي، اسلامي امارت خپلو ځواکونو ته امر وکړ چې د کابل هغو ساحو ته داخل شي له کومو څخه چې دښمن تللی او سيمې د چور او تالان له خطر سره مخ دي.

بناء د کابل ښاريان دې له مجاهدينو څخه هيڅ ويره نه محسوسوي، زموږ ځواکونه به په ډير آرام سره د کابل ښار ته داخليري، له هيچا سره کار نه لري، حکومتي نظامي او ملکي کارونکي دې ډاډه اوسي چې هيڅوک په هغوی کارنه لري، هيچ مجاهد ته اجازه نشته چې د چا کورته داخل شي، يا څوک وځوروي او يا د چا د آزار او اذيت سبب شي.

د افغانستان اسلامي امارت

۲۰۲۱/۸/۱۵

د نوي اسلامي حکومت کابينه

ډير ژر د طالبانو مشر شيخ هبة الله اخوندزاده صاحب کندهار ته را ورسيد، هلته يې طالب مشران وغوښتل، د اگست پر ۲۸ مه تر ۳۰ مې، درې ورځي د رهبري شورا غونډه وه. د طالبانو د وياند له خولې په ياده غونډه کې: "د هيواد په روانو سياسي، امنيتي او اجتماعي چارو هر اړخيزي خبري شوې وي، د امنيتي وضعيت د لاسنه والي، اداري نظم، شفافيت، د بيت المال د اجناسو او تاسيساتو د حفاظت، له ولس سره د ښه چلند او هغوی ته د سهولتونو د برابرولو په اړه يو لړ تصميمونه ونيول شول، همدارنگه په هيواد کي د نوي اسلامي حکومت د جوړېدو او کابينې په اړه لازمي مشورې وشوې، د غونډي په پای کي د اسلامي امارت محترم مشر د شوری غړو ته هر اړخيزي لارښوونې وکړې او ټول يې خپلو مسئوليتونو ته متوجه کړل".

په درې ورځنۍ غونډه کې د بېلابېلو پريکړو تر څنگ د افغانستان د نوي حکومت د سرپرستې کابينې په اړه هم بحث شوی و.

د سپتمبر ۷ مه ۲۰۲۱، د نوي حکومت وياند ذبيح الله مجاهد د سرپرستې کابينې د مشر او گڼ شمير غړو اعلان د رسنيو مخ کې وکړ.

دارنگه د کابينې د نورو غړو اعلان د سپتمبر پر ۲۱ مه او له هغه وروسته هم ځينې ټاکنې وشوې.

د نوي اسلامي حکومت کابينه په لاندې ډول ده:

ملا محمد حسن اخوند سرپرست رئيس الوزرا

ملا عبدالغني برادر، مولوي عبدالسلام حنفي او مولوي عبدالکبير د رياست الوزراء اقتصادي، اداري او سياسي مرستيالان.

مولوي عبدالحکيم حقاني د سترې محکمې سرپرست

ملا محمد يعقوب مجاهد د دفاع وزارت سرپرست

الحاج سراج الدين حقاني د کورنيو چارو وزارت سرپرست

مولوي امير خان متقي د بهرنيو چارو وزارت سرپرست

ملا عبدالحق وثيق د استخباراتو عمومي رياست سرپرست

ملا هدايت الله بدري د مالي وزارت سرپرست

مولوي نورالله منير د معارف وزارت سرپرست
 مولوي عبدالحکيم شرعي د عدليې وزارت سرپرست.
 ملا خيرالله خير خواه د اطلاعاتو او کلتور وزارت سرپرست
 قاري دين حنيف د اقتصاد وزارت سرپرست
 مولوي نور محمد ثاقب د حج او اوقافو وزارت سرپرست
 ملا نورالله نوري د سرحدونو او قبایلو چارو وزارت سرپرست
 ملا محمد يونس اخوند زاده د کليو ودې او پراختيا وزارت سرپرست
 شيخ محمد خالد د دعوت او ارشاد، امر بالمعروف او نهی عن المنکر وزارت سرپرست
 ملا عبدالمنان عمري د ټولگټو وزارت سرپرست
 ملا محمد عيسي اخوند د معادن او پټروليم وزارت سرپرست.^{۲۶۵}
 ملا عبداللطيف منصور د اوبو او برېښنا وزارت سرپرست
 ملا حميدالله اخوند زاده د هوايي چلند او ترانسپورت وزارت سرپرست
 مولوي عبدالباقي حقاني د لوړو زدکړو وزارت سرپرست
 مولوي نجيب الله حقاني د مخابراتو وزارت سرپرست
 حاجي خليل الرحمان حقاني د کډوالو چارو وزارت
 حاجي نورالدين عزيزي د سوداگرۍ وزارت سرپرست
 ډاکټر قلندر عباد د روغتيا وزارت سرپرست.
 ملا محمد عباس اخوند د ضدحوادث وزارت سرپرست
 څارنوال عبدالولي د کار او ټولنيزو چارو وزارت سرپرست
 مولوي حمدالله نعماني د ښار جوړولو او ځمکو وزارت سرپرست
 ډاکټر محمد فقير د احصائي د مرکزي ادارې سرپرست
 ملا عبدالمجيد اخوند د شهيدانو او معلولينو چارو وزارت سرپرست
 حاجي عبدالقاهر ادریس د افغانستان بانک سرپرست
 ډاکټر محمد فقير د احصايې د مرکزي ادارې سرپرست
 مولوي احمد جان احمدي د اداره امور سرپرست
 مولوي عبدالرشيد د کابل ښاروال

^{۲۶۵} د نومبر ۲۳ مه ۲۰۲۱، مولوي شهاب الدين دلاور د معادن او پټروليم سرپرست وزير شو.

د ليکوال پېژندنه

نظر محمد مطمئن د جوم سرمست زوی په ۱۹۷۳ زېږدیز کال کې د هلمند ولايت د نادعلي ولسوالۍ په زرغون کې کلي سترگې رڼي کړي.

زده کړې

دولسم ټولگي يې په پېښور کې د سيد جمال الدين افغان په عالي لېسه کې پای ته رسولي. په ۱۳۷۷ لمریز کال کې د کابل پوهنتون د سيول انجنيري په څانگه کې خپلې لوړې زده کړې بشپړې کړي.

د افغان پوهنتون د شريعتو څانگې د فقهي او قانون ۱۳۹۳ تر ۱۳۹۶ ل کال) څخه فارغ، اوسمهال دعوت پوهنتون کې په فقه او قانون کې د ماسټري وروستي کال زده کړې کوي.

خيرمه دندې

په ۱۳۷۵ ل. کال د ننگرهار ولايت د راډيو او تلويزيون رئيس، په ۱۳۷۶ کې په کابل کې د عامه کتابتون او ملي آرشیف د لوی ریاست مرستیال او د کتاب مجلې مسؤل مدیر، په ۱۳۸۷ کې دبیهقي کتابتون رئیس، په ۱۳۷۹ کې د هلمند ولايت اطلاعات او کلتور رئيس. په ۱۳۸۰ کې يې له بهرنيو نړيوالو مؤسيسو او د ښوونځيو او کوچنيو روغتونو جوړولو نړيوالو ادارو سره کار پيل کړ او د ۱۳۸۴ تر ۱۳۸۸ کال پورې يې د ملگرو ملتونو د ساختماني پروژو د تطبيق (يو ان او پي ايس) دفتر سره په کندهار او کابل کې د مشر انجنير په صفت دنده درلودله.

د سولې هڅې

په کابل کې د اوسيدو پرمهال د بېلابېلو سياسي او اصلاحي ټولنو سره يې ناستې درلودلې، په هيواد کې د ريښتوني سولې اړوند يې هلې ځلې پيل کړي او د سولې اړوند په ځينو کورنيو او نړيوالو کنفرانسونو کې يې گډون کړی، چې يو له ډيرو مهمو کنفرانسونو څخه د جاپان د کيو ټيو ښار د دوشيشاپوهنتون کې په ۲۰۱۲ ز. کال کې هغه کنفرانس چې د طالبانو استازو، د اسلامي حزب (حکمتيار) استازي هم گډون کړی و، له دې مخکې په ۲۰۱۱ کې هم په نوموړي پوهنتون کې د سولې

اړوند کنفرانس کې شرکت کړی ؤ. په ۲۰۱۰ کې د ترکیې په استانبول ښار کې په نړیوال اسلامي کانفرانس او په ۲۰۱۴ کې د پاکستان په اسلام آباد کې د سولې اړوند نړیوال کانفرانس کې یې شرکت درلود. د افغانستان اړوند مسایلو له پاره یې د پولنډ هیواد وارسا او کاراکوب ښارونو، اندونیزیا، قطر، متحده عرب اماراتو او ازبیکستان کې هم په ځینو مهمو ناستو کې گډون کړی.

د افغانانو لومړي خپلمنځي ناسته چې ماسکو کې وشوه، مطمئن یې هم گډونوال و.

لیکلي چاپ آثار

۱. طالب مشرانو سره شپږورځي
۲. د گواتنامو ۳ بنديان
۳. طالبان په جاپان او موږ په وارسا کې
۴. د امریکا او طالبانو د سولې تړون
۵. د قطر بین الافغاني غونډه او د سولې مشورتي لویه جرگه
۶. د ماسکو لومړۍ او دویمه بین الافغاني غونډې
۷. د سولې ناستې (له افغان سیاستوالو او چارواکو سره)
۸. د سولې ناستې (له ناټو او بهرنیانو سره)
۹. د مجاهدینو خپلمنځي جگړې
۱۰. د ملي امنیت زندان

لیکلي ناچاپه آثار

۱۱. اندونیزیا کې د علماوو غونډه
۱۲. قطر کې له طالبانو سره ناستې
۱۳. له استاد سیاف او حکمتیار سره ناستې